

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΓ'

Κυριακή 18 Δεκεμβρίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 18 Δεκεμβρίου 2005, ημέρα Κυριακή και ώρα 18.44' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 16 Δεκεμβρίου 2005 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΝΒ' συνεδριάσεώς του, της Παρασκευής 16 Δεκεμβρίου 2005 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Απελευθέρωση Αγοράς Φυσικού Αερίου».)

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2006».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του Κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις. Σήμερα θα καταβληθεί προσπάθεια να ομιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα γενικοί και ειδικοί εισηγητές.

Ο χρόνος αγορεύσεως των γενικών εισηγητών είναι σαράντα λεπτά της ώρας και των ειδικών εισηγητών είκοσι λεπτά της ώρας.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να δοθούν, από τα κόμματα που το επιθυμούν, κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει άλλωστε και ο Κανονισμός της Βουλής, την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα, εάν το επιθυμούν και την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου με εναλλαγή των ομιλητών.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών.

Το ίδιο ισχύει και για τους συναδέλφους, τα ονόματα των οποίων δεν θα έχουν συμπεριληφθεί στους καταλόγους που θα δώσουν τα κόμματα.

Επίσης, στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε μετά τις ομιλίες των εισηγητών να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα με ομιλητές ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα.

Στη συνέχεια, στον ενιαίο κατάλογο θα εγγράφονται πέντε

Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις Βουλευτές από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ανά ένας Βουλευτής από τα μικρότερα κόμματα, οι οποίοι θα εναλλάσσονται, δηλαδή ένας από τη Συμπολίτευση και ένας από την Αντιπολίτευση.

Μετά τους τέσσερις πρώτους ομιλητές και τον πρώτο κύκλο των δέκα ομιλητών, θα συμμετέχει και ένας από τους ανεξάρτητους Βουλευτές, εφόσον εγγραφούν και στη συνέχεια θα συμμετέχει ανεξάρτητος Βουλευτής έπειτα από τρεις κύκλους ομιλητών.

Τυχόν αλλαγές της σειράς των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να δίνονται –και να γίνονται βέβαια– με έγγραφο του ανάλογου κόμματος στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής. Παρακαλώ αυτό να προσεχθεί ιδιαίτερω, διότι θα πρέπει να γίνεται πρώτα η πρόταση από τα κόμματα για την τυχόν αντικατάσταση.

Θα καταβάλουμε και φέτος προσπάθεια –όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια– ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατό εάν περιοριζόμαστε όλοι στο χρόνο που δικαιούται ο καθένας και αν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς την ώρα που έχει καθοριστεί με την ημερήσια διάταξη.

Γι' αυτό τονίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα είναι αυστηρότατη η τήρηση του χρόνου και θα καταβάλλεται προσπάθεια ώστε η έναρξη των συνεδριάσεων να γίνεται την ώρα που έχει προβλεφθεί.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και Υπουργός Πολιτισμού κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής. Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Την τελευταία ημέρα, την Πέμπτη, θα προτείνω στο Σώμα να υπάρξει και πρωινή συνεδρίαση, όπως συμφωνήθηκε και στη Διάσκεψη των Προέδρων, η οποία θα αρχίσει στις 10.30' το πρωί.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεώργιος Παπανδρέου χειροκροτούμενος από τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το αν θα υπάρξει και άλλη εμβόλιμη συνεδρίαση πέραν της Πέμπτης το πρωί, αυτό θα το αποφασίσουμε αφού ολοκληρωθούν οι εγγραφές και αναλόγως με τον αριθμό των ομιλητών.

Σε αυτή την περίπτωση η δεύτερη εμβόλιμη συνεδρίαση θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη το πρωί με ώρα έναρξης 10.30'.

Το βράδυ της Πέμπτης, όπως ορίζεται στον Κανονισμό, η συζήτηση θα κλείσει ακριβώς στις 12 τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ψηφοφορία.

Επίσης, θα ήθελα να σας προτείνω ως χρόνο ομιλίας για όλους τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές, το

χρόνο που ορίσαμε πέρυσι και πρόπερσι, δηλαδή οκτώ λεπτά. Ο χρόνος αυτός θα ισχύσει από την έναρξη των ομιλιών του καταλόγου, δηλαδή από τον πρώτο ομιλητή του καταλόγου.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να ομιλήσουν για δεκαπέντε λεπτά, εφόσον προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στο χρόνο της δευτερολογίας και στα πέντε λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 167, παράγραφος 2 του Κανονισμού.

Υπενθυμίζω ότι ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών δικαιούται να μιλήσει πενήντα λεπτά και οι λοιποί Υπουργοί είκοσι λεπτά.

Τέλος, προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει στη 1.00'.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΌΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η Βουλή ενέκρινε.

Σας παρακαλώ πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να βγάλετε από τις υποδοχές των θέσεων σας όλες τις κάρτες που ήδη υπάρχουν, γιατί αλλιώς δεν μπορεί να λειτουργήσει το σύστημα εγγραφής.

Καλείται στο Βήμα ο γενικός εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Σάββας Τσιτουρίδης.

Ορίστε, κύριε Τσιτουρίδη, έχετε το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 7 Μαρτίου του περασμένου χρόνου η νέα διακυβέρνηση βρήκε τη χώρα ουραγό στην Ευρώπη των δεκαπέντε, ουραγό σε όλους τους οικονομικούς και κοινωνικούς δείκτες. Οι διακηρύξεις, οι εξαγγελίες και οι διαβεβαιώσεις περί εκσυγχρονισμού και ισχυρής οικονομίας είχαν αποδειχθεί απλώς μεγαλοστομίες και λόγια χωρίς αντίκρισμα.

Τις ευθύνες για την κατάσταση αυτή τις έφερε και τις φέρει το όλο ΠΑ.ΣΟ.Κ., παλαιό και νέο. Οι ευθύνες αυτές δεν αποσείονται ούτε με αλλαγές ιεραρχίας και οργανογράμματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ούτε με φωνές μηδενιστικής Αντιπολίτευσης, στείρας αντίδρασης και ανεύθυνου λαϊκισμού.

Θα ξεκινήσω με δυο εισαγωγικές παρατηρήσεις. Ρωτούν κάποιοι: Δεν γνωρίζαμε τα προβλήματα; Γιατί μιλάμε για το παρελθόν, αφού, όπως λένε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτό σβήστηκε με την ήττα τους πέρυσι; Και απαντώ: Βεβαίως και γνωρίζαμε τα προβλήματα. Όταν, όμως, προχωρήσαμε στην απογραφή της οικονομικής πραγματικότητας, μείναμε κατάπληκτοι από την έκταση της δραματικής αλήθειας της κατάστασης, ή, εάν προτιμάτε, από την έκταση του ψεύδους, με την οποία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρουςίαζε την κατάσταση.

Σε ό,τι αφορά το παρελθόν, το παρελθόν όταν μετρίεται στις επιπτώσεις του, δεν είναι παρελθόν. Είναι χρόνος μέλλοντος. Για τους νομικούς θα έλεγα ότι αποτελεί αρνητικό καταπίστευμα. Κάθε φορά, λοιπόν, που θα αναφερόμαστε στο παρελθόν, θα το κάνουμε για να προσδιορίζουμε το σημείο εκκίνησης της νέας διακυβέρνησης. Δεν ανατρέχουμε στο παρελθόν για να το χρησιμοποιούμε ως πολιτική κολυμβήθρα του Σιλβάμ. Αυτό το έκαναν με φαισιστική επιτυχία οι προκάτοχοί μας, οι οποίοι μέχρι και τον Προϋπολογισμό του 2004, δηλαδή μετά από έντεκα συνεχή δικά τους χρόνια, χρέωναν τις αδυναμίες και τα λάθη τους στα τρία χρόνια που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία.

Να εξηγούμαστε, λοιπόν. Όσο υπάρχουν τα προβλήματα που δημιούργησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα μιλάμε και για τα προβλήματα και για τα αίτια που τα δημιούργησαν και για τις ευθύνες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θα μιλούμε, όμως, προωθώντας λύσεις. Και τις λύσεις στα προβλήματα δεν τις δίνουν, όπως δεν τις έδωσαν μέχρι τώρα, ούτε τα επιπλέον δανεικά ούτε ο λαϊκισμός ούτε η συντήρηση. Λύσεις θα δώσουν το νοικοκύρεμα της οικονομίας μας, η ανάπτυξη, ανάπτυξη παντού και για όλους, η δίκαιη κατανομή του πλούτου.

Βεβαίως, λοιπόν, οι ευθύνες σήμερα είναι δικές μας, γιατί ο ελληνικός λαός, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αποφάσισε ότι εμείς έπρεπε να διαχειριστούμε το δικό σας κακό παρελθόν, εμείς να λύσουμε προβλήματα, που εσείς δημιουργήσατε, εμείς να βγάλουμε τον τόπο από τα αδιέξοδα. Τις ευθύνες μας, σε αντίθεση με σας, τις αναλάβαμε και τις αναλαμβάνουμε. Δεν είμαστε εδώ για να κρύβουμε τα προβλήματα και να κρυβόμα-

στε πίσω από αυτά. Δεν είμαστε εδώ για να συνεχίσουμε να τα μεταφέρουμε στις επόμενες γενιές. Δεν είμαστε εδώ για να μην καταλαβαίνουμε τι γίνεται στην οικονομία.

Ο ελληνικός λαός μάς επέλεξε, όμως, για να επιτελέσουμε μια ακόμη αποστολή. Μας ανέθεσε να φύγουμε από τους παλαιούς, ολέθριους δρόμους και να πορευτούμε επιτέλους σε νέους, να μεταβάλλουμε το οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό κατεστημένο, που ταλάνισε τη χώρα επί πολλά χρόνια.

Μας ανέθεσε να συνταιριάξουμε, να εκσυγχρονίσουμε το κράτος μας, την κοινωνία μας, την οικονομία μας, με το πνεύμα, με τη φυσιογνωμία των καιρών, να βρεθούμε σε αρμονία με τις ευρωπαϊκές εξελίξεις και να συμμετέχουμε άμεσα ή έμμεσα στην αναδιαμόρφωση του κόσμου.

Να ξεκαθαρίσουμε εδώ και ένα άλλο ζήτημα. Μας ρωτούν αυτοί που κυβέρνησαν επί πολλά χρόνια μέσα από το γυάλινο πύργο τους, αν γνωρίζουμε δυσκολίες και προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες.

Φυσικά γνωρίζουμε και τις δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες και ιδίως οι μη προνομιούχοι Έλληνες, οι οικονομικά ασθενέστεροι, οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι αγρότες, οι άνεργοι. Εμείς γνωρίζουμε τα προβλήματά τους, γιατί αυτές οι κοινωνικές ομάδες πρωτοστάτησαν για να δημιουργηθεί μια μεγάλη πολιτική και κοινωνική συμμαχία για τομές και ρήξεις στη χώρα. Οι βολεμένοι, οι εφησυχασμένοι και οι προνομιούχοι ήταν με το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Παρά τα προβλήματα που υπάρχουν όμως σήμερα, η χώρα γενικότερα και η ελληνική οικονομία ειδικότερα, με ορίζοντα την Ευρώπη και τον σύμπαντα κόσμο, αλλάζει πορεία.

Το 2005 είναι το έτος το οποίο κνάμε μεγάλα βήματα και για τον περιορισμό των μεγάλων δημοσιονομικών ελλειμμάτων και στον τομέα των μεγάλων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Η ελληνική οικονομία περνάει μπροστά, η ελληνική οικονομία αλλάζει ταχύτητα. Με καθυστέρηση πολλών ετών υπάρχει μία ολοκληρωμένη στρατηγική νοικοκυρέματος, ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας, αύξησης και δίκαιης κατανομής του πλούτου. Υπάρχει στρατηγική διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων με στόχο μία κοινωνία ανάπτυξης και συνοχής, ασφάλειας και ευμερίας για όλους.

Αποδομούμε ένα παρωχημένο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό status, που φέρει τη σφραγίδα ΠΑ.ΣΟ.Κ. και απορρίπτεται απ' τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων και βλέπουμε μπροστά ως δύναμη ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης.

Προχωρούμε σε έναν ανοιχτό κόσμο και σε μία Ευρώπη η οποία, όπως απεδείχθη και προχθές στη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών, μπορεί να ξεπερνά τις δυσκολίες. Μία Ευρώπη που έχει τη δυνατότητα να προχωρά.

Σ' αυτή την Ευρώπη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι -σήμερα από δεκαπέντε γίνεται είκοσι πέντε- συμπεριλαμβάνει στους κόλπους της αρκετά φτωχότερα κράτη, παρά την άρνηση των πλουσίων χωρών να επιμεριστεί δίκαια το κόστος διεύρυνσης, παρά τις προβλέψεις όσων καταστροφολογούσαν, η Ελλάδα πέρασε μέσα από συμπληγάδες, διασφαλίζοντας πλήρως τα συμφέροντά της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και πετυχαίνοντας όλους τους στόχους που είχαμε θέσει και για τη συνοχή και για τις υποδομές και για την Κοινή Αγροτική Πολιτική και για την περαιτέρω διεύρυνση.

Τι πετύχαμε μεταξύ των άλλων:

Το συνολικό ποσό που πετύχαμε για την Ελλάδα, για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι 20.101.000.000 ευρώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να το ξαναπώ για να το ακούσουν και από την από δω μεριά: 20.101.000.000 ευρώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να το ξαναπώ: 20.101.000.000 ευρώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παρά την επιμονή πολλών χωρών καταφέραμε να διασφαλίσουμε ότι η Κοινή Αγροτική Πολιτική θα μείνει ως έχει έως το 2013.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Διασφαλίσαμε στην τελευταία φάση της διαπραγμάτευσης διευκολύνσεις ως προς τη διαχείριση και την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων. Επεκτείναμε κατά ένα χρόνο την περίοδο άντλησης πόρων. Από τα δύο χρόνια θα έχουμε πλέον τρία χρόνια μετά το τέλος του κανονικού χρόνου απορρόφησης. Πετύχαμε ευνοϊκή αύξηση του ποσοστού χρηματοδότησης προγραμμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 75% που είναι σήμερα στο 85%. Μάλιστα, για τη Στερεά Ελλάδα, για το νότιο Αιγαίο η αύξηση είναι μεγαλύτερη, αφού πηγαίνει από το 50% που είναι σήμερα, στο 85%. Αυτό σημαίνει μεγάλη εξοικονόμηση πόρων για τον εθνικό μας Προϋπολογισμό και συνεπώς δυνατότητες υλοποίησης περισσότερων προγραμμάτων.

Η απόφαση των Βρυξελλών ήταν μία καλή στιγμή για την Ευρώπη και μία μεγάλη επιτυχία. Μια επιτυχία της χώρας μας, μια επιτυχία της Κυβέρνησής μας, μια επιτυχία του Πρωθυπουργού μας, του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έγιναν με τον αυτόματο πιλότο. Όλα αυτά τα πετύχαμε με σχέδιο, στρατηγική, μεθοδική δουλειά και διαπραγμάτευση της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν θα μω στον πειρασμό να ανατρέξω στις πρόσφατες δηλώσεις και του κ. Παπανδρέου και μιας σειράς στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι διαψεύστηκαν για μια ακόμη φορά στις καταστροφολογικού χαρακτήρα προβλέψεις τους. Λυπάμαι που διαπίστωσα ότι ατυχείς -τουλάχιστον- δηλώσεις συνεχίστηκαν και εχθές. Ελπίζω να μην επαναληφθούν σήμερα και ειδικά από το Βήμα αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώντας τη συζήτηση του Προϋπολογισμού στην Ολομέλεια της Βουλής, θα ήθελα να κάνω μια έκκληση κυρίως προς την πλειυρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Οι πρωταγωνιστές και οι συνυπεύθυνοι μιας μακράς περιόδου αποτυχιών και ψευδεπίγραφων προϋπολογισμών θα έπρεπε να είναι πιο προσεκτικοί και στο περιεχόμενο και στο ύψος της κριτικής τους, πιο προσεκτικοί απ' όσο τουλάχιστον ήταν στις συζητήσεις της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων.

Το λέω αυτό γιατί επί μέρες οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., χωρίς ίχνος αυτοκριτικής, ανέβαιναν στο Βήμα ως τιμητές και εισαγγελλείς μίας Κυβέρνησης που προσπαθεί να νοικοκυρέψει και να συμμαζέψει τα δικά τους ασυμμάζευτα. Και δεν ακούσαμε μέχρι τώρα καμία πρόταση, καμία νέα ιδέα για το πώς θα βγει η οικονομία μας από την κρίση στην οποία αυτοί μας οδήγησαν.

Στο σημείο αυτό είναι καιρός να απαλλαγούμε και από έναν ακόμη μύθο. Το παλαιό ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφού το καταδίκασε ο ελληνικός λαός, το καταδίκασε στη συνέχεια και ο ίδιος ο Αρχηγός του, το παλαιό ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο οποίο βεβαίως και ο ίδιος μετείχε. Διάβασα σήμερα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τον κ. Παπανδρέου να διατείνεται πως ο ίδιος δεν παρέλαβε μια Κυβέρνηση, αλλά παρέλαβε ένα κόμμα.

Με όλο το σεβασμό και στο πρόσωπό σας και στον θεσμό που υπηρετείτε, κύριε Παπανδρέου, θέλω να κάνω δύο παρατηρήσεις: Κυβέρνηση, κόμμα και κράτος, ένα και το αυτό ήσαν επί είκοσι χρόνια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ένα και το αυτό! Εσείς κομματικοποιήσατε το κράτος και εσείς κάνατε ένα κρατικοδίαιτο κόμμα με κρατικοδίαιτα στελέχη. Ακόμη και αν δεν παραλάβατε μία κυβέρνηση, πού ήσανταν όλα αυτά τα χρόνια; Δεν συμμετείχατε σε όλες τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα έντεκα τελευταία έτη; Διατυπώσατε ποτέ καμία άλλη άποψη για την οικονομία, άλλη άποψη στα κυβερνητικά σας όργανα, άλλη άποψη στα κομματικά σας όργανα;

Ας έρθουμε όμως στο νέο ΠΑ.ΣΟ.Κ., το νέο σε εισαγωγικά, διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραμένει το ίδιο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα συνεχίσετε να έρχεστε με μια στεία κριτική; Περιμένουμε προτάσεις. Θα ήταν χρήσιμο να ακούσουμε προτάσεις για την πορεία και της οικονομίας και του χρόνου ή τουλάχιστον,

εάν δεν υπάρχουν προτάσεις, να μας αφήσετε να προχωρήσουμε στο δικό μας σχέδιο για σταθερότητα και ανάπτυξη, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πληρώσαμε ακριβώς «τα βεγγαλικά της εικονικής πραγματικότητας» που έσβησαν, αφού εξυπηρετήσαν τους λίγους και εξαπάτησαν τους πολλούς.

Εμείς το Μάρτιο του 2004, δηλαδή το Μάρτιο της περασμένης χρονιάς, παραλάβαμε ένα δημόσιο χρέος που έφτανε στα 200.000.000.000 ευρώ ή περίπου στο 115% του Α.Ε.Π. και ένα δημόσιο έλλειμμα που έφτανε στο 6,6% του Α.Ε.Π. και μία ανεργία που ήταν στο 11% και μία Ελλάδα που στους δεκατρείς από τους δεκαπέντε δείκτες ευημερίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν στην τελευταία θέση της Ευρώπης και στους δύο δείκτες στην προτελευταία. Αυτή ήταν η ισχυρή Ελλάδα, αυτή ήταν η ισχυρή οικονομία σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και λυπούμεθα πραγματικά που δεν κατορθώσαμε να μηδενίσουμε σε είκοσι μήνες το χρέος και το έλλειμμα και που δεν κάναμε ακόμη -με τόσα βαρίδια που μας κληροδοτήσατε- άλματα στους δείκτες ευημερίας.

Έρχομαι στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2005. Με τον Προϋπολογισμό του 2005, αυτής της χρονιάς, επιδιώχθηκε, μέσω της ήπιας δημοσιονομικής προσαρμογής, η ενδυνάμωση της οικονομικής ανάπτυξης και η ενίσχυση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής. Τους στόχους μας τους πετύχαινομε. Η Ελλάδα κινείται με γρηγορότερους ρυθμούς από τους αντίστοιχους ρυθμούς των χωρών-μελών της Ευρωζώνης. Οι Κασσάνδρες διαψεύστηκαν. Ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας παραμένει ισχυρός και θα κλείσει στο 3,6%. Το πιο σημαντικό όμως είναι πως είναι πολύ υψηλότερος από τον αντίστοιχο μέσο όρο των χωρών της Ευρωζώνης.

Στο τρίτο τρίμηνο του 2005 η ελληνική οικονομία αναπτύσσεται με ρυθμό 3,8% όταν στην Ευρωζώνη ο αντίστοιχος μέσος ρυθμός ανάπτυξης είναι μόλις 1,6%. Η σύγκριση γίνεται πράξη. Και ο ρυθμός αυτός θα ενισχυθεί περαιτέρω όταν θα αρχίσουν να αποδίδουν πλήρως οι σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές που έχουν γίνει. Περιορίσαμε το έλλειμμα με μόνιμα και διαρθρωτικά μέτρα χωρίς τιτλοποιήσεις για να μη σας στεναχωρούμε, κατά 2,3 ποσοστιαίες μονάδες. Περιορίσαμε το δημόσιο χρέος κατά 1,4% ως ποσοστό του Α.Ε.Π.. Μειώσαμε την ανεργία περισσότερο από μισή ποσοστιαία μονάδα όταν όλοι προέβλεπαν ότι μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες θα γεμίσει η Ελλάδα ανέργους. Η πτωτική τάση της ανεργίας συνεχίζεται.

Βεβαίως, δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι. Πάντως υπάρχει πτωτική τάση στην ανεργία. Συγκρατήσαμε για πρώτη φορά την αύξηση των πρωτογενών δαπανών σε επίπεδα χαμηλότερα της αύξησης του Α.Ε.Π., κάτι που σημαίνει ότι επιτέλους το κράτος αρχίζει να συρρικνώνεται εκεί όπου πρέπει να συρρικνωθεί. Ο όγκος των λιανικών πωλήσεων αυξάνεται κατά 3,4% όταν στην Ευρωζώνη αυξάνεται κατά 0,8%. Σημαντικοί κλάδοι της οικονομίας μας όπως η ναυτιλία, ο τουρισμός, οι εξαγωγές ανακάμπτουν και συμβάλλουν σημαντικά στους ρυθμούς ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η αύξηση των εξαγωγών των αγροτικών προϊόντων μας. Πετύχαμε αυτά τα αποτελέσματα χωρίς να χρειαστεί να επιβάλλουμε σκληρή λιτότητα σε μισθούς και συντάξεις και σκληρές φορολογικές επιβαρύνσεις όπως αυτές που επέβαλαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλα τα προηγούμενα χρόνια, ή όπως τη λιτότητα που επιβάλλουν σήμερα άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπως η Ισπανία του σοσιαλιστή Θαπατέρο, η Πορτογαλία του σοσιαλιστή Σόκρατες. Και αναφέρομαι σε αυτούς τους δύο πολιτικούς αρχηγούς γιατί την θριαμβευτική τους νίκη την πανηγύρισε και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό ο κ. Παπανδρέου.

Δεν είμαστε αναγκασμένοι να πάρουμε αυστηρά μέτρα σαν αυτά που επιβάλλει η νέα γερμανική κυβέρνηση σε μία χώρα με σαφώς λιγότερα προβλήματα οικονομίας από τα δικά μας. Για όλα τα παραπάνω εμείς είχαμε κάνει προβλέψεις που επαληθεύονται. Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκαναν προβλέψεις που διαψεύστηκαν. Όλες οι προβλέψεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την πορεία της ελληνικής οικονομίας το 2005 έπεσαν έξω. Και θα αποφύγω για μία ακόμα φορά τον πειρασμό να αναφερθώ σε ατυχείς τουλάχιστον

δηλώσεις του κ. Παπανδρέου και άλλων καταστροφολογούντων πέρα από αυτό το Βήμα. Ειδικότερα όσον αφορά τον κ. Πάγκαλο, που τον βλέπω στο βάθος της Αίθουσας, ο κ. Αλογοσκούφης του έκανε προχθές μία εναλλακτική πρόταση σε ό,τι αφορά στα πτυχία του. Περιμένουμε.

Έρχομαι τώρα στον Προϋπολογισμό του 2006. Σε αυτόν αποτυπώνεται η πορεία των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών καθώς και η σταδιακή αναδιάρθρωση των δημοσίων δαπανών με στόχο την ορθολογικά, ρεαλιστικά και με προοπτική ανάπτυξη και προώθηση του κοινωνικού χαρακτήρα του κράτους μας. Με τον Προϋπολογισμό του 2006 περιορίζουμε ακόμη περισσότερο τα ελλείμματα και τα χρέη που μας κληροδότησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δημιουργούμε υγιείς και στέρεες βάσεις για βιώσιμη ανάπτυξη στη χώρα και δίνουμε πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, ιδιαίτερα στον Ο.Γ.Α. και στο Ε.Κ.Α.Σ.. Δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για σημαντική μείωση των φορολογικών συντελεστών για όλους τους πολίτες μέχρι το 2008. Οι βασικές προγραμματικές δεσμεύσεις της νέας διακυβέρνησης γίνονται πράξη.

Οι στόχοι και οι προτεραιότητές μας και για το νέο έτος, οι βασικές προτεραιότητες της οικονομικής μας πολιτικής είναι οι εξής: Πρώτον, η αποκατάσταση της δημοσιονομικής ισορροπίας. Δεύτερον, η αύξηση της παραγωγικότητας και η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Τρίτον, η αύξηση της απασχόλησης και στοχευμένες δράσεις για τη μείωση του κινδύνου του κοινωνικού αποκλεισμού και για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Στους άμεσους στόχους του Προϋπολογισμού για το 2006 περιλαμβάνονται ειδικότερα η μείωση του ελλείμματος το 2,6% του Α.Ε.Π., ο περαιτέρω περιορισμός του δημοσίου χρέους, η ενίσχυση της ανάπτυξης της κοινωνικής συνοχής.

Προς την κατεύθυνση αυτή, θα βοηθήσουν και όλες οι μεταρρυθμίσεις που υλοποιήσαμε μέχρι σήμερα ή αυτές που ξεκινούν τώρα και πολλές από τις οποίες προαναφέρθηκαν.

Θα επαναλάβω αναλυτικά αυτές τις μεταρρυθμίσεις: Φορολογική μεταρρύθμιση, μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας, αναδιοργάνωση των μηχανισμών του Υπουργείου Οικονομικών για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, νέος επενδυτικός νόμος, Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, πρόγραμμα αποκρικοποίησης, διαρθρωτικές αλλαγές στο ασφαλιστικό των Τραπεζών και του Ο.Τ.Ε., εξυγίανση των Δημοσίων Επιχειρήσεων, άρση των εμποδίων στην επιχειρηματικότητα και βελτίωση των συνθηκών για την ανάληψη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

Επιπλέον, οι Δημόσιες Επενδύσεις, αφού εξυγιάνθηκε ο μηχανισμός για τη μελέτη και την ανάθεση των δημοσίων έργων, θα είναι αυξημένες και θα δώσουν ώθηση και ανάπτυξη στην ελληνική περιφέρεια.

Το βαρύ φορτίο που άφησαν πίσω τους οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το οποίο πληρώνουν όλοι οι Έλληνες, θα συνεχίσει να είναι βαρύ και φέτος, πολύ βαρύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Το 1/3 των κρατικών δαπανών και για το 2006 αφορά στην εξυπηρέτηση των τόκων και των χρεών που μας κληροδότησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το 2006 θα πληρώσουμε μόνο για χρεωλύσια όσα πληρώνουμε για το σύνολο των μισθών και των συντάξεων. Το 2006 θα πληρώσουμε μόνο για τόκους όσα πληρώνουμε για το σύνολο των δαπανών για την υγεία και την παιδεία.

Παρ' όλα αυτά, και παρά την προβλεπόμενη υψηλή και φέτος τιμή του πετρελαίου, οι προοπτικές για το 2006 διαμορφώνονται ευνοϊκές. Ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας επιταχύνεται στο 3,8% από το 3,6% που ήταν φέτος. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης περιορίζεται σε ποσοστό 2,6% του ΑΕΠ. Οι συνολικές επενδύσεις θα σημειώσουν ανάκαμψη αυξανόμενες κατά 5,4%. Ο όγκος των εξαγωγών, αγαθών και υπηρεσιών, αυξάνεται κατά 6,8% πηγαίνοντας δυο μονάδες υψηλότερα από τον όγκο των εισαγωγών αγαθών και υπηρεσιών. Η ιδιωτική κατανάλωση αυξάνεται κατά 3,2%, ενώ σημαντική υποχώρηση θα σημειώσει ο ρυθμός αύξησης της δημόσιας κατανάλωσης στο 1,2%. Η απασχόληση ενισχύεται και το ποσοστό ανεργίας

υποχωρεί στο 9,8%. Ο πληθωρισμός υποχωρεί στο 3,2%.

Παράλληλα, με το νέο Προϋπολογισμό, υλοποιούμε πολλές από τις δεσμεύσεις μας σχετικά με τη διατήρηση και την ενίσχυση του κοινωνικού μας μοντέλου. Διαθέτουμε έτσι σημαντικά περισσότερους πόρους για την παιδεία, την υγεία, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή. Διαθέτουμε σημαντικά περισσότερους πόρους για έργα σ' όλη την ελληνική περιφέρεια. Σημαντικά περισσότερους πόρους στους δήμους και τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις της χώρας. Σημαντικά περισσότερους πόρους για τη γεωργία και την κτηνοτροφία μας, για τις ακριτικές και νησιωτικές περιοχές μας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα μία ιδιαίτερη αναφορά σ' ένα ευαίσθητο οικονομικά και κοινωνικά τμήμα της κοινωνίας μας, στους Έλληνες αγρότες και κτηνοτρόφους μας, μια κοινωνική ομάδα με την οποία αναπτύξαμε μία ιδιαίτερη σχέση εμπιστοσύνης. Τη σχέση αυτή και θα τη διατηρήσουμε και θα την ενισχύσουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με την επιτυχία μας πέρασι τον Απρίλιο στις Βρυξέλλες που επιβεβαιώθηκε και ενισχύθηκε, πολιτικά προχθές, από τον Πρωθυπουργό μας, με την εφαρμογή της αναθεωρημένης Κ.Α.Π., με ενίσχυση των μέτρων για την παραγωγή, εμπορία και μεταποίηση προϊόντων, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε με ρεαλισμό και αισιοδοξία τις μεγάλες προκλήσεις που είναι μπροστά μας.

Το 2006, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είναι μια σημαντική χρονιά για τη γεωργία μας. Και με την πολιτική μας γενικότερα και με τις πιστώσεις του Τακτικού Προϋπολογισμού και με την προώθηση της ενίσχυσης των υποδομών, η Κυβέρνησή μας έχει ένα στόχο που δεν είναι μόνο οικονομικός, αλλά κυρίαρχα κοινωνικός, δηλαδή να παραμείνουν οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι μας στην ύπαιθρο -κάνοντας και οι ίδιοι βέβαια προσπάθεια για εκσυγχρονισμό- για να κρατήσουμε ζωντανή την ελληνική περιφέρεια. Και μπορώ άφοβα με το χέρι στην καρδιά να σας διαβεβαιώσω εκ μέρους όλων μας, του Πρωθυπουργού μας, της Κυβέρνησής μας, της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, ότι οι στόχοι μας αυτοί θα επιτευχθούν. Την εμπιστοσύνη που μας έδειξαν οι Έλληνες αγρότες θα την τιμήσουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αξιολόγηση του Προϋπολογισμού του 2006. Έχοντας τους στόχους που προαναφέραμε, πρέπει να δούμε το πρίσμα υπό το οποίο καλούμε να αξιολογήσουμε ένα προϋπολογισμό. Το σχέδιο του Προϋπολογισμού μπορώ να πω υπεύθυνα ότι είναι αξιόπιστο, αποτελεσματικό και κοινωνικά δίκαιο και θα καταδείξω με στοιχεία αυτή την αξιολόγησή μου.

Ας ξεκινήσω από την αξιοπιστία του.

Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι ο δεύτερος Προϋπολογισμός αυτής της Κυβέρνησης, μετά από μια μακρά περίοδο Προϋπολογισμών δημιουργικής λογιστικής, κρυφών χρεών και αδιαφάνειας. Επί έξι και πλέον έτη, μέχρι και τον Προϋπολογισμό του 2004, υπήρχε ένα σύστημα καταγραφής των δημοσιονομικών στοιχείων, το οποίο θα χαρακτήριζα κατ' ελάχιστον ως αδιαφανές. Και λέω «αδιαφανές», γιατί θέλω να μείνω επιεικής σ' αυτό που γινόταν.

Για να γίνω πιο αναλυτικός, αναφέρομαι σε ένα σύστημα το οποίο δεν παρουσίαζε και δεν προσμετρούσε, μεταξύ των άλλων, αμυντικές δαπάνες. Αναφέρομαι σε ένα σύστημα το οποίο, μεταξύ των άλλων, παρουσίαζε την κάλυψη των ζημιών δημοσίων επιχειρήσεων ως κεφαλαιουχικές μεταβιβάσεις, δηλαδή ως επενδύσεις.

Με αυτές τις πρακτικές, με τις τιτλοποιήσεις μελλοντικών εσόδων μέχρι το 2019 και με τα swaps, μια σύνθετη μέθοδο παράγωγων χρηματοοικονομικών πράξεων, υποθηκεύτηκε το μέλλον της χώρας και της οικονομίας μας.

Με την τελευταία μάλιστα μέθοδο, με τα swaps, έγινε το νέο ελληνικό θαύμα. Η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2001 εξαφάνισε ένα δημόσιο χρέος 1.000.000.000.000 δραχμών, 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Μέσα από μια εξαιρετικά περίπλοκη μέθοδο έγινε τότε ο ακριβότερος δανεισμός του ελληνικού δημοσίου όλων των εποχών. Και βεβαίως η αποπληρωμή αυτού του συγκεκρι-

μένου χρέους άρχισε μετά τις εκλογές του 2004. Από την άνοιξη του 2004 έως και το 2019, θα πληρώνουμε για τα swaps και την εξαφάνιση αυτού του χρέους κάθε χρόνο 400.000.000 ευρώ. Τι σημαίνουν τα χρήματα αυτά; Δέκα νοσοκομεία το χρόνο, ή πραγματική αύξηση κατά 2,7% των μισθών και των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων μόνο από τα swaps, για να μην προχωρήσω σε άλλες μεθόδους. Και όλα αυτά, προκειμένου να ωραιοποιηθεί η άσχημη εικόνα των δημοσίων οικονομικών και να στηριχθεί το σλόγκαν της ισχυρής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν μπορούσε να συνεχιστεί άλλο. Η απογραφή για την αποτύπωση της πραγματικής κατάστασης στην οικονομία μας δεν ήταν απλά μια προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας, ήταν η επαναφορά του αυτονόητου, της κοινής λογικής, του ορθολογισμού στο δημόσιο βίο, στα οικονομικά πράγματα της χώρας. Δεν μπορούσαμε να συνεχίζουμε -και δεν θέλαμε- να κρύβουμε την αλήθεια ούτε από τον ελληνικό λαό, ούτε από τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίοι άλλωστε μας είχαν καταλάβει. Οι πρακτικές ΠΑ.ΣΟ.Κ. λοιπόν τέλειωσαν οριστικά.

Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι ένας καθαρός, ένας διαφανής Προϋπολογισμός. Ο Προϋπολογισμός του κράτους προβλέπει αυτό που θα έκανε κάθε συνετός νοικοκύρης, που για διάφορους λόγους αντιμετωπίζει σοβαρή οικονομική στενότητα. Τι θα έκανε: στενή διαχείριση των εσόδων με παράλληλη εφαρμογή μέτρων εξορθολογισμού των δαπανών του. Μόνον τότε αυτά τα παιδιά αυτού του συνετού νοικοκύρη μπορούν να προσδοκούν πραγματικά καλύτερες μέρες.

Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι ένας αξιόπιστος Προϋπολογισμός. Και είναι αξιόπιστος αφ' εαυτού και όχι φυσικά σε σύγκριση με τους πλασματικούς προϋπολογισμούς των κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Έρχομαι τώρα στην αποτελεσματικότητα του Προϋπολογισμού που συζητάμε. Ο Προϋπολογισμός του 2006 θα είναι ένας αποτελεσματικός Προϋπολογισμός ως προς την επίτευξη των στόχων της πολιτικής μας. Η αποτελεσματικότητα βεβαίως είναι ευθύνη όλης της Κυβέρνησης και ταυτόχρονα ευθύνη της Δημόσιας Διοίκησης.

Και εδώ πρέπει να επισημάνω τα βήματα που ήδη γίνονται για την αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας, της κακοδιαχείρισης, των φαινομένων διαφθοράς στο δημόσιο.

Θα συνεχίσουμε με ακόμη μεγαλύτερη ένταση την πολιτική μας για περιορισμό και εξάλειψη τέτοιων αρνητικών φαινομένων, καθώς και για νοικοκύρεμα της δαιδαλώδους και γραφειοκρατικής λειτουργίας του κράτους μας. Επειδή η πολιτική μας έχει κοινωνικό προσανατολισμό, δικαιούμεστε ακόμη να ζητήσουμε για την επίτευξη του στόχου μας κοινωνική συνυπευθυνότητα απ' όλους, από τους φορείς εργοδοσίας, χωρίς εξαίρεση, από τους φορείς κοινωνικής εκπροσώπησης, χωρίς εξαίρεση.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια σύντομη αναφορά σε μερικά από τα πολύ σημαντικά μέτρα τα οποία έλαβε αυτή η Κυβέρνηση και η εφαρμογή των οποίων εδραιώνει ένα κλίμα εμπιστοσύνης και δημιουργεί ελπίδα και προοπτική στην κοινωνία και στην αγορά.

Θα ξεκινήσω από τη φορολογική μεταρρύθμιση. Ήταν επιτακτική ανάγκη να αποκτήσουμε ένα καλύτερο, πιο διαφανές και πιο δίκαιο φορολογικό σύστημα. Παράλληλα με την απλούστευση των διαδικασιών προχωρήσαμε στη μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων για τα φυσικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις.

Το αφορολόγητο για τα φυσικά πρόσωπα αυξήθηκε 10% και στην τριετία ως το 2007 μειώνεται σταδιακά ο φορολογικός συντελεστής για τις επιχειρήσεις από το 35% στο 25%. Και ως επιχειρήσεις, βεβαίως, δεν εννοούνται μόνο οι μεγάλες επιχειρήσεις. Είναι και οι μικρομεσαίες, είναι και οι μικρές επιχειρήσεις, είναι τα εμπορικά καταστήματα σ' όλη τη χώρα.

Από το 2007 στόχος μας είναι να προχωρήσουμε σε ανάλογες, σταδιακές μειώσεις και για τα φυσικά πρόσωπα. Και στο σημείο αυτό, επειδή τον τελευταίο καιρό αναπτύσσεται ένας έντονος λαϊκισμός, θα παρακαλούσα την Αξιωματική Αντιπολίτευση να μας ξεκαθαρίσει τη θέση της. Είναι αντίθετη με τη μεί-

ωση των φορολογικών συντελεστών στις επιχειρήσεις; Προτείνει αύξηση της φορολογίας; Πρέπει να κλείσουν και άλλες επιχειρήσεις στη χώρα, για να ξυπνήσουν κάποιοι; Πρέπει να συνεχίσουμε, ενώ θέλουμε επενδύσεις στη χώρα, να βλέπουμε απαθείς άλλες χώρες να γίνονται ελκυστικές με μείωση της φορολογίας; Περιμένουμε μια ξεκάθαρη απάντηση, γιατί τόσες μέρες δεν την είχαμε στην επιτροπή.

Έρχομαι στον επενδυτικό νόμο για την ανάπτυξη και την περιφερειακή σύγκλιση. Έχουμε ήδη σημαντικά αποτελέσματα. Μέχρι σήμερα έχουν υποβληθεί εννιακόσια εξήντα τρία επενδυτικά σχέδια, ύψους 1911 εκατομμυρίων ευρώ και έχουν εγκριθεί τετρακόσια σαράντα έξι επενδυτικά σχέδια ύψους 663,7 εκατομμυρίων ευρώ. Οι επενδύσεις αυτές δημιουργούν δύο χιλιάδες πεντακόσιες τριάντα πέντε άμεσες νέες θέσεις εργασίας και βεβαίως πολύ περισσότερες έμμεσες.

Οι Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα θα δημιουργήσουν νέες υποδομές και θα αποδεδευσουν σημαντικούς δημόσιους πόρους για την ενίσχυση του κοινωνικού ρόλου του κράτους μας.

Η νέα γενιά αποκρατικοποιήσεων, μετά τη σημαντική επιτυχία που είχαμε στον τομέα αυτό το 2005, στοχεύει στη μεγιστοποίηση του δημοσίου συμφέροντος και στην ωφέλεια του καταναλωτή.

Η καλύτερη αξιοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης είναι ήδη προφανής. Κλείσαμε μεγάλες εκκρεμότητες με την Ευρωπαϊκή Ένωση και επιταχύνουμε σημαντικότερα το ρυθμό απορρόφησης. Και πάντως, το $n+2$ που μεταβάλλεται σε $n+3$, για να το πω έτσι απλά, είναι μια σημαντική διευκόλυνση και αυτό το πετύχαμε, προχθές, στις Βρυξέλλες.

Το νέο πλαίσιο για τη λειτουργία και την εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο., που αποτελεί τη μεγαλύτερη νομοθετική μεταρρύθμιση των πολλών τελευταίων ετών, βάζει τέλος στην κακοδιαχείριση και τη σπατάλη που λάμβανε χώρα στις Δ.Ε.Κ.Ο. όλα τα προηγούμενα χρόνια. Και να επισημάνω το αυτονόητο για όσους ενδεχομένως, δεν το έχουν καταλάβει. Ο νόμος αυτός -και ο νόμος αυτός- θα εφαρμοστεί.

Η επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος των τραπεζών οδηγεί στην εξυγίανση του τραπεζικού μας συστήματος, καθιστώντας το πιο ανταγωνιστικό, ώστε να ωφελείται ο καταναλωτής αλλά και η οικονομία μας, γενικότερα.

Ο ολοκληρωμένος σχεδιασμός για το Εθνικό Πρόγραμμα Δράσης 2007-2013 ολοκληρώνεται. Το ποσό των 20.000.000.000, 101.000.000 ευρώ -να το επαναλάβω;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας) : Ναι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Το ποσό των 20.000.000.000, 101.000.000 ευρώ, που διασφάλισαμε προχθές στις Βρυξέλλες σε μία Ευρώπη των «25», και αύριο των «27», είναι μια πολύ μεγάλη επιτυχία, αποτέλεσμα μιας συστηματικής δουλειάς που έγινε χωρίς τυμπανοκρουσίες.

Η αποκατάσταση της αξιοπιστίας της Κεφαλαιαγοράς και η προστασία της από πράξεις χειραγώγησης και από πρόσωπα που κατέχουν προνομιακές πληροφορίες, δημιουργεί νέες προοπτικές.

Η χάραξη της ψηφιακής στρατηγικής από το 2006 μέχρι το 2013 θα καλύψει το χαμένο έδαφος στον χώρο των νέων τεχνολογιών και θα δημιουργήσει μια τεχνολογικά, προηγμένη οικονομία γνώσης.

Οι παραπάνω πρωτοβουλίες μας θα ωφελήσουν μεγάλα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας. Εμείς δεν πριμοδοτούμε κλειστές συντεχνίες και ομάδες, τα «ρετιρέ», όπως έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Με τις δράσεις μας διαχέουμε τα οφέλη σ' όλη την ελληνική κοινωνία. Με την κατάργηση του Λ.Α.Φ.Κ.Α. ενισχύουμε ουσιαστικά, τους συνταξιούχους, που είναι μια από τις πλέον ευπαθείς κοινωνικές ομάδες.

Παράλληλα, μεριμνήσαμε για την καταβολή των αναδρομικών του Λ.Α.Φ.Κ.Α., που παρανόμως όλα τα προηγούμενα χρόνια παρακρατούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Επιστρέψαμε τα αναδρομικά αυτά και το κάναμε χωρίς να έχουμε δεσμευτεί στο πρόγραμμά μας.

Δώσαμε λύσεις στο μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί με τα πανωτόκια που χρέωναν οι τράπεζες και είχαν ως αποτέλεσμα πολλοί συμπολίτες μας –αγρότες, βιοτέχνες, μικροί επιχειρηματίες– να έχουν οδηγηθεί σε απόγνωση.

Γνωρίζουμε ότι κάποια ζητήματα είναι ακόμη σε εκκρεμότητα. Είμαστε, όμως, εδώ, έτοιμοι να τα εξετάσουμε και να τα αντιμετωπίσουμε.

Ρυθίσαμε τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο, που επίσης αποτελούσαν ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα.

Αυξήσαμε κατά 1000 ευρώ το αφορολόγητο όριο για τους μισθωτούς και τους ελεύθερους επαγγελματίες, ενισχύοντας έτσι το διαθέσιμο εισόδημα των οικονομικά ασθενεστερών ως και κατά 1,5 μονάδα. Να σημειώσω βέβαια εδώ ότι και την προηγούμενη αύξηση του αφορολόγητου, αυτήν του κ. Σημίτη, εμείς την πληρώσαμε, αφού ξεκίνησε από το 2004.

Χορηγήσαμε αναδρομικά το επίδομα εξομάλυνσης στους συνταξιούχους στρατιωτικούς. Αυξάνουμε σημαντικά το αφορολόγητο όριο κληρονομιών και δωρεών στις 80.000 ευρώ και εξομοιώνουμε φορολογικά τους εγγονούς με τα τέκνα του κληρονομούμενου. Καταργούμε σταδιακά το φόρο μεταβίβασης των ακινήτων ώστε να γίνει η αγορά πιο αποτελεσματική και να αποκτήσει μεγαλύτερο βάθος.

Η μητέρα που αποκτά τρίτο παιδί ενισχύεται από το κράτος με εφάπαξ ποσό 2.000 ευρώ το οποίο είναι αφορολόγητο. Το ποσό αυτό αυξάνεται σε 2.500 ευρώ από την 1η Ιανουαρίου του 2007. Οι οικογένειες με τρία παιδιά απαλλάσσονται σταδιακά μέχρι το 2008 από τέλος ταξινόμησης για την αγορά ενός ιδιωτικής χρήσης αυτοκινήτου με τους όρους που ισχύουν για τους πολύτεκνους.

Η συμμετοχή των παραπάνω μέτρων και ιδιαίτερα των διαρθρωτικών αλλαγών στο ρυθμό ανάπτυξης, αν και δεν είναι εύκολο να ποσοτικοποιηθεί είναι βέβαιο ότι θα βελτιώσει και θα ενισχύσει την παραγωγική δομή της οικονομίας.

Η εφαρμογή των παραπάνω μέτρων καθιστά τον Προϋπολογισμό αποτελεσματικό για την επίτευξη των στόχων της οικονομικής μας πολιτικής όπως είναι αυτή που θα αναφέρουμε.

Έρχομαι τώρα στην κοινωνική διάσταση του Προϋπολογισμού.

Η μείωση των φορολογικών συντελεστών, η αύξηση των αφορολόγητων εισοδημάτων, η κατανομή των δαπανών ανά τομείς και η σημαντική αύξησή τους σε τομείς αιχμής όπως η παιδεία, η υγεία και η ασφάλιση, τα μέτρα για τις πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες, ο προσανατολισμός του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων προς την ελληνική περιφέρεια, η υπερδιπλασία σε σχέση με τον πληθωρισμό αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ. και των συντάξεων του Ο.Γ.Α. είναι μερικά μόνο από τα μέτρα και τις δράσεις που αναδεικνύουν την κοινωνική πτυχή του Προϋπολογισμού. Μία κοινωνική πτυχή, μέσα από ένα πρίσμα ορθολογισμού, ρεαλισμού και κυρίως προοπτικής.

Η αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης και η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής είναι εξελικτικού χαρακτήρα και δεν γίνεται με περιστασιακά μέτρα, δεν γίνεται με δανεικά. Τις ανισότητες που είναι υπαρκτές τις εξισορροπούμε σε μόνιμη βάση. Αυτή είναι η πρόκληση για μας. Γι' αυτό η πολιτική μας είναι υπεύθυνη. Από μήνα σε μήνα, από χρόνο σε χρόνο τα αποτελέσματα θα είναι ορατά και κυρίως ελέγξιμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λιγότερο ευχάριστο παρόν εγγυάται ένα καλύτερο μέλλον.

Έρχομαι τώρα σε μερικά από τα βασικά μεγέθη του τακτικού Προϋπολογισμού.

Η δημοσιονομική προσαρμογή γίνεται για πρώτη φορά στη χώρα με μείωση των δαπανών. Δεν προχωράμε σε προσαρμογή με αύξηση εσόδων, αφού ξεκινήσαμε ήδη τη μείωση των φορολογικών συντελεστών. Οι συνάδελφοι ειδικοί αγορητές θα αναφερθούν ειδικότερα στα μεγέθη και των εσόδων και των εξόδων. Εγώ πειραματικά θα κάνω ορισμένες μόνο επισημάνσεις.

Πρέπει να επισημάνω ότι είναι μύθος ότι τα έσοδα πήγαιναν καλά επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κατέρρευσαν επί Νέας Δημοκρατίας. Η κατάσταση ήταν δραματική επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εμείς και στο θέμα αυτό θα έχουμε πλέον ενθαρρυντικές εξελίξεις.

Μετά την ανασυγκρότηση των μηχανισμών του Υπουργείου Οικονομικών που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε πλήρως αποσυντονίσει και αδρανοποιήσει, η φοροδιαφυγή υποχωρεί. Τα φορολογικά έσοδα τον Οκτώβριο αυξήθηκαν κατά 12,8% σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα πέρυσι. Για το Νοέμβριο τα φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν κατά 9,1% σε σχέση με πέρυσι. Τα έσοδα από το Φ.Π.Α. αυξάνονται κατά 9,3% τον Οκτώβριο και 11,6% το Νοέμβριο. Και αν έχουμε τα ίδια καλά αποτελέσματα και κατά τον τρέχοντα μήνα, όπως φαίνεται ότι θα γίνει, θα έχουμε μία αύξηση εσόδων της τάξης του 5,4%, έναντι στόχου 5% στο φετινό Προϋπολογισμό.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, αυτές συνεχίζουν να μειώνονται ως ποσοστό του Α.Ε.Π. από 27,2% το 2004 στο 25,9% το 2006. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ειπώθηκε από κάποιες πλειυρές ότι μειώνεται. Πώς μειώνεται κύριοι συνάδελφοι; Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2006 έρχεται στα 8,4 δισεκατομμύρια ευρώ αυξημένα κατά 700.000.000 ευρώ σε σχέση με το 2005 ή αυξημένο κατά 9,1%.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Πόσο υπολείπεστε;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Εάν θέλετε να συνεχίσουμε να κάνουμε ολυμπιακά έργα στην Αθήνα, να τα συνεχίσουμε. Αλλά αν αφαιρέσουμε τα ολυμπιακά έργα, είναι αυξημένα σε σχέση και με τις προολυμπιακές χρονιές για όλα τα άλλα έργα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με δεδομένα τα παραπάνω στοιχεία και με αίσθημα ευθύνης απέναντι στους Έλληνες, επαναλαμβάνουμε ότι ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι αξιόπιστος, αποτελεσματικός και κοινωνικά δίκαιος. Η οικονομία είναι πλέον ορατό ότι ανταποκρίνεται θετικά. Εμφανίζει σημεία ανάκαμψης και όσο θα περνάει ο καιρός και θα επιλύονται τα προβλήματα του παρελθόντος, θα ενισχύεται. Εμείς θέλουμε και θα φθάσουμε σ' ένα αποτελεσματικό κράτος και σε μια κοινωνία πιο δίκαιη, με περισσότερες ευκαιρίες για όλους. Εμείς τη λαϊκή συμμετοχή τη θέλουμε στο οικονομικό γίγνεσθαι και την ευημερία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πολλά χρόνια οι παλιές σχέσεις παραγωγής και κρατικισμού και η κουλτούρα του εφησυχασμού, της ευκολίας και του χρέους, οι πρακτικές συντεχνιών και βολεμένων, ο ορίζοντας που δεν ξεπερνούσε τα εθνικά σύνορα έπνιγαν ασφυκτικά την κοινωνία μας. Η απάντηση σε αυτά δεν ήρθε από σοσιαλιστές ή δήθεν σοσιαλιστές που κυβερνούσαν. Και δεν θα μπορούσε άλλωστε να έρθει απ' αυτούς που δημιούργησαν δυο Ελλάδες, των βολεμένων και των αποκλεισμένων. Δυο Ελλάδες που η μια δεν έβλεπε την άλλη. Η απάντηση έρχεται από μας, από τη νέα διακυβέρνηση. Εμείς κάνουμε πολιτική την ανάγκη των καιρών και της κοινωνίας για το καινούργιο. Το καινούργιο που θα συνδυάζει την αγορά με την κοινωνική ρύθμιση, τον ανταγωνισμό με την αλληλεγγύη, το καινούργιο που δίνει ελπίδα και εμπιστοσύνη. Απέναντι στη θέση «αυτή είναι η Ελλάδα» που μοιρολατρικά προέβλεπε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εμείς πιστεύουμε σε μια άλλη Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές της κυβερνητικής Πλειοψηφίας στηρίζουμε τον Προϋπολογισμό και καλούμε να πράξουν το ίδιο όλοι όσοι πιστεύουν ότι η χώρα πρέπει να συνταιριάξει το βηματισμό της με τους καιρούς μας.

Ψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό και δεν το κάνουμε από θεσμικό καθήκον, στηρίζουμε την προσπάθεια της Κυβέρνησης, γιατί πιστεύουμε ότι πάνω απ' όλα, πέρα και πάνω από ευχαρίστοι πρέπει να είμαστε χρήσιμοι στον τόπο.

Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι και χρήσιμος και αναγκαίος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων ανεξάρτητα με το αν μας ψήφισαν ή όχι, θέλει το νοικοκύρεμα στον τόπο. Θέλει ένα καλύτερο και πιο δίκαιο μέλλον, θέλει μια ισχυρότερη και πιο δίκαιη κοινωνία. Θέλει μια Ελλάδα ασφάλειας και ευημερίας για όλους. Χρέος μας είναι να ανταποκριθούμε σε αυτές τις προσδοκίες και να ανταποκριθούμε.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Πάγκαλος ζήτησε το λόγο επί προσωπικού, το οποίο εγώ προσωπικά δεν το αντέληφθη. Αλλά αν θέλετε να εξηγήσετε κύριε Πάγκαλε, ποιο είναι το προσωπικό σας ζήτημα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο ομιλητής αναφέρθηκε σε μια συζήτηση που έχει γίνει προ ενός έτους για τα οικονομικά μεγέθη κατά τρόπο ανακριβή ο οποίος με εκθέτει.

Θα σας παρακαλέσω να μου επιτρέψετε στα δυο λεπτά που προβλέπει ο Κανονισμός να εκθέσω την άποψή μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Δεν είναι ακριβώς προσωπικό το ζήτημα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Αν δεν είναι αυτό προσωπικό τότε τι είναι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Δεν είναι, είναι πολιτική κριτική. Εν πάση περιπτώσει έχετε το λόγο και θα σας απαντήσει ο κ. Τσιτουρίδης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Όταν έγινε αυτή η συζήτηση, ο Υπουργός επί της Οικονομίας κ. Αλογοσκούφης είχε πει ότι το 2005 θα μειώσει το έλλειμμα στα όρια του 2,7% και θα αυξήσει το εθνικό εισόδημα, το ΑΕΠ στο 4%. Τα δυο αυτά νούμερα όπως καταλαβαίνετε

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Με συγχωρείτε. Θα πείτε τι αφορά εσάς, όχι τον κ. Αλογοσκούφη. Σας παρακαλώ πολύ. Αναφερθείτε στη φράση στην οποία επικαλέσθηκε ο κ. Τσιτουρίδης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Αυτό είχε πει ο κ. Αλογοσκούφης, 2,7% και 4%. Είπα λοιπόν εγώ τότε, ότι αν επιτύχει αυτούς τους δυο στόχους, οι οποίοι προφανώς είναι αλληλένδετοι, τότε εγώ θα σκίσω τα πτυχία μου. Σήμερα το έλλειμμα είναι 4,4% και ο κ. Αλογοσκούφης θριαμβολογεί η δε αύξηση του Α.Ε.Π. δεν είναι ούτε 5% που λέγατε προεκλογικά, ούτε 4% που λέγατε στον περσινό προϋπολογισμό αλλά μόλις 3,6% και όταν ξεφουσκώσει

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Αισθάνεστε εκτεθειμένος εξ αυτού του λόγου. Θα σας απαντήσει ο κ. Τσιτουρίδης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Με συγχωρείτε έχω δυο λεπτά. Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Εντάξει, τελειώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Υπάρχει Αντιπολίτευση επιτέλους σ' αυτήν την Αίθουσα. Έχουμε και εμείς δικαιώματα κυρία Πρόεδρε.

Πάντως δεν υπάρχει λόγος να ανησυχεί ο κ. Τσιτουρίδης και να καταφεύγει σε τέτοια τεχνάσματα.

Νομίζω ότι η δημοκοπία κατά της Αντιπολίτευσης που υποκατέστησε την εισήγηση του Προϋπολογισμού και οι κολακείες προς τον κύριο Πρωθυπουργό του εξασφάλισαν ήδη αν όχι ένα Υπουργείο οπωσδήποτε ένα Υφυπουργείο στην προσεχή κυβέρνηση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Αυτό δεν είναι προσωπικό θέμα, κύριε Πάγκαλε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ !

Ο κ. Τσιτουρίδης έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Εγώ θα συμφωνήσω με τον κ. Πάγκαλο ότι θα πρέπει να αποφεύγουμε τους λαϊκισμούς και δεν ξέρω τι άλλο είπε. Όμως, ο τόπος είναι μικρός -γνωρίζουμε- κύριε Πάγκαλε- και αυτό που είπατε πέρυσιν είναι καταγεγραμμένο. Ανατρέξτε στα Πρακτικά της Βουλής, ανατρέξτε σε δηλώσεις σας που δημοσιεύτηκαν στον Ημερήσιο Τύπο της Αθήνας. Τότε ο κ. Αλογοσκούφης ήταν ιδιαίτερα επιεικής, καλός, ευγενής μαζί σας. Αντί να σκίσετε τα πρωτότυπα, σας έδωσε τη δυνατότητα να σκίσετε αντίγραφα!

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εν πάση περιπτώσει, εγώ χαίρομαι που ομολογείτε ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης στον τόπο είναι πάνω από αυτό που προβλέπατε. Αν συμφωνήσουμε σ' αυτό, τότε προχωρούμε παρακάτω.

Σε ό,τι αφορά το έλλειμμα κύριε Πάγκαλε, εμείς δεν υπολογίζουμε την τιτλοποίηση. Περιμένουμε για να είμαστε συνεπείς με το Κοινοτικό Πλαίσιο και σε κάθε περίπτωση θα ξανατονίσω,

όλες οι προβλέψεις όλων στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε από το Βήμα της Βουλής είτε κατά τη διάρκεια του Δεκεμβρίου, διαψεύστηκαν. Όλες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το θέμα του προσωπικού, που δεν ήταν και προσωπικό έληξε κύριε Πάγκαλε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ωραία διευθύνετε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Μακρυπιδής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον Προϋπολογισμό του 2006 αλλά δεν μπορώ να μη σχολιάσω την αναφορά που έκανε ο προηγούμενος εισηγητής σχετικά με τις διαπραγματεύσεις που έγιναν πρόσφατα στις Βρυξέλλες και τα μεγάλα «επιτεύγματα» που είχε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Έτσι και αλλιώς στις Βρυξέλλες πάλι 20.000.000.000 ευρώ θα έπαιρνε η Ελλάδα από τη στιγμή που έκλεινε ο προϋπολογισμός για την περίοδο 2007-2013 για όλα τα κράτη-μέλη. Τα 20.000.000.000 ευρώ όμως στην πρώτη πρόταση της βρετανικής Προεδρίας από την 5η Δεκεμβρίου του 2005 ήταν δεσμευμένα τα ποσά. Η πρόταση αυτή, όμως, απορρίφθηκε από όλες τις χώρες και από την ελληνική Κυβέρνηση ως απαράδεκτη τότε, ακόμη και από τον Πρόεδρο της Επιτροπής τον κ. Μπαρόζο, τον φίλο του κ. Μπλερ. Και αυτή η πρόταση των Βρετανών που απορρίφθηκε ως απαράδεκτη από τον κ. Καραμανλή στις 5 Δεκεμβρίου σήμερα παρουσιάζεται ως μεγάλο επίτευγμα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον εισηγητή να μας καλεί σαν Αντιπολίτευση να αρθούμε στο ύψος των εθνικών περιστάσεων και να μη διακατεχόμαστε από μίζερια όσο αφορά το μεγάλο αυτό επίτευγμα. Και συμφωνούμε και λέμε 20.000.000.000 ευρώ κερδίσατε κύριε Καραμανλή στις Βρυξέλλες προχθές. Μα σας παραδώσαμε από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 25.000.000.000 ευρώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΖΑΓΟΡΙΤΗΣ: Μπορείτε να το αποδείξετε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Και οι εκτιμήσεις που εσείς κάνετε και που κάνουν όλοι οι φορείς οδηγούν στο ασφαλές συμπέρασμα ότι περίπου 6.000.000.000 ευρώ θα είναι η μεγάλη απώλεια από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, Δηλαδή μία Ολυμπιάδα. Αποτέλεσμα της έλλειψης σχεδιασμού, προγραμματισμού και ανικανότητας σας.

Επειδή, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθαμε σήμερα να συζητήσουμε τον Προϋπολογισμό του 2006, το ερώτημα που τίθεται είναι τι καλείται να συζητήσει και να ψηφίσει το ελληνικό Κοινοβούλιο αφού για πρώτη φορά την τελευταία δεκαεπταετία έχουμε προϋπολογισμό με αστερίσκο, έχουμε προϋπολογισμό που τα στοιχεία και τα μεγέθη του ακόμη τελούν υπό έγκριση των κοινοτικών οργάνων, έχουμε ένα Προϋπολογισμό που η ίδια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ομολογεί ότι είναι υπό αίρεση.

Γεγονός όμως είναι ότι αυτό προσβάλλει πάνω απ' όλα και το Κοινοβούλιό μας. Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι ανειλικρινής και ψεύτικος. Είναι ο δεύτερος κατά σειρά εικονικός Προϋπολογισμός. Είναι ο δεύτερος στην πράξη ανεφάρμοστος Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Από το προσχέδιο μέχρι το οριστικό σχέδιο, μέσα σ' ένα μήνα δηλαδή, αλλάξατε τρεις φορές τα στοιχεία και τα μεγέθη του Προϋπολογισμού. Και πάλι υπάρχει η βεβαιότητα ότι δεν θα υλοποιηθεί και ότι θα οδηγηθείτε σίγουρα και πολύ νωρίς σε νέα πρόσθετα εισπρακτικά και φορολογικά μέτρα.

Ακούγοντας όμως τον εισηγητή, πέρα από το θέμα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και την υπευθυνότητα που μας ζητήσε, θα ήθελα να σας παραπέμψω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, στις απόψεις που εκφράσατε στο ελληνικό Κοινοβούλιο το 1999, όταν πετύχαμε στο Βερολίνο τα 28.000.000.000 ευρώ από Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ποια ήταν τότε η υπεύθυνη δική σας στάση;

Θα ήθελα όμως να πω ότι ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας

αφιέρωσε ελάχιστο χρόνο στον Προϋπολογισμό του 2006. Γιατί; Διότι δεν είχε επιχειρήματα να στηρίξει τον απολογισμό του 2005, δηλαδή τη μη υλοποίησή του, ούτε είχε τα επιχειρήματα να στηρίξει τον Προϋπολογισμό του 2006. Θα ήθελα να πω ότι έκανε για μια ακόμη φορά το γνωστό λάθος που κάνετε δυο χρόνια τώρα: Ανατρέχετε για άλλοθι δικών σας αδυναμιών στο χθες, στις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ξεχνάτε ότι κυβερνάτε δύο χρόνια τώρα; Ξεχνάτε ότι είστε υπεύθυνοι για μια οικονομική πολιτική δύο χρόνων; Ξεχνάτε ότι αυτός ο Προϋπολογισμός που σήμερα συζητάμε προβλέπει την οικονομική σας πολιτική μέχρι τις 31/12/2006, δηλαδή για τα 3/4 του συνολικού χρόνου της κυβερνητικής σας θητείας; Γι' αυτό κρίνεστε και γι' αυτό απολογείσθε!

Κρίνεστε για τα έργα και τις ημέρες της δικής σας πλέον διακυβέρνησης. Κρίνεστε για τις απατηλές υποσχέσεις που δώσατε στον ελληνικό λαό. Κρίνεστε για τα ψεύτικα τα προεκλογικά λόγια. Κρίνεστε για την εξαπάτηση του ελληνικού λαού. Κρίνεστε για τη συρρίκνωση των εισοδημάτων και την οικονομική δυσπραγία των πολιτών. Κρίνεστε για την έξαρση της ακρίβειας και την ασυδοσία της αγοράς. Κρίνεστε για τη δήθεν ήπια προσαρμογή που ηχεί πλέον στα αυτιά του λαού σαν ανέκδοτο. Κρίνεστε για τη σκληρή, ανάληψη, αντιλαϊκή πολιτική σας ενάντια στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, στους μικρομεσαίους, στους αγρότες. Κρίνεστε για τη στασιμότητα της περιφερειακής ανάπτυξης.

Αυτή η οικονομική πολιτική που δύο χρόνια ακολουθείτε και αυτή που διαγράφετε μέσα από τον νέο σας Προϋπολογισμό είναι και επικίνδυνη και αδιέξοδη! Είναι πλέον κοινή πεποίθηση ότι είστε κατώτεροι των περιστάσεων!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την πολιτική των κυβερνήσεών του ανέβασε πολύ ψηλά τον πήχυ της χώρας. Οι μεγάλοι στόχοι που πέτυχε η Ελλάδα όπως η ένταξη στην Ο.Ν.Ε., οι Ολυμπιακοί Αγώνες, τα μεγάλα έργα σε όλη την Ελλάδα, η καταξίωση και το κύρος της χώρας μας σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο ήτα αποτέλεσμα σχεδίου, προγράμματος και οράματος. Κάναμε μία Ελλάδα ισχυρή, δυνατή, αξιόπιστη, γεγονός που επιβεβαιώνεται και με την ανάθεση των Ολυμπιακών Αγώνων από τη διεθνή κοινότητα.

Εσείς με την επιπόλαιη πολιτική επιλογή της περιβόητης δημοσιονομικής απογραφής που ήταν αποτέλεσμα κομματικής εμπάθειας, άγνοιας κοινοτικών διαδικασιών, αλλά και αναζήτησης άλλοθι για την αθέτηση προεκλογικών σας δεσμεύσεων απαξιώσατε το κύρος της χώρας στα κοινοτικά όργανα και οδηγήσατε τη χώρα στο να είναι η πρώτη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που η οικονομία της έχει τεθεί υπό καθεστώς επιτήρησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γκρεμάσατε μέσα σε δύο χρόνια όσα με κόπους και με θυσίες του ελληνικού λαού χτίσαμε σε δύο δεκαετίες γιατί εμείς έχουμε μάθει να χτίζουμε και να δημιουργούμε, γιατί εσείς έχετε μάθει να γκρεμίζετε και να ισοπεδώνετε. Βάλατε χαμηλά τον πήχυ στους στόχους και χειροκροτείτε τον εαυτό σας αυτάρεσκα –μπορώ να πω- επειδή καταφέρατε να περάσετε και κάτω από τον πήχυ.

Κυρίες και κύριοι, δεν είναι αυτή η Ελλάδα που σας παραδώσαμε. Την Ελλάδα της «Ψωροκόστανας» η παράταξή σας τη δημιούργησε. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με δύο δεκαετίες διακυβέρνησης δημιούργησε τη σύγχρονη Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το 1981 η χώρα μας ήταν μια βαλκανική χώρα στην Ευρώπη. Το 2004 σας παραδώσαμε μία ευρωπαϊκή χώρα στα Βαλκάνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η προσπάθεια αυτή ξεκίνησε με την ηγεσία του ιδρυτή και ηγέτη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Πρωθυπουργού της Ελλάδας, του αειμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Συνεχίστηκε και ολοκληρώθηκε υπεύθυνα και σοβαρά με τον μετέπειτα πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Πρωθυπουργό της χώρας Κώστα Σημίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αλλά και σήμερα, κυρίες και κύριοι, από τη θέση της Αντιπολίτευσης το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνεχίζει να καταξιώνει τη χώρα. Η ομόφωνη πρόταση για εκλογή του Γιώργου Παπανδρέου στη θέση του Προέδρου της Διεθνούς Σοσιαλιστικής αποτελεί καταξίωση της χώρας και αναγνώριση της ηγετικής του προσωπικότητας και ως Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα και πολύ γρήγορα και ως Πρωθυπουργού της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Λιβανιστήρι έχουμε σήμερα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Συνεχίστε, κύριε Μακρυπιδή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Επειδή ο κύριος Πρόεδρος, ο κύριος Έβερετ, θέλει να αναφερθούμε στον Προϋπολογισμό...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μαζί μας είναι ο κ. Έβερετ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: ...θα αναφερθούμε, κύριε Έβερετ, για τον προϋπολογισμό του 2005 που τελειώνει.

Στις 22 Δεκεμβρίου του 2004 δήλωνε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ο κ. Καραμανλής ως Πρωθυπουργός: «Ο πρώτος» - δήθεν- «αξιόπιστος και ειλικρινής Προϋπολογισμός». Αυτό έλεγε ο κ. Καραμανλής πέρυσι τέτοιοι καιρό σ' αυτήν την Αίθουσα. Ε, είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός στη μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας που αναθεωρήθηκε από τους πρώτους κιόλας μήνες της εφαρμογής του. Το Μάρτιο του 2005 με την κατάθεση του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης άλλαξαν όλα τα στοιχεία του Προϋπολογισμού. Αυτά για τον κ. Καραμανλή.

Ας δούμε τι έλεγε ο κ. Αλογοσκούφης πέρυσι το Δεκέμβριο σ' αυτήν την Αίθουσα για τον πρώτο αξιόπιστο και ειλικρινή προϋπολογισμό. Κατά τη συζήτηση έλεγε ότι δεν θα επιβληθούν νέοι φόροι. Έλεγε συγκεκριμένα: «Η Κυβέρνησή μας δεν θα αυξήσει το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας γιατί δίνουμε προτεραιότητα στην ανάπτυξη, στην απασχόληση, στην κοινωνική συνοχή. Θα προχωρήσουμε σε μία πολιτική» -έλεγε ο κ. Αλογοσκούφης- «μείωσης των φόρων για να ενισχύσουμε τις επενδύσεις και την ανάπτυξη».

Πριν αλέκτωρα λαλήσαι τρεις, δηλαδή τρεις μήνες μετά από όσα έλεγε ο κ. Αλογοσκούφης, έφερε νομοσχέδιο στη Βουλή που επέβαλε νέους φόρους και μάλιστα στην έμμεση φορολογία και στον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης της τάξεως του 1.000.000.000 ευρώ που επιβάρυνε τα λαϊκά στρώματα.

Ε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν αυτές είναι οι δεσμεύσεις σας και αν έτσι λέτε εσείς και καλείτε τον κόσμο να σας εμπιστευτεί, θα μας επιτρέψετε να έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις πλέον και για τα όσα σήμερα εξαγγέλλετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλήρης η κατάρρευση των εσόδων το 2005. Ξεπερνά το ποσό των 3.000.000.000 ευρώ. Από αυτό τα δύομισι δισεκατομμύρια ευρώ προέρχονται από έξαρση της φοροδιαφυγής, του λαθρεμπορίου και του οικονομικού εγκλήματος. Προέρχονται κυρίως από φοροκλοπή του Φ.Π.Α. που πλήρωσε –και μάλιστα ηυξημένο- η μητέρα που αγόραζε το γάλα για το παιδί της, ο άνεργος που αγόραζε το ψωμί για να ζήσει την οικογένειά του και από δική σας ανικανότητα αυτά χάθηκαν και ως έσοδο του κράτους.

Να, γιατί μιλάμε ότι πλέον πάνω από 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ είναι η απώλεια εσόδων από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας. Και γι' αυτά δεν ευθύνεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ευθύνεστε αποκλειστικά εσείς γιατί είναι μέσα στη χρήση για την οποία είχατε αποκλειστικά την ευθύνη.

Όμως έχετε πει κατ' επανάληψη πολλά και για τις δαπάνες. Έχουμε εκτροχιασμό και των δαπανών το 2005, κυρίες και κύριοι. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι καταναλωτικές δαπάνες προβλέπονταν να μειωθούν κατά 16%. Τώρα απολογιστικά μας λέτε ότι όχι μόνο δεν μειώθηκαν κατά 16%, αλλά είχαμε και αύξηση 7%. Δηλαδή, είχαμε υπέρβαση των δαπανών κατά 400.000.000. Μιλάμε για τις καταναλωτικές δαπάνες. Μιλάμε για τη σπατάλη, κυρίες και κύριοι.

Ξέρετε, αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά αποτυπώνεται στην τελευταία Έκθεση του World Economic Forum όπου στο δείκτη που αφορά την κυβερνητική σπατάλη η Ελλάδα κατατάσσεται

από την 47η θέση, που ήταν το 2004, στην 60η θέση το 2005.

Τι έλεγε ο κ. Καραμανλής στις 22 Δεκεμβρίου 2003 ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σ' αυτήν την Αίθουσα; Έλεγε: «Χάνονται 10.000.000.000 ευρώ το χρόνο στη γραφειοκρατία και τη διαφθορά. Μη ρωτάτε» –απευθυνόταν τότε στους Βουλευτές και την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- «κύριοι της Κυβέρνησης, πού θα βρεθούν πόροι για κοινωνική πολιτική».

Μπορείτε να μας αναφέρετε σήμερα, αν έχει γίνει περικοπή έστω κι ενός ευρώ στον προϋπολογισμό από την περιστολή της γραφειοκρατίας, από την περιστολή αυτών των δαπανών; Κι αν ναι, σε ποιο κωδικό, ποιο είναι το ποσό και τι αφορά.

Αντί όμως, για περιστολή της δαπάνης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι ζούμε εικοσιένα μήνες τώρα; Μέσα σε εικοσιένα μήνες ιδρύσατε διακόσιες είκοσι νέες υπηρεσίες, συγκροτήσατε τετρακόσιες νέες αμειβόμενες επιτροπές και ομάδες εργασίας, συστήσατε πεντέμισι χιλιάδες νέες θέσεις προσωπικού με επιβάρυνση για τον Κρατικό Προϋπολογισμό πλέον των 100.000.000 ετησίως. Κι όλα αυτά, γιατί; Για να εξυπηρετήσετε τον κομματικό σας στρατό και να εξυπηρετήσετε τα «γαλάζια» παιδιά. Έτσι επιτυγχάνεται όμως, η περιστολή του σπάταλου κράτους που λέγατε προεκλογικά;

Τι άλλο κάνετε; Αυξήσατε τους μισθούς στους διοικητές των μονάδων κοινωνικής φροντίδας από 300 ευρώ, που ήταν το μήνα σε 2.800 ευρώ το μήνα. Και σε πολλά απ' αυτά τα ιδρύματα υπάρχουν μόνο τα συμβούλια και δεν λειτουργούν. Ε, λοιπόν, αυτός είναι ο περιορισμός της σπατάλης που κάνετε; Αυτό είναι το νοικοκύρεμα που υποσχέθήκατε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κοινωνική φροντίδα για τους διοικούμενους.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Επειδή είχε γίνει μεγάλη συζήτηση για το δημόσιο χρέος και για τις ευθύνες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως προς τη διόγκωση, θέλω να πω ότι η κακοδιαχείριση είχε ως αποτέλεσμα να προχωρήσετε μέσα στο 2005 σε υπερδανεισμό που ξεπερνά τα 5.000.000.000 ευρώ.

Προβλέπατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο δανεισμός το 2005 θα ήταν 32.000.000.000. Ξεπέρασε τα 37.000.000.000.

Αυτό δεν το λέμε εμείς. Το είπε προχθές στις 13/12/05 στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ο Γενικός Διευθυντής του Δημοσίου Χρέους ο κ. Παπανικολάου. Το 2003 το χρέος ήταν 168.000.000.000 ευρώ. Πόσο προβλέπεται να είναι τέλος του 2006; Προβλέπεται να είναι 203.000.000.000.000 ευρώ. Δηλαδή, έχουμε μέσα σε τρία χρόνια με δική σας ευθύνη διακυβέρνησης 35.000.000.000 αύξηση του δημόσιου χρέους.

Επειδή αρέσκεστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σε επιχειρήματα και σε λαϊκισμό ακούστε, λοιπόν: Το 2003 κατηγορούσατε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι η επιβάρυνση για κάθε Έλληνα από το δημόσιο χρέος ήταν περίπου 15.000 ευρώ, δηλαδή 5.000.000 δραχμές. Μπορείτε να μας πείτε πόσο θα είναι στο τέλος του 2006; Θα είναι 18.500 ευρώ για τον καθένα, πάνω από 6.000.000.

Και το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: Έτσι, μ' αυτόν τον τρόπο εσείς θα μειώνετε το δημόσιο χρέος, που μας λέγατε τόσα χρόνια;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να δούμε την οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στο σύνολό της, στην πραγματική οικονομία, δηλαδή. Τα δύο χρόνια τι παρατηρούμε; Παρατηρούμε έξαρση της ακρίβειας, μείωση της κατανάλωσης, συρρίκνωση των εισοδημάτων κι αυτά είναι τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας.

Ο χαμηλός τζίρος και οι αυξημένες λειτουργικές ανάγκες έχουν οδηγήσει χιλιάδες μικρομεσαίους σε απόγνωση. Οι ακάλυπτες επιταγές έχουν αυξηθεί κατά 50% και το ποσό έχει εκτιναχθεί σε 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα δύο τελευταία χρόνια παρουσιάζεται αύξηση των καταναλωτικών δανείων κατά 50% που οδηγούν σε υπερχρέωση εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά.

Θύμα αυτής της πολιτικής είναι και ο καταναλωτής που σήμερα ζει μια πρωτόγνωρη έξαρση της ακρίβειας και οι τιμές έχουν εκτιναχθεί στα ύψη και οι πολίτες βρίσκονται σε απελπισία.

Σχετικά με την ανταγωνιστικότητα, θα έλεγα ότι και αυτήν την υπονομεύσατε με την πολιτική σας. Το 2005 είχε χαρακτηριστεί

«έτος ανταγωνιστικότητας». Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση, όπως είπα, του World Economic Forum, η θέση της Ελλάδας επιδεινώθηκε κατά εννέα θέσεις.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η Ελλάδα το 2004 ήταν στην τριακοστή έβδομη θέση από άποψη ανταγωνιστικότητας. Το 2005 κατατάσσεται στην τεσσαρακοστή έκτη θέση. Στη μακροοικονομική σταθερότητα, η Ελλάδα ήταν στην τεσσαρακοστή έκτη θέση το 2004, το 2005 κατατάσσεται στην ενενήκοστή έκτη θέση. Στο ρυθμό αύξησης της παραγωγικότητας, το 2004 ήταν 3,5%, το 2005 είναι 2,5%.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι που βρίσκεστε στο βάθος, σας παρακαλώ να κάνετε ησυχία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Και επειδή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας λέει ότι βλέπει προς το μέλλον, θα ήθελα να της υπενθυμίσω ότι απέχουν παρασάγγας τα λόγια από τα έργα της. Και αυτό γιατί μέσα από τον Προϋπολογισμό του 2006 περικόπτει 133.000.000 ευρώ από το Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας, 140.000.000 ευρώ από το Πρόγραμμα «Κοινωνία της Πληροφορίας», κατά 42.000.000 ευρώ μειώνει τις πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για έρευνα και τεχνολογία σε σχέση με το 2004.

Αυτή είναι η επένδυση που κάνετε ως προς την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Αυτή είναι η προτεραιότητα που δίνεται για την κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας. Αυτή είναι η επένδυση στο μέλλον και στη νέα γενιά. Και όλα αυτά είναι θύματα της δικής σας πολιτικής σε μια προσπάθεια μείωσης των ελλειμμάτων. Και έχετε βρει το θύμα που θα είναι οι νέες τεχνολογίες, η πληροφορική, η νέα γενιά.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις μέρες –και όχι μόνο– μέσα στο χρονικό διάστημα διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ζούμε το αποκορύφωμα μιας συμπεριφοράς και μιας στάσης που έχει να κάνει και με τη διαφάνεια και με τη διαπλοκή και με το ήθος και με το ύφος. Δεν είναι ώρα να τα αναφέρουμε, είναι γνωστά πλέον στον ελληνικό λαό. Όμως, τα τριάντα επτά κυβερνητικά και κρατικά στελέχη σας που καθαιρέθηκαν, αποπέμφθηκαν ή παραιτήθηκαν μέσα σε είκοσι έναν μήνες, αποδεικνύουν περίτρανα τα μεγάλα προεκλογικά λόγια για πόλεμο ενάντια στη διαφθορά.

Ο πρόωρος ενταφιασμός του «Βασικού Μετόχου» σε απάντηση του πολέμου εναντίον των νταβατζήδων, μετατράπηκε πολύ γρήγορα σε πεδίο συναναστροφής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τα λάβαρα φθάρηκαν και υποστείλατε τη σημαία του αγώνα κατά της διαφθοράς και κατά της διαπλοκής και αποδεικνύουν πλέον ότι ο βασιλιάς είναι γυμνός. Και δεν είναι αντιπολιτευτική αναφορά, είναι χαρακτηρισμός κορυφαίου κρατικού και κομματικού στελέχους της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχει άλλος τα πνευματικά δικαιώματα σ' αυτό. Τα πνευματικά δικαιώματα είναι του κ. Παλαιοκρασσά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Και σχετικά με το «σεμνά και ταπεινά», θα ήθελα να πω στον κύριο Πρωθυπουργό το εξής: Κύριε Καραμανλή, προτρέψτε τα στελέχη σας να είναι σεμνά και ταπεινά.

Πολύ σύντομα, όμως, αυτό μετατράπηκε σε έπαρση και αλαζονεία. Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να χαρακτηριστεί η στάση του Υπουργού Οικονομίας προχθές στις 15 Δεκεμβρίου στην επιτροπή, όταν δήλωνε «μπορείτε να αποχωρείτε όποτε θέλετε, ούτως ή άλλως είτε είστε εδώ είτε όχι, είναι το ίδιο».

Αυτή η συμπεριφορά είναι απαξιοτική και προσβλητική και προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και προς τους θεσμούς του Κοινοβουλίου, κύριε Αλογοσκούφη.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν διεκδικεί από τον κ. Αλογοσκούφη αναγνώριση της προσφοράς του έργου και του ρόλου του, γιατί αυτό το έχει κάνει κατ' επανάληψη ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεν μπορεί να είναι μεταρρυθμιστική η Κυβέρνηση που βάζει στο στόχαστρο τους εργαζόμενους και το κοινωνικό σύνολο. Αφαιρεί πόρους από τους πολλούς, πολλαπλασιάζει την ακρίβεια, την ανεργία, τη φτώχεια, διαιρεί τους Έλληνες σε γαλα-

ζοαίματους και σε υπηκόους, δηλαδή σε παιδιά ενός κατώτερου Θεού. Αυτό δεν είναι μεταρρύθμιση, αυτό είναι απορύθμιση. Αντί να λύνει, συσσωρεύει νέα προβλήματα.

Θέλετε να σας πω για τον Προϋπολογισμό του 2006; Καλύτερι χρονικά, όπως ήδη προανέφερα, τον τρίτο χρόνο της κυβερνητικής σας θητείας. Είναι ο δεύτερος Προϋπολογισμός χαμένων ευκαιριών για τη χώρα και την ανάπτυξή της, είναι ο δεύτερος Προϋπολογισμός ανύπαρκτων προσδοκιών για τους εργαζόμενους, είναι ο Προϋπολογισμός με πολλά δεινά για τον λαό, που θα οδηγήσει πολύ γρήγορα στη λήψη και νέων φορολογικών και εισπρακτικών μέτρων, γιατί τα μεγέθη του Προϋπολογισμού είναι και αδιαφανή και αναξιόπιστα και ψευδή. Οι προβλέψεις στο σύνολό τους είναι μη ρεαλιστικές και δεν θα πραγματοποιηθούν.

Ας δούμε δύο-τρία μεγέθη. Ποιος είναι ο στόχος για το έλλειμμα; Είναι το 2,6% για το 2006, δηλαδή κάτω από το 3%. Πόσο έλεγε για το 2005; Ήταν στο 2,8%. Πόσο έκλεισε; Στο 4,3%. Μάλιστα, δεν έκλεισε ακόμα και θα πάει και παραπάνω. Ας δεχθούμε, όμως, αυτό που λένε στην εισηγητική έκθεση. Και ερωτώ: Πώς να εμπιστευτούμε ότι από το 4,3% θα πετύχετε τη μείωση του ελλείμματος στο 2,6%, όταν η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σας λέει ότι για δύο ακόμα χρόνια, δηλαδή και για το 2007 και για το 2008, θα είναι το έλλειμμα στο 3,8%; Ήδη έμμεσα ο κ. Αλογοσκούφης είπε ότι θα έχουμε άλλα δύο χρόνια ακόμα μακράς λιτότητας.

Θέλετε να μιλήσουμε για τα έσοδα; Οι προβλέψεις είναι τόσο εξόφθαλμα εξωπραγματικές που μόνη δικαιολογία μπορεί να είναι ότι έπρεπε να αναφέρουν κάποια ποσά στα έσοδα, για να ισοσκελίσουν λογιστικά τον Προϋπολογισμό, όπως είναι παραδείγματος χάρι ο εννιαπλασιασμός των εσόδων από το φόρο προστιθέμενης αξίας. Λέτε ότι θα είναι εννιά φορές πάνω τα έσοδα από το Φ.Π.Α.. Δεν μιλάμε για 9% αύξηση, αλλά μιλάτε για εννέα φορές πάνω. Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί μετά το Βατερλό και την αποτυχία στην τιτλοποίηση των ανεισπρακτων οφειλών, που ήταν περίπου 3,8 δισεκατομμύρια για το 2005 και το 2006, προβλέπετε τώρα ότι υπάρξουν αυξημένα έσοδα 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ που είναι καλυμμένη τιτλοποίηση και που αντιστοιχούν στο 0,6% του ελλείμματος. Να, γιατί σας λέμε ότι δεν θα μειωθεί το έλλειμμα στο 2,6%, γιατί μόνο από αυτό το ποσό το 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ που αναφέρετε και είναι το 0,6% του ελλείμματος θα απορριφθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το ξέρετε, γιατί αντίστοιχα στο παρελθόν, το 2002, τα έχει ήδη απορρίψει. Τι αφορούν; Το ξέρετε. Αφορούν 500.000.000 ευρώ από έκτακτες μερισματικές αποδόσεις δημοσίων οργανισμών και επιχειρήσεων, 110.000.000 ευρώ από εκκαθάριση εσόδων της Εθνικής Επιτροπής Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών και 400.000.000 ευρώ από την εκχώρηση δικαιωμάτων δημοσίου, δηλαδή από την επέκταση της σύμβασης παραχώρησης του Αεροδρομίου και της Αττικής Οδού. Τώρα, εάν αυτά τα έσοδα πρέπει να πάνε στην μείωση του ελλείμματος -όπως λέει ο κ. Αλογοσκούφης- ή να πάνε για κάποιους άλλους λόγους -όπως θέλει ο κ. Σουφλιάς- βρείτε τα. Αυτό είναι δικό σας θέμα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτό το ποσό είναι εικονικό και θα το απορρίψει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα ήθελα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να αποδείξουμε του λόγου του αληθές, ότι δηλαδή υπάρχει εικονικότητα στο σύνολο των μεγεθών, των στοιχείων, να αναφέρω και κάτι πιο συγκεκριμένο. Τρανταχτό παράδειγμα αναξιοπιστίας είναι η πρόβλεψη για είσπραξη εσόδων 85.000.000 από μερίσματα του Ο.Τ.Ε.. Για του λόγου του αληθές έχω να καταθέσω στα Πρακτικά αυτό που ήδη αναφέρεται στον τόμο Α' 19 του Τακτικού Προϋπολογισμού Κεντρικών Υπηρεσιών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Μακρυπίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δηλαδή, προβλέπετε ότι θα εισπράξετε 85.000.000 ευρώ από τον Ο.Τ.Ε., όταν ο ίδιος ο Διοικητής του Ο.Τ.Ε. ο κ. Βουρλούμης, είπε ότι για το 2006 δεν θα προχωρήσει ο Ο.Τ.Ε. στην καταβολή μερίσματος. Μα, αφού ο Διοικητής είπε ότι δεν θα

προχωρήσει ούτε για τους άλλους μετόχους ούτε κατ' επέκταση και για το μερίδιο που ανήκει στο κράτος, από πού θα τα εισπράξετε; Εκτός εάν έχετε κατά νου να τον αντιμετωπίσετε, όπως και τον κ. Παλαιοκρασσά.

Και επειδή αρέσκεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας στη διαφάνεια των στοιχείων θα ήθελα μία απάντηση. Χρεώνετε 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ και τα οποία αφορούν χρέη νοσοκομείων και οφειλές σε κατασκευαστικές εταιρείες για τα Ολυμπιακά έργα και όσον αφορά την καταβολή αυτή των 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ ένα μέρος πληρώθηκε φέτος και το άλλο το 2006. Τι κάνετε όμως; Τα χρεώνετε στο 2004 για να μην επιβαρύνετε τα ελλείμματα του 2005 και του 2006, παρ' ότι πληρώνονται ταμειακά το 2005 και το 2006. Ε, αυτό αν δεν είναι αλχημικές λογιστικές! Θα σας παραπέμψουμε στον κ. Ανδρουλάκη που τιτλοφορεί το βιβλίο του «Ζητούνται αλχημιστές». Δεν χρειάζεται να πούμε «ζητούνται». Ήδη υπάρχουν.

Σχετικά με την καταγραφή των εξοπλιστικών δαπανών μας κατηγορήσατε ότι δεν καταγράφονταν τα προηγούμενα χρόνια ποθενά. Όμως, ο ίδιος ο κ. Αλογοσκούφης και μάλιστα εγγράφως και συγκεκριμένα στην έκθεση για τον απολογισμό και ισολογισμό του 2003, που κατέθεσε στη Βουλή το Νοέμβριο του 2004, αναφέρει στη σελίδα 61: «Τα δάνεια για τη χρηματοδότηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων των Ενόπλων Δυνάμεων καταγράφονται στο ύψος του δημοσίου χρέους και εξυπηρετούνται κανονικά». Άνθρακας δηλαδή ο θησαυρός.

Για του λόγου το αληθές καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό έγγραφο από όπου προκύπτει η συγκεκριμένη αναφορά του κ. Αλογοσκούφη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακρυπίδης, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ήθελα όμως να μας πείτε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σε ποιον Προϋπολογισμό, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας, θα εγγράψετε τις δαπάνες για την αγορά των νέων F-16; Πώς και πού θα κάνετε την εγγραφή; Με τη μέθοδο της δήθεν απογραφής ή με την παλιά μέθοδο που καταγγέλατε; Γιατί στον Προϋπολογισμό του 2006 δεν καταγράφετε ούτε ένα ευρώ ούτε καν την προκαταβολή που ήδη ανακοινώσατε.

Ε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι περιττό να αναφερθώ και σε κάτι που είχα κατά νου σχετικά με τα όσα έλεγε η Νέα Δημοκρατία για τα διπλά βιβλία, τα τριπλά συρτάκια κ.λπ.. Όμως, θα πω το εξής, επειδή άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας προηγούμενως να αναφέρεται σε αυτά, πολύ σύντομα.

Έχουμε το 2005 μείωση του δημόσιου χρέους κατά 820.000.000 ευρώ, όπως προκύπτει από τον πίνακα 4.3 όταν ήδη αναφέρεται στη σελίδα 19 ότι το ποσό είναι 2,15 δισεκατομμύρια ευρώ. Και ερωτώ: Η διαφορά του 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ γιατί δεν πάει στη μείωση του δημόσιου χρέους ή πού πάει; Μπορείτε να μας πείτε;

Αντίστοιχα το 2006, στη σελίδα 125 της εισηγητικής έκθεσης, λέτε ότι τα έσοδα αποκρατικοποίησης θα είναι 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν στον πίνακα απεικονίζεται ότι η μείωση του χρέους γίνεται κατά ποσό 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Πού πάνε τα υπόλοιπα 450.000.000 ευρώ; Πού είναι καταγεγραμμένα από τη στιγμή που δεν πάνε για τη μείωση του δημόσιου χρέους;

Θα καταθέσω και γι' αυτό σχετικό έγγραφο στα Πρακτικά. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακρυπίδης, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο προηγούμενος εισηγητής αναφέρθηκε στα θέματα που έχουν να κάνουν με τη μεταφορά τόκων στο μέλλον, τα γνωστά SWAPS.

Κύριοι, δεν αποφύγατε την πεπατημένη και ήδη προχωρήσατε σε 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2005 και σε 450.000.000 ευρώ το 2006, όπως προβλέπετε σε μεταφορά τόκων στο μέλλον, για να απαντήσουμε σ' αυτό που έλεγε ο κ. Καραμανλής, τον Ιούνιο του 2001, στη συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής

της Νέας Δημοκρατίας, καταγγέλλοντας τότε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., ότι η Κυβέρνηση αδυνατεί να διαχειριστεί το παρόν και κλέβει το μέλλον του τόπου.

Το 1,750 δισεκατομμύριο ευρώ, που είναι μεταφορά τόκων στο μέλλον, δεν επιβαρύνει τις μελλοντικές γενιές;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Από πού ήρθαν αυτά;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Θα ήθελα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ πολύ σύντομα σε δύο θέματα τα οποία αφορούν το σύνολο του ελληνικού λαού.

Μας λέγατε ότι δεν θα επιβάλετε νέους φόρους και ήδη προχθές ψηφίστηκε στο νομοσχέδιο επιβολή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας στις οικοδομές 19%, επιβολή φόρου αυτόματου υπερτιμήματος μέχρι 20%, επιβολή τέλους συναλλαγής στα ακίνητα 1%, επιβάρυνση χιλιάδων, εκατοντάδων μικρομεσαίων ιδιοκτητών από το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας τη στιγμή που δεν προχωρείτε σε αναπροσαρμογή του αφορολόγητου ορίου. Και ως Πρωτοχρονιάτικο δώρο επιφυλάσσετε στον ελληνικό λαό τις μεγάλες αυξήσεις των αντικειμενικών αξιών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με ένα σπίτι θα γίνεται μεγάλη ακίνητης περιουσίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Μέσα στον Προϋπολογισμό του 2006 προβλέπεται είσπραξη 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ πρόσθετων φόρων. Μιλάμε για μεγάλη φοροεπιδρομή.

Το πρόβλημα γίνεται ακόμα μεγαλύτερο, γίνεται ακόμα δυσκολότερο για τα αδύνατα κοινωνικά στρώματα, γιατί τα φυσικά πρόσωπα, οι μισθωτοί και οι αυτοαπασχολούμενοι, θα επιβαρυνθούν με 8,8 δισεκατομμύρια ευρώ φόρους το 2006, ενώ τα νομικά πρόσωπα, δηλαδή επιχειρήσεις, εταιρείες, τράπεζες, βιομηχανίες, μόλις με 4,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Ε, αυτή είναι η συνειδητή ταξική φορολογική πολιτική σας.

Κυρίες και κύριοι, μέσα από τον Προϋπολογισμό του 2006 διαγράφεται και η εισοδηματική πολιτική, αυτό που περιμένει τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, δηλαδή τα αδύνατα κοινωνικά στρώματα της κοινωνίας, όπως λέμε. Αυτή η εισοδηματική πολιτική είναι της τάξεως του 2,5% περίπου, που ήδη έχει εξανεμιστεί από τη μεγάλη ακρίβεια. Πληθωρισμός 3,5%, μη τιμαριθμοποίηση της κλίμακας χωρίς αύξηση του αφορολόγητου ορίου. Μετά από δεκατρία χρόνια επανέρχεται το γνωστό πλέον «μηδέν και μηδέν ίσον δεκατέσσερα». Αυτή η εισοδηματική πολιτική για πρώτη φορά δημιουργεί μηδενικές αυξήσεις -και πραγματικές και ονομαστικές- στους εργαζόμενους.

Και μας είχατε κατηγορήσει ότι επιδιώκαμε χρόνια με την πολιτική, στην κατεύθυνση ένταξης της χώρας στην Ο.Ν.Ε., τη σύγκλιση των οικονομικών μεγεθών και όχι την πραγματική σύγκλιση, όχι τη σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου. Με αυτήν την πολιτική, με το 2,5% που δίνετε σήμερα, μπορείτε να μας πείτε σε πόσα χρόνια θα επιτευχθεί η πραγματική σύγκλιση με τα άλλα κράτη; Σε δέκα; Σε είκοσι; Σε τριάντα; Σε σαράντα; Δεν θα είναι για πολλά χρόνια, γιατί θα έρθει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και θα ανατρέψει κι εσάς και αυτή την πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ στην περιβόητη κοινωνική πολιτική, στις αυξήσεις του Ε.Κ.Α.Σ., του Ο.Γ.Α.. Θα δοθεί η δυνατότητα στους άλλους συναδέλφους. Ούτε είναι η ώρα να αναφερθούμε στη μη καταβολή του επιδόματος θέρμανσης, πετρελαίου στις αδύνατες κοινωνικές ομάδες.

Θα πω, όμως, το εξής: Λέτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν είχατε τα λεφτά. Σας έχουμε πει κατ' επανάληψη: Κατά ένα δισεκατομμύριο το χρόνο απαλλάσσετε από τη φορολογία τα διανεμόμενα κέρδη των βιομηχανών, των τραπεζών, του παρασιτικού κεφαλαίου.

Και δεν φτάνει αυτό. Προχθές -και ακούστε σας παρακαλώ, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας- στη Βουλή ψηφίστηκε διάταξη που χαρίζετε 100.000.000 ευρώ το χρόνο στους μεγαλοδιαφημιστές. Καταργείτε το τέλος χαρτοσήμου για τη διαφήμιση. Εκατό εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Μα, αφού σας περισσεύουν, γιατί δεν δίνετε στους συνταξιούχους, γιατί δεν δίνετε στα αδύνατα κοινωνικά στρώματα και τα δίνετε στους μεγαλοδιαφημιστές και μάλιστα σε αυτούς που διαφημίζονται στην

τηλεόραση; Ε, αυτό, κυρίες και κύριοι, θεωρείται από εσάς κοινωνική πολιτική. Ε, αυτό για εμάς είναι διαπλοκή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θέματα που ο Προϋπολογισμός περιλαμβάνει για την υγεία, την παιδεία, το αγροτικό είναι γνωστά. Το 5%, ως ποσοστό του Α.Ε.Π. για την παιδεία, που είναι δέσμευση του Πρωθυπουργού, ακόμα ηχεί στα αυτιά μας.

Αντί να προχωρήσετε στην αύξηση του ποσοστού του Α.Ε.Π. για την παιδεία, αντί να προχωρήσετε στη στήριξη της υπαίθρου, όπου περιμένουν ακόμα τα σχολεία, τα περιφερειακά ιατρεία, τα περιφερειακά νοσοκομεία, τα κέντρα υγείας, το προσωπικό για το οποίο εσείς δεσμευτήκατε, προκειμένου να λειτουργήσουν, αντί γι' αυτά, τι κάνετε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Αντί για προσλήψεις γιατρών, νοσηλευτών, νηπιαγωγών και εκπαιδευτικών, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχωρά στην πρόσληψη αγροφυλάκων.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτές είναι οι κοινωνικές σας ευαισθησίες. Αυτή είναι η ιεράρχηση των κοινωνικών σας προτεραιοτήτων. Αυτό το κράτος επανιδρύετε, το κράτος των αγροφυλάκων, γιατί η παράταξή σας ήταν, είναι και παραμένει η ίδια, η συντηρητική και αναχρονιστική Δεξιά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, όπως αναφέρθηκε και στην αρχή, έχουμε μεγάλη μείωση των πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι ορατός ο κίνδυνος να χάσουμε ποσό πάνω από 6.000.000.000 από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Αυτό είναι αποτέλεσμα της δικής σας ανικανότητας, της έλλειψης σχεδιασμού και προγραμματισμού.

Ο νέος Προϋπολογισμός με τις μεγάλες περικοπές στις κρατικές δαπάνες, στους κρίσιμους τομείς υγείας, πρόνοιας και παιδείας, με την πραγματική μείωση των μισθών για τους εργαζόμενους, με την επιβράδυνση της ανάπτυξης, οδηγεί την Ελλάδα στο μεγαλύτερο τούνελ λιτότητας, που έχει γνωρίσει την τελευταία εικοσαετία.

Ο κ. Αλογοσκούφης είχε χαρακτηρίσει την οικονομία της χώρας μας επί κυβερνήσεων Π.Α.Σ.Ο.Κ. «κινούμενη άμμο». Η πολιτική, όμως, του κ. Αλογοσκούφη ήρθε ως τυφώνας, σκόρπισε την κινούμενη άμμο και διέλυσε δυστυχώς και την οικονομία και τη χώρα.

Αναφερόμενος στον Προϋπολογισμό του 2006 ο κ. Αλογοσκούφης είπε: «Επιθυμώ να μην είμαι ευχάριστος στους Υπουργούς και να είμαι χρήσιμος στο λαό».

Δυστυχώς, κύριε Αλογοσκούφη, με τον Προϋπολογισμό αυτόν και την οικονομική πολιτική που ακολουθείτε, γίνεστε και δυσάρεστος στους Υπουργούς -αυτό είναι θέμα δικό σας- και επιζήμιος για το λαό. Οι επιστημονικές μας δεν είναι επιθυμίες μας, δεν είναι ευχές μας. Είναι καταγραφή των αδυναμιών, της ανικανότητας και των λαθών σας.

Οι δημοσκοπήσεις αποτυπώνουν την αποτυχία αυτής της οικονομικής πολιτικής. Κατά 70% είναι απογοητευμένο το εκλογικό σώμα και δηλώνει ότι βρίσκεται σε χειρότερη μοίρα απ' ότι πέρυσι. Το 80% δεν διαβλέπει καμία προοπτική και θεωρεί ότι του χρόνου θα είναι σε χειρότερη οικονομική κατάσταση από φέτος.

Οι πολίτες, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σας εμπιστεύτηκαν με την ψήφο τους για ένα καλύτερο αύριο. Γρήγορα, όμως, σπαταλήσατε την εμπιστοσύνη τους. Γρήγορα, όμως, εξαντλήσατε την υπομονή τους. Σπείρατε ανέμους και θερίζετε θύελλες. Δεν καταποντίζεται μόνο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Δυστυχώς βυθίζονται η Ελλάδα και ο λαός.

Κυβερνητική στελέχη, Βουλευτές, κομματικά και συνδικαλιστικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, ανοιχτά και αυτοί πλέον, αμφισβητούν τον Προϋπολογισμό. Και η επιχειρηματολογία του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών να πείσει για την ορθότητα των στοιχείων του Προϋπολογισμού έχει ένα και μοναδικό ακροατήριο: το ενδοκυβερνητικό και το εσωκομματικό. Ο λαός ήδη ζητά άλλη πολιτική, ζητά άλλο δρόμο. Και υπάρχει άλλος δρόμος. Είναι αυτός που δείχνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2006

θα ψηφιστεί από την κυβερνητική Πλειοψηφία από υποχρέωση πολιτική και κομματική, παρ' ότι αμφισβητείται από πολλούς. Οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι, οι αγρότες τον έχουν ήδη απορρίψει με τις πρόσφατες μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις τους. Ο λαός τον καταδικάζει. Σύσσωμη η Αντιπολίτευση τον καταψηφίζει. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι έτοιμο να ανταποκριθεί στις αναπόφευκτες πολιτικές εξελίξεις, που θα δημιουργήσει ο ανεφάρμοστος και ψεύτικος Προϋπολογισμός σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, φαντάζομαι ότι θέλετε σύντομη παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι και την πολιτική αμηχανία και την ταραχή που χαρακτηρίζει...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Το ξέρουμε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): ...την ταραχή που χαρακτήρισε την ομιλία του εισηγητού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Κάποιοι στενοχωριούνται όταν επιτυγχάνονται οι κυβερνητικοί στόχοι, όταν μειώνονται τα δημοσιονομικά ελλείμματα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Εμείς φταίμε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): ...όταν η οικονομία αναπτύσσεται και όταν μειώνεται η ανεργία.

Ξεχνούν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι οι στόχοι για την οικονομία είναι στόχοι ολόκληρου του ελληνικού λαού. Ξεχνούν όταν κατακρίνουν τη μεγάλη εθνική επιτυχία της διασφάλισης για την περίοδο 2007 - 2013 των 20.101.000.000 ευρώ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...με προσπάθειες όλης της Κυβέρνησης αλλά κυρίως του Πρωθυπουργού στη Σύνοδο Κορυφής, ότι αυτά τα χρήματα θα πάνε για τη διασφάλιση της ευημερίας του ελληνικού λαού. Ξεχνούν ότι μ' αυτά τα χρήματα θα ολοκληρώσουμε τις υποδομές, θα ολοκληρώσουμε την περιφερειακή ανάπτυξη, θα μπορέσουμε να εκσυγχρονίσουμε το κράτος, θα μπορέσουμε να κάνουμε την οικονομία πιο δυναμική.

Μπορούν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση να μείνουν προσηλωμένοι στο παρελθόν. Η Κυβέρνηση προχωρά με μεταρρυθμίσεις, με πρωτοβουλίες, με βήματα σημαντικά προς το μέλλον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, ο συνάδελφος κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, άρχισε η καθιερωμένη συζήτηση για τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Για άλλη μια φορά ο λαός παρακολουθεί το ίδιο έργο: την Κυβέρνηση και πάλι να επικαλείται το δημόσιο έλλειμμα και χρέος που της κληροδότησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να εκφράζει τη λύπη της που δεν μπορεί να ικανοποιήσει τα λαϊκά αιτήματα. Το δε ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποστασιοποιημένο από το κυβερνητικό του παρελθόν να ασκεί κριτική όχι επί της ουσίας αλλά για την απογραφή, την αξιοπιστία του Προϋπολογισμού.

Ο λαός, λοιπόν, παρακολουθεί. Αντιλαμβάνεται τη συμπαιγνία και δίκαια αγανακτεί. Γιατί, ενώ αυτός ζει τη σκληρή πραγματικότητα που τη διαμορφώσατε διαχρονικά και οι δυο με τις πολιτικές σας, εσείς σκιαμαχείτε για τις καρέκλες της κυβερνητικής εξουσίας.

Εμείς θα σταθούμε σ' αυτήν τη σκληρή πραγματικότητα που αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό. Θα αποκαλύψουμε τα αίτια και θα κάνουμε τις προτάσεις μας με γνώμονα τα συμφέ-

ροντα της εργατικής τάξης των λαϊκών στρωμάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούστηκε και σήμερα το γνωστό επιχείρημα ότι, αν υπάρξουν κέρδη, θα υπάρξουν επενδύσεις, θα υπάρξει ανάπτυξη, νέες θέσεις εργασίας.

Μέχρι σήμερα είχαμε αύξηση του εθνικού προϊόντος, είχαμε ανάπτυξη. Από το 1995 έως το 2005 από 80.000.000 ευρώ έφτασε στα 180.000.000.000 ευρώ. Αύξηση 115%. Υπήρξε δηλαδή πακτωλός κερδών. Επενδύσεις όμως και νέες θέσεις εργασίας δεν υπήρξαν. Απεναντίας οι τοποθετήσεις ελληνικών κεφαλαίων στα ξένα χρηματιστήρια και ομόλογα, ανήλθαν στα 12,5 δισ. ευρώ τον Αύγουστο του 2005 και οι καταθέσεις σε τράπεζες του εξωτερικού έφτασαν στα 13.000.000.000 ευρώ. Αυτά δεν είναι βέβαια των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων. Είναι των κεφαλαιοκρατών που και οι δυο σας περιποιείστε ανάλογα.

Αντί για κοινωνική σύγκλιση και συνοχή είχαμε κοινωνική απόκλιση, γιατί το 20% του πληθυσμού εξακολουθεί να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και το 20,8% ζει στα όρια της φτώχειας. Με τέτοια βέβαια αύξηση εθνικού εισοδήματος, με τέτοιον πακτωλό κερδών, θα έπρεπε να υπάρχει όριο ευημερίας για το λαό και όχι όριο φτώχειας.

Αντί περιφερειακής σύγκλισης και ανάπτυξης, υπήρξε οικονομικός και κοινωνικός μαρasmus ολόκληρων περιοχών, συρρίκνωση του αγροτικού τομέα και της μεταποίησης, κλείσιμο εκατοντάδων εργοστασίων, απόλυση χιλιάδων εργατών και μετεγκατάσταση πολλών επιχειρήσεων στις χώρες της Βαλκανικής, της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι η θριαμβολογίες της σημερινής Κυβέρνησης, όπως και των προηγούμενων, για τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εξασφαλίζουν την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, τα συμφέροντά τους, αλλά απλώς και μόνο ενισχύουν την κερδοφορία του κεφαλαίου, όπως γίνεται μέχρι σήμερα. Το φαγοπότι δηλαδή συνεχίζεται. Σ' αυτό το σημείο θα έπρεπε, επιτέλους, να δώσετε έναν απολογισμό στον ελληνικό λαό για το Α', το Β' και το Γ' Πλαίσιο Στήριξης, γιατί δηλαδή συμβαίνουν όλα όσα προείπα.

Άρα, λοιπόν, το ζήτημα για εμάς είναι ότι και το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, το 75% των δαπανών είναι ενταγμένο σ' αυτά τα προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τα κριτήρια αυτών των έργων εναρμονίζονται με τις προτεραιότητες που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή έργα που διευκολύνουν την απελευθέρωση των αγορών, έργα που δίνονται με κίνητρα συμμετοχής στο ιδιωτικό κεφάλαιο, μακροχρόνιας εκμετάλλευσης και με εξασφαλισμένα τα κέρδη τους, όπως η Αττική Οδός, το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος», η αερογέφυρα Ρίου - Αντιρρίου κ.α.. Δηλαδή, πληρώνει ο ελληνικός λαός για την κατασκευή αυτών των έργων και ξαναπληρώνει για τη χρήση τους στις πολυεθνικές και στους ντόπιους μεγαλοεπιχειρηματίες.

Γι' αυτό είναι μύθος ότι η χώρα κερδίζει από αυτές τις χρηματοροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν -με βάση τις εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης- το 30% με 40% των εισροών ξαναγυρίζει και πάλι πίσω. Αν υπολογιστεί και το μεγάλο εμπορικό έλλειμμα, τότε επιβεβαιώνεται η σωστή εκτίμηση και θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ότι αυτά τα κονδύλια δίνονται για τη βαθύτερη και ταχύτερη ενσωμάτωση της οικονομίας, της εκπαίδευσης, του πολιτισμού στις δομές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι για την ανάπτυξη που έχει ανάγκη ο λαός.

Γιατί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πραγματικά ο λαός έχει ανάγκη από έργα που θα τον βοηθήσουν για να προχωρήσει καλύτερα προς το μέλλον. Όμως το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων δεν έχει στόχο αυτά ακριβώς τα έργα, δηλαδή αντιπλημμυρικά, την αντισεισμική προστασία, την αναδάσωση, τα έργα ύδρευσης και αποχέτευσης, τη διαχείριση των απορριμμάτων, την προστασία του περιβάλλοντος, που απαιτούν πολλοί φορείς και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας υποστηρίζει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρ' όλες αυτές τις αρνητικές συνέπειες για το λαό, η Κυβέρνηση λέει ότι θα συνεχίσει την ίδια πολιτική, δηλαδή θα συνεχίσει τα προνόμια προς τους μεγάλους επιχειρηματίες ιδίως μέσα από τη σύμπραξη ιδιωτι-

κού και δημόσιου τομέα, θα ιδιωτικοποιήσει τις δημόσιες επιχειρήσεις, θα κάνει πιο ευέλικτη την αγορά εργασίας, θα μειώσει περισσότερο τους μισθούς και τα μεροκάματα, θα περικόψει τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, θα μειώσει ακόμη περισσότερο τις κοινωνικές δαπάνες και θα επιβάλει περισσότερους φόρους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές οι διαρθρωτικές καπιταλιστικές μεταρρυθμίσεις προωθούνται στο σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα από τα οικονομικά στοιχεία και το βαθμό ανάπτυξής τους, από κυβερνήσεις χριστιανοδημοκρατικές, σοσιαλδημοκρατικές, κεντροαριστερές. Αυτό γίνεται στα πλαίσια των αποφάσεων της Λισαβόνας για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, την Ιαπωνία αλλά και την Κίνα. Γι' αυτό η επίκληση ότι όλοι πρέπει να συνεισφέρουμε για τη μείωση του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους είναι το άλλοθι της σημερινής Κυβέρνησης, όπως και των προηγούμενων, για να συνεχιστεί η ίδια αντιλαϊκή πολιτική.

Η δικαιολογία ότι η οικονομία δεν αντέχει φιλολαϊκές μεταρρυθμίσεις καταρρίπτεται, γιατί την ίδια ώρα αποφασίζονται φιλομονοπωλιακές μεταρρυθμίσεις που επιφέρουν αύξηση των κερδών του κεφαλαίου στο βιομηχανικό, τραπεζικό, εφοπλιστικό και εμπορικό τομέα. Για εμάς τα όρια της οικονομίας ή θα είναι φιλολαϊκά ή θα είναι φιλομονοπωλιακά και είναι καθαρά ζήτημα ποιος έχει την εξουσία.

Αυτός λοιπόν ο Προϋπολογισμός έχει ταξικό περιεχόμενο. Η Νέα Δημοκρατία τον κόβει και τον ράβει στα μέτρα των συμφερόντων του κεφαλαίου. Άλλωστε, βρήκε έτοιμο το πατρών από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γι' αυτό ό,τι έγινε στη Γερμανία, όπου τα αδελφά σας κόμματα σχημάτισαν κυβέρνηση, μπορεί κάλλιστα να γίνει και εδώ, αφού μάταια επιχειρείτε να συγκαλύψετε τη σύμπτωση σας στη δημοσιονομική διαχείριση της ίδιας ταξικής πολιτικής που συνοψίζεται στη στρατηγική της Λισαβόνας, με την οποία συμφωνείτε.

Κυρία Πρόεδρε, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν θα επιβληθούν νέοι φόροι. Ήδη έχει αυξήσει τους υπάρχοντες που αφορούν στους συνταξιούχους, τους εργαζόμενους, τους μικροεπαγγελματίες. Αυξήθηκε ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας. Σ' αυτό το σημείο αναφέρθηκε και ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και έχει δίκιο. Να υπενθυμίσω όμως στο Σώμα και στον ελληνικό λαό ότι την καθιέρωση του Φ.Π.Α. τη θέσπισαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το ν. 1676/86 για να αναλάβει στην πορεία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το ν. 2093/92 να αυξήσει τους φορολογικούς συντελεστές για να τους αυξήσει και πάλι τώρα. Άρα πιστεύουμε ότι ναι αυτοί οι φόροι είναι αντιλαϊκοί, γιατί καταπνέει το εισόδημα του εργαζόμενου. Εδώ όμως είναι διαχρονική ευθύνη και των δύο κυβερνήσεων.

Επεβλήθη η ετήσια περαίωση στους επαγγελματίες με αποτέλεσμα το 2005 να πληρώσουν επιπλέον 585.000.000 ευρώ. Δεν τιμαριθμοποιήθηκε η φορολογική κλίμακα με αποτέλεσμα να πληρώνουν περισσότερους φόρους οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι. Πρόσφατα η Κυβέρνηση επέβαλε νέα φορολογία στα ακίνητα, Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, φόρο υπερτιμήματος, φόρος συναλλαγών και επέρχεται μεγάλη αύξηση στις αντικειμενικές αξίες που θα την πληρώσουν τα λαϊκά στρώματα για την απόκτηση μιας λαϊκής κατοικίας. Και να μην ξεχνάμε ότι σαράντα τέσσερα δισεκατομμύρια είναι τα στεγαστικά δάνεια με όλες τις κυβερνήσεις. Δηλαδή κερδοσκοπούν οι τραπεζίτες σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων.

Παράλληλα όμως υπάρχουν και μεγάλες φοροαπαλλαγές για τους επιχειρηματίες. Μειώθηκαν οι φορολογικοί συντελεστές των επιχειρήσεων από το 35% στο 25%. Γι' αυτόν το λόγο στο 2005 πλήρωσαν λιγότερους φόρους κατά 522.000.000 ευρώ. Μειώνεται και καταργείται ο φόρος επί των τηλεοπτικών διαφημίσεων. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 30% το μείωσε στο 20% και εσείς τώρα έρχεστε να τον μειώσετε και να τον καταργήσετε. Είναι μια τρανταχτή περίπτωση διαπλοκής με τους επιχειρηματίες καναλάρχες να παίρνουν ένα δωράκι 100.000.000 το χρόνο, όπως έγινε και με το «Βασικό Μέτοχο», δηλαδή συμφητισμός

συμφερόντων και όχι αγώνας εναντίον τους, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση αλλά και η Αξιοματική Αντιπολίτευση.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των φορολογικών μεταρρυθμίσεων είναι να καλούνται οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι να πληρώσουν για το 2006 να πληρώσουν αυξημένους άμεσους φόρους, κατά 9,2% και οι μικροεπαγγελματίες κατά 5,9% και οι επιχειρηματίες μόλις κατά 3,5%. Οι προνομιούχοι λοιπόν εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι μικροεπαγγελματίες φορολογούνται άγρια για να ενισχυθούν οι φτωχοί και αναξιοπαθούντες βιομήχανοι, τραπεζίτες, εφοπλιστές και μεγαλέμποροι, στους οποίους συμπαρίσταται και η σημερινή Κυβέρνηση.

Αυξάνονται κατά 8,8% οι έμμεσοι φόροι που πλήττουν τα λαϊκά στρώματα, ειδικά στα πετρελαιοειδή κατά 12,5% και ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στα καύσιμα κατά 13,5%. Αξίζει να αναφερθεί σ' αυτό το σημείο ότι το 2005 από τα πετρελαιοειδή η Κυβέρνηση εισέπραξε 262.000.000 περισσότερους φόρους. Αρνείται όμως να μειώσει το φόρο στα πετρελαιοειδή και τον ειδικό φόρο στα καύσιμα και να δώσει το επίδομα θέρμανσης στους άνεργους, στους χαμηλόμισθους και στους χαμηλοσυνταξιούχους, την ίδια ώρα που δύο διυλιστήρια και τέσσερις, πέντε εταιρείες εμπορίας αποκομίζουν τεράστια κέρδη.

Γι' αυτό, λοιπόν, η πολιτική σας είναι στήριξη των μεγαλοεπιχειρηματιών και απέναντι στα χαμηλά λαϊκά στρώματα είναι ανάλογη.

Κριτική ασκεί και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το φορολογικό. Όμως, δεν είναι αξιόπιστη, γιατί από το 2000 έως το 2004, δηλαδή επί των ημερών σας, η φορολογία των φυσικών προσώπων, δηλαδή των εργαζομένων και συνταξιούχων, αυξήθηκε κατά 54,6% και των νομικών προσώπων μόνο κατά 4,1%. Είναι γνωστό ότι μειώσατε τους φορολογικούς συντελεστές από 45% σε 35%.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το φορολογικό σύστημα και οι αναπτυξιακοί νόμοι χρησιμοποιούνται από τις κυβερνήσεις ως μηχανισμοί αναδιανομής εισοδήματος υπέρ των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προτείνει το αφορολόγητο στα 15.000 ευρώ. Για κάθε παιδί 5.000 ευρώ. Επίσης, την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, τη μείωση και κατάργηση των έμμεσων φόρων στα είδη λαϊκής κατανάλωσης. Οι μικροεπαγγελματίες να φορολογούνται σύμφωνα με τα έσοδά τους. Να αυξηθεί η φορολογία των κερδών των μεγάλων επιχειρήσεων από κάθε δράση τους. Να μειωθούν και να καταργηθούν οι φόροι που επιβάλλουν οι δήμοι και οι νομαρχίες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αυτοδιοίκηση με ευθύνη των εκλεγμένων που πρόσκεινται στη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το Συνασπισμό και συνεργάζονται στα κεντρικά όργανα αντί να διεκδικήσουν τα 6,5 δισεκατομμύρια που παράνομα παρακρατούν όλες οι κυβερνήσεις, επιβάλλουν και αυτοί πολλούς και αυξημένους φόρους.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει εξελιχθεί σε αντιδραστικό μηχανισμό ενίσχυσης του συστήματος, γιατί συντελεί στην προώθηση των αντιλαϊκών, αντιδημοκρατικών μεταρρυθμίσεων των κυβερνήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, οι εκλεγμένοι και οι συνδυασμοί που στηρίζει αγωνίζονται για τα φιλολαϊκά χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει η αυτοδιοίκηση, όπως συσπείρωση και αντίσταση για διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων του λαού. Γι' αυτό ο λαός ας βγάλει τα συμπεράσματά του. Η ψήφος του βαρύνει όχι μόνο τι δήμο ή νομαρχία θα έχει στις επικείμενες εκλογές, αλλά και για τις γενικότερες πολιτικές εξελίξεις.

Κυρία Πρόεδρε, με το γνωστό, «δεν έχω δεν δίνω», ο κύριος Πρωθυπουργός από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ξεκαθάρισε ποια θα είναι η εισοδηματική πολιτική. Αυτό αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό, που αναφέρει ότι ο πραγματικός μέσος μισθός θα αυξηθεί το 2006 μόλις κατά 1,7%. Το ποσοστό αυτό όχι μόνο είναι κάτω από τον επίσημο πληθωρισμό, αλλά και κάτω από το Α.Ε.Π., που είναι το ονομαστικό 7,4%. Το ίδιο ισχύει και για τις αυξήσεις των συντάξεων. Παρ' όλη αυτήν τη μεγάλη μείωση των μισθών, έρχεται ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας και οι βιομήχανοι και θεωρούν την εργατική δύναμη υπεύθυνη για τον πληθωρισμό και τη μείωση της εθνικής ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Δηλαδή το μισθό των 591 ευρώ

και το μεροκάματο των 26 ευρώ. Αυτοί ευθύνονται για τα δεινά της ελληνικής οικονομίας και όχι τα μεγάλα κέρδη που εξασφαλίζουν οι κυβερνήσεις είτε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε της Νέας Δημοκρατίας, στο κεφάλαιο.

Όμως, το Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε. στην ετήσια έκθεσή του το 2005 αναφέρει ότι το κόστος εργασίας στην εικοσαετία 1985 - 2005 μειώθηκε κατά 25% το κόστος εργασίας, ενώ η παραγωγικότητα της εργασίας αυξήθηκε κατά 60%. Αυτό σημαίνει μεγαλύτερη εκμετάλλευση των εργαζομένων και μεγαλύτερα κέρδη για τους επιχειρηματίες. Έτσι, καταρρίπτεται και αυτό το επιχείρημα των κυβερνήσεων και των εργοδοτών.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας η εργατική δύναμη δεν αποτελεί κόστος, γιατί αυτή παράγει τον κοινωνικό πλούτο. Είναι, λοιπόν, πολύ ρεαλιστικό το αίτημα για 1300 ευρώ κατώτερο μισθό και 52 ευρώ κατώτερο μεροκάματο. Γιατί ο μισθός και το μεροκάματο πρέπει να αντιμετωπίζουν τα αυξημένα έξοδα μιας λαϊκής οικογένειας και όχι τα καταναλωτικά δάνεια με τα οποία είναι καταχρεωμένα τα ελληνικά νοικοκυριά, εξαιτίας της εισοδηματικής πολιτικής που ακολουθείτε εσείς και οι δύο εδώ και πολλά χρόνια.

Είναι γνωστό ότι 20.000.000.000 ευρώ είναι τα δάνεια με τοκογλυφικά επιτόκια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι μείωσε την ανεργία. Είναι γεγονός όμως ότι η ανεργία δεν μπορεί να κρυφτεί με αλχημείες που ακολουθούσαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι αυτός που εργάζεται μία και δύο ώρες ή με τα προγράμματα STAGE ή με τα προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης, δεν κατατάσσεται στους ανέργους.

Τα στοιχεία, λοιπόν, που αφορούν την ανεργία δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Η πραγματικότητα ειδικά σε ορισμένες περιοχές που η ανεργία αγγίζει το 50%, όπως παραδείγματος χάρη στη Νάουσα, στη Θράκη, στη Θεσσαλία, στην Ήπειρο αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές, είναι διαφορετική. Πλήττει ειδικά τους νέους και τις γυναίκες. Γνωρίζει η κάθε λαϊκή οικογένεια το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας που ζει με έναν ή και δύο ανέργους.

Η ανεργία, λοιπόν, που είναι σύμφυτη του καπιταλιστικού συστήματος χρησιμοποιείται, όπως και οι οικονομικοί μετανάστες, για να πιέζονται οι εργαζόμενοι για μεγαλύτερες υποχωρήσεις. Για το λόγο αυτόν προωθούνται και οι αλλαγές στα εργασιακά, στα ασφαλιστικά, στα πλαίσια των αποφάσεων της Λισαβόνας. Προβάλλονται και από τη σημερινή Κυβέρνηση ως εκσυγχρονιστικές μεταρρυθμίσεις η μερική απασχόληση, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, που σημαίνουν μισό μεροκάματο, μισό έσοδο και μεγάλη ανασφάλεια. Στην ουσία είναι το μοίρασμα της ανεργίας και της φτώχειας. Στο σημείο αυτό υπάρχει σύμπτωση μεταξύ Κυβέρνησης και Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Στο σημείο αυτό θα καταθέσω για τα Πρακτικά το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων 2005 - 2008 της Κυβέρνησης αλλά και την ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην ημερίδα με θέμα «Νέοι και ανεργία», για να διαπιστώσετε του λόγου το αληθές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Τζέκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρία Πρόεδρε, αυτές τις μεταρρυθμίσεις προωθεί η Κυβέρνηση πατώντας στο νομοθετικό έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στις δημόσιες επιχειρήσεις, με στόχο την ιδιωτικοποίησή τους, που δεν θα επιφέρουν καλές και φθηνότερες υπηρεσίες στο λαό, όπως ισχυρίζεται. Η επίκληση της Κυβέρνησης ότι πρέπει να υπάρξει δικαιοσύνη και ισότητα με τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, είναι φαρισαισμός, γιατί αυτό σημαίνει εξίσωση σε μισθούς, εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα προς τα κάτω, προς την εξαθλίωση.

Μην κλαψουρίζετε, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, γιατί οι συνθήκες δουλειάς που επικρατούν εκεί είναι έργο όλων των κυβερνήσεων, άρα και δικό σας. Εσείς με τη διευθέτηση

του εργάσιμου χρόνου κατ' απαίτηση των μεγαλοεργοδοτών, καταργήσατε το οκτάωρο με συνέπεια οι εργαζόμενοι να δουλεύουν δέκα και δώδεκα ώρες, χωρίς υπερωρίες, με μείωση των αποδοχών, με εντατικοποίηση της δουλειάς, που έχει ως αποτέλεσμα τους εκατοντάδες σακατεμένους, σκοτωμένους εργάτες στα εργοδοτικά εγκλήματα των εργατικών σας ατυχημάτων.

Ο εργαζόμενος λαός όμως που πλήρωσε για τις Δ.Ε.Κ.Ο. και μέσω αυτών τους μεγαλοεπιχειρηματίες που αλώνιζαν με τις ευνοϊκές συνθήκες που υπήρχαν, τις πελατειακές σχέσεις και τη ρουσφετολογία που αναπτύχθηκε, καλείται και τώρα να ξαναπληρώσει. Έχει όμως κάθε συμφέρον να αγωνιστεί με όλους τους εργαζόμενους κατά της απελευθέρωσης των αγορών και των ιδιωτικοποιήσεων, γιατί οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι λαϊκή περιουσία και μπορούν στα πλαίσια της λαϊκής εξουσίας να παράγουν καλές, ασφαλείς και φθηνές υπηρεσίες για το λαό, με καλές σχέσεις εργασίας για όλους τους εργαζόμενους.

Κυρία Πρόεδρε, τον προηγούμενο μήνα στη συνάντησή του ο κύριος Πρωθυπουργός με τους συνταξιούχους αρκέστηκε στο να εκφράσει την κατανόηση και τη συμπάθειά του. Για τους συνταξιούχους όμως του Ι.Κ.Α., του Τ.Ε.Β.Ε., του Ο.Γ.Α., του Ν.Α.Τ., του Τ.Σ.Α. και άλλων ταμείων, η κατανόηση και η συμπάθεια δεν αρκούν. Χόρτασαν απ' αυτά! Οι εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχοι που παίρνουν σύνταξη κάτω από τα 500 ευρώ δεν χορταίνουν και δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τα αυξημένα καθημερινά τους έξοδα.

Όσο δε για το Ε.Κ.Α.Σ. και την αύξηση του Ο.Γ.Α., δεν πρέπει να επιχαιρεί η Κυβέρνηση γιατί τα τριάντα λεπτά ημερησίως στο Ε.Κ.Α.Σ. και τα πενήντα λεπτά στον Ο.Γ.Α., είναι επιδόματα ελεημοσύνης και ντροπής, που έδιναν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το αιτιολογικό είναι ότι τα ταμεία είναι ελλειμματικά και η οικονομία δεν αντέχει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εάν οι ασφαλιστικοί φορείς είναι σε κρίσιμη κατάσταση, δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι οι οποίοι πλήρωναν και πληρώνουν. Εκείνοι που δεν πληρώνουν είναι οι κυβερνήσεις και οι εργοδότες.

Είναι γνωστό ότι το κράτος χρωστάει στο Ι.Κ.Α. και στα άλλα ταμεία πάνω από 3.000.000.000 ευρώ και οι δε εργοδότες πάνω από 6.000.000.000 ευρώ και αντί να δώσετε, εσείς οι κυβερνήσεις, τα χρωστούμενα και να απαιτήσετε από τους εργοδότες να καταβάλουν άμεσα τις εισφορές τους –και να σημειωθεί ότι παρακρατούνται ακόμα και οι εισφορές των εργαζομένων– τους χαρίζετε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ με τις συνεχείς ευνοϊκές ρυθμίσεις, όπως έπραξε η κυβέρνηση με τους τραπεζίτες, στους οποίους χάρισε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ και τα «φόρτωσε» στο Ι.Κ.Α..

Όσον αφορά βέβαια την επιχορήγηση του Ι.Κ.Α., προβλέπετε 1,7 δισεκατομμύρια αντί 1,93 δισεκατομμύρια, σύμφωνα με το 1% του εθνικού εισοδήματος, δηλαδή 230.000.000 λιγότερα.

Από το 2000, από τότε που έγινε η εφαρμογή του νέου νόμου έως σήμερα, η επιχορήγηση είναι μειωμένη κατά 807.000.000 ευρώ. Το μεγάλο όμως πρόβλημα του Ι.Κ.Α., θα προκύψει όταν συγχωνευθούν σ' αυτό και τα άλλα ταμεία που αποφάσισε βέβαια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και υλοποιεί η Νέα Δημοκρατία.

Και ενώ υπάρχει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η κατάσταση, οι μεγαλοεπιχειρηματίες απαιτούν να μειωθεί και η εργοδοτική εισφορά. Αυτό έχει ήδη γίνει στο Ν.Α.Τ. με νόμο της Κυβέρνησης. Δηλαδή, οι εφοπλιστές στα κρουαζιερόπλοια έχουν απαλλαγεί από την εργοδοτική εισφορά και αυτό θα χρησιμοποιηθεί ως πύλος για όλα τα ταμεία.

Προωθείται δηλαδή η ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος και η ενίσχυση των επαγγελματικών ταμείων και ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών. Αυτή είναι η κατεύθυνση της Λισαβόνας.

Εξάλλου, πρόσφατη είναι η εισήγηση της διορισμένης διοίκησης του Ι.Κ.Α. που προτείνει την κατάργηση της κατώτερης σύνταξης και να γίνεται ο υπολογισμός στο σύνολο των ετών ενός εργαζομένου και όχι στην τελευταία πενταετία. Δηλαδή, να πάρει χαμηλότερη σύνταξη απ' ό,τι παίρνουν σήμερα οι

συνταξιούχοι.

Μάλιστα, για να περάσουν όλα αυτά, χρησιμοποιείται ως ιδεολογική τρομοκρατία το επιχείρημα –από πολλές πλευρές, κυβερνήσεις, βιομηχάνους, τραπεζίτες- ότι ο πληθυσμός γηράσκει, δηλαδή ότι υπάρχει υπογεννητικότητα.

Για μας –και το επαναλαμβάνουμε- το ζήτημα της υπογεννητικότητας είναι ζήτημα οικονομικό, κοινωνικό, πολιτικό, γιατί πρέπει να εξασφαλίσετε στο νέο και τη νέα εργασία και όχι ανεργία, δωρεάν δημόσια υγεία και παιδεία, κοινωνικές παροχές για να μπορεί να δημιουργήσει οικογένεια.

Κυρία Πρόεδρε, σ' αυτό το σημείο έχουν σημαντικές ευθύνες οι πλειοψηφίες του συνδικαλιστικού κινήματος, γιατί στα πλαίσια του «κοινωνικού διαλόγου», του «κοινωνικού εταιρισμού», του συμβιβασμού και της υποτέλειας, παραχωρούν στους κεφαλαιοκράτες εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα που με αγώνες κατέκτησε η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα.

Όμως, δεν είναι όλοι το ίδιο. Υπάρχει το ταξικό εργατικό κίνημα, το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο που προβάλλει και διεκδικεί αγωνιστικά ρεαλιστικά αιτήματα, παρά τους μηχανισμούς παρακολούθησης και τις διώξεις των συνδικαλιστών, παίρνοντας υπ' όψιν τα επιτεύγματα της επιστήμης, της τεχνολογίας, την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες. Αυτά τα αιτήματα με συνέπεια και στήριξη και στηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, δηλαδή το τριανταπεντάωρο, εφτάωρο, πενήνήμερο, σταθερές θέσεις εργασίας για όλους, το επίδομα για τους ανέργους να ανέρχεται στο 80% του μισθού, γιατί είναι ντροπή το επίδομα των 329 ευρώ.

Οι νέοι που προσπαθούν να βρουν δουλειά και δεν μπορούν, πρέπει να καλύπτονται ασφαλιστικά. Η ελάχιστη σύνταξη για τους απόμαχους της δουλειάς να είναι στα 1050 ευρώ, η σύνταξη στα εξήντα πέντε για τους άνδρες και στα εξήντα για τις γυναίκες και στα πενήντα πέντε και πενήντα αντίστοιχα για τα βαριά και ανθυγιεινά και αυτά μεθοδεύετε να τα κόψετε. Με εννέα χιλιάδες ένσημα ανεξαρτήτου ηλικίας να βγαίνουν στη σύνταξη για να δημιουργούνται και θέσεις εργασίας. Δεν είναι ανάγκη να φθάσουμε στην ηλικία των εβδομήντα ετών για να πάρουμε σύνταξη, όπως απαιτεί και προωθεί η στρατηγική της Λισαβόνας.

Μ' αυτές τις αυξήσεις, τους μισθούς, τα μεροκάματα, τις συντάξεις, τα επιδόματα ανεργίας, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί η μεγάλη ακρίβεια που ροκανίζει τα λαϊκά εισοδήματα και είσαστε όλοι υπόλογοι, γιατί πανηγυρίζετε για την είσοδο της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Να υπενθυμίσω σε όλες τις πτέρυγες τις φιέστες που κάνατε για το ευρώ ως κοινό νόμισμα και λέγατε ότι θα γεμίζει η τσέπη του εργαζόμενου, ότι θα φθηναίνουν τα προϊόντα. Είδατε να γίνεται κάτι από όλα αυτά; Εμείς βλέπουμε, αλλά και ο λαός ζει στο πετσί του, το αντίθετο.

Οι μεγάλες αυξήσεις στα είδη ευρείας κατανάλωσης, οι αυξήσεις στα καύσιμα, στο πετρέλαιο θέρμανσης, οι αυξήσεις στις συγκοινωνίες, στο νερό, στον Ο.Τ.Ε., στη Δ.Ε.Η. και σε άλλους οργανισμούς έχουν φέρει σε απόγνωση τα λαϊκά νοικοκυριά.

Η απελευθέρωση, λοιπόν, των αγορών, ο ανταγωνισμός, όχι μόνο δεν μειώνουν τις τιμές, όπως ισχυρίζεστε, αλλά τις πυροδοτούν, γιατί στην καπιταλιστική αγορά δημιουργούνται ολιγοπωλιακές καταστάσεις που επιβάλλουν τιμή παραγωγού και τιμή καταναλωτή. Και την κατάσταση αυτή διευκολύνει η πολιτική της Κυβέρνησής σας, που όλο ελέγχει τις επιχειρήσεις, τα μονοπώλια, όλο ρυθμίζει την αγορά και όλο οι τιμές καλπάζουν προς τα πάνω, με αποτέλεσμα τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων να είναι συνέχεια στα ύψη.

Και είναι υποκριτική η στάση σας για την καταπολέμηση, δήθεν, της ακρίβειας, αλλά και για τον ποιοτικό έλεγχο των καταναλωτικών προϊόντων, γιατί αυτά τα φαινόμενα που ζούμε τελευταία στη χώρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι τυχαία.

Εξίσου, όμως, υποκριτική είναι και η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που τώρα ξαφνικά ανακάλυψε τη μεγάλη ακρίβεια και βγαίνει σύσσωμη στους δρόμους, στις λαϊκές, στις

αγορές, στα μαγαζιά. Δεν γνωρίζετε ότι τόσα χρόνια υπήρχε η μεγάλη ακρίβεια και επί των ημερών σας; Τι κάνατε; Τα ίδια ακριβώς που κάνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία.

Εμείς λέμε ότι για να υπάρξει έλεγχος, πρέπει να υπάρχει και πολιτική βούληση, έλεγχος σε αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, στη διαμόρφωση των τιμών των πρώτων υλών, της μεταποίησης, της πώλησης. Τέτοιο έλεγχο δεν κάνατε και δεν κάνετε, γιατί αποδεχθήκατε την ελεύθερη κίνηση κεφαλαίου, εμπορευμάτων, υπηρεσιών. Αυτή είναι η απόφαση της Λισαβόνας.

Η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας, δεν συμβιβάζεται με αντιμονοπωλιακούς ελέγχους, γιατί το κέρδος μπαίνει πάντα πάνω από τις ανάγκες και την υγεία του λαού.

Κυρία Πρόεδρε, ο εισηγητής της Πλειοψηφίας έκανε μία σύντομη αναφορά για τους μικρομεσαίους αγρότες και νόμιζε ότι ξεμπερδεψε από αυτούς. Ο δε εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν ανέφερε τίποτα, υπάρχει μία ένοχη σιωπή, γιατί αντιλαμβάνονται ότι με την πολιτική που ακολούθησαν, με την Κοινή Αγροτική Πολιτική, τις συμφωνίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (τις ποσοστώσεις, τα πρόστιμα, τη μείωση των δασμών και των εξαγωγικών επιδοτήσεων) ο αγροτικός τομέας έχει συρρικνωθεί. Διακόσιες χιλιάδες μικρομεσαίοι αγροτικοί νοικοκυριά ξεκληρίστηκαν και το αγροτικό εμπόριο ισοζύγιο είναι ελλειμματικό κατά 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, όσα παίρνουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση για επιδοτήσεις, γυρίζουν και πάλι πίσω μέσω των εισαγωγών, ενώ η ντόπια παραγωγή σαπίζει στις αποθήκες και στα χωράφια.

Αυτή η κατάσταση θα χειροτερεύσει με την αποσύνδεση της επιδότησης από την παραγωγή, με στόχο τη μείωσή τους, όπως συζητιέται μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Δυναμικές καλλιέργειες αφανίζονται, η κτηνοτροφία συρρικνώνεται, τα ίδια και η αλιευτική παραγωγή. Όμως έχουμε και την πρόσφατη απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη μείωση της τιμής της ζάχαρης και των τεύλων. Το αποτέλεσμα; Χιλιάδες παραγωγοί, εργαζόμενοι, μικροεπαγγελματίες οδηγούνται στην καταστροφή και την ανεργία, αφού είναι βέβαιο το κλείσιμο εργοστασίων της ελληνικής βιομηχανίας ζάχαρης.

Κυρία Πρόεδρε, το εισόδημα των μικροπαραγωγών, παρά τα όσα ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, έχει μειωθεί. Τα στοιχεία της EUROS TAT αναφέρουν ότι το 2004 ο δείκτης τιμών παραγωγού στη χώρα μας μειώθηκε κατά 6,2 μονάδες και σύμφωνα με την έκθεση της Επιτροπής Γεωργίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου την περίοδο 1995 – 2002 ο δείκτης τιμών παραγωγού μειώθηκε κατά 1,1% και την ίδια ώρα ο δείκτης τιμών καταναλωτή αυξήθηκε κατά 10,8%. Έτσι, λοιπόν, η τιμή που παίρνει ο παραγωγός δεν καλύπτει ούτε το κόστος παραγωγής, που συνεχώς αυξάνει, αφού δεν υπάρχει κανένας έλεγχος στις πολυεθνικές, στους μεγαλοεπιχειρηματίες που παράγουν και εμπορεύονται τα εφόδια που έχει ανάγκη ο μικρομεσαίος αγρότης.

Γι' αυτούς τους λόγους, οι καταναλωτές αγοράζουν πανάκριβα τα αγροτικά προϊόντα, είτε νωπά είτε μεταποιημένα. Αυτή είναι η πολιτική και της σημερινής Κυβέρνησης και των προηγούμενων. Λίγοι εμποροβιομήχανοι, μεσάζοντες κερδοσκοπούν σε βάρος της μικρομεσαίας αγροτιάς και των εργαζομένων καταναλωτών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πόσο εχθρική είναι η Κυβέρνηση προς τους μικρομεσαίους αγρότες αποδεικνύεται από τη μείωση των κονδυλίων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 22,7% -που αφορούν ζωτικής σημασίας έργα, όπως αντιπλημμυρικά, αρδευτικά- αλλά και από την παρακράτηση των νόμιμων επιχορηγήσεων προς τον ΕΛ.Γ.Α., ο οποίος, για να καλύψει τις ανάγκες του, δανειζεται και το χρέος του έχει φθάσει τα 2.000.000.000 ευρώ. Δεν μπορεί πραγματικά να ανταποκριθεί.

Αλλά και η Α.Τ.Ε., που και αυτή ιδιωτικοποιείται, βγάζει στο σφυρί την περιουσία των μικρομεσαίων αγροτών και των συνεταιριστικών οργανώσεων, αφού πρώτα τους έπνιξε οικονομικά.

Κυρία Πρόεδρε, αυτός είναι ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και Π.Α.Σ.Ο.Κ.: Η συγκέντρωση της γης και της παραγωγής σε μεγαλοπαραγω-

γούς και επιχειρηματίες.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προτείνει ως λύση τον παραγωγικό συνεταιρισμό των μικρομεσαίων αγροτών, που θα στηρίζεται πολύπλευρα από το κράτος και θα παρέχονται όλες οι δημόσιες, κοινωνικές υπηρεσίες για την αναζωογόνηση της υπαίθρου. Οι μικρομεσαίοι, λοιπόν, αγρότες -και ιδίως οι νέοι αγρότες- γνώρισαν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. των αγροτοδικείων, έμαθαν και τη Νέα Δημοκρατία της υποκρισίας. Τώρα ξέρουν ποιους πρέπει να αφήσουν και με ποιους να πορευθούν. Η Παναγροτική Συσπείρωση, κόντρα στις συμβιβασμένες «γαλαζοπράσινες» ηγεσίες, τραβάει το δρόμο του αγώνα, της διεκδίκησης. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας με συνέπεια στηρίξε και στηρίζει αυτόν το δρόμο.

Κυρία Πρόεδρε, πολλές υποσχέσεις έχει απευθύνει η Κυβέρνηση και σ' ένα άλλο κοινωνικό στρώμα, τους μικρομεσαίους της πόλης. Τους αποκαλεί και αυτή, όπως και η προηγούμενη, «ραχοκοκαλιά της οικονομίας». Αντέχουν, φαίνεται, γι' αυτό τους φορτώνει με πρόσθετους φόρους. Ως αντιπολίτευση όμως κατέκρινε τη φοροεπιδρομή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι στέγνωνε οικονομικά τους μικρομεσαίους. Τώρα, ως Κυβέρνηση, τους στύβετε. Έτσι είναι. Μαζεύετε από τους μικρούς και δίνετε στους μεγάλους.

Το πόσο παίρνει όμως υπ' όψιν η Κυβέρνηση τα αιτήματα των μικρομεσαίων αποδείχθηκε και από την πλήρη απελευθέρωση του ωραρίου. Οι φορείς τους και οι εργαζόμενοι ήταν αντίθετοι, όμως η Κυβέρνηση υλοποίησε το μέτρο που απαιτούσαν οι μεγάλες επιχειρήσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλες αυτές οι σαρωτικές αλλαγές δεν θα άφηναν αλώβητους τους μικρομεσαίους. Η απελευθέρωση των αγορών κι η καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση διευκολύνουν τη συγκέντρωση και συγκεντροποίηση σε όλους τους τομείς. Έτσι δημιουργούνται επιχειρηματικοί όμιλοι που καταλαμβάνουν συνεχώς μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς, του εμπορίου, της παραγωγής. Γι' αυτό οι κυβερνήσεις λένε, σκόπιμα, ψέματα ότι υπάρχουν κονδύλια από διάφορα προγράμματα για τους μικρομεσαίους. Γιατί, βάσει των κριτηρίων που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτοί τίθενται εκτός προγραμμάτων, γιατί ο αριθμός εργαζομένων είναι μέχρι διακόσιοι πενήντα και ο κύκλος εργασιών μέχρι 50.000.000 ευρώ. Αυτές λοιπόν οι μικροεπιχειρήσεις οδηγούνται στον ασφυκτικό τραπεζικό δανεισμό, στην επίσημη και ανεπίσημη τοκογλυφία. Γέμισε, άλλωστε, η αγορά από ακάλυπτες επιταγές και διαμαρτυρόμενα γραμμάτια.

Γι' αυτό οι μικρομεσαίοι πρέπει να βγάλουν τα συμπεράσματά τους. Ενισχύοντας τότε τη Νέα Δημοκρατία και τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ενισχύουν στην ουσία τους μεγαλοεπιχειρηματίες. Την προοπτική τους πρέπει να την αναζητήσουν, μαζί με τους εργαζόμενους, στα πλαίσια της λαϊκής εξουσίας, γιατί μ' αυτήν μπορούν να επιλύσουν τα σοβαρά προβλήματα επιβίωσής τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ, οι συνάδελφοι που είναι μπροστά στον υπολογιστή να απομακρυνθούν. Ενοχλείτε τον ομιλητή.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση επικαλείται συνεχώς το υψηλό δημόσιο χρέος, για να δικαιολογήσει την απόρριψη των αιτημάτων του λαού.

Από το 1992 έως και το 2006 το ύψος των τόκων ανέρχεται στα 140.000.000.000 ευρώ περίπου. Το χρέος όμως αντί να μειώνεται, αυξάνει: Από 55.000.000.000 το 1992, το 2006 θα φθάσει στα 203.000.000.000 περίπου. Σχεδόν τετραπλασιάστηκε. Πού είναι οι ιδιωτικοποιήσεις, που ξεπουλάτε τη λαϊκή περιουσία; Πού είναι οι εκποιήσεις των ολυμπιακών έργων, που έχουν φθάσει στα 9.000.000.000 και πλήρωσε ο ελληνικός λαός γι' αυτά;

Όμως η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ετοιμάζεται να πουλήσει και τα κτήρια όπου στεγάζονται τα Υπουργεία, οι δημόσιες επιχειρήσεις, και μετά να τα νοικιάσει από τους επιχειρηματίες. Ξέρετε εσείς κανέναν που να ξεπουλάει το σπίτι του και ύστερα να το νοικιάζει, για να δίνει στους επιχειρηματίες σίγουρα κέρδη;

Άρα, λοιπόν, οι εργαζόμενοι πρέπει να αντιδράσουν, ο λαός πρέπει να αντιδράσει, να απαιτήσει να πληρώσουν αυτοί που

τον κατακλέβουν μέσω της πολιτικής των κυβερνήσεων. Ο λαός δεν χρωστάει, του χρωστάνε.

Κυρία Πρόεδρε, οι υποσχέσεις της Κυβέρνησης για αύξηση των κοινωνικών δαπανών για δεύτερη χρονιά έμειναν στα χαρτιά. Οι δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού είναι μειωμένες γιατί προωθεί και ενισχύει στους τομείς αυτούς την επιχειρηματική δραστηριότητα, ιδίως μέσω της σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Είναι ενδεικτικό ότι για τις ποιοτικές δαπάνες στην υγεία τα λαϊκά στρώματα πληρώνουν από την τσέπη τους το 47% του συνόλου των δαπανών.

Όλα αυτά, λοιπόν, τα κοινωνικά αγαθά, ενώ θα έπρεπε να παρέχονται δημόσια και δωρεάν σε όλους, χωρίς καμία διάκριση και χωρίς την παρουσία της επιχειρηματικής δραστηριότητας, μετατρέπονται σε εμπορεύματα για να κερδοσκοπούν οι επιχειρηματίες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπορεί τα κονδύλια των κοινωνικών δαπανών να μειώνονται, αλλά αυτά των στρατιωτικών δαπανών αυξάνονται, παρά τις υποσχέσεις της Κυβέρνησης για το αντίθετο. Για εξοπλιστικά προγράμματα, για την αγορά των τριάντα αεροπλάνων, για τις δαπάνες του ΝΑΤΟ δίνονται πάνω από 3,5 δισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή ο ελληνικός λαός πληρώνει. Το στρατιωτικό χρέος είναι το 25% του συνολικού δημόσιου χρέους για να κερδίζουν τα μονοπώλια των όπλων, των Η.Π.Α. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μι' αυτόν βέβαια τον εξοπλισμό οι Ένοπλες Δυνάμεις συμμετέχουν στους ευρωνατοϊκούς σχεδιασμούς ως δυνάμεις κατοχής και όχι ειρήνης και κάθε χρόνο δαπανώνται από τον προϋπολογισμό περίπου 40.000.000.000 δραχμές για τα ελληνικά στρατεύματα που είναι στη Βαλκανική και στο Αφγανιστάν.

Αν προστεθεί στον πακτωλό αυτών των δισεκατομμυρίων και η αγορά του συστήματος ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, τότε φαίνεται καθαρά ότι και αυτή η Κυβέρνηση ενισχύει τους στρατιωτικούς και καταστατικούς μηχανισμούς όχι για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, αλλά για την προώθηση και την εξασφάλιση των συμφερόντων των επιχειρηματικών ομίλων από τους εχθρούς λαούς.

Αυτό άλλωστε αποδεικνύεται και από την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παρακολούθηση και την αποθήκευση όλων των τηλεφωνικών συνομιλιών και της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας εντός των κρατών - μελών, καθώς και από την απαγωγή και τη μεταφορά υπόπτων σε συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και μάλιστα με την υπογραφή της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και τη συμφωνία της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτά, όμως, τα δισεκατομμύρια ευρώ θα μπορούσαν να δοθούν για διορισμούς, για νοσοκομεία, για σχολεία, για ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, για κατασκευή έργων υποδομής.

Κυρία Πρόεδρε, με πολιτικά επιχειρήματα αποκαλύψαμε ότι η Νέα Δημοκρατία επιδεικνύοντας αποφασιστικό και αυταρχικό ύφος θα προωθήσει και το 2006 τις καπιταλιστικές μεταρρυθμίσεις, σε βάρος του λαού. Αποδείξαμε ότι τα όρια της οικονομίας αντέχουν για φιλολαϊκές μεταρρυθμίσεις αν αμφισβητηθούν τα κέρδη και το κεφάλαιο, γιατί μόνο τότε ο εργαζόμενος μπορεί να καρπωθεί τον πλούτο που παράγει, διαφορετικά καλλιεργεί αυταπάτες στο λαό αυτός που ισχυρίζεται ότι με μεταρρυθμίσεις ο καπιταλισμός μπορεί να γίνει ανθρώπινος, γιατί το λαϊκό κίνημα μπορεί με τους αγώνες του να αποσπάσει ένα μεγαλύτερο κομμάτι από την «πίτα», όμως η ανισότητα και η εκμετάλλευση θα συνεχίζονται και θα χειροτερεύει συνεχώς η θέση των εργαζομένων.

Επομένως κοινοί στόχοι μεταξύ της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων και της οικονομικής ολιγαρχίας δεν υπήρξαν και δεν μπορεί να υπάρξουν. Η αντίθεση μεταξύ εργασίας και κεφαλαίου υπάρχει και εντείνεται, γι' αυτό οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα, πρέπει να στραφούν και στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είναι οι δύο όψεις της ίδιας διαχειριστικής κεφαλαιοκρατικής πολιτικής και να βροντοφωνάξουν: «Φτάνει, ως εδώ και μη παρέκει, φτάνει η υποκρισία, ο εμπαιγμός και η εκμετάλλευση».

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απ' αυτό το Βήμα καλεί τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, να εκφράσουν τη

δίκαιη αγανάκτησή τους με την ενίσχυση και το δυνάμωμα του λαϊκού κινήματος, να ανατρέψουν τους κοινωνικούς και πολιτικούς σχετισμούς με στόχο τη λαϊκή εξουσία, γιατί αυτή μπορεί να οργανώσει την οικονομία, σύμφωνα με τις λαϊκές ανάγκες και όχι σύμφωνα με την κερδοφορία του κεφαλαίου, μία λαϊκή οικονομία που θα βασίζεται στην κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, στον κοινωνικό και εργατικό έλεγχο, στον κεντρικό πανεθνικό σχεδιασμό για την αξιοποίηση όλων των δυνάμεων και των δυνατοτήτων της χώρας, στην απεξάρτηση της χώρας από τις ιμπεριαλιστικές ευρωνατοϊκές ενώσεις, στη συνεργασία με χώρες και λαούς με αμοιβαίο όφελος, ειρήνη, ασφάλεια και ανάπτυξη, γιατί οι ιμπεριαλιστές στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων ξανασχεδιάζουν τις αλλαγές των συνόρων.

Αυτός, λοιπόν, ο δρόμος για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα είναι αναγκαίος και ρεαλιστικός, είναι ο δρόμος του σοσιαλισμού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το Λύκειο Προσοτσάνης Δράμας.

Τους καλωσορίζουμε!

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο οισηγητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2006 γίνεται στον απόηχο των αποφάσεων της Συνόδου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αποφάσεις που ελήφθησαν δεν συνιστούν διέξοδο, αλλά επιβεβαιώνουν, κατά τη γνώμη μας, το τέλμα, στο οποίο βρίσκεται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Προϋπολογισμός που αποφασίστηκε δεν αφορά μόνο εμάς, πρωτίστως αφορά την πορεία της ίδιας της Ευρώπης και είναι εντελώς ανεπαρκής για να αντιμετωπίσει τις ανάγκες της διεύρυνσης, αλλά και των υπό ένταξη χωρών.

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι οι πόροι αυτοί δεν αποτελούν δώρο των πλουσίων χωρών προς τις φτωχότερες, αλλά αποτελούν αναγκαία αναδιανομή πόρων για να αμβλύνονται οι ανισότητες, που δημιουργεί η ελεύθερη λειτουργία μιας ενιαίας αγοράς. Άρα ο περιορισμός του Προϋπολογισμού, παρ' όλο που αυξήθηκαν τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα οδηγήσει σε διεύρυνση των ανισοτήτων και μεταξύ των χωρών και στο εσωτερικό των κοινωνιών, απομακρύνει ακόμα περισσότερο το στόχο για μια κοινωνική Ευρώπη.

Οι εξελίξεις αυτές επιβάλλουν, κατά τη γνώμη μας, ακόμη μεγαλύτερο συντονισμό και ενδυνάμωση του αγώνα των εργαζομένων, των κοινωνικών κινημάτων και των πολιτών όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε ένας τέτοιος συντονισμένος αγώνας να αποτελέσει αντίβαρο στη νεοφιλελεύθερη πορεία και να λειτουργήσει ως δύναμη υπεράσπισης των κοινωνικών κατακτήσεων, που απειλούνται.

Σε ό,τι αφορά τη χώρα μας ειδικότερα το ύψος των πόρων που εξασφαλίστηκαν δεν επιτρέπει θριαμβολογίες. Και λυπάμαι που υπήρξαν τέτοιες θριαμβολογίες εδώ και από τον Υπουργό Οικονομίας. Εφόσον, λοιπόν, έγινε τόση προσπάθεια να εμπεδωθεί ο αριθμός ότι είναι 20,5 δισεκατομμύρια ευρώ, τα χρήματα που θα πάρουμε, ας εμπεδωθεί και ένας άλλος αριθμός που γράφτηκε στις εφημερίδες ότι σε 52.000.000.000 ευρώ ανέρχονται οι εξοπλισμοί που ζητούν οι υπηρεσίες του Στρατού και των άλλων σωμάτων για τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια. Ας εμπεδώσουμε έναν ακόμη αριθμό. Το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που θα αρχίσει να εκταμιεύεται το 2010, σε ετήσια βάση, σημαίνει κάτι λιγότερο από 3.000.000.000 ευρώ. Σας επισημαίνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μόνο η φοροκλοπή που έγινε φέτος υπερβαίνει τα 2.000.000.000 ευρώ.

Επισημαίνω επίσης προς τον κύριο Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ότι καλό θα ήταν να κάνει το Υπουργείο του μία λίστα των ημιτελών έργων, ούτως ώστε να ξέρουμε για τι λεφτά

μιλάμε και για ποιες ανάγκες μιλάμε.

Τέλος, για να δώσω ένα ακόμα παράδειγμα στην προσπάθεια που θα κάνουν οι Βουλευτές της Κυβέρνησης για να εκλαϊκεύσουν τη μεγάλη «επιτυχία» των Βρυξελλών, λέω και το εξής. Η Νέα Δημοκρατία προεκλογικά είχε υποσχεθεί οι δαπάνες για τη δημόσια παιδεία να φθάσουν το 5% του εθνικού εισοδήματος, όσο είναι και στην υπόλοιπη Ευρώπη περίπου, από το 3,5% που είναι σήμερα. Σας επισημαίνω, λοιπόν, το εξής: Ακόμα και αν όλο το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης πάει στην παιδεία και πάλι τότε η δημόσια δαπάνη για την παιδεία θα είναι κάτω από το 5% που είχατε υποσχεθεί και μιλάμε τώρα για το 2015. Μελετήστε τα νούμερα και θα διαπιστώσετε αυτά τα οποία σας ανέφερα.

Σε ό,τι αφορά την αγροτική οικονομία, θεωρούμε επικίνδυνη κάθε επανάπαυση, κάθε αναμονή για το 2008 ή έστω για το 2013. Οι εξελίξεις έχουν τεθεί σε κίνηση, οι εξελίξεις είναι απειλή για την ελληνική και την ευρωπαϊκή γεωργία και γι' αυτό πρέπει να υπάρξει από τώρα ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αγροτική οικονομία, την αναζωογόνηση της υπαίθρου και την περιφερειακή ανάπτυξη που να παίρνει υπ' όψιν του τα νέα ευρωπαϊκά και διεθνή δεδομένα στη δυναμική τους.

Υπό το φως αυτών των εξελίξεων καθίσταται πιο κρίσιμος ο ρόλος του Προϋπολογισμού και του Εθνικού Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ο αυτόνομος ρόλος του οποίου πρέπει να ενισχυθεί και σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα επιλογής και σχεδιασμού των υπό εκτέλεση έργων και σε ό,τι αφορά τις πηγές χρηματοδότησής τους.

Και έρχομαι ακριβώς στο κυρίως θέμα που είναι ο Προϋπολογισμός. Ένα πρώτο ερώτημα σχετικά με κάθε προϋπολογισμό και για τον συγκεκριμένο που συζητούμε είναι οι πηγές των εσόδων και η κατανομή των δαπανών, από πού παίρνει ο Προϋπολογισμός και σε ποιους δίνει –να το πούμε απλά–, ποιοι σηκώνουν τα βάρη του Προϋπολογισμού και ποιοι είναι οι ωφελημένοι απ' αυτόν.

Τρεις είναι οι βασικές πηγές των εσόδων του Προϋπολογισμού για το 2006:

Πρώτη πηγή είναι οι έμμεσοι φόροι και ειδικότερα ο φόρος προστιθέμενης αξίας και οι φόροι στα καύσιμα. Ο Φ.Π.Α. αυξήθηκε πέρυσι κατά μια μονάδα. Οι φόροι στα καύσιμα θα αυξηθούν του χρόνου. Οι φόροι αυτοί πλήττουν δυσανάλογα τα χαμηλά εισοδήματα. Τους φόρους αυτούς τους πληρώνει και ο φτωχός και ας είναι φτωχός, τους πληρώνει και ο άνεργος και ας είναι άνεργος.

Η δεύτερη πηγή εσόδων είναι οι φόροι εισοδήματος. Και εδώ όμως το κύριο βάρος θα το σηκώσουν οι μισθωτοί, οι επαγγελματίες και οι συνταξιούχοι. Οι φόροι που θα πληρώσουν τα στρώματα αυτά, όπως αναφέρει ο Προϋπολογισμός, θα είναι αυξημένοι το 2006 κατά 9,2%, όταν τα εισοδήματα θα είναι είτε στάσιμα είτε θα μειωθούν. Αντίθετα, οι φόροι που θα πληρώσουν οι επιχειρήσεις και όσοι ζουν από κέρδη και μερίσματα θα αυξηθούν μόνο σ' ένα ποσοστό κάτω από το 4% -3,9% και αν το εισπράξει η Κυβέρνηση αυτό.

Σε μια περίοδο, λοιπόν, που τα κέρδη αυξάνουν κατά κοινή ομολογία και τα εισοδήματα μένουν στάσιμα ή και μειώνονται, η Κυβέρνηση ζητά περισσότερους φόρους από τα εισοδήματα και λιγότερους φόρους από τα κέρδη και τα μερίσματα.

Τρίτη πηγή εσόδων είναι οι Δ.Ε.Κ.Ο. και αυτό κάνει εντύπωση, διότι εδώ και καιρό η Κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει τον ελληνικό λαό ότι όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν ελλείμματα. Και όμως, απ' αυτές, τις Δ.Ε.Κ.Ο., που η Κυβέρνηση εμφανίζει προβληματικές στο σύνολό τους, ο Προϋπολογισμός προβλέπει έσοδα πάνω από 1.000.000.000 ευρώ από μερίσματα.

Σε ό,τι αφορά τώρα το σκέλος των δαπανών: Πώς θα διαμορφωθούν οι δαπάνες του κράτους το 2006 και κυρίως πώς θα κατανεμηθούν; Οι συνολικές δαπάνες του Προϋπολογισμού αυξάνουν κατά 6,4%, δηλαδή με ρυθμό χαμηλότερο από το ρυθμό αύξησης του εθνικού εισοδήματος, που προβλέπεται στο 7,4%. Όμως αυτή η συγκράτηση των δαπανών δεν γίνεται σε βάρος της σπατάλης, όπως έλεγε προεκλογικά η Νέα Δημοκρατία. Αντίθετα, οι περικοπές γίνονται σε κοινωνικές και αναπτυξιακές δαπάνες.

Συγκεκριμένα, οι δαπάνες για τη δημόσια υγεία, που έτσι και

αλλιώς είναι πολύ χαμηλές στη χώρα μας σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυξάνουν με ρυθμό 4,8% λίγο πάνω από τον πληθωρισμό και πολύ κάτω από την αύξηση του εθνικού εισοδήματος. Οι δαπάνες για τη δημόσια υγεία αυξάνουν λιγότερο απ' ό,τι αυξάνουν οι στρατιωτικές δαπάνες. Το ίδιο και οι δημόσιες επενδύσεις, ιδίως αυτές που αφορούν τα μη συγχρηματοδοτούμενα έργα, δηλαδή αφορούν έργα που αφορούν κυρίως την περιφέρεια.

Θυμίζω εδώ ότι όταν γινόταν η Ολυμπιάδα, με κοινή συμφωνία και των δύο κομμάτων, λεγόταν τότε ότι μόλις τελειώσει η Ολυμπιάδα θα απελευθερωθούν πόροι, για να πάνε στην περιφέρεια και τώρα περικόπτονται οι πόροι αυτοί, αντί να αυξάνουν.

Σε ό,τι αφορά την παιδεία, έχουμε τη συνήθη αύξηση με τα συνήθη ποσοστά, τη στιγμή που οι ανάγκες και με αποφάσεις της Κυβέρνησης έχουν διευρυνθεί. Ο στόχος για ένα ποσοστό στην παιδεία της τάξης του 5% εμφανίζεται όνειρο θερινής νυκτός.

Τέλος, ο Προϋπολογισμός δεν έχει καμία πίστωση, κανένα μέτρο, καμία νέα πολιτική σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού, την ανακούφιση των ανέργων και ιδιαίτερα των μακροχρόνια ανέργων. Τίποτα. Μάλιστα, η Κυβέρνηση απέρριψε την πρόταση νόμου που έχουμε καταθέσει για να υπάρξουν επιτέλους και στη χώρα μας ένα κατώτατο όριο εγγυημένων όρων ζωής και ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που να αντιστοιχεί σ' αυτό το επίπεδο.

Υπάρχουν, λοιπόν, χαμένοι -και αυτοί είναι γνωστοί- του Προϋπολογισμού, αλλά υπάρχουν και κερδισμένοι του Προϋπολογισμού. Η Κυβέρνηση, παρά τις δυσκολίες, βρήκε τρόπο να μειώσει τους συντελεστές στα μερίσματα, να πληρώσουν αυτοί που ζουν από μερίσματα λιγότερους φόρους. Βρήκε τρόπο να διευκολύνει τις τράπεζες, παρά τα υπερκέρδη που έχουν, διατηρώντας σε ισχύ ειδικές προκλητικές φορολογικές διατάξεις, που επιτρέπουν στις τράπεζες να έχουν ένα μπόνους πάνω από 200.000.000 ευρώ φέτος. Βρήκε τρόπο να διευκολύνει τις τηλεοπτικές επιχειρήσεις μειώνοντας το συντελεστή φόρου στις τηλεοπτικές διαφημίσεις. Και βέβαια βρήκε τρόπο η Κυβέρνηση να απαλλάξει την Εκκλησία από κάθε φόρο σε ό,τι αφορά τις εμπορικές της δραστηριότητες. Εάν ένας εργαζόμενος έχει μια γκαρσονιέρα και τη νοικιάζει, το ενοίκιο θα φορολογηθεί. Αν η Εκκλησία έχει ένα μέγαρο και το νοικιάζει, το ενοίκιο απαλλάσσεται από κάθε φορολογία. Και ο τελευταίος νόμος για την εισαγωγή του ΦΠΑ στα ακίνητα απαλλάσσει την Εκκλησία από κάθε φόρο υπερτιμήματος ή τέλος μεταβίβασης.

Εμείς το έχουμε ξαναπεί. Θέλετε να βοηθήσετε την Εκκλησία; Ανοίξετε έναν ειδικό λογαριασμό στον Προϋπολογισμό και βάλτε όσα εκατομμύρια θέλετε. Να το ξέρουμε όμως, να το έχουμε κατά νου και όχι υπογειώς, στα μουλωχτά, λες και είναι φοροφυγή η Εκκλησία, με κόλπα να γίνονται όλα αυτά που γίνονται. Και βέβαια να εφαρμοστούν και οι νόμοι που ισχύουν σε σχέση με τα οικονομικά και τη διαχείρισή τους στην Εκκλησία.

Μου ετέθη ένα ερώτημα από απλούς ανθρώπους. Μπορούσε να υπάρξει καλύτερος προϋπολογισμός με αυτά τα δεδομένα που έχουμε; Και θα ήθελα να δώσω μια ειλικρινή απάντηση.

Ασφαλώς, για να υπάρξει μια δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών και για να υπάρξει ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, χρειάζονται ριζικές μεταρρυθμίσεις, ριζικές αλλαγές και στο φορολογικό σύστημα και συνολικότερα στην κατανομή των πόρων της κοινωνίας. Ωστόσο και μέσα στα σημερινά πλαίσια, ο Προϋπολογισμός μπορούσε να ήταν, να μην πω πιο δίκαιος, θα μπορούσε να ήταν λιγότερο άδικος για τους εργαζόμενους.

Από πού προκύπτει αυτό; Η φοροκλοπή που έγινε φέτος -και όταν λέω φοροκλοπή δεν εννοώ φοροδιαφυγή, εννοώ το Φ.Π.Α. που πληρώσαμε και που δεν έφτασε στα ταμεία του κράτους- είναι ένα μέγεθος μετρήσιμο. Ήταν 2.000.000.000 ευρώ τουλάχιστον. Το κόστος των διαφόρων φοροαπαλλαγών που δίνει η Κυβέρνηση στα κέρδη, στα μερίσματα, όλα αυτά που έλεγα πριν και αυτό είναι ένα κόστος μετρήσιμο. Ανέρχεται περίπου στο 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Άρα έχουμε 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η αγορά των σαράντα F-16 μπορούσε να περικοπεί στη μέση,

μπορούσε να ανασταλεί, να αναβληθεί για αργότερα. Επομένως υπήρχαν περιθώρια για μια διαφορετική κατανομή και των φορολογικών βαρών και των δαπανών.

Δυστυχώς, όμως, η επιλογή έχει γίνει και έχουμε μπει ήδη σ' ένα νέο κύκλο λιτότητας, απροσδιόριστης διάρκειας, όπως θα αποδείξω.

Η Κυβέρνηση για να δικαιολογήσει την πολιτική της επικαλείται τα προβλήματα του παρελθόντος και ισχυρίζεται ότι με τις μεταρρυθμίσεις που λέει ότι κάνει, αντιμετωπίζει τα προβλήματα αυτά. Είναι, όμως, έτσι; Στη χώρα μας έχουμε πράγματι ένα άδικο φορολογικό σύστημα. Αντί όμως η Κυβέρνηση να φέρει ένα νόμο που να κάνει το σύστημα δικαιότερο, έφερε νόμους που το κάνουν ακόμη πιο άδικο και αυτό το ονομάζει μεταρρύθμιση.

Είναι γεγονός ότι σε πολλές επιχειρήσεις στη χώρα μας ιδιαιτέρως του ιδιωτικού τομέα, επικρατεί μια εργασιακή ζούγκλα. Ωράρια δεν τηρούνται, υπερωρίες δεν πληρώνονται, δικαιώματα καταπατούνται, ο εργαζόμενος νιώθει απροστάτευτος, οι επιθεωρήσεις εργασίας δεν υπάρχουν.

Αντί, λοιπόν, η Κυβέρνηση να φέρει ένα νόμο, να βάλει μία τάξη, να δώσει στον εργαζόμενο κάποια ασφάλεια, κάποια σιγουριά κ.λπ., τι έκανε; Έφερε ένα νόμο και μειώνει την αμοιβή της υπερωρίας στο μισό, κάνει λάστιχο το ωράριο, θωρακίζει το διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη. Και ήδη είχαμε στο καζάνι της Ρόδου απολύσεις εργαζομένων, επειδή ο εργοδότης είχε παράλογες απαιτήσεις. Και αυτό το ονομάζει μεταρρύθμιση.

Έχουμε τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Γνωστή η κατάσταση σε όλους. Δεν ξέρουμε ότι πολλά από τα προβλήματα των Δ.Ε.Κ.Ο. οφείλονται στην κομματική εξάρτηση των διοικήσεων, αλλά και όλης της λειτουργίας τους; Δεν ξέρουμε ότι βασικό πρόβλημα είναι η έλλειψη διαφάνειας, η έλλειψη δημόσιας λογοδοσίας, η έλλειψη ελέγχου; Αντί, λοιπόν, η Κυβέρνηση να φέρει ένα νόμο που να προσανατολισθεί σ' αυτά τα προβλήματα, εξαπέλυσε μία πρωτοφανή συκοφαντική επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους των Δ.Ε.Κ.Ο., ότι τάχα αυτοί είναι οι ένοχοι για να περάσει αλλαγές οι οποίες σκοπό έχουν να κάνουν ιδιωτικοποιήσιμες τις δημόσιες επιχειρήσεις. Και το ονομάζει μεταρρύθμιση και αυτό και μάλιστα τολημική μεταρρύθμιση.

Δεν θα συνεχίσω, αλλά προσπαθώ να δείξω κάτι που ο κόσμος το έχει αντιληφθεί: Ό,τι ονομάζει η Κυβέρνηση μεταρρύθμιση είναι μέτρα με αρνητικό πρόσημο για τους εργαζόμενους. Ένα σωστό μέτρο, ένα μέτρο, μία μεταρρύθμιση έστω -να χρησιμοποίησω τον όρο αυτό- που να είναι προς όφελος των εργαζομένων δεν υπάρχει στο οπλοστάσιο της Νέας Δημοκρατίας;

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι η κοινωνία έχει ανάγκη από θετικές μεταρρυθμίσεις, από μεταρρυθμίσεις, οι οποίες να αναδιανέμουν εισοδήματα και δικαιώματα από τους ολίγους στους πολλούς, διότι αυτό είναι το πρόβλημα.

Η Κυβέρνηση λέει, επίσης, ένα επιχείρημα: Ότι, ναι, έχετε δίκιο. Αυτή η μείωση των φορολογικών συντελεστών δημιουργεί πρόσκαιρα αδικίες, αλλά θα έρθουν ξένες επενδύσεις, θα ανοίξουν δουλειές, θα βρει ο κόσμος δουλειά αύριο, μεθαύριο. Άρα, ό,τι κάνουμε έχει ένα φωτεινό ορίζοντα στο μέλλον.

Τίποτα πιο αναληθές. Και δεν το λέω εγώ. Έχω μπροστά μου την έκθεση της Οικονομικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης με βάση την οποία συζητήσε τελευταία του ECOFIN και απορώ πως ο κ. Αλογοσκούφης δεν μας είπε τίποτα στη σχετική ενημέρωση. Η έκθεση αναφέρεται γενικότερα στην παγκοσμιοποίηση.

Τι λέει αυτή η έκθεση στο συγκεκριμένο θέμα; Η έκθεση λέει ότι οι φορολογικοί συντελεστές είναι το τελευταίο πράγμα, που θα επηρεάσει το πού θα εγκατασταθεί μία επιχείρηση, το πού θα γίνει μία επένδυση. Επικαλείται μάλιστα η μελέτη τη γνώμη των Βέλγων βιομηχάνων. Επικαλείται, επίσης, η μελέτη τη γνώμη των Γερμανών βιομηχάνων, του γερμανικού Σ.Ε.Β. -να το πω απλά- οι οποίοι λένε ότι η απλότητα του φορολογικού συστήματος και η σταθερότητά του παίζουν πολύ μεγαλύτερο ρόλο παρά οι φορολογικοί συντελεστές.

Το μόνο, λοιπόν, που θα μείνει απ' αυτήν τη μείωση των

συντελεστών θα είναι μια τεράστια αναδιανομή εισοδημάτων προς όφελος των κερδών και των μερισμάτων και από εκεί και πέρα ούτε επενδύσεις ούτε απασχόληση ούτε αντιμετώπιση του οξέυατος προβλήματος της ανεργίας θα έχουμε.

Η Κυβέρνηση υιοθετεί τελευταία το σύνθημα του κ. Σημίτη περί ισχυρής οικονομίας. Και δεν είναι το μόνο. Σε πολλά θέματα κάποιος που ακούει εδώ τις συζητήσεις παρατηρεί πως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας λέει ό,τι έλεγε η κυβέρνηση του κ. Σημίτη και βέβαια η Αξιωματική Αντιπολίτευση σήμερα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., λέει πολλές φορές ό,τι έλεγε η Νέα Δημοκρατία ως αντιπολίτευση. Είναι σαν να έχουν αλλάξει οι ρόλοι.

Υποστηρίζει, λοιπόν, η Κυβέρνηση παραλλαγμένο το επιχείρημα περί ισχυρής οικονομίας. Μιλάει για ισχυρή ανάπτυξη. Ότι, δηλαδή, η πολιτική μας οδηγεί σε μια ισχυρή ανάπτυξη, λες και μέχρι τώρα αυτό που έλειπε ήταν η ανάπτυξη.

Πρώτον, αυτή η ισχυρή ανάπτυξη, που λέει ο κ. Αλογοσκούφης και η Κυβέρνηση, δεν θα είναι μεγαλύτερη. Αυτοί οι ρυθμοί αύξησης δηλαδή δεν είναι μεγαλύτεροι –και σύμφωνα με το Πρόγραμμα Σταθερότητας δεν θα είναι μεγαλύτεροι– από τους ρυθμούς που είχαμε το 2000-2004. Κι όμως, μ' αυτούς τους σχετικά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, είχαμε τη δυσарέσκεια του κόσμου, την όξυνση των προβλημάτων, το γεγονός ότι η Ελλάδα καταγραφόταν και καταγράφεται σε μια από τις τελευταίες θέσεις σε ό,τι αφορά τους περισσότερους κοινωνικούς δείκτες.

Επομένως το θέμα δεν είναι μόνο πόσο μεγάλη είναι η πίτα, αλλά και πώς μοιράζεται αυτή η πίτα. Και αυτό λέγατε προεκλογικά, που τώρα το ξεχάσατε.

Δεύτερον, η χώρα μας κατέχει, παγκοσμίως, την εικοστή έκτη θέση από την άποψη του επιπέδου οικονομικής ανάπτυξης. Είμαστε δηλαδή η εικοστή έκτη πιο πλούσια χώρα στον κόσμο. Θα περίμενε κανείς να είμαστε στο ίδιο επίπεδο και σε ό,τι αφορά το κοινωνικό κράτος, την παιδεία, την υγεία. Κι όμως, είμαστε στην τριακοστή έκτη θέση από άποψη δημόσιας υγείας, στην ογδοοκοστή πέμπτη θέση από άποψη δημόσιας παιδείας, στην τεσσαρακοστή τέταρτη θέση από άποψη δαπανών σε έρευνα και στην πεντηκοστή πέμπτη θέση από άποψη χρήσης του internet.

Τι δείχνουν αυτά τα στοιχεία; Δείχνουν ότι όχι μόνο είναι κοινωνικά άδικη η ανάπτυξη που έχουμε, αλλά είναι και μια ανάπτυξη που βλέπει προς τα πίσω, διότι μια χώρα που δεν επενδύει στην παιδεία, στην έρευνα ούτε στις νέες τεχνολογίες, δεν έχει μέλλον.

Συνεπώς εκείνο που χρειάζεται είναι μια αναπτυξιακή και κοινωνική αναδιανομή του πλούτου που δημιουργείται. Κι αυτό χρειάζεται όχι μόνο για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά χρειάζεται ώστε αυτή η ανάπτυξη που έχουμε να έχει μέλλον, να έχει μια προοπτική, να είναι διατηρήσιμη.

Κυρίως και κύριοι συνάδελφοι, όπως ήδη αντιλαμβάνεστε, εμείς καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό, αλλά καταψηφίζουμε και τις συνολικότερες αντιλήψεις, επιλογές, αξίες που διέπουν και τον Προϋπολογισμό και την πολιτική της Κυβέρνησης.

Αυτή η στάση μας δεν έχει να κάνει με κάποια στείρα αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Όπως προσπάθησα να δείξω, πίσω από κάθε κριτική μας βρίσκεται μια δική μας άποψη, μια δική μας αντίληψη, διαφορετική. Μπορεί κάποιος να συμφωνεί ή να διαφωνεί, αλλά δεν είναι στο κενό η κριτική μας.

Έδειξα ότι ακόμα και στο πλαίσιο της σημερινής κατάστασης, που για μας πρέπει να αλλάξει ριζικά, πάντως ακόμα και σ' αυτό το πλαίσιο μπορούσαν τα πράγματα να μην είναι τόσο άσχημα για τους εργαζόμενους.

Έδειξα επίσης, ότι αυτό που η Κυβέρνηση ονομάζει «μεταρρυθμίσεις», δεν είναι παρά ένα περιτύλιγμα –κλεμμένο μάλιστα από την παράδοση της Αριστεράς, αριστερή αντίληψη και έννοια ήταν η μεταρρύθμιση– με σκοπό να συγκαλύψει το νεοφιλελεύθερο χαρακτήρα των μέτρων που παίρνει. Όπως άλλωστε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρησιμοποιούσε και αυτό τον εκσυγχρονισμό ως περιτύλιγμα για ανάλογης φύσης μέτρα και πολιτικές.

Τέλος, έδειξα ότι το μέλλον, που μας υπόσχεται η πολιτική της Κυβέρνησης, είναι ήδη ένα γκρίζο παρόν. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε το μέλλον, για να δούμε την ισχυρή ανάπτυξη και

όλα αυτά. Είναι ήδη μπροστά μας. Το μέλλον αυτό είναι μια κοινωνία με μεγαλύτερες ανισότητες, μια ανάπτυξη πιο άνιση και ολιγαρχική. Είναι ένα μέλλον όχι ελπιδοφόρο, αλλά φοβικό ιδιαιτέρα για τους νέους και τις νέες.

Το μέλλον αυτό εμείς το απορρίπτουμε. Γι' αυτό, θα ήθελα να ολοκληρώσω με ορισμένες σκέψεις και προτάσεις σε τρία γενικότερα ζητήματα: Πρώτον, στον Προϋπολογισμό αυτόν καθ' αυτόν, δεύτερον στο πρόβλημα το δημοσιονομικό και των ελλειμμάτων και, τρίτον, στη συνολικότερη κατεύθυνση της κοινωνικής και οικονομικής μας ανάπτυξης.

Σε ό,τι αφορά τον Προϋπολογισμό, πρέπει να διευκρινίσω και να τονίσω ότι αυτό που ονομάζουμε «προϋπολογισμό», είναι το σύστημα διαχείρισης και αναδιανομής κοντά στο 50% του εθνικού εισοδήματος. Δεν πρόκειται δηλαδή για κάτι δευτερεύον ή για κάποιο τεχνικό ζήτημα.

Έχουμε επανειλημμένα υποστηρίξει από αυτό το βήμα ότι ως κοινωνία και χρειαζόμαστε και αξίζουμε ένα διαφορετικό μοντέλο προϋπολογισμού. Το έχουμε περιγράψει και στις λεπτομέρειές του αυτό το διαφορετικό μοντέλο. Θέλουμε έναν προϋπολογισμό χωρίς ειδικούς λογαριασμούς, χωρίς γκρίζα και σκοτεινά σημεία, έναν προϋπολογισμό με διαφάνεια και αξιοπιστία σε ό,τι αφορά το περιεχόμενό του.

Δεύτερον, θέλουμε έναν προϋπολογισμό συμμετοχικό ως προς την κατάρτισή του. Έχουμε προτείνει να αρχίσουμε από τη Βουλή. Ας μπορεί, έστω η Βουλή, να έχει γνώμη, γνώμη και ρόλο στον καθορισμό του περιεχομένου του προϋπολογισμού. Μετά, μπορούμε να προχωρήσουμε κατά Υπουργείο, να δώσουμε λόγο και ρόλο στους φορείς που συνδέονται με τη δημόσια υγεία, τη δημόσια παιδεία, στους αγροτικούς φορείς. Θα πρέπει να έχουν κάποια γνώμη στην ιεράρχηση των αναγκών και στην κατανομή των πόρων.

Τρίτον, θέλουμε έναν προϋπολογισμό ελεγχόμενο σε ό,τι αφορά την εκτέλεσή του, με συστήματα αξιολόγησης της κοινωνικής και οικονομικής αποτελεσματικότητας των δαπανών.

Αυτά και άλλα πολλά τα λέγαμε και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τα άκουγαν, αλλά σημασία δεν έδιναν. Τα ίδια τα λέμε και σήμερα προς τη Νέα Δημοκρατία. Γιατί αρνούνται αυτές τις προτάσεις; Πρέπει να δώσουμε εμείς μια απάντηση. Το δικό μας συμπέρασμα είναι ότι αρνείστε αυτές τις προτάσεις, διότι θέλετε να ασκείτε πελατειακή πολιτική μέσω του προϋπολογισμού. Αρνείστε τις προτάσεις μας, διότι θέλετε να παίζετε με την αντοχή της οικονομίας. Όποτε μας αρέσει η οικονομία αντέχει και όποτε δεν μας αρέσει η οικονομία δεν αντέχει. Τη μια η οικονομία είναι ισχυρή πριν από τις εκλογές συνήθως και την άλλη καταρρέει η οικονομία και απαιτούνται μέτρα λιτότητας.

Κυρίως, όμως, αρνείστε αυτές τις προτάσεις, διότι φοβάστε τον έλεγχο της κοινωνίας. Καταλαβαίνετε ότι, αν γίνει έστω αυτό το μικρό δημοκρατικό άνοιγμα που εμείς προτείνουμε και η κοινωνία δει τι συμβαίνει, τότε υπάρχει «κίνδυνος» η κοινωνία να μπορεί να παρέμβει στο περιεχόμενο του προϋπολογισμού και να διεκδικήσει μια διαφορετική κατανομή και των φορολογικών βαρών και των δαπανών.

Ακριβώς, λοιπόν, γι' αυτό το ζήτημα της διαφάνειας και του εκδημοκρατισμού του προϋπολογισμού πρέπει να γίνει υπόθεση της κοινωνίας ως ένα ζήτημα δημοκρατίας και όχι ως ένα τεχνικό διαχειριστικό ζήτημα. Δεν είναι και το μόνο ζήτημα δημοκρατίας, που έχουμε σήμερα. Το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης περνάει και η Βουλή ούτε παίρνει χαμπάρι ούτε καν ερωτάται. Εμείς θέλουμε η Βουλή να ψηφίζει ή να καταψηφίζει αυτό το πρόγραμμα. Το περιβόητο σχέδιο για τη στρατηγική της Λισαβόνας το διαβάσαμε από τις εφημερίδες και υπήρξε απλώς κάποια ανακοίνωση στην επιτροπή. Στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και σε όλα αυτά που λέμε ποιος θα χαράξει τη στρατηγική;

Έρχομαι στο δεύτερο ζήτημα, που αφορά τα δημόσια έλλειμματα. Το δημόσιο έλλειμμα, που έχουμε στη χώρα μας, δεν είναι έλλειμμα δαπανών. Με τις δαπάνες υπάρχει πρόβλημα κατανομής τους και αποτελεσματικότητας στη χρήση τους. Το έλλειμμα, όμως, κατά βάση είναι έλλειμμα εσόδων. Υπερρούμε, ως χώρα, σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πέντε ποσοστιαίες μονάδες του εθνικού εισοδήματος, σε

ό,τι αφορά τα φορολογικά έσοδα. Γιατί; Διότι σημαντικά εισοδήματα από δραστηριότητες του κεφαλαίου είτε δεν φορολογούνται καθόλου στη χώρα μας είτε υποφορολογούνται. Αυτό δημιουργεί ένα διαχρονικό έλλειμμα. Εξαιτίας αυτού του λόγου είναι χαμηλές και οι δαπάνες. Διότι, αν δεν έχεις έσοδα, πώς θα χρηματοδοτήσεις κοινωνικό κράτος και δημόσιες επενδύσεις;

Η λύση, λοιπόν, σ' αυτό το πρόβλημα, το τι έπρεπε να κάνουμε, νομίζω ότι ένας απλός άνθρωπος μπορεί να το σκεφτεί. Αφού έχουμε έλλειμμα εσόδων, πρέπει να αυξήσουμε τα έσοδα και να βελτιώσουμε την κατανομή και την αποτελεσματικότητα των δαπανών. Η Κυβέρνηση κάνει εντελώς το αντίθετο. Ακολουθεί μια πολιτική ουσιαστικά μείωσης των εσόδων ως ποσοστό του εθνικού εισοδήματος και μείωσης των δαπανών. Προσπαθεί, δηλαδή, η Κυβέρνηση να βρει μια νέα δημοσιονομική ισορροπία σ' ένα χαμηλότερο επίπεδο εσόδων και δαπανών. Ερώτημα: Πώς απ' αυτό το χαμηλότερο επίπεδο εσόδων και δαπανών θα χρηματοδοτηθούν το κοινωνικό κράτος, οι δημόσιες επενδύσεις και πώς μπορεί μια χώρα να επιτύχει πραγματική σύγκλιση, όταν σε σχέση με τις άλλες χώρες ξοδεύει λιγότερα για την παιδεία, την υγεία, την έρευνα και τις υποδομές της;

Ακριβώς γι' αυτό η Κυβέρνηση αυτή, αν έχετε προσέξει, δεν χρησιμοποιεί καν τον όρο «πραγματική σύγκλιση». Έχει διαγραφεί ο όρος αυτός. Και ακριβώς γι' αυτό η Κυβέρνηση θεωρεί τις λεγόμενες συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τις λεγόμενες Σ.Δ.Ι.Τ.. Γιατί το κάνει αυτό; Διότι προσπαθεί να επεκτείνει μέσω αυτών την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων σε υποδομές, ακόμα –αν μπορείς– και σε δημόσιες λειτουργίες και υπηρεσίες, για να καλύψει ακριβώς αυτό το κενό, που ο κ. Αλογοσκούφης, προφανώς, πολύ καλά γνωρίζει ότι υπάρχει και διογκώνεται.

Επομένως αυτό που λέμε «δημοσιονομικό πρόβλημα» είναι στην ουσία κοινωνικό και αναπτυξιακό πρόβλημα. Δεν είναι ούτε ταμειακό ούτε λογιστικό.

Δεύτερον, οι επιλογές της Κυβέρνησης οδηγούν σε όξυνση και του κοινωνικού και του αναπτυξιακού προβλήματος.

Τα τελευταία χρόνια, ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 –έρχομαι τώρα στο θέμα του γενικότερου προσανατολισμού, αυτό που πολλοί πολίτες ρωτούν απλά στις συγκεντρώσεις που πάμε: «πού βρισκόμαστε και πού πάμε»– από την τότε κυβέρνηση του κ. Μητσotάκη, αλλά και μετά, με τις κυβερνήσεις του κ. Σημίτη –και σήμερα βεβαίως– η ελληνική κοινωνία διαπαιδαγωγείται στην αντίληψη ότι στην εποχή μας κατά βάθος δεν έχει πλέον νόημα η διάκριση Αριστεράς – Δεξιάς. Δεν υπάρχουν καν εναλλακτικές επιλογές. Δεν υπάρχουν μεγάλες διαφορές. Όλα είναι πια μια υπόθεση ταχύτητας. Είναι θέμα ταχύτητας προσαρμογής σε μία παγκόσμια νεοφιλελεύθερη ομοιομορφία. Όποιος τρέξει πιο γρήγορα, όποιος προσαρμοστεί πιο έγκαιρα, αυτός θα κερδίσει το παιχνίδι της παγκόσμιας ανταγωνιστικότητας. Αυτό είναι το «ποίηση», που ακούμε εδώ και χρόνια. Είναι, όμως, έτσι;

Βεβαίως αν κοιτάξουμε το σύγχρονο κόσμο, σ' αυτόν κυριαρχούν οι πολυεθνικές εταιρείες, οι μεγάλοι διεθνείς μονοπωλιακοί όμιλοι. Η παγκοσμιοποίηση που συντελείται είναι υπό την ηγεμονία των ΗΠΑ. Οι παγκόσμιοι οργανισμοί, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και άλλοι, παπαγαλίζουν την ίδια παγκόσμια νεοφιλελεύθερη συνταγή. «Μειώστε τις δημόσιες δαπάνες», «απελευθερώστε αγορές», «ιδιωτικοποιείστε», «αυτό είναι το φάρμακο», «αυτή είναι η σωστή πολιτική».

Όλα αυτά συνθέτουν πράγματι μία τεράστια δύναμη που ως οδοστρωτήρας σπρώχνει προς μια ισοπέδωση, προς μια παγκόσμια αγορά ομοιομορφία. Τα πάντα είναι αγορά, τα πάντα είναι εμπόρευμα. Αυτή, όμως, είναι μόνο η μία όψη της πραγματικότητας.

Αν προσέξουμε καλά, θα δούμε ότι απέναντι σε αυτήν την ομοιομορφία υψώνονται αντιστάσεις, υπάρχουν διαφοροποιήσεις. Και μέσα από αυτήν την αντιπαράθεση ομοιομορφίας και διαφορετικότητας, αναδεικνύονται εναλλακτικές πολιτικές, νέες ιδέες, διαφορετικά οικονομικά υποδείγματα.

Η θετική ιδιαιτερότητα της Ιρλανδίας –για να έρθω σ' ένα παράδειγμα που πολύ συζητείται στη χώρα μας– δεν είναι οι

χαμηλοί φορολογικοί συντελεστές. Η θετική ιδιαιτερότητα της Ιρλανδίας είναι ότι η μικρή αυτή χώρα ήδη από τη δεκαετία του 1970 και του 1980 έκανε πολιτικές επιλογές, επέλεξε νέους τομείς ανάπτυξης: Πληροφορική, software, βιοτεχνολογία, internet. Επένδυσε σε αυτούς τους νέους τομείς. Προσανατόλισε σε αυτούς όλα τα ευρωπαϊκά προγράμματα που πήρε. Και πέτυχε αποτελέσματα.

Η θετική ιδιαιτερότητα της Φινλανδίας –για να έρθω σ' ένα άλλο παράδειγμα– δεν είναι η «NOKIA». Η «NOKIA» είναι το αποτέλεσμα. Η ιδιαιτερότητα της Φινλανδίας είναι ότι σε μία περίοδο που δαιμονοποιούντο οι δημόσιες δαπάνες και θεοποιείτο το μικρό κράτος, σε εκείνη την περίοδο η Φινλανδία πήρε την τολμηρή απόφαση και αύξησε τις δημόσιες δαπάνες της από το 38% του Α.Ε.Π. στο 58%. Είκοσι μονάδες. Από τη δεκαετία πριν το 1990 μέχρι τη δεκαετία μετά το 1990. Είκοσι μονάδες!

Και το πιο σημαντικό είναι πως όλη αυτήν την αύξηση των δαπανών η Φινλανδία την έριξε στην παιδεία και την έρευνα και πέτυχε προβάδισμα. Εμείς τα ρίξαμε στην Ολυμπιάδα και στους εξοπλισμούς. Είναι δύο επιλογές που δεν έχουμε εξοφλήσει ακόμα. Θα πληρώνει χρόνια ο κόσμος γι' αυτές τις επιλογές.

Η θετική ιδιαιτερότητα του λεγόμενου σκανδιναβικού μοντέλου δεν είναι οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, που ανακάλυψε μία αποστολή Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που πήγε να μελετήσει το υπόδειγμα. Για όνομα του Θεού! Η θετική διαφοροποίηση του σκανδιναβικού μοντέλου είναι το ισχυρό κοινωνικό κράτος, η ικανότητα στρατηγικού σχεδιασμού. Είναι, εν τέλει, η δυνατότητα αντίστασης που έδειξαν οι χώρες αυτές στις πιέσεις της παγκόσμιας νεοφιλελεύθερης ομοιομορφίας. Η ευελιξία είναι ο συμβιβασμός, είναι η υποχώρηση. Την υποχώρηση θα φέρετε εδώ ως πρότυπο;

Τα παραδείγματα αυτά εγώ δεν τα αναφέρω ως νέα πρότυπα, ως πρότυπα ενός νέου μιμητισμού. Ούτε πρέπει να εξωραϊζουμε τα παραδείγματα αυτά. Είναι αντιφατικά. Για παράδειγμα, η Ιρλανδία έχει πολύ υψηλές δαπάνες για τη δημόσια υγεία. Έχει, όμως, και υψηλό δείκτη φτώχειας ακόμα η Ιρλανδία. Τα παραδείγματα αυτά, κατά τη γνώμη μας, είναι διδακτικά κυρίως από μεθοδολογική άποψη, ας το πω έτσι. Δείχνουν δηλαδή ότι στις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης γενικότερα που ζούμε, οι βαθμοί ελευθερίας που έχει μία χώρα, δεν υπάρχουν αυτοδίκαια. Οι βαθμοί ελευθερίας δεν δίνονται, αλλά διεκδικούνται και κατακτώνται. Άρα, μία χώρα, αν θέλει απλά να προσαρμόζεται σήμερα, δεν θα έχει κανένα βαθμό ελευθερίας. Αν μία χώρα θέλει να διεκδικήσει, μπορεί να επιτύχει κάποιους βαθμούς ελευθερίας. Και γι' αυτό ακριβώς έκανα αυτήν την αναφορά.

Εμείς βρισκόμαστε στη φάση του «όλα τα θα λύσουν οι αγορές», «οι επιχειρήσεις θα αποφασίσουν», «οι τραπεζίτες θα αποφασίσουν». Στην Ελλάδα έχουμε έναν κρατικο-τραπεζικό καπιταλισμό, όπου το πολιτικό σύστημα του έχει εκχωρήσει το δικαίωμα και τη δυνατότητα των μεγάλων αποφάσεων.

Η πηγή της ανανέωσης, λοιπόν, στην εποχή μας δεν βρίσκεται στην αναζήτηση πιο έξυπνων ή πιο συγκαλυμμένων τρόπων προσαρμογής στη νεοφιλελεύθερη ορθοδοξία. Βρίσκεται στην αντιπαράθεση με αυτήν την ορθοδοξία. Βρίσκεται στη διαμόρφωση ενός νέου εναλλακτικού και ανταγωνιστικού σχεδίου, πολιτικού και κοινωνικού, ανταγωνιστικού προς τις φθαρμένες πια, ηγεμονίες της εποχής μας.

Αυτόν το δρόμο ανιχνεύουμε εμείς, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Αυτόν το δρόμο υπηρετούμε. Αυτόν το δρόμο υπηρετούν και τα κοινωνικά κινήματα που αναπτύσσονται ενάντια σ' αυτήν τη γκριζα ομοιομορφία. Αυτόν το δρόμο υπηρετεί και το κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, το οποίο συγκροτήθηκε πρόσφατα και που για μας αποτελεί ένα ελπιδοφόρο βήμα.

Γνωρίζουμε ότι αυτόν το δρόμο, σε αντιπαράθεση προς τον νεοφιλελευθερισμό, τον αναζητούν σήμερα και δυνάμεις που βρίσκονται μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και σε άλλους πολιτικούς χώρους που βρίσκονται πέρα από μας. Τις δυνάμεις αυτές, ανεξάρτητα από την κομματική τους ένταξη, τις καλούμε σε κοινή δράση, πάνω σε κοινούς στόχους, αλλά και σε διά-

λογο για τη διαμόρφωση των όρων μιας εναλλακτικής προοπτικής. Αυτήν την ανανεωτική, ενωτική, αγωνιστική κατεύθυνση του Συνασπισμού ορισμένες άλλες δυνάμεις της Αριστεράς την αντιμετωπίζουν μερικές φορές με εχθρότητα. Τη βλέπουν σαν ανταγωνιστική δικών τους επιλογών και επιδιώξεων. Συχνά μάλιστα καταφεύγουν στη διαστρέβλωση ή και τη συκοφαντία. Εμείς θεωρούμε αυτήν τη στάση κοντόφθαλμη και αδιέξοδη. Δεν βοηθά, αλλά βλάπτει τη συνολική υπόθεση της Αριστεράς.

Εμείς, αντίθετα, πιστεύουμε στην ανάγκη μιας νέας αριστερής κουλτούρας, που αναγνωρίζει και σέβεται τις διαφορετικές απόψεις, που αναζητά διαρκώς σημεία επαφής, στόχους κοινούς για κοινή δράση και συνθέσεις προωθητικές στο εσωτερικό της ευρύτερης Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πλαίσιο αυτό θα ήθελα να επαναλάβω το εξής:

Πρώτον, για εμάς το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί παρά ως μέρος του αναπτυξιακού προβλήματος. Γι' αυτό ακριβώς επιμένουμε στην ανάγκη ενός μεσομακροπρόθεσμου σχεδίου, που να οδηγεί την οικονομία σε μια νέα παραγωγική εξειδίκευση, σε νέους κλάδους υψηλής προστιθέμενης αξίας. Υποστηρίζουμε μια αναπτυξιακή και κοινωνική αναδιανομή του κοινωνικού πλεονάσματος υπέρ των εργαζομένων, της παιδείας του κοινωνικού κράτους, της έρευνας και της κοινωνικής ασφάλειας.

Δεύτερον, όπως τεκμηριωμένα νομίζω αποδείξαμε, το δημοσιονομικό πρόβλημα, που αντιμετωπίζουμε, είναι κυρίως πρόβλημα εσόδων. Ακριβώς γι' αυτό η αντιμετώπισή του απαιτεί μια στρατηγική αύξησης των δημόσιων εσόδων, μέσω σύγκρουσης με τη μεγάλη κυρίως φοροδιαφυγή και φοροκλοπή.

Τρίτον, διαφωνούμε με την περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Θεωρούμε αντίθετα ότι το πρόγραμμα αυτό πρέπει να πάρει μεγαλύτερη οντότητα και αυτονομία και να αποτελέσει βασικό εργαλείο ανάπτυξης με τη μορφή ενός πολυετούς προγράμματος, το οποίο μάλιστα θα είναι προσανατολισμένο στην περιφέρεια και στην ύπαιθρο.

Τέταρτο, είμαστε αντίθετοι με τις ιδιωτικοποιήσεις και για κοινωνικούς και για αναπτυξιακούς και για δημοσιονομικούς λόγους, ιδιαίτερα εκεί που πρόκειται για δημόσια αγαθά ή για κρίσιμες αναπτυξιακές ανάγκες.

Έχουμε προτείνει ένα νέο μοντέλο δημόσιας επιχείρησης, που να διασφαλίζει τη διαφάνεια, τη δημόσια λογοδοσία, την αποτελεσματική λειτουργία, μέσα στο νέο διεθνές και ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Πέμπτο είμαστε αντίθετοι στη λεγόμενη ευελιξία διότι στην ουσία πρόκειται για ευελιξία για τον εργοδότη και δουλεία για τον εργαζόμενο. Υποστηρίζουμε ένα εναλλακτικό μοντέλο οργάνωσης των ωραρίων και των εργασιακών σχέσεων, που θα επιτρέπει στον εργαζόμενο να είναι άνθρωπος, να είναι πολίτης, να είναι καταναλωτής, να είναι μέλος οικογένειας, να μπορεί να έχει κοινωνική και πολιτιστική ζωή, να μπορεί να συμμετέχει στα κοινά.

Η κυβερνητική πολιτική, κατά τη γνώμη μας, δεν αφήνει κανένα περιθώριο αυταπάτης. Τόσο τα ιδιαίτερα προβλήματα των επιμέρους ομάδων όσο και τα γενικότερα –ανεργία, ακρίβεια, κοινωνική ασφάλιση, περιβάλλον– απαιτούν δράση, απαιτούν ενεργοποίηση της κοινωνίας όχι μόνο για να λυθούν, αλλά για να μη χειροτερεύσει η κατάσταση.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς θα στηρίξει με όλες του τις δυνάμεις και στην κοινωνία και στη Βουλή αυτούς τους αγώνες και τα δίκαια αιτήματά τους.

Επισημαίνουμε ωστόσο ταυτόχρονα τις προσπάθειες που γίνονται από την Κυβέρνηση και όχι μόνον, να καλλιεργηθούν τεχνικές, διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα σ' αυτούς που δουλεύουν στο δημόσιο και ανάμεσα σ' αυτούς που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα, ανάμεσα στους νέους και τους παλιούς, ανάμεσα στις γυναίκες και στους άντρες, ντόπιους και ξένους.

Θεωρούμε ότι το πρόβλημα είναι σοβαρό. Ακριβώς γι' αυτό η καλύτερη απάντηση, κατά τη γνώμη μας, είναι μια μεγάλη ενωτική πρωτοβουλία των ίδιων των εργαζομένων και η έκφραση «ισχυρότερης αλληλεγγύης» από τους εργαζόμενους προς τους ανέργους, από τους ντόπιους στους ξένους και από τους

φτωχούς στους φτωχότερους των φτωχών.

Η έκφραση και η ενίσχυση αυτής της αλληλεγγύης απαιτεί υπερβάσεις συντηρητικών αντιλήψεων, ρατσιστικών συνδρόμων. Είναι, όμως, αυτή η κατεύθυνση η πιο ισχυρή και κατά τη γνώμη μας η πιο αποτελεσματική απάντηση σε φαινόμενα κοινωνικής αποσύνθεσης, αξιακής και πολιτιστικής παρακμής, τα οποία τροφοδοτεί η ακραία εμπορευματοποίηση των κοινωνικών σχέσεων και ο ατομικισμός.

Επιμένουμε, λοιπόν, αισιόδοξα ότι η πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση δεν είναι μονόδρομος. Η παγκόσμια γκρίζα νεοφιλελεύθερη ομοιομορφία δεν μπορεί να είναι το μέλλον της ανθρωπότητας και ιδίως το μέλλον των νέων ανθρώπων και δεν θα είναι. Ήδη τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος στη Γαλλία και στην Ολλανδία, οι κοινωνικές εκρήξεις στη Λατινική Αμερική και όχι μόνον, τα αδιέξοδα της πολιτικής του Προέδρου Μπους στο Ιράκ και αλλού, η αποτελμάτωση της ευρωπαϊκής ενοποίησης υπό τη νεοφιλελεύθερη καθοδήγηση, συνιστούν βαθιά ρήγματα σ' αυτήν την παγκόσμια μονολιθικότητα, τροφοδοτούν ένα νέο παγκόσμιο κίνημα αλλαγής.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς είναι γέννημα και συστατικό αυτής της δυναμικής. Η ενδυνάμωση, συνεπώς, του Συνασπισμού είναι μια δύναμη ελπίδας ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν και θα αλλάξουν και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Δραγασάκη.

Ολοκληρώθηκαν οι εισηγήσεις των γενικών εισηγητών και εισερχόμεθα τώρα στις αγορεύσεις των ειδικών εισηγητών.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Μάριος Σαλμάς από τη Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε υπερήφανοι για τον Πρωθυπουργό, τον Κώστα Καραμανλή, που πέτυχε χθες στις Βρυξέλλες να εξασφαλίσει τα 20.000.000.000 ευρώ για την επόμενη επταετία και να διασφαλίσει τις επιδοτήσεις των αγροτών για την επόμενη δεκαετία.

Κάθε χρόνο η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό δίνει την ευκαιρία σ' αυτό το Σώμα να κάνει την ανασκόπηση των εξελίξεων στην ελληνική οικονομία αλλά και στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Από τη στιγμή που ένας Απολογισμός πραγματοποιηθέντων απέκλινε από τα προϋπολογισθέντα και απέκλινε από την επίτευξη των κριτηρίων του Συμφώνου Σταθερότητας και ανάπτυξης, καθιστούσε τον επόμενο προϋπολογισμό πιο κρίσιμο, πιο δύσκολο και πιο επισφαλές. Έτσι εξηγείται πώς, μετά από πέντε χρόνια αστοχίας στην προσέγγιση των προβλεπόμενων ελλειμμάτων 2000-2004 και μετά από ένα εύστοχο και αξιόπιστο 2005, φτάσαμε ο Προϋπολογισμός του 2006 να είναι ο πιο δύσκολος και πιο κρίσιμος των τελευταίων ετών.

Επειδή ο εισηγητής της Μείζονος Αντιπολίτευσης χαρακτηρίσε τον Προϋπολογισμό αναξιόπιστο, πλαστό και εικονικό, θα ήθελα να του υπενθυμίσω ότι είναι ο ίδιος με τα ίδια επιχειρήματα, που εισηγούνταν τους προϋπολογισμούς της προηγούμενης κυβέρνησης, τους οποίους ο ελληνικός λαός αποδοκίμασε. Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι για το 2004 προβλέπατε 1,2% του Α.Ε.Π. έλλειμμα; Εκτελείται ο Προϋπολογισμός από την Κυβέρνησή μας με τις υποχρεώσεις της Ολυμπιάδας εν όψει και αποκαλύπτεται η σκοτεινή επιχείρηση πλαστογράφησης των μεγεθών της ελληνικής οικονομίας, που συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ)

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι ο προϋπολογισμός εκείνος, χωρίς κανένα νέο διορισμό, χωρίς καμία παροχή, έφτασε να κλείσει στο εντυπωσιακό έλλειμμα 6,6% του Α.Ε.Π.; Δηλαδή έλειπαν από το ταμείο που μας παραδώσατε 9.000.000.000 ευρώ, 3.000.000.000.000 δραχμές, που ενώ τα προβλέπατε στα βιβλία που φέρνατε και εισηγούσασταν από αυτό εδώ το Βήμα, στην πραγματικότητα δεν υπήρχαν.

Έτσι εξηγείται πώς τα προηγούμενα χρόνια, με την προηγούμενη κυβέρνηση, οι δείκτες και οι αριθμοί ευημερούσαν, ενώ η πραγματική οικονομία νοσούσε. Μερικά από τα τρικ - θυμίζω- ήταν η μη εγγραφή στρατιωτικών δαπανών, η υποεκτίμηση δαπανών, τα τοκομερίδια, τα αντίτιμα, τα πλασματικά έσοδα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και μετά απ' όλα αυτά, οι παραχαράκτες οικτίρουν την απογραφή. Τι είπε ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Ότι η απογραφή είχε ως θύμα την οικονομία. Για το θύτη, κουβέντα.

Αν δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχε γίνει η απογραφή, θα τολμούσαν να πουν ότι το έλλειμμα το αύξησε η Νέα Δημοκρατία με την κακή διαχείριση ενός έντιμου προϋπολογισμού. Όμως, παρά το τεράστιο έλλειμμα που κληρονομήσαμε, πήραμε την τολμηρή και πρωτοποριακή απόφαση να προχωρήσουμε στη μείωσή του, χωρίς να μετακυλίσουμε τα βάρη των προηγούμενων ετών στους φορολογούμενους, χωρίς να ανακοπεί η αναπτυξιακή πορεία της χώρας, χωρίς να αναταραχθεί η κοινωνική συνοχή και, πάνω απ' όλα, χωρίς να υπάρξει έκρηξη της ανεργίας, όπως προέβλεπε η Αντιπολίτευση.

Αυτή ήταν και αυτή είναι η πολιτική της ήπιας προσαρμογής που επιλέξαμε και που επιτυχώς το επιτελείο του Υπουργείου Οικονομικών, αλλά και ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης επέμεναν να εφαρμόσουμε, πολιτική η οποία απέδωσε σε μεγάλο βαθμό, αφού -παρά τις διεθνείς αντιξοότητες, την ύφεση στην Ευρώπη σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Κίνα και την αλματώδη άνοδο της τιμής του πετρελαίου- οδήγησε σε σημαντική μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης στο 4,3% του Α.Ε.Π. το 2005 και σε μείωση του δημοσίου χρέους κατά 1,4%.

Πετύχαμε να μειώσουμε το έλλειμμα κατά το ποσοστό που είπαμε. Αποδείχθηκε περίτρανα πως για πρώτη φορά μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας με το νοικοκύρεμα των δημοσιονομικών, με την περιστολή της φοροδιαφυγής, με τον περιορισμό της σπατάλης και πάνω από όλα με την προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών που συστέλλουν το ανταγωνιστικό κράτος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο νόμος που πρόσφατα ψηφίσαμε στη Βουλή για τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς, που είναι η μεγαλύτερη μεταρρύθμιση των τελευταίων δεκαπέντε ετών. Είναι ένα μεγάλο και τολμηρό βήμα για την επανίδρυση του κράτους. Βάζουμε τέλος στη διαπάθηση των χρημάτων των Ελλήνων πολιτών. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. θα λειτουργούν σύμφωνα με τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης και των διεθνών λογιστικών προτύπων.

Οι πολίτες μας δεν ανέχονται άλλο ετήσιες ζημιές στον Ο.Σ.Ε., περίπου 1.000.000.000 δραχμές, που καλούνται οι ίδιοι να πληρώσουν. Δεν θέλουν να δημιουργηθούν άλλες «Ολυμπιακές». Διαφωνούν με τις πρακτικές του χθες. Ακούμε τη φωνή τους. Αυτή είναι η διαφορά μας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Η αναφορά μου στο παρελθόν ήταν αναγκαία, διότι δεν διαπίστωσα ίχνος αυτοκριτικής, κατά τη συζήτηση τόσο στην επιτροπή όσο και σήμερα, από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Όμως, αυτό αποδεικνύεται και χρήσιμο για να γνωρίζουμε αφ' ενός μεν το σημείο εκκίνησης της προσπάθειάς μας, αφ' ετέρου δε για να αναδείξουμε τη δυνατότητά μας να πετύχουμε.

Στον ένα χρόνο υλοποίησης του πρώτου προϋπολογισμού που σχεδιάσαμε, πετύχαμε να μην υποκύψουμε στην πίεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για πρόσθετα φορολογικά μέτρα. Πετύχαμε να φέρομε τα πράγματα σε τέτοιο σημείο, ώστε ο αρμόδιος Επίτροπος, ο κ. Αλμούνια να ισχυρίζεται και να δηλώνει ότι είναι ικανοποιημένος από την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και ισχυρά οικονομικές χώρες, όπως η Γερμανία, η Γαλλία και η Ιταλία, που πήραν πιο αυστηρά μέτρα απ' ό,τι πήραμε εμείς, έρχονται στη θέση να υιοθετήσουν την πολιτική της ήπιας προσαρμογής, που η Κυβέρνηση Καραμανλή για τη χώρα μας υιοθέτησε.

Ας δούμε, όμως, τον τίτλο: «Η Ελλάδα ζωντανή ακόμη μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες». Είναι ο τίτλος της επιστολής που έστειλε την προπερασμένη Δευτέρα στους πελάτες της η μεγαλύτερη επενδυτική τράπεζα στον κόσμο, η «Morgan Stanley», ομολογώντας την έκπληξη της για την πορεία της ελληνικής οικονομίας τα δύο τελευταία χρόνια.

Ας δούμε, όμως, πιο αναλυτικά το νέο Προϋπολογισμό.

Ξεκινάμε από την υποχρέωση έναντι του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Να μειώσουμε το έλλειμμα, δηλαδή, κάτω από το 3% και σταδιακά να προσεγγίσει το δημόσιο χρέος το 60% του Α.Ε.Π.. Πώς μπορεί, όμως, να επιτευχθεί αυτό με παράλληλη διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, προκειμένου να συγκλίνουμε με τις ευρωπαϊκές οικονομίες; Με την αύξηση των εσόδων, τη μείωση των δαπανών και την περιστολή του κράτους, που σημαίνει αποκρατικοποιήσεις. Παγκοσμίως, δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Εάν γνωρίζετε άλλο τρόπο, να μας τον πείτε.

Έτσι, καταρτίσαμε έναν Προϋπολογισμό αξιόπιστο, που όλες οι παράμετροί του είναι γνωστές και που δεν χρησιμοποιεί λογιστικές, παραμορφωτικές μεθόδους. Έναν Προϋπολογισμό κοινωνικά ευαίσθητο, που δεν επιβάλλει νέους φόρους και αναπτυξιακό, που επιταχύνει το ρυθμό ανάπτυξης κατά 0,2%, αυξάνει την απασχόληση μειώνοντας την ανεργία κατά 0,6% και βασίζεται στην αύξηση των επενδύσεων κατά 5,4% και των εξαγωγών υπηρεσιών και αγαθών κατά 6,8%.

Να θυμίσω την έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α. τον περασμένο Μάιο που προέβλεπε διπλάσιους, με την ευρωζώνη, ρυθμούς ανάπτυξης για τη χώρα μας μέχρι το 2010, εάν εφαρμοστεί η ίδια πολιτική.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος, οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και οι διαρθρωτικές αλλαγές στο ασφαλιστικό των τραπεζών και του Ο.Τ.Ε., η άρση των εμποδίων στην επιχειρηματικότητα αλλά και η μείωση των συντελεστών φορολόγησης των επιχειρήσεων θα συμβάλλουν στον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης. Ενδεικτικά αναφέρω ότι η μείωση των συντελεστών φορολόγησης των επιχειρήσεων κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες, συμβάλλει στον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης με 0,7%. Όμως και αυτό το κατακρίνετε.

Η υπεύθυνη της οικονομικής πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πριν από λίγες μέρες διαφώνησε με τη μείωση των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων, αλλά δεν διαφώνησε μόνο μ' αυτό. Διαφώνησε και με το προεκλογικό σας πρόγραμμα στη σελίδα 17, σας θυμίζω, όπου υπεραμύνεστε και υπόσχεστε τη μείωση των φορολογικών συντελεστών. Δεν είναι δύσκολο λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να διαπιστώσει κανείς σύγχυση πολιτικών και επιλογής.

Ο Προϋπολογισμός είναι ειλικρινής, διότι λαμβάνει υπόψη του τα πραγματικά δεδομένα και τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας. Προτιμά να είναι άμεσα χρήσιμος και μεσομακροπρόθεσμα αποτελεσματικός. Είναι προσανατολισμένος στην ελληνική περιφέρεια. Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πολίτες που ζουν στην επαρχία και αισθάνονται ότι δεν έχουν φανεί ακόμα τα αποτελέσματα των παρεμβάσεών μας για τη στήριξη της ελληνικής υπαίθρου.

Σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό βρίσκεται η απάντηση και σ' αυτό το ερώτημα. Το 2006 αυξάνεται η χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που εκτελείται από τις περιφέρειες κατά 40%. Με άλλα λόγια, το 2006 θα δοθούν για έργα στις περιφέρειές μας 380.000.000 ευρώ περισσότερα, δηλαδή 130.000.000.000 δραχμές. Όταν λέμε ότι η πολιτική μας στοχεύει στην ανάπτυξη και στη στήριξη της περιφέρειας, μόνο ούμε και το κάνουμε πράξη, ειδικά μετά τα αποτελέσματα της Συνόδου Κορυφής, όπου εξασφαλίζονται σημαντικά ποσά για τη στήριξη της περιφέρειας την επόμενη επταετία και για την εξασφάλιση των επιδοτήσεων των αγροτών.

Ο Προϋπολογισμός είναι νοικοκυρεμένος, διότι περιστέλλει τις σπατάλες. Ειδικά για το 2006 μειώνει τις καταναλωτικές δαπάνες κατά 3,9%, δηλαδή για τα λειτουργικά, για τις προμήθειες και για τις μετακινήσεις.

Στην επιτροπή είπαμε ότι είναι άδικο να ασκεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κριτική για την κοινωνική πολιτική, τη στιγμή που το ίδιο ευθύνεται για ό,τι μας παρέδωσε, αλλά και διότι δεν έκανε ό,τι καλύτερο για την κοινωνική πολιτική. Για παράδειγμα, στην Αιτωλο-ακαρνανία που είναι ένας μεγάλος νομός με πολλά πλεονεκτήματα και πολλές ομορφιές, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μας κληροδότησε και ένα μειονέκτημα. Ο ένας στους εκατόν είκοσι πολίτες είναι τυφλός και οι δύο στους εκατό με βαριά νοητική υστέρηση. Αυτό προκύπτει από τα προνοιακά επιδόματα που δίνετε, κύριε

εισηγητά, επί των κυβερνήσεών σας. Δηλαδή, στην Αιτωλοακαρνανία μας κληροδοτήσατε στα χαρτιά τριπλάσιους κωφούς απ' όσους έχει το Ηράκλειο με ίσο πληθυσμό και τυφλούς όσους έχει η Αθήνα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Αυτά είναι τα αποτελέσματα από τις υγειονομικές επιτροπές.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Καταθέτω τους πίνακες του 2003 με τα προνοιακά επιδόματα που δινόντουσαν στο νομό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Σαλμάς καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με άλλα λόγια, η Αξιοματική Αντιπολίτευση ως κυβέρνηση δαπανούσε 50.000.000.000 δραχμές για πλαστά προνοιακά επιδόματα.

Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι υγιής, διότι αυξάνει το πρωτογενές πλεόνασμα κατά 60,4% σε σχέση με το 2005. Αυτό οφείλεται στην αύξηση των εσόδων. Αλλά επειδή πολύ συζητήθηκε έγινε στην επιτροπή η τα έσοδα του 2005, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι το τελευταίο δίμηνο οι ενδείξεις είναι πιο αισιόδοξες, διαμορφώνοντας τη μέση ετήσια αύξηση στο 5,4%, σε σχέση με το 5% που εγγράφεται στον Προϋπολογισμό. Αυτό σημαίνει καλύτερο σημείο εκκίνησης για το 2006.

Σημαντικότατη αιτία για την υστέρηση των εσόδων ήταν η φοροδιαφυγή, που αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα στα οποία οφείλεται η δημοσιονομική αταξία της χώρας. Αρκεί να σας θυμίσω ότι σε 2.000.000.000 ευρώ υπολογίζονται οι απώλειες των εσόδων από το λαθρεμπόριο καυσίμων. Είναι τετρακόσια σχολεία ή πενήντα πλήρως εξοπλισμένα νέα νοσοκομεία. Αμφιβάλλει κανείς ότι τα κληρονομήσαμε; Αμφιβάλλει κανείς ότι δεν καταχωρούσατε ούτε καν τα στοιχεία που υπέβαλαν οι φορολογούμενοι, όπως το έντυπο Ε9; Δεν κάνατε τις διασταυρώσεις και τους ελέγχους με τον τρόπο που έπρεπε. Είχατε αποδιοργανώσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς και τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.

Ενδεικτικά αναφέρω, για να τονίσουμε και την προσπάθεια που κάνει το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης και ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης, ότι οι ελεγκτικές αρχές οι οποίες πλέον δεν λειτουργούν στα τυφλά, αλλά στοχευμένα, από τα αποτελέσματα των διασταυρώσεων προχωρούν σε ελέγχους και έχουν για πρώτη φορά ενδείξεις για αποκλίσεις σε περίπου διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες δηλώσεις προμηθευτών και πελατών, όπως προκύπτει από τις συγκεντρωτικές καταστάσεις. Περίπου δώδεκα χιλιάδες δηλώσεις υπολογίζεται ότι έγιναν με χρήση μη υπαρκτού Α.Φ.Μ.. Πάνω από διακόσιες χιλιάδες δηλώσεις υπολογίζεται ότι δεν έχουν καν υποβληθεί.

Σημαντική συμβολή στα έσοδα του 2005 ήταν, μεταξύ άλλων, η δυνατότητα ρύθμισης φορολογικών εκκρεμοτήτων, όπως η ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών έναντι του δημοσίου, ο επαναπατρισμός κεφαλαίων και η υποβολή εκπρόθεσμων δηλώσεων χωρίς κυρώσεις. Όλα αυτά οδήγησαν σε αύξηση κατά 800.000.000 ευρώ σε σχέση με το 2005. Πρόκειται για ποσό ικανό να διαψεύσει τους ισχυρισμούς που ακούστηκαν στην επιτροπή και σήμερα, ότι κλείσαμε το μάτι στους φοροφυγάδες. Στον Προϋπολογισμό του 2006 κρίσιμο μέρος έχουν τα έσοδα τα οποία θα πραγματοποιηθούν επακριβώς, όπως τα προβλέπουμε στον Προϋπολογισμό. Η επίτευξη αυτού του στόχου είναι απαραίτητη προϋπόθεση, ώστε να πετύχουμε τη μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3%.

Έτσι, για να διασκεδάσω και την ανησυχία σας, γιατί δεν προχωρούμε άμεσα σε μείωση και σε ρυθμίσεις για τη φορολόγηση φυσικών προσώπων, ενώ προχωράμε για τα νομικά πρόσωπα, σας λέμε ότι θα ξεκινήσει από το 2007 ένας τριετής κύκλος μειώσεων της φορολογίας για τα φυσικά πρόσωπα. Αυτό θα οδηγήσει στην απλοποίηση του φορολογικού συστήματος, κάτι το οποίο είναι πέρα και πάνω από την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας.

Ο στόχος είναι το κεντρικό φορολογικό κλίμακιο, στο οποίο εφαρμόζεται ο συντελεστής 30%, ο οποίος πρέπει να διευρυνθεί και με ορίζοντα τριετίας να περιοριστεί στο 25%. Αντίστοιχα, το ίδιο θα συμβεί και για το φορολογικό συντελεστή 40%, που

εφαρμόζεται σήμερα για τα υψηλότερα εισοδήματα.

Έτσι, για το 2006 τα έσοδα από την άμεση φορολογία προβλέπεται να παρουσιάσουν αύξηση κατά 6,3% σε σχέση με το 2005. Ο ρυθμός αύξησης των εσόδων από το φόρο εισοδήματος των νομικών προσώπων προβλέπεται ότι θα επιταχυνθεί παρά τη μείωση των φορολογικών συντελεστών κατά 3,9%. Αυτό οφείλεται εν πολλοίς στην προβλεπόμενη αύξηση του κύκλου εργασιών, που θα έχουν οι επιχειρήσεις.

Τα έσοδα από την έμμεση φορολογία προβλέπεται να αυξηθούν κατά 8,8% σε σχέση με τα αντίστοιχα έσοδα του 2005. Ειδικότερα, τα έσοδα από το Φ.Π.Α. προβλέπεται να αυξηθούν κατά 9,2%, γεγονός ήδη εφικτό, αν κρίνουμε από το τρέχον δίμηνο. «Πώς μπορεί να επιτευχθεί αυτό;», ρώτησε ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Θα επιτευχθεί από την αύξηση του εισοδήματος για το 2006 κατά 7,4%. Αύξηση κατά μια μονάδα θα είναι η επίπτωση της αύξησης κατά 1% του Φ.Π.Α. σε δώδεκα μήνες αντί για εννιά που ήταν το 2005. Έχουμε, επίσης, τη μείωση της φοροδιαφυγής, το γεγονός ότι ξεκινάμε από χαμηλότερη βάση και βεβαίως την καθιέρωση της υποχρεωτικής υποβολής περιοδικών δηλώσεων Φ.Π.Α., ανεξαρτήτως αν είναι μηδενικές, χρεωστικές ή πιστωτικές.

Τα καθαρά έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού θα αυξηθούν κατά 11,2% το 2006, σε σχέση με το 6,7% που ήταν το 2005. Όμως, αυτό δεν σημαίνει επιπλέον φορολογική επιβάρυνση, διότι 1.100 εκατομμύρια αποτελούν μη επαναλαμβανόμενα έσοδα που θα προέλθουν από εκχώρηση δικαιωμάτων του δημοσίου, έκτακτες μερισματικές αποδόσεις και εκκαθάριση εσόδων της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων.

Τα τακτικά έσοδα για το 2006 αυξάνονται κατά 7,9% σε σχέση με το 2005, περίπου δηλαδή όση είναι η αύξηση του Α.Ε.Π.. Όμως δεν διατάζετε να ασκείτε κριτική και να λέτε ότι 3,5 δισεκατομμύρια καλούνται να πληρώσουν οι χαμηλόμισθοι και οι χαμηλοσυνταξιούχοι. Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, τι θέλατε; Να έχουμε αυξήσεις των τακτικών φορολογικών εσόδων μεγαλύτερες από τις αυξήσεις του εισοδήματος; Και σε ποια χώρα της Ευρώπης γίνεται αυτό και πώς μπορεί να συμβιβαστεί αυτό με την επιδιωκόμενη αύξηση των δαπανών για την παιδεία, την υγεία και την πρόνοια; Και πόσο μπορεί να γίνεται αυτό χωρίς να αυξάνεται το έλλειμμα, χωρίς να αυξάνεται το δημόσιο χρέος και χωρίς να οδηγηθούμε σε χρεοκοπία; Αλλά και εδώ η υποκρισία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι καταφανής.

Πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αντιληφθούμε όλοι μας ότι έχουμε συμφέρον να πετύχει αυτός ο Προϋπολογισμός. Δεν είναι κομματική επιδίωξη, είναι εθνική υπόθεση. Η απαλλαγή από τα βάρη του χθες και η δυναμική ανάπτυξη είναι προς όφελος όλων μας. Όλοι έχουμε υποχρέωση να συμβάλουμε, η Κυβέρνηση, οι πολιτικές δυνάμεις, οι επιχειρήσεις και οι κοινωνικοί εταίροι. Δείχνετε, όμως, τις τελευταίες ημέρες μια ευφορία στην πιθανότητα αποτυχίας εκτέλεσης του Προϋπολογισμού. Ματαιοπονείτε. Αυτό, γιατί στην πράξη ο Προϋπολογισμός θα υλοποιηθεί με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια. Σε κάθε περίπτωση, όμως, κρίνεστε και από τους πολίτες και η κριτική σας είναι αναξιόπιστη. Το οριστικό διαζύγιο από την εξουσία, είναι στην απόλυτη δικαιοδοσία σας. Να συμβαδίσετε με τη λογική και την πραγματικότητα, γιατί ο τόπος χρειάζεται μια σοβαρή Αξιοματική Αντιπολίτευση.

Σε κάθε περίπτωση, ό,τι και να λέτε, η επιτυχία αυτής της Κυβέρνησης, αυτής της πολιτικής και αυτού του σχεδίου είναι δεδομένη και είναι, επίσης, αντίθετη με τις πολιτικές σας φιλοδοξίες. Αλλά αυτό είναι δευτερεύον. Αυτό που προέχει, είναι το συμφέρον των Ελλήνων πολιτών και γι' αυτό να είστε βέβαιοι ότι τόσο εμείς όσο και η Κυβέρνηση όσο και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο Κώστας Καραμανλής, το διασφαλίζουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηνάκης): Το λόγο έχει ο κ. Σπηλιόπουλος, ειδικός εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί, ακούγοντας το γενικό εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Τσιτουρίδη, αν με ρωτούσε κάποιος ποιος θα ήταν ο τίτλος αυτής της ομιλίας, θα μου ερχόταν αβίαστα αυτός ο τίτλος: «Μια φορά και έναν καιρό». Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτός θα ήταν ο καταλληλότερος τίτλος γι' αυτήν την ομιλία για τον Προϋπολογισμό του έτους 2006.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να εισηγηθώ εκ μέρους του κόμματός μου το θέμα των εσόδων του Προϋπολογισμού. Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι ένα πολύ διαφωτιστικό κείμενο, όχι γιατί παρέχει στοιχεία και διαγράφει με πειστικό τρόπο την πορεία της οικονομίας για το επόμενο έτος, αλλά γιατί παρέχει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι πρόκειται για έναν προϋπολογισμό που δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί και είναι βέβαιο ότι θα φέρει την οικονομία και τη χώρα σε πολύ δυσκολότερη θέση από αυτή στην οποία βρίσκονται σήμερα.

Με λίγα λόγια, ο Προϋπολογισμός δεν θα εφαρμοστεί, όπως δεν εφαρμόστηκε και αυτός του 2005. Μοιάζει με άσκηση επί χάρτου και δείχνει από τώρα ότι θα χρειαστούν πρόσθετα φορολογικά μέτρα. Αυτό βέβαια το ξέρουν πάρα πολύ καλά όλοι οι πολίτες.

Ο κ. Αλογοσκούφης καταθέτοντας τον Προϋπολογισμό, δήλωσε ότι συνεχίζουμε να εφαρμόζουμε την ήπια προσαρμογή στην οικονομία. Βέβαια, έτσι όπως διαμορφώνεται η κατάσταση, μάλλον για ανώμαλη προσγείωση και για εκτροχιασμό θα μπορούσαμε να μιλήσουμε.

Με τον Προϋπολογισμό του 2006 παύουν να ισχύουν πολλά από τα αυτονόητα, τα οποία είχαν κατοχυρωθεί για μια περίπου δεκαετία από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτά σήμερα ανατρέπονται, δίνοντας πλέον στους πολίτες την ευκαιρία να κάνουν τις πολιτικές τους συγκρίσεις και να βγάλουν βεβαίως τα δικά τους συμπεράσματα.

Θα αναφέρω μερικά από αυτά: Πρώτον, οι αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις ήταν πάντα πάνω από τον πληθωρισμό. Φέτος, όμως, για πρώτη φορά μετά το 1993 οι αυξήσεις αυτές φαίνεται ότι θα είναι κάτω από τον πληθωρισμό και ότι το εισόδημα των εργαζομένων θα μειωθεί. Ακούσαμε βέβαια, από το γενικό εισηγητή ότι θα υπάρξουν πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις. Ας μας αιτιολογήσει κάποιος πώς θα γίνει αυτό.

Δεύτερον, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που είναι ο κυριότερος μοχλός για την ανάπτυξη της χώρας, μειώνεται ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Γιατί αυτό έχει σημασία, κύριοι συνάδελφοι και όχι τα απόλυτα νούμερα. Πηγαίνουμε στο 1996. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι 4,3% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Δηλαδή, ερχόμαστε στο 1996. Αυτό δείχνει ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της χώρας, η ανάπτυξη της υπαίθρου, η περιφερειακή σύγκλιση και η αξιοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα δεχθούν ένα πολύ ισχυρό πλήγμα και βεβαίως πλήγμα θα δεχθεί και η προσπάθεια για την απασχόληση και για την αύξηση των εισοδημάτων.

Όμως, υπάρχει και ένα τρίτο σημείο. Μειώνεται η τακτική επιχορήγηση των Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού για πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια και οι αντιδράσεις από την Τοπική Αυτοδιοίκηση θα είναι εντονότερες.

Επίσης, προξενεί κατάπληξη η άνεση με την οποία η Κυβέρνηση αλλάζει τα στοιχεία σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, από την κατάθεση του προσχεδίου πριν από ένα μήνα μέχρι σήμερα και μάλιστα, χωρίς καμία δικαιολογία και καμία τεκμηρίωση. Αυτό σημαίνει ότι παλινδρομεί, προχωρά χωρίς σχέδιο και δεν έχει αποφασίσει ποια πορεία θα ακολουθήσει.

Ένας προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, για να έχει στοιχεία αξιοπιστίας, πρέπει να αποδεικνύει πειστικά ότι τα έσοδα τα οποία προβλέπει, θα μπορέσουν να εισπραχθούν. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του 2006, τα τακτικά έσοδα του 2005 παρουσιάζουν μία υστέρηση κατά 2,14 δισεκατομμύρια ευρώ. Πρέπει βέβαια εκτός από αυτά να υπολογίσουμε ότι το 2005 είχαμε πρόσθετη φορολογία, Φ.Π.Α. κ.λπ., που όλα αυτά μπορούν να συνυπολογιστούν σε περίπου 1.000.000.000 ευρώ.

Αρα, λοιπόν, μιλάμε για μία αστοχία 3.000.000.000 ευρώ

περίπου από την ανικανότητα, βεβαίως, της Κυβέρνησης.

Ας δούμε πού οφείλεται αυτή η μεγάλη υστέρηση -γιατί αυτό έχει μεγάλη σημασία βεβαίως- και για το 2006: Παρατηρούμε στον Προϋπολογισμό ότι τα έσοδα από τους άμεσους φόρους -δηλαδή ο φόρος εισοδήματος κυρίως- εισπράχθηκαν ικανοποιητικά και ανέρχονται περίπου στο 10% του Α.Ε.Π., όπως περίπου όλα τα χρόνια. Τα έσοδα, όμως, από τους έμμεσους φόρους -δηλαδή Φ.Π.Α. κ.λπ.- είχαν τη μεγάλη απώλεια. Από τα σχετικά στοιχεία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, φαίνεται ότι ενώ για μία δεκαετία τα έσοδα αυτά -δηλαδή Φ.Π.Α. και λοιποί έμμεσοι φόροι- κινούνταν σε ποσοστό περίπου 15% του Α.Ε.Π., το 2004 και το 2005 έπεσαν στο 13% του Α.Ε.Π. και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα. Η εξήγηση, βέβαια, είναι απλή και τη γνωρίζουμε όλοι.

Η πορεία των εσόδων από τους έμμεσους φόρους αποτελεί μία πρωτοφανή αποτυχία, η οποία προήλθε από τα εξής:

Πρώτον, από την αποδιοργάνωση και τη διάλυση των εισπρακτικών μηχανισμών του κράτους, που έγιναν στο πνεύμα της επανίδρυσης του κράτους και της εξυπηρέτησης κομματικών παραγόντων.

Δεύτερον, από τις προκλητικές νομοθετικές ρυθμίσεις υπέρ των φοροφυγάδων και των φοροκλεπτών και

Τρίτον, από τη δυσπραγία στην αγορά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι πρώτοι νόμοι που ψήφισε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αφορούν στην υπαγωγή σε ευνοϊκές ρυθμίσεις των υποθέσεων φοροδιαφυγής και μαύρου χρήματος με χρήση πλαστών και εικονικών τιμολογίων, καθώς επίσης και στην αμνήστευση των υποθέσεων μαύρου και βρώμικου χρήματος με την αδιαφανή διαδικασία του επαναπατρισμού κεφαλαίων. Η τεράστια αυτή απώλεια από τους έμμεσους φόρους και κυρίως το Φ.Π.Α. δεν σημαίνει, βέβαια, ότι έμεινε στα χέρια των πολιτών. Αντίθετα, οι πολίτες κατέβαλλαν κανονικά τους φόρους αυτούς, αγοράζοντας προϊόντα και υπηρεσίες. Όμως, οι φόροι αυτοί δεν έφθασαν ποτέ στα ταμεία του κράτους και αυτό είναι το μείζον ζήτημα για την Κυβέρνηση.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Πώς, αφού το 2005 υπήρξε τέτοια μεγάλη απόκλιση στα φορολογικά έσοδα, στον Προϋπολογισμό του επόμενου έτους, δηλαδή του 2006, προβλέπεται μία αύξηση κατά 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ; Δηλαδή, η αύξηση θα είναι τόση, όση η συνολική μείωση που προβλέπει η Κυβέρνηση για το έλλειμμα. Κανείς δεν μας λέει τι θα αλλάξει και πώς θα έχουμε αυτήν τη θεαματική αλλαγή. Η μεγάλη αύξηση των φορολογικών εσόδων στηρίζεται κατά βάση στην αύξηση του Φ.Π.Α.. Όμως, σύμφωνα με τα στοιχεία του προϋπολογισμού, προβλεπόταν ότι το 2005 τα έσοδα από το ΦΠΑ θα αυξηθούν μόνο κατά 1% έναντι του 2004, ενώ θα υπάρχει απόκλιση από το στόχο του 2005 κατά 1,56 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή μία μείωση περίπου 10% από την αρχική πρόβλεψη του προϋπολογισμού και μάλιστα, μετά και από την αύξηση των φόρων του Φ.Π.Α., προβλεπόταν μείωση κατά μία μονάδα την άνοιξη. Παρ' όλα αυτά, ο Προϋπολογισμός προβλέπει για το 2006, χωρίς να υπάρχει καμία αύξηση των συντελεστών, ότι η αύξηση των εσόδων από Φ.Π.Α. θα αυξηθεί έναντι του 2005 κατά 9,2%. Το ίδιο ισχύει και για τους υπόλοιπους έμμεσους φόρους.

Το ερώτημα, λοιπόν, που τίθεται είναι: Τι θα συμβεί το 2006 που μπορεί να εκτινάξει τους φόρους αυτούς σε τέτοια πρωτοφανή ύψη και δεν το αναφέρει ο Προϋπολογισμός;

Η μόνη εξήγηση, κύριοι συνάδελφοι, που μπορεί να δοθεί είναι: Είτε θα αυξηθεί ο Φ.Π.Α. και πάλι είτε θα αυξηθούν οι έμμεσοι φόροι -καύσιμα, ποτά κ.λπ.- είτε απλώς λογιστικά αυξήθηκαν τα συγκεκριμένα νούμερα, για να επιτευχθεί το ζητούμενο έλλειμμα και βεβαίως μπορεί να υπάρχουν και τα τρία μαζί.

Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης πρέπει να δώσει πειστικές απαντήσεις και όχι βέβαια σαν αυτές τις περσινές που έδιναν στη σχετική συζήτηση στη Βουλή, ότι δεν θα επιβληθούν οι φόροι και δεν θα γίνει αύξηση του Φ.Π.Α. εντός του 2005. Πολύ γρήγορα, βέβαια, όλοι γνωρίζουμε ότι αυτά διαψεύστηκαν και το αποτέλεσμα ήταν η αύξηση του Φ.Π.Α. και βεβαίως η αύξηση των άλλων φόρων, στα καύσιμα,

στα ποτά και στα τσιγάρα.

Ας δούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι τα χαρακτηριστικά και οι αντιφάσεις του Προϋπολογισμού του 2006: Το πρώτο ρίσκο αναλαμβάνεται με τις εκτιμήσεις για το Α.Ε.Π.. Ο περσινός προϋπολογισμός προέβλεπε κατά το 2005 αύξηση κατά 3,9% του Α.Ε.Π.. Αντ' αυτού, οι πιο πρόσφατες εκτιμήσεις μιλούν για αύξηση 3,6%. Η αρχική αισιοδοξία στηριζόταν στην εκτίμηση για αύξηση των επενδύσεων κατά 5,7%.

Η εκτίμηση αυτή βέβαια κατέρρευσε. Το Νοέμβριο αναπροσαρμόστηκε σε 1%, όπως λέει ο Προϋπολογισμός. Επαναλαμβάνεται όμως, επαυξημένη για το 2006, με προβλεπόμενη αύξηση των επενδύσεων κατά 5,4%. Θέλω να υπενθυμίσω εδώ ότι στο διάστημα 1996-2004 οι επενδύσεις αυξάνονταν κάθε χρόνο με ρυθμό τουλάχιστον 6%. Παρά, λοιπόν, τη μείωση των μισθών για φέτος, τη συγκράτηση της δημόσιας κατανάλωσης και παρά την επιβράδυνση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, προβλέπεται ότι θα υπάρξουν αυτές οι επενδύσεις. Πώς θα γίνει αυτό; Μάλλον απίθανο φαντάζει το να επιτευχθεί αυτός ο στόχος.

Είναι γνωστό βέβαια ότι «το παιχνίδι» των εκτιμήσεων σχετικά με το Α.Ε.Π., έχει μπει στο στόχαστρο της EUROSTAT, καθώς το μέγεθος αυτό είναι θεμελιώδες και αποτελεί τον κρίσιμο παρονομαστή στον υπολογισμό του ελλείμματος και του χρέους ως ποσοστίων του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος.

Αλλά οι αντιφάσεις και τα μυστήρια δεν σταματούν εδώ. Το προσχέδιο προέβλεπε έσοδα από τιτλοποιήσεις 2.000.000.000 ευρώ για το 2006, με στόχο να μειωθεί το έλλειμμα στο 2,8% του Α.Ε.Π.. Ο Προϋπολογισμός, χωρίς τιτλοποίηση, στοχεύει στη μείωση του ελλείμματος στο 2,6%. Στη θέση των εσόδων από τιτλοποίηση, είχαμε νέα περικοπή δαπανών, νέα περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αλλά και μη τακτικά έσοδα ύψους 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Από αυτά, τα 550.000.000 ευρώ αφορούν «ειδικά μερίσματα». Πώς, όμως, θα αποδεχθεί τέτοια μη μόνιμου χαρακτήρα μέτρα η Κομισιόν, ειδικά μάλιστα τα έκτακτα μερίσματα, όταν το 2002 ανάλογα μερίσματα από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο είχαν εξαιρεθεί από τη EUROSTAT;

Προβλέπεται επίσης ένα ποσό γύρω στα 440.000.000 από την επέκταση συμβάσεων, μεταξύ των οποίων και οι συμβάσεις για το μετρό το αεροδρόμιο των Σπάτων. Κύριοι συνάδελφοι, εδώ θέλω να πω κάτι. Όταν ψηφίστηκαν αυτές οι συμβάσεις εδώ στη Βουλή, η Νέα Δημοκρατία τις καταψήφισε. Τις κατήγγειλε και μάλιστα πολλές φορές έκανε και προσφυγές. Σήμερα, όμως, έρχεται να τις χρησιμοποιήσει αυτές τις συμβάσεις. Και θα τις φέρει εδώ στη Βουλή και τότε να δούμε πώς θα αιτιολογήσει εκείνη τη στάση της.

Δεύτερον, το προσχέδιο προέβλεπε αύξηση των τακτικών εσόδων κατά 7%. Ενάμιση μήνα αργότερα, ο Προϋπολογισμός είναι πιο αισιόδοξος! Προβλέπει αύξηση 7,9% και μάλιστα χωρίς καμία αιτιολόγηση.

Τρίτον, όπως σας είπα, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι φέτος 4,3% του Α.Ε.Π. και επανέρχεται στα επίπεδα του 1996, τώρα βεβαίως που χρειαζόμαστε περισσότερα χρήματα γιατί επιταχύνεται το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και τα οποία χρειαζόμαστε για να απορροφήσουμε όλους τους πόρους. Η πρόβλεψη για τη χρηματοδότηση του συγχρηματοδοτούμενου σκέλους, τα έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, είναι 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Ακόμη και η αισιόδοξη πρόβλεψη ότι οι δαπάνες αυτές θα πραγματοποιηθούν στο σύνολό τους -διότι για το 2005 το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων μειώθηκε κατά 19%, σύμφωνα με τα στοιχεία του προϋπολογισμού- φαίνεται ότι θα οδηγήσει στο να απομείνουν ακόμη για το 2007 και για το 2008 δαπάνες ύψους περίπου 18.000.000.000 ευρώ, ώστε βεβαίως να μη χαθούν οι κοινοτικοί πόροι, που σημαίνει ότι οι προϋπολογισμοί του 2007 και του 2008 θα πρέπει να προβλέπουν μία αύξηση των κονδυλίων στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 3.000.000.000 ευρώ, κάτι που δεν φαίνεται να γίνεται. Άρα, λοιπόν, αυτή η σκέψη θα μας οδηγήσει σε μια βέβαιη απώλεια της τάξεως των 6.000.000.000 ευρώ μόνο εξ αυτού του λόγου, της μη καταβολής της ελληνικής συμμετοχής. Και ας αφήσουμε τους λόγους

της μη συμβολαιοποίησης μέσα στο 2006 του 45% του Προγράμματος και τους λόγους για την καθυστέρηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Εδώ, όμως, θέλω να κάνω μια παρένθεση. Υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα σε σχέση με τη μη πληρωμή των δαπανών. Και αναφέρομαι σε διάφορα είδη δαπανών. Ξέρω ότι στο νομό μου, για παράδειγμα, δεν πληρώνει το Υπουργείο Γεωργίας -άρα δεν πληρώνει το Υπουργείο Οικονομικών- τις αποζημιώσεις των αγροτών που έχουν πάθει ζημιές από φυσικές καταστροφές, από τον παγετό. Γνωρίζετε -το έχετε ακούσει πολλές φορές- ότι οι εργολάβοι, οι εργολήπτες δημοσίων έργων και ο κατασκευαστικός τομέας διαμαρτύρονται εντονότατα. Ο κατασκευαστικός τομέας, το Τεχνικό Επιμελητήριο και το Ινστιτούτο Οικονομίας των Κατασκευών μας δηλώνουν ότι την τελευταία διετία έχουν «προκύψει» εκατό χιλιάδες άνεργοι, εξαιτίας του ότι δεν προχωρούν καλά τα πράγματα στον κατασκευαστικό κλάδο. Βεβαίως, η Κυβέρνηση αυτά δεν τα βλέπει και το μόνο που μας λέει, είναι ότι η ανεργία μειώνεται. Το πώς μειώνεται, η ανεργία αυτό είναι ένα ζήτημα.

Τέταρτη αντίθεση: Στο προσχέδιο η Κυβέρνηση προέβλεπε επιστροφές φόρων 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Στον Προϋπολογισμό το ποσό αυτό μειώθηκε στα 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Επομένως, προκύπτει μία αύξηση των καθαρών εσόδων του κράτους κατά 600.000.000 ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι η επιστροφή του Φ.Π.Α. θα μειωθεί και θα περιοριστεί. Αυτό αμφισβητείται έντονα και κυρίως από τους εξαγωγείς που υποστηρίζουν ότι η Κυβέρνηση αντιφάσκει τη στιγμή που μιλάει για ενίσχυση εξαγωγών και ταυτόχρονα για μείωση των επιστροφών του Φ.Π.Α.. Δηλαδή, τι θα κάνει η Κυβέρνηση; Δεν θα επιστρέψει το Φ.Π.Α. στους εξαγωγείς; Πώς θα αυξηθούν οι εξαγωγές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2006 δείχνει πραγματικά έντονα αντιλαϊκά χαρακτηριστικά και αυτό φαίνεται από τις πηγές των εσόδων. Οι κύριες πηγές των εσόδων είναι ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων και οι έμμεσοι φόροι.

Συγκεκριμένα, πολλαπλάσιο φόρο εισοδήματος θα πληρώσουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι και τα άλλα φυσικά πρόσωπα, τους οποίους το 2006 θα τους βαρύνει επιπλέον κατά 9,2%, σε αντίθεση με τις επιχειρήσεις που θα επιβαρυνθούν μόλις κατά 3,9%. Έχουμε, δηλαδή, μετατόπιση του φορολογικού βάρους στις πλάτες των εργαζομένων. Από τη μια οι μέτοχοι των επιχειρήσεων απολαμβάνουν από φέτος τις φοροελαφρύνσεις στα διανεμόμενα και μη επενδυόμενα κέρδη τους, δηλαδή σ'αυτά που θα βάλουν στην τσέπη τους και από την άλλη οι μισθωτοί και συνταξιούχοι πρέπει να περιμένουν ακόμα πολύ, ίσως και χωρίς αποτέλεσμα. Δηλαδή, η απώλεια εσόδων από τη μείωση της φορολογίας στα διανεμόμενα κέρδη των επιχειρήσεων θα αντισταθμιστεί από την αύξηση των φορολογικών βαρών των φυσικών προσώπων λόγω της μη τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας και της αύξησης του αφορολογήτου. Μάλιστα, αυτή η επιβάρυνση κατά 9,2% θα είναι μεγαλύτερη ακόμα και από την ονομαστική αύξηση του Α.Ε.Π., που είναι 7,4%. Αυτό αποτελεί τη μεγάλη απάντηση στα μεγάλα ψέματα που ακούσαμε ότι δήθεν με τον Προϋπολογισμό ελαφρύνονται τα χαμηλότερα εισοδήματα και ότι ο Προϋπολογισμός έχει κοινωνική διάσταση.

Δεύτερον, οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται κατά 8,8% έναντι του 6,3% που είναι φέτος, γεγονός που επιτείνει την υπάρχουσα φορολογική ανισομέρεια εις βάρος των κατώτερων εισοδημάτων, των χαμηλόμισθων και των συνταξιούχων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι από τον Προϋπολογισμό του 2006 αναδεικνύονται ορισμένα κορυφαία πολιτικά ζητήματα. Ποια είναι αυτά;

Πρώτον, υπάρχει μία τεράστια απώλεια εσόδων από τους έμμεσους φόρους και κυρίως από το Φ.Π.Α. που για τη διετία 2004-2005 αγγίζει το ύψος των 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Οι αιτίες στις οποίες αυτό οφείλεται, έχουν αναλυθεί.

Στην Επιτροπή Οικονομικών ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης ανέφερε -το είπαν και οι συνάδελφοι πριν από λίγο από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας- ότι τα φορολογικά έσοδα τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο αυξήθηκαν. Βεβαίως αυξήθηκαν και

ξέρουμε γιατί, διότι έγιναν οι μεταβιβάσεις. Αυτή η αύξηση που είναι συγκυριακή και τεχνητή, οφείλεται κυρίως στις μεταβιβάσεις ακινήτων, που αυξήθηκαν εντυπωσιακά λόγω της απορύθμισης της αγοράς ακινήτων με τις επιπόλαιες και αντιφατικές δηλώσεις του Υπουργού Οικονομίας για το Φ.Π.Α. στις οικοδομές.

Δεύτερο κορυφαίο ζήτημα: Από τη ρύθμιση για τη μείωση της φορολογίας των διανεμόμενων κερδών των επιχειρήσεων, προκύπτει απώλεια εσόδων για την τριετία 3 δισεκατομμύρια ευρώ και βέβαια μεταφορά των βαρών στις ασθενέστερες τάξεις.

Αν σ' αυτήν τη ρύθμιση απέναντι στα κέρδη των επιχειρήσεων συνυπολογίσουμε τα επιχειρηματικά κέρδη των τραπεζών, των διυλιστηρίων και της πλειονότητας των μεγάλων εισηγμένων επιχειρήσεων που εκτινάσσονται φέτος στα υψηλότερα επίπεδα της ιστορίας, τότε αυτή η ρύθμιση είναι καθαρή πρόκληση απέναντι στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, στους ανέργους και στην κοινωνία ολόκληρη.

Τρίτο πολιτικό ζήτημα: Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο υπήρξε η μεγαλύτερη αναπτυξιακή ευκαιρία για τη χώρα μας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέδωσε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το Μάρτιο του 2004 ένα πρόγραμμα 25.000.000.000 ευρώ, έτοιμο και ανεκτέλεστο. Η συνέχεια βέβαια είναι γνωστή. Η ανικανότητα, η εμπάθεια, η έλλειψη οργάνωσης, η έλλειψη συνεργασίας μεταξύ των Υπουργών και η αδυναμία κατανόησης των ευρωπαϊκών συνθηκών δείχνουν ότι θα υπάρχει μία τεράστια απώλεια για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Η απώλεια αυτή υπολογίζεται ότι θα φτάσει τα 6 δισεκατομμύρια ευρώ, ένα τεράστιο ποσό το οποίο θα ήταν χρήσιμο για την ανάπτυξη της χώρας μας, για την απασχόληση και για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των πολιτών.

Στην προχθεσινή Σύνοδο Κορυφής για τον κοινοτικό προϋπολογισμό και για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης η Ελλάδα, όπως ακούστηκε και όπως είναι γνωστό, εξασφάλισε 20,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό το ποσό θεωρήθηκε και διαφημίστηκε δεόντως ως πολύ μεγάλη επιτυχία και τονίστηκε ότι αυτό οφείλεται στην επιτυχή διαπραγμάτευση του Πρωθυπουργού στην εν λόγω Σύνοδο. Όλοι ξέρουμε, όμως, ότι το ποσό αυτό είχε καθορισθεί από την Προεδρία από το Σεπτέμβριο μήνα και ήταν στο ύψος των 20,2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αλλά αυτό το ποσό, αν το συνυπολογίσουμε σε σχέση με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, είναι μειωμένο κατά 25%, ενώ το αντίστοιχο της Πορτογαλίας –γιατί συνήθως συσχετιζόμαστε με την Πορτογαλία– μειώθηκε κατά 10%. Ποια διαπραγμάτευση, λοιπόν, έκανε ο Πρωθυπουργός στις Βρυξέλλες για τα συμφέροντα της χώρας μας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε δύο λεπτά, όπως κάνατε και με τους άλλους ομιλητές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα σας δώσω ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτά λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι είναι τα πραγματικά προβλήματα της οικονομίας και του Προϋπολογισμού.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ποια είναι η γνώμη των πολιτών για τον Προϋπολογισμό, γιατί νομίζω ότι έχει σημασία, όπως καταγράφεται στις τελευταίες δημοσκοπήσεις. Πέρυσι το Δεκέμβριο, τέτοια ώρα που μιλάμε για τον προϋπολογισμό, σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση, οι πολίτες σε ποσοστό 31% έλεγαν ότι ο Προϋπολογισμός είναι στη σωστή κατεύθυνση και σε ποσοστό 35% ότι είναι σε λάθος κατεύθυνση. Φέτος το ποσοστό που λέει ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση, είναι 28% και αυτό που λέει ότι είναι σε λάθος κατεύθυνση, είναι 45%. Άρα, οι πολίτες αρχίζουν να καταλαβαίνουν την πολιτική σας. Ο πρώτος σταθμός βέβαια του Προϋπολογισμού θα είναι το ECOFIN το Γενάρη και βεβαίως τότε αρχίζει και η μεγάλη περιπέτειά του.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι βέβαιο ότι δεν θα εφαρμοσθεί, έτσι όπως θα ψηφισθεί, από την κυβερνητική Πλειοψηφία της χώρας. Η οικονομία, όπως εξελίσσεται, είναι η αχίλλειος πτέρνα για την Κυβέρνηση και το μεγά-

λο πρόβλημα για τη χώρα. Βεβαίως, όμως, γι' αυτήν την κακή πορεία της οικονομίας φέρει αμέριστα την ευθύνη ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Καραμανλής!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Γκατζής, ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μπορώ να μη σχολιάσω σήμερα τις δηλώσεις οι οποίες έγιναν εκατέρωθεν από τα κόμματα του δικομματισμού, σε σχέση με τους πακτωλούς χρημάτων που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς έχουμε προκαλέσει την Κυβέρνηση –και την προηγούμενη και αυτή– να φέρει μία συζήτηση στη Βουλή, για να δούμε το «δούνα και λαβείν» της χώρας μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να καταλάβει και ο ελληνικός λαός τελικά πού πάει αυτή η υπόθεση.

Κύριοι Βουλευτές, σήμερα δεν μπορώ να μη σχολιάσω επίσης αυτόν τον κομψασμό, την αυτοϊκανοποίηση αλλά και την κάλπικη παρουσίαση που έγινε σχετικά με τα 20,1 δισεκατομμύρια ευρώ, που θα πάρει η χώρα μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μπαίνει το ερώτημα: Ποια είναι η συμμετοχή της χώρας μας κατ' έτος, κύριοι Βουλευτές; Είναι το 1,27% του Α.Ε.Π., που σημαίνει, αν υπολογίσετε τα 193.000.000.000 ευρώ που είναι φέτος το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, ότι είναι περίπου 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Για πείτε μου λοιπόν, επί επτά χρόνια πόσο βγαίνει; Βγαίνει 18,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Φέτος έχουμε 7% του Α.Ε.Π.. Να βάλουμε ένα 10% αύξηση σε όλο αυτό το περιθώριο; Να βάλουμε ακόμη 2.000.000.000 περίπου; Πηγαίνουμε στα 20,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Πόσα παίρνουμε; Παίρνουμε 20,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Θα τα απορροφήσουμε όλα αυτά; Όχι. Οι απορροφήσεις φθάνουν στο 50%, στο 60%, στο 70% και στην καλύτερη περίπτωση στο 75%. Επομένως, χάνουμε ή κερδίζουμε;

Πέρα από αυτό, τι έχει πάθει η χώρα μας μ' αυτήν την υπόθεση; Πέρα για πέρα καταστράφηκε ο δευτερογενής τομέας. Η αγροτική παραγωγή «πάει κατά Ισραήλ» που λέει και ο Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος.

Να δούμε, όμως, τι γίνεται από εκεί και πέρα με τα έσοδα της χώρας, σε σχέση με το εμπορικό ισοζύγιο στα αγροτικά προϊόντα. Η σχέση εισαγωγής-εξαγωγής είναι 1 προς 3,5. Το 1 αντιστοιχεί στην εισαγωγή και το 3,5 στην εξαγωγή. Να δούμε τι απώλεια έχουμε εδώ. Κατά τους τελωνειακούς, πριν από πέντε χρόνια η ομοσπονδία τους είπε ότι έχουμε απώλεια 1.000.000.000.000 έσοδα από τη μη φορολόγηση των εισαγομένων προϊόντων.

Πείτε μου τώρα τι έγινε στο εμπορικό αγροτικό ισοζύγιο; Το 1980, πριν μπούμε στην Ε.Ο.Κ., είχαμε 1.000.000.000 δραχμές επιπλέον και σήμερα είμαστε 2.000.000.000 δραχμές μείον! Μέχρι και μαϊντανό εισάγουμε!

Να μην αναφέρω από εκεί και πέρα, κύριοι Βουλευτές, το τι λεφτά πηγαίνουν στις χώρες που μας τα δίνουν όλα αυτά. Το 40% επιστρέφεται από τα εισαγόμενα βιομηχανικά, ηλεκτρονικά και άλλα προϊόντα. Επομένως, ποιος κερδίζει και ποιος χάνει από αυτήν την υπόθεση; Και γιατί το εκθειάζετε και δεν το λέτε στον ελληνικό λαό; Να, γιατί λέμε ότι αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει ένα και παίρνει τρία!

Πέρα από εκεί, έρχομαι στον Προϋπολογισμό. Κύριοι Βουλευτές, οι εργαζόμενοι μικρομεσαίοι της πόλης και της υπαίθρου θα μπορούσαν άραγε να ελπίζουν ότι από αυτόν τον Προϋπολογισμό θα έχουν ένα κέρδος, ένα όφελος ποιοτικό, υλικό κ.λπ., ότι κάτι θα αλλάξει στη ζωή τους; Δυστυχώς και από αυτόν τον Προϋπολογισμό δεν έχουν τίποτα να περιμένουν εκτός από νέα βάρη, ανεργία, φτώχεια, δυστυχία. Και αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως και όλοι οι προηγούμενοι, ανεξάρτητα αν σεβίζονται από τη Νέα Δημοκρατία ή από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχουν μια συνέχεια στον προσανατολισμό και συνέπεια στο στόχο. Είναι ταξικοί, είναι αντιλαϊκοί.

Με ή χωρίς δημοσιονομική απογραφή, αυτός ο Προϋπολογισμός δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικός και έξω από τα πλαίσια που θέτουν τα συμφέροντα των μονοπωλίων και υλο-

ποιούν η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών, ανεξάρτητα αν έχουν κεντροαριστερές ή κεντροδεξιές κυβερνήσεις, αν έχουν ισχυρές ή αδύνατες οικονομίες.

Η άρση των εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, η βελτίωση των συνθηκών για την ανάληψη των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, αποτελούν βασικό πυρήνα της κυβερνητικής πολιτικής που υπηρετείται μέσα από την προώθηση, παραπέρα, των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων.

Για μια ακόμα χρονιά ο Προϋπολογισμός αναδεικνύεται σ' ένα βασικό και σύγχρονο εργαλείο αναδιανομής του παραγόμενου εθνικού πλούτου υπέρ της πλουτοκρατίας και σε βάρος των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Αυτό αποτυπώνεται ανάγλυφα, αν δούμε από ποιους τα παίρνει και σε ποιους τα δίνει.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η πολιτική της ήπιας προσαρμογής και της υπεράσπισης των συμφερόντων του κεφαλαίου δεν θίγει τον κοινωνικό τομέα. Είναι έτσι; Δεν θα αναφερθώ σ' αυτά που είπε ο γενικός μας εισηγητής σχετικά με το μεροκάματο, με τα ασφαλιστικά ταμεία, με τα επιδόματα κ.λπ.

Η υγεία έχει αναπτυχθεί σ' έναν προνομιακό χώρο για την ανάπτυξη και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, της αύξησης των επενδύσεων και συνεπώς της κερδοφορίας. Η ιδιωτικοποίηση του τομέα, η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών υγείας, η είσοδος μεγάλων επιχειρήσεων και εδώ προωθείται γοργά και με θεσμικά μέτρα, όπως οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Τα παραπάνω δεν σημαίνουν πλήρη κατάργηση του δημόσιου τομέα υγείας. Σημαίνουν ανταποδοτική λειτουργία του και διαπλοκή του με τον ιδιωτικό τομέα, έτσι που να λειτουργεί σε όφελός του. Έτσι έχουμε την περίοδο 1997-2004 αύξηση του τζίρου των ιδιωτικών επιχειρήσεων στο χώρο της υγείας κατά 134,2%. Ο Ι.Ο.Β.Ε. ανεβάζει τις ιδιωτικές δαπάνες για την υγεία σε ποσοστό 47,5% των συνολικών δαπανών. Κατέχουμε την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε.

Οι ανάγκες για πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας παραμένουν και οξύνονται. Τα κέντρα υγείας αστικού τύπου είναι ανύπαρκτα, ενώ τα αντίστοιχα αγροτικού τύπου παραμένουν υποβαθμισμένα. Οι οικογένειες λαϊκών στρωμάτων αδυνατούν να αγοράσουν εμφύλια της μηνιγγίτιδας, αφού κοστίζουν 45 με 50 ευρώ. Η γρίπη των πτηνών ανέδειξε το πρόβλημα των τεράστιων ελλείψεων σε μέσα και προσωπικό. «Χρειάζονται στη χώρα μας έξι με επτά χιλιάδες γιατροί γενικής ιατρικής» –τάδε έφη κ. Κωνσταντόπουλος, Υφυπουργός Υγείας, στο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Γενικής Ιατρικής φέτος το Σεπτέμβριο.

Το κόστος των φαρμάκων έγινε βραχνάς για τους συνταξιούχους και τις φτωχές οικογένειες. Η ανακαίνιση, ο σχεδιασμός και η ανέγερση των νέων νοσοκομείων εκχωρείται σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, οι οποίοι θα έχουν και την ευθύνη λειτουργίας των νοσοκομείων κερδοσκοπώντας και πουλώντας τις υπηρεσίες.

Οι πενιχρές δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2,8% δεν λύνουν ούτε στοιχειωδώς τα μεγάλα και συσσωρευμένα προβλήματα στον χώρο της υγείας. Είναι μειωμένες οι δαπάνες και ονομαστικά –όπως και στις επιδοτήσεις- στα ιδρύματα και στους οργανισμούς υγείας πρόνοιας, ασφάλειας και στους λογαριασμούς και στα νοσηλευτικά ιδρύματα. Στις δαπάνες υγείας πρόνοιας των περιφερειών έχουμε μια σημαντική μείωση. Το ίδιο συμβαίνει και στον Ο.Π.Α.Δ. και στις δημόσιες υπηρεσίες.

Μειωμένες είναι, επίσης, για τη μισθοδοσία του προσωπικού των νοσηλευτικών ιδρυμάτων και των εφημεριών των γιατρών. Μειωμένες είναι οι δαπάνες για τις προσλήψεις προσωπικού. Προβλέπονται 30.000.000, όταν πέρυσι ήταν 70.000.000 και πρόπερσι 100.000.000. Αυτά τα λεφτά δεν θα φτάσουν ούτε να αντικαταστήσουν τους εργαζόμενους στο χώρο της υγείας που συνταξιοδοτούνται.

Σ' όλους τους τομείς έχουμε μια από τα ίδια με την πολιτική που εφάρμοσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο χώρο της υγείας. Οι υγειονομικές ανάγκες του λαού θα αυξηθούν ακόμα περισσότερο. Τα κονδύλια που αναγράφονται στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων απέχουν παρασάγγας από τις τελικές πληρωμές.

Παραδείγματος χάρι, το 2000 προϋπολογίστηκαν 240.000.000 και οι τελικές πληρωμές ήταν 124,9 εκατομμύρια. Αυτό συνεχίζεται. Τέλος, ανύπαρκτες είναι οι δαπάνες για την αντιμετώπιση της μάστιγας του αιώνα, του AIDS.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η λύση βρίσκεται στην ανατροπή αυτής της πολιτικής που μετράει την υγεία από κοινωνικό αγαθό σε προνόμιο των λίγων.

Στην πρόνοια η μελέτη των στοιχείων του Προϋπολογισμού επιβεβαιώνει τη βασική εκτίμηση του Κ.Κ.Ε. ότι η πρόνοια σαν λογική έχει καταργηθεί και σαν έννοια έχει απαλειφθεί. Όχι τυχαία, βέβαια. Γι' αυτό χρησιμοποιούνται τα περί κοινωνικής φροντίδας ή κοινωνικής αλληλεγγύης. Δηλαδή, για στήριξη από μεριάς του κράτους μόνο αυτών που είναι στα ακρότατα όρια της εξαθλίωσης. Από εκεί και πέρα, είναι η οικογένεια και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Σ' αυτήν τη λογική κινούνται και οι δαπάνες για την πρόνοια που φτάνουν μόνο στο 1,5% του Κρατικού Προϋπολογισμού και που είναι από τις τελευταίες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να σημειώσουμε ότι εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες παιδιά με αναπηρίες και με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες δεν είναι ενταγμένα σε καμία είδους δημόσια δομή της ειδικής αγωγής. Γι' αυτά τα παιδιά υπάρχει αντί ελπίδας το ανάληπτο πρόσωπο της πολιτείας του συστήματος.

Το κόστος της φροντίδας μεταφέρεται στους γονείς για θεραπεία, φάρμακα, ειδικά τεχνικά βοηθήματα, εκπαίδευση αναπήρων και επαγγελματική αποκατάσταση. Στα ιδρύματα πρόνοιας η κατάσταση είναι τραγική λόγω της υποχρηματοδότησης του παγώματος των προσλήψεων για πάνω από δεκαπέντε χρόνια, όπως και η έλλειψη σοβαρών επενδύσεων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα θα συνεχίσει να παλεύει μαζί με το λαό για ένα δημόσιο σύστημα υγείας πρόνοιας υποταγμένο στις λαϊκές ανάγκες χωρίς την ύπαρξη της επιχειρηματικής δράσης στο χώρο της υγείας πρόνοιας.

Παιδεία. Παρά τις όποιες εξαγγελίες για γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, από τα στοιχεία του Προϋπολογισμού προκύπτει υποχρηματοδότηση. Η μικρή αύξηση του 0,68% είναι πολύ κάτω του πληθωρισμού και κατευθύνεται σε ανελαστικές δαπάνες του Υπουργείου παραδείγματος χάρι, μισθοί κ.λπ..

Χαρακτηριστικό είναι η μείωση των δαπανών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κατά 7.000.000 λιγότερα σε απόλυτους αριθμούς σε σχέση με τον Προϋπολογισμό του 2005. Το 60,24% των πιστώσεων αυτών πηγαίνουν στην εξυπηρέτηση απαιτήσεων του κεφαλαίου, σε προγράμματα καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων στα πλαίσια της εκπαίδευσης για ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του.

Η στροφή στην κατάρτιση αποτυπώνεται και με τη γενναία αύξηση του Προϋπολογισμού για την κατάρτιση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Απασχόλησης όπου από τα 214.000.000 ευρώ πέρυσι ανεβαίνει στα 405.000.000 ευρώ. Οι συνολικές δαπάνες κινούνται πολύ μακριά από τις διεκδικήσεις του κινήματος για 15% και είναι σε πλήρη διάσταση με τις σύγχρονες διεκδικούμενες ανάγκες.

Τα σοβαρά προβλήματα υποδομών της εκπαίδευσης θα συνεχιστούν και θα οξυνθούν. Έτσι η Κυβέρνηση δίνει ώθηση στην υλοποίηση έργων υποδομής από ιδιώτες, είτε με συμπράξεις είτε με προγραμματικές συμφωνίες και την εκμετάλλυσή τους με σκοπό το κέρδος.

Εδώ κινείται και η σοβαρή μείωση της χρηματοδότησης του Ο.Σ.Κ. που μειώνεται κατά 22,7%. Το ίδιο συμβαίνει για έρευνα και τεχνολογία και σε όλους σχεδόν τους κλάδους της παιδείας. Τόσο στην πρωτοβάθμια, όσο και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση αναδεικνύεται η εμμονή της Κυβέρνησης στις ελαστικές μορφές απασχόλησης των εκπαιδευτικών. Οι ωρομίσθιοι από δεκατέσσερα εκατομμύρια εννιάκοντα πέντε στα σαράντα. Το ίδιο συμβαίνει και με τους αναπληρωτές και με τους καθηγητές και τις υπερωρίες.

Για τα Τ.Ε.Ι. και τα Α.Ε.Ι., η υποτυπώδης αύξηση είναι μακριά από την κάλυψη των αναγκών και των νέων απαιτήσεων, αλλά και με τα νέα τμήματα. Είναι πολιτική που υποχρεώνει τα ιδρύματα σε προσαρμογή τους στις ανάγκες της αγοράς. Με το μαστίγιο, μάλιστα, της αξιολόγησης, θα μετατραπούν σε επιχει-

ρήσεις που θα λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και σε ανταποδοτική βάση. Θα προσαρμοστούν στην παροχή εφ'εμερων και αποσπασματικών γνώσεων κατάρτισης με βάση τις απαιτήσεις του κεφαλαίου.

Αυτά τα κονδύλια δεν επαρκούν ούτε για τις άμεσες διεκδικήσεις του κινήματος για διπλασιασμό, προκειμένου να ανταποκριθούν στις τρέχουσες ανάγκες. Η σίτιση και η στέγαση παραμένουν στα ίδια επίπεδα.

Να υπογραμμίσουμε ακόμη ότι η συνεχής μείωση στα κονδύλια της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς συνεχίζει και φέτος φτάνει στο 4,17%. Όσο για τη γενναία χρηματοδότηση των βιβλιοθηκών που ανακοίνωσε η Κυβέρνηση, δείτε τα ποσά, είναι στα ίδια με πέρσι και πρόπερσι.

Στόχος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι η ιδιωτικοποίηση των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι. και από Π.Α.Σ.Ο.Κ. και από Νέα Δημοκρατία και, μάλιστα, σε σχολεία Α' και Β' κατηγορίας.

Το Κ.Κ.Ε., σε αντίθεση με την πολιτική των πολλαπλών ταξικών φραγμών, προβάλλει επίμονα την ανάγκη της ποσοτικής και ποιοτικής ενίσχυσης της γενικής παιδείας μέσα από ενιαίο σχολείο για όλους έως τα δεκαοκτώ τους χρόνια. Γι' αυτό υποστηρίζουμε τη θεσμοθέτηση ενιαίου δωδεκάχρονου, βασικού, υποχρεωτικού σχολείου που με άλλες αξίες, κοινωνικές και μορφωτικές, θα εμπνέει και θα συνεπαίρνει μαθητές και εκπαιδευτικούς, θα διαπλάθει ελεύθερες προσωπικότητες με ολόπλευρη γενική μόρφωση και συνείδηση των συμφερόντων τους στην κοινωνία, ώστε να μπορούν να την αλλάξουν.

Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ο δεύτερος Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έχει στόχους και κατευθύνσεις για την Τοπική Αυτοδιοίκηση που όχι μόνο βρίσκονται σε συνέχεια με αυτές του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά εξειδικεύονται παραπέρα και υλοποιούνται, ώστε η Τοπική Αυτοδιοίκηση να γίνει ένα αποτελεσματικό, απλό διοικητικό εργαλείο διοχέτευσης και εφαρμογής αντιλαϊκών επιλογών.

Στην Τοπική Αυτοδιοίκηση υλοποιούνται με αगाστή συνεργασία Νέας Δημοκρατίας, Π.Α.Σ.Ο.Κ. και των συνεταιρών τους στο μονόδρομο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλοι οι αντιλαϊκοί θεσμοί και υπάρχει ενσωμάτωσή τους στους νόμους της αγοράς. Αυτό γίνεται με την αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, την εκποίηση της ακίνητης δημοτικής περιουσίας στο μεγάλο κεφάλαιο, τη λειτουργία του θεσμού με βάση την επιχειρηματικότητα στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής, τη συρρίκνωση των κοινωνικών υπηρεσιών, τον περιορισμό της αντιπροσωπευτικότητας, την υποταγή των πάντων στην αποτελεσματικότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σαν επιχείρησης στηριγμένης στην ανταποδοτικότητα και στην πρόσθετη φορολογία σε βάρος του λαού, τη λειτουργία της με μάναντζερ, με δείκτες πάλι αποτελεσματικότητας.

Τις παραπάνω κατευθύνσεις αποδέχονται και υλοποιούν η Νέα Δημοκρατία, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ο Συνασπισμός με τους εκπροσώπους τους στην αυτοδιοίκηση και προωθούν μάλιστα αντιδραστικότερα μέτρα. Για παράδειγμα, οι προτάσεις της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. για φορολογικές αρμοδιότητες στο νομοσχέδιο για το νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Έργα, αρμοδιότητες και υπηρεσίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα παραχωρούνται πια στους ιδιώτες. Η ανταποδοτικότητα προωθείται σε όλες τις υπηρεσίες. Οι εργαζόμενοι θα πληρώνουν και θα ξαναπληρώνουν για υπηρεσίες, ανάλογα με την ποιότητα.

Όσον για τους Κ.Α.Π., το 2006 στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι 3,59%. Αν αφαιρεθούν τα χρήματα που πάνε στο «ΘΗΣΕΑ», τότε αυτό μειώνεται στο 3%. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση από το 20% που πλήρωνε στο «ΕΠΤΑ», έρχεται σήμερα να πληρώσει το 65% και η Κυβέρνηση από το 80% που πλήρωνε στα προγράμματα εκείνα, έρχεται σήμερα να τα φορτώσει όλα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και να πληρώσει μόλις το 35%. Και αν θα το πληρώσει, εάν πάρουμε σαν παραδείγματα τα προηγούμενα προγράμματα.

Τα παρακρατηθέντα από τους Κ.Α.Π. φτάνουν τα 6,5 δισεκατομμύρια σε ονομαστικές τιμές. Σε πραγματικές τιμές, ξεπερνούν τα 9.000.000.000, δηλαδή, έχουν αφαιρεθεί περίπου 900 ευρώ από κάθε πολίτη.

Στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, το ίδιο οικονομικό καθεστώς μαρσαισμού ισχύει και εκεί. Φέτος, χρηματοδοτείται με το 0,4, ενώ πέρσι με το 0,6. Φέτος, είναι 0,4 ή 350.000.000 ευρώ και είναι ένας ενδιάμεσος μεταφορέας ποσών για διάφορους τομείς. Τα οικονομικά της δεν επαρκούν ούτε για λειτουργικές ανάγκες. Λειτουργούν με το εντέλλεσθαι.

Οι προϋπολογισμοί τους επιστρέφονται, εάν δεν είναι συμβατοί με τις κατευθυντήριες γραμμές και τις δημοσιονομικές εξελίξεις, δηλαδή, με τη μονόπλευρη λιτότητα. Και εδώ υπάρχουν παράνομα παρακρατηθέντα που από το 1993 φτάνουν τα 211.000.000 ευρώ και πέρσι και φέτος παρακρατούνται άλλα 149,97 εκατομμύρια ευρώ.

Στόχος των κομμάτων της Ο.Ν.Ε. είναι η υλοποίηση των προτάσεων της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. για οικονομική αυτοτέλεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μέσω της άμεσης φορολογίας. Στόχος είναι οι Κ.Α.Π. να παίξουν ένα ρυθμιστικό ρόλο προς ενίσχυση των φτωχών δήμων.

Για το Κ.Κ.Ε. τα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρέπει να γίνουν διεκδικητές μιας ανάπτυξης με κέντρο τον άνθρωπο και τις σύγχρονες ανάγκες. Πρέπει να αγωνιστούν για την προώθηση λύσεων, να μην είναι μέσο και μοχλός προώθησης αντιλαϊκών επιλογών, αλλά μέσο ανάδειξης των προβλημάτων και διεκδίκησης λύσεων προς όφελος του λαού.

Ο πολιτισμός του 2006 είναι δείγμα για το τι σημαίνει ότι ο πολιτισμός είναι πρώτη προτεραιότητα για τον κύριο Πρωθυπουργό. Αυτό αποδεικνύεται από το ευτελέστατο ποσοστό του 0,62% του Κρατικού Προϋπολογισμού και επιβεβαιώνει πως, όπως και την προηγούμενη εικοσαετία, παραμένει ο φτωχός συγγενής, πολύ δε περισσότερο αν αφαιρεθούν οι δαπάνες που διατίθενται για τον αθλητισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το μισό του Προϋπολογισμού για τον πολιτισμό πηγαίνει στην κάλυψη της μισθοδοσίας. Οι δαπάνες για ανασκαφές και τη φύλαξη των αρχαιολογικών χώρων παραμένουν στα ίδια επίπεδα και είναι ανεπαρκείς. Τη μερίδα του λέοντος παίρνουν τα δυο Μέγαρα Μουσικής, η οποία είναι πολύ μεγαλύτερη φέτος. Είναι μικρή η αύξηση που πηγαίνει στη Λυρική Σκηνή. Τα οξυμένα προβλήματα της παραμένουν, ενώ ο Υφυπουργός δεν συζητά για την επίλυσή τους. Τα Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε. βρίσκονται στα όρια βιωσιμότητας και στράχνονται από την Κυβέρνηση, για να λειτουργήσουν με τους κανόνες αγοράς και όσο επιζήσουν. Το Ελληνικό Ίδρυμα λειτουργεί, χωρίς να έχει συζητηθεί τι προβάλλει, με ποια κριτήρια και τι θέλει να εξυπηρετήσει. Οι βιβλιοθήκες επιχορηγούνται με 10.000 ευρώ και αυτό δείχνει το ενδιαφέρον για το βιβλίο. Σημαντική είναι η μείωση για τα λοιπά πολιτιστικά κέντρα. Απουσιάζει η πολιτιστική ενίσχυση για πολιτισμό, που αφορά τη νεολαία και τους εργαζόμενους. Τα πάντα κινούνται με τους κανόνες της αγοράς και τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για το Κ.Κ.Ε. το θέμα «πολιτισμός» αντιμετωπίζεται ως κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα του λαού και της νεολαίας, αλλά δικαίωμα που δεν συμβιβάζεται με την εμπλοκή ιδιωτών, με κριτήριο κέρδους οικονομικό και πολιτικό. Είναι υποχρέωση του κράτους να παρέχει οικονομικές και άλλες προϋποθέσεις στηρίξης.

Οι στρατιωτικές δαπάνες, κύριοι Βουλευτές, ξεπερνούν, όπως και στον προηγούμενο Προϋπολογισμό, το 10%. Οι αλληπάλληλες αγορές του αιώνα όλα τα προηγούμενα χρόνια έχουν ανεβάσει το χρέος της χώρας σε σχέση με τις στρατιωτικές δαπάνες στο 1/4 του συνόλου του δημοσίου χρέους, πράγμα που σημαίνει ότι, αν είναι 202.000.000.000, τότε είναι 50,5 δισεκατομμύρια το χρέος που έχουμε και που στηρίζει τις Ένοπλες Δυνάμεις, από το οποίο ένα μεγάλο ποσοστό πηγαίνει για τη θωράκιση της αμυντικής νατοϊκής πολιτικής και στρατηγικής. Οι δαπάνες για εξοπλισμό μόνο για τα F-16 θα πάνε στα 22.000.000, ενώ στους άλλους εξοπλισμούς θα είναι πολύ περισσότερο. Μόνο ο βασικός μισθός των μονίμων οπλιτών επιβαρύνει τον Προϋπολογισμό με 184.000.000, ενώ των στρατευσίων με 120.000.000.

Το Κ.Κ.Ε. καταψηφίζει τις στρατιωτικές δαπάνες. Υπερασπίζεται τα σύνορα και την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας σε στεριά και θάλασσα. Ζητάμε να επιστρέψουν οι Έλληνες στρατιώτες εντός συνόρων. Είμαστε υπέρ του αξιόμαχου των

Ενόπλων Δυνάμεων, ώστε να υπερασπίζονται την άμυνα και την ακεραιότητα.

Στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης τα ποσά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό τα τελευταία εννέα χρόνια ανέβηκαν πάνω από 180%. Το 2006 θα φθάσουν περίπου τα 2.000.000.000. Όλα αυτά τα χρήματα πηγαίνουν σε έναν πανάκριβο εξοπλισμό καταστολής, που αφορά διαρκώς όλο και μεγαλύτερα ποσά για τη συντήρηση και την επέκτασή του σε μεγαλύτερη έκδοση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα προβλήματα των εργαζομένων παραμένουν και οξύνονται. Η διατήρηση της λιτότητας, ο περιορισμός και η αφαίμαξη του εισοδήματος συνεχίζεται. Έχουμε μη υλοποίηση των δεσμεύσεων έναντι των υπαλλήλων των Σωμάτων Ασφαλείας, όπου υπήρχε η υπόσχεση για αύξηση του βασικού μισθού στα 860 ευρώ. Έχουμε τη μη αναγνώριση του επικίνδυνου και ανθυγιεινού επαγγέλματος και περιορισμό του σε κάποια ψίχουλα που καμία σχέση δεν έχουν με το αίτημα. Ούτε την πλασματική πενταετία δεν επέκτεινε, όπως είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση. Παραμένει η απλήρωτη εργασία. Θα κάνουν οκτώ νυκτερινά και θα πληρώνονται έξι. Προσλήψεις προβλέπονται μόνο για την ΕΛ.ΑΣ. Στο Πυροσβεστικό Σώμα παραμένουν τεράστια κενά που φθάνουν το 35%.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με την τοποθέτησή μας προσαθήσαμε να αποδείξουμε πως ο εργαζόμενος λαός δεν έχει να περιμένει τίποτα απ' αυτόν τον Προϋπολογισμό, εκτός από τη συνεχιζόμενη λιτότητα και τον αυταρχισμό. Εκείνο που χρειάζεται, είναι χωρίς καθυστέρηση, χωρίς καμία ανοχή, οι εργαζόμενοι, οι μικρομεσαίοι αγρότες, οι μικροεπαγγελματίες, οι νέοι να δημιουργήσουν το δικό τους κοινωνικοπολιτικό μέτωπο απέναντι στο μέτωπο του κεφαλαίου και των πολιτικών τους εκφραστών από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πρέπει να απαιτήσουν και να διεκδικήσουν τον πλούτο που παράγουν, να γίνουν οι ίδιοι ιδιοκτήτες των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, να ανατρέψουν την υφιστάμενη πολιτική και να πάρει ο λαός αυτό που του ανήκει, να γίνει δηλαδή αφέντης και διαχειριστής του πλούτου του.

Και είναι ευκαιρία, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα, ιδιαίτερα με τις δημοτικές εκλογές, να «μαυρίσουν» τους «εμπόρους» της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τους εκπροσώπους της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και του Συνασπισμού, που θέλουν την αυτοδιοίκηση κέντρο και μηχανισμό βαρβαρότητας και επίθεσης στα οικονομικά, κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες. Να αναδείξουν τις δικές τους δυνάμεις, τις δυνάμεις που εκφράζουν τα όνειρα και οράματα του λαού μας, ψηφίζοντας με τα ψηφοδέλτια συνεργασίας του Κ.Κ.Ε..

Όπως καταλαβαίνετε, κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι καθοριστικής σημασίας για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας. Ο δεύτερος Προϋπολογισμός που καταθέτει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, επιταχύνει τη διαδικασία δημοσιονομικής εξυγίανσης, μία διαδικασία η οποία ξεκίνησε μετά την ανάληψη της εξουσίας από την παράταξή μας πριν από είκοσι έναν περίπου μήνες. Ρυθμίζει πολλές εκκρεμότητες του παρελθόντος, αλλά θέτει και τις βάσεις για μια νέα, δυναμική, αναπτυξιακή πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Ο Προϋπολογισμός είναι φυσικό να μονοπωλήσει τη δημόσια συζήτηση από σήμερα που ξεκίνησε μέχρι και τα μεσάνυχτα της Πέμπτης, οπότε και θα ψηφιστεί από το Σώμα. Και πιστεύω ότι, όπως και κάθε χρόνο, οι πολίτες θα παρακολουθήσουν αυτή τη συζήτηση με ενδιαφέρον, αλλά θα την παρακολουθήσουν και με σκεπτικισμό, γιατί πίσω από τους έντεκα τόμους του φεινού Προϋπολογισμού, πίσω από τα πολλά διαγράμματα, πίσω από τους πίνακες, κρύβονται όνειρα και προσδοκίες όλων των Ελλήνων -όχι μόνον αυτών που ψήφισαν τη Νέα Δημοκρατία- για καλύτερες ημέρες, για περισσότερες θέσεις απασχόλησης, για υψηλότερες συντάξεις, για ένα καλύτερο μέλλον. Κρίνεται όμως και ένας προβληματισμός, γιατί είναι νωπές ακόμα οι μνήμες του παρελθόντος από τις ανεύθυνες πολιτικές που θυσία-

σαν μεσοπρόθεσμα οφέλη στο βωμό εφήμερων πολιτικών σκοπιμοτήτων. Και βέβαια, οι πολίτες σ' αυτή τη χώρα έχουν και μνήμη και κρίση. Γι' αυτό και η καταστροφολογική ρητορική, η οποία υιοθετήθηκε από τον εισηγητή της Μειοψηφίας, δεν πείθει πια κανέναν, διότι πάνω απ' όλα στις δύσκολες συγκυρίες που διανύει η οικονομία μας -και δεν κρύψαμε εμείς ποτέ τις δυσκολίες της οικονομίας- αυτό που οφείλουμε να αποφεύγουμε είναι τις ακρότητες και τους λαϊκισμούς. Και το ελάχιστο το οποίο περιμένουν οι πολίτες από μας, είναι η ειλικρίνεια και να τους λέμε την αλήθεια, έτσι όπως εμείς την αντιλαμβανόμαστε. Και σ' αυτό ακριβώς το πνεύμα ο Προϋπολογισμός του 2006 δεν ωραιοποιεί καταστάσεις, ούτε χαϊδεύει αυτιά ούτε τάζει λαγούς με πετραχήλια. Κι εγώ προσωπικά δεν θα μπω στον πειρασμό να τον περιγράψω με επίθετα. Θα πω απλά ότι είναι ο καλύτερος που θα μπορούσε να είναι, λαμβάνοντας υπ' όψιν την κακή δημοσιονομική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, αλλά και το εξαιρετικά ρευστό διεθνές οικονομικό κλίμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας προϋπολογισμός τελικά δεν είναι μία θεωρητική άσκηση επί χάρτου. Και προφανώς δεν προκύπτει από παρθενогένεση. Έτσι και ο Προϋπολογισμός του 2006 δεν μπορεί να αγνοήσει το βεβαρημένο παρελθόν της ελληνικής οικονομίας, ένα παρελθόν το οποίο είναι αποτέλεσμα μιας σειράς εσφαλμένων επιλογών των προηγούμενων κυβερνήσεων. Αλλά δεν μπορεί και να αγνοήσει τις κοσμογονικές εξελίξεις, οι οποίες συντελούνται στην παγκόσμια οικονομία.

Η αποκατάσταση της δημοσιονομικής διαφάνειας υπήρξε η κεντρική προτεραιότητα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, μετά την ανάληψη της εξουσίας στις εκλογές της 7ης Μαρτίου. Και ο προϋπολογισμός του 2005 ήταν το πρώτο καθοριστικό βήμα στη δύσκολη, πλην όμως απαραίτητη διαδικασία δημοσιονομικής ανασυγκρότησης.

Η Κυβέρνηση γνώριζε πολύ καλά ότι ήταν πρακτικά αδύνατο να μειωθεί το έλλειμμα από το 6,6%, που το βρήκε η απογραφή, σε κάτω του 3% μέσα σε έναν μόνο χρόνο, χωρίς τη λήψη σκληρών μέτρων, τα οποία δεν ήμασταν και δεν είμαστε διατεθειμένοι να λάβουμε. Γι' αυτό και ζητήσαμε και εξασφαλίσαμε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή διετή προθεσμία για τη μείωση του ελλείμματος, που μέσα στο 2005 πετύχαμε πολλά. Καλύψαμε παραπάνω από το μισό της διαδρομής. Μειώσαμε το έλλειμμα από το 6,6%, στο 4,3%. Και πετύχαμε αυτόν το στόχο χωρίς να υπονομεύσουμε το ρυθμό ανάπτυξης, ο οποίος παραμένει ο υψηλότερος στην Ευρωζώνη. Και πετύχαμε αυτόν το στόχο, μειώνοντας ταυτόχρονα την ανεργία κατά περίπου μία ποσοστιαία μονάδα. Και διαψεύσαμε τις προβλέψεις των πολιτικών μας αντιπάλων, οι οποίοι με περισσή αυταρέσκεια έσπευδαν να βάλουν δημόσια στοιχήματα, προεξοφλώντας την αποτυχία της οικονομικής μας πολιτικής. Και σ' αυτήν ακριβώς την Αίθουσα, στη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2004, πριν ακριβώς από ένα χρόνο, ο τότε Υπουργός Εθνικής Οικονομίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έλεγε επί λέξει: «Είναι ή δεν είναι αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο ρυθμός ανάπτυξης θα πέσει και μάλιστα κάτω από το 3% τα δύο επόμενα χρόνια;»

Και συνέχισε: «Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το ποσοστό ανεργίας θα ανέβει του χρόνου αντιστρέφοντας μία σταθερή πορεία μείωσης όλα αυτά τα χρόνια;»

Φαντάζομαι ότι τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα είναι πολύ πιο προσεκτικά στις προβλέψεις που θα διατυπώσουν για τον Προϋπολογισμό του 2006.

Δεν διαψεύσαμε, όμως, μόνο τις δικές σας προβλέψεις, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Διαψεύσαμε και πολλές αναλύσεις διεθνών οργανισμών, οι οποίοι μας έλεγαν ότι μόνο παίρνοντας σκληρά μέτρα θα μπορούσαμε να πετύχουμε το στόχο της μείωσης του ελλείμματος.

Εμείς από την αρχή ήμασταν πάρα-πάρα πολύ σαφείς. Δεσμευτήκαμε ότι το κόστος της δημοσιονομικής εξυγίανσης δεν θα το πληρώσουν σε καμία περίπτωση τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα. Και αυτή τη δέσμευση εμείς την κάνουμε πράξη. Και οι πηγές του παρελθόντος αρχίζουν να επουλώνονται με τον πιο ήπιο δυνατό τρόπο.

Μέχρι και η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία εξέφραζε

αμφιβολίες για την πολιτική μας επιλογή, αναγνωρίζει τώρα την ορθότητα της πολιτικής της ήπιας προσαρμογής.

Ταυτόχρονα όμως και με την αποκατάσταση της δημοσιονομικής τάξης, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ξεκίνησε και μία πολύ τολμηρή, μία πολύ γενναία πολιτική μεταρρυθμίσεων, μία πολιτική η οποία είχε ως σκοπό να αφυπνίσει την ελληνική οικονομία, αλλά και την ελληνική κοινωνία, από ένα λήθαργο εσωστρέφειας, ένα λήθαργο στασιμότητας, στον οποίο είχε περιέλθει δυστυχώς τα τελευταία χρόνια.

Διότι η αλήθεια είναι –και δεν χρειάζεται να επαναλάβω τα στοιχεία– ότι τα τελευταία χρόνια μείναμε πολύ πίσω. Χάσαμε στην τηλεταινία της παγκοσμιοποίησης πάρα πολλά επεισόδια. Η νέα παγκόσμια πραγματικότητα, όμως, δεν συγχωρεί ούτε καθυστερήσεις και πάντως δεν συγχωρεί ατολμία. Διότι είτε το θέλουμε είτε όχι οι ραγδαίες αλλαγές, οι οποίες συντελούνται στην παγκόσμια οικονομία, ραγδαίες αλλαγές που είναι αποτέλεσμα της απελευθέρωσης των αγορών, είναι σαν ένα γιγάντιο παλιρροιακό κύμα, σαν ένα γιγάντιο τσουνάμι. Η κάθε εθνική οικονομία είτε το καβαλάει και πλέει στο πέρασμά της είτε την πλάνη και την πνίγει. Και κάθε μέρα που εμείς μένουμε στάσιμοι, είναι βέβαιο ότι κάποιοι άλλοι κάνουν αυτά τα οποία εμείς έπρεπε να είχαμε κάνει εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Εμείς προχωρούμε σε μεταρρυθμίσεις όχι γιατί αυτές υπογράφονται από την φιλελεύθερη ιδεολογία μας, αλλά γιατί πιστεύουμε ακράδαντα ότι μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορούμε να αντιμετωπίσουμε στη ρίζα τους τα δομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Και κάποιοι –και είναι αρκετοί αυτοί και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και από την Αριστερά– σκόπιμα καλλιεργούν ένα μύθο. Ένα μύθο ότι οι μεταρρυθμίσεις ωφελούν τους λίγους εις βάρος των πολλών, όταν γνωρίζουν ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Διότι οι μεταρρυθμίσεις δεν είναι κατάρρα, αλλά προϋπόθεση ευημερίας. Και αυτό οι πολίτες το γνωρίζουν πολύ καλά, το αντιλαμβάνονται. Γι' αυτό και τελικά ζητούν από την Κυβέρνηση όχι λιγότερες αλλά περισσότερες μεταρρυθμίσεις. Και γνωρίζουν πολύ καλά πια τι πέτυχαν άλλες χώρες. Και μας ζητούν και στην Ελλάδα να ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους.

Διότι οι χώρες αυτές οι οποίες τόλμησαν να προχωρήσουν στην κατεύθυνση των φιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων –και είναι πολλές αυτές στην Ευρώπη, είναι η Ιρλανδία, η Φινλανδία, αλλά και χώρες οι οποίες τώρα μπήκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως η Εσθονία– δημιούργησαν νέες θέσεις απασχόλησης, εκμεταλλεύτηκαν με αποτελεσματικό τρόπο τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα, βελτίωσαν το βιοτικό επίπεδο των πολιτών τους και βεβαίως κατάφεραν να χρηματοδοτήσουν και το κοινωνικό τους κράτος. Και σήμερα απολαμβάνουν τους καρπούς των τολμηρών αυτών επιλογών όταν άλλες χώρες –όπως η Γερμανία– πληρώνουν το κόστος της πολιτικής ατολμίας των ηγεσιών τους και αναγκάζονται τώρα –με διακομματική συναίνεση– να δεχθούν ότι πρέπει να προχωρήσουν με πιο γρήγορα, με πιο τολμηρά βήματα στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων.

Ακούω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και ακούω και τον Πρόεδρό τους σε πολλές ομιλίες που έχει δώσει– να μιλάνε για άλλο δρόμο. Κι εγώ προσωπικά αναρωτιέμαι: Ποιος είναι τελικά αυτός ο άλλος δρόμος, τον οποίο φαντάζεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είναι ο δρόμος των παροχών με δανεικά, που θα τα πληρώσουν οι επόμενες γενιές; Είναι ο δρόμος του χρέους, του ελλείμματος, της μειωμένης ανταγωνιστικότητας; Είναι ο δρόμος των δύο Ελλάδων, που τελικά δημιουργήθηκαν από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλα αυτά τα χρόνια; Είναι ο δρόμος της αποφυγής των μεταρρυθμίσεων, επειδή μπορεί να έχουν κάποιο βραχυπρόθεσμο πολιτικό κόστος; Είναι ο δρόμος του εφησυχασμού και της στασιμότητας, όταν ο κόσμος γύρω μας αλλάζει με πολύ γρήγορους ρυθμούς; Μήπως ο άλλος δρόμος σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι τελικά αυτός που ακολούθησαν οι φίλοι σας, οι σοσιαλιστές της Πορτογαλίας, των οποίων την νίκη πανηγυρίσατε, οι οποίοι όμως με το που ήρθαν στην εξουσία επέβαλαν μία σκληρή, μία σκληρότατη πολιτική λιτότητας;

Το βέβαιο είναι ότι ο άλλος δρόμος σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα οδηγούσε το σκάφος της ελληνικής οικονο-

μίας πρώτα στις ξέρες και μετά σε βέβαιο ναυάγιο. Και ευτυχώς που δεν είστε εσείς πια στο τιμόνι. Και δεν προβλέπεται να είστε για πολλά χρόνια ακόμα, διότι οι πολίτες γνωρίζουν ότι ο δρόμος που έχουμε χαράξει, όχι μόνο για την οικονομία, αλλά για τη χώρα συνολικά, είναι τελικά μονόδρομος και ότι δεν υπάρχει καμία άλλη επιλογή παρά μόνο να εμμείνουμε στο δρόμο αυτόν, τον οποίο έχουμε ξεκινήσει να διαβαίνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2006 έρχεται να χτίσει πάνω στα πολύ σημαντικά επιτεύγματα του προϋπολογισμού του 2005. Και η πιο σημαντική επιτυχία του Προϋπολογισμού είναι ότι για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια επιτεύχθηκε μια αξιοσημείωτη συγκράτηση στις δαπάνες της κεντρικής κυβέρνησης.

Με απορία και έκπληξη άκουσα το γενικό εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλά για εκτροχιασμό των δαπανών. Μάλλον θα διάβασε λάθος προϋπολογισμό. Μάλλον θα διάβασε τον προϋπολογισμό του 2003. Δεν είχα πρόθεση να αναφέρω αυτά τα στοιχεία, αλλά μπαίνω στον πειρασμό να υπενθυμίσω στους συνάδελφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι αν θέλουν να δουν παράδειγμα ενός προϋπολογισμού στον οποίο εκτροχιάστηκαν τελείως οι δαπάνες, ας ανατρέξουν στα στοιχεία του προϋπολογισμού του 2003. Εκεί θα βρουν ότι το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας είχε προϋπολογίσει δαπάνες ύψους 41,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, μόνο που οι τελικές πραγματοποιηθείσες δαπάνες ξεπέρασαν τα 43,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Υπήρχε, δηλαδή, μια υπέρβαση της τάξης του 1,6 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτός είναι ο ορισμός του εκτροχιασμού στις δαπάνες.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η αλήθεια είναι ότι εσείς συστηματικά αγνοούσατε τους προϋπολογισμούς που εσείς οι ίδιοι καταρτίζατε. Μοιράζατε χρήματα, τα οποία δεν είχατε. Υπονομεύατε με τον πιο βάνουσο τρόπο κάθε έννοια δημοσιονομικής πειθαρχίας και τορπιλίζατε στην πράξη την κεντρική ιδέα ότι ο προϋπολογισμός είναι ένα σκληρό πλαίσιο δημοσιονομικής συμπεριφοράς από το οποίο καμία κυβέρνηση δεν πρέπει να αποκλίνει. Και μετά έχετε βέβαια και το θράσος να κατηγορείτε αυτήν την Κυβέρνηση για δημοσιονομική ανευθυνότητα. Ευτυχώς, τα στοιχεία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους δεν επιδέχονται καμιάς αμφισβήτησης και υπενθυμίζουν στους πολίτες τις δικές σας ανεύθυνες πρακτικές.

Ο κεντρικός στόχος του Προϋπολογισμού του 2006 είναι η μείωση του ελλείμματος στο 2,6% του Α.Ε.Π.. Είναι απαραίτητο να ξεφύγουμε από τη δημοσιονομική επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στην οποία μας οδήγησαν οι εσφαλμένες πολιτικές που παρελθόντος. Η μεγάλη αυτή προσπάθεια που ξεκίνησε το 2005, πρέπει να ολοκληρωθεί το 2006, διότι δεν έχουμε κανένα απολύτως περιθώριο ως χώρα να μείνουμε στα μισά του δρόμου.

Η βελτίωση των δημόσιων οικονομικών είναι απαραίτητη προϋπόθεση, προκειμένου να μπορέσουμε και εμείς ως Κυβέρνηση σε βάθος τετραετίας να εκπληρώσουμε απέναντι στους πολίτες τις σημαντικότερες δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει, κυρίως την αύξηση των συντάξεων, ειδικά του Ε.Κ.Α.Σ. και του Ο.Γ.Α., και τη σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών στο 25% για τα περισσότερα εισοδήματα.

Να μην έχετε καμία αμφιβολία, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτές οι σημαντικές προεκλογικές δεσμεύσεις της Νέας Δημοκρατίας θα γίνουν πράξη εντός της τετραετίας.

Αλλά, για να μπορέσουμε να πετύχουμε αυτόν το στόχο της δημοσιονομικής προσαρμογής πρέπει να κάνουμε δύο πράγματα: Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα αποτελεσματικοί στο μέτωπο των εσόδων και εξαιρετικά πειθαρχημένοι στο μέτωπο των δαπανών.

Δεν θα πω πολλά πράγματα για τα έσοδα, γιατί ο συνάδελφός μου κ. Σαλμάς κάλυψε το κεφάλαιο αυτό με απόλυτη επάρκεια. Θα πω μόνο ότι ο στόχος τον οποίο έχουμε θέσει για τα έσοδα για το 2006, είναι ένας στόχος ρεαλιστικός και εφικτός. Και είναι ρεαλιστικός και εφικτός, επειδή οι πρωτοβουλίες που η Κυβέρνηση έχει πάρει για τον περιορισμό της φοροδιαφυγής, ήδη αρχίζουν και αποδίδουν. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι το τελευταίο τρίμηνο του 2005, τα έσοδα προβλέπεται ότι θα αυξηθούν με πολύ γρήγορο ρυθμό, άνω του 10%. Να μην έχετε καμία

αμφιβολία ότι ο πόλεμος κατά της φοροδιαφυγής θα συνεχιστεί με ακόμη μεγαλύτερη ένταση και το 2006.

Η επιτυχής εκτέλεση, όμως, ενός προϋπολογισμού δεν εξαρτάται μόνον από το μέτωπο των εσόδων. Το παιχνίδι θα κριθεί πρωτίστως στο περιορισμό των δαπανών, γιατί οι υπερβάσεις στις κρατικές δαπάνες υπήρξε η αχίλλειος πτέρνα όλων των προϋπολογισμών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είναι πραγματικά μεγάλη επιτυχία αυτής της Κυβέρνησης ότι για πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια το σύνολο των κρατικών δαπανών του προϋπολογισμού ως ποσοστό του Α.Ε.Π. μειώνεται σταδιακά. Από το 27,2% του 2004 έπεσε στο 26,6% το 2005 και η πρόβλεψη είναι να πάμε στο 25,9% το 2006.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σωστός τρόπος της κατανομής των δαπανών αποτελεί, κατά την άποψή μου, το πιο δύσκολο τμήμα της κατάρτισης κάθε προϋπολογισμού. Όπως είχε επισημάνει και ο Adam Smith πριν από διακόσια και περισσότερα χρόνια, το κράτος από τη φύση του καλείται να καταναίμει πόρους, οι οποίοι εξ ορισμού είναι πεπερασμένοι, για να καλύψει ανάγκες και προσδοκίες, που από τη φύση τους είναι απερίοριστες. Θα σας έλεγα δε ότι η ελληνική κοινωνία είναι πολύ πιο εθισμένη από άλλες σε μια λογική ότι ο κυρίαρχος ρόλος του κράτους είναι να μοιράζει χρήματα.

Ο στόχος αυτός, ο στόχος του περιορισμού των κρατικών δαπανών, γίνεται ακόμα πιο δύσκολος, καθώς στην Ελλάδα ένα δυσανάλογο μεγάλο ποσοστό των κρατικών δαπανών είναι ανελαστικό.

Και είναι ανελαστικό ως αποτέλεσμα ενός τεράστιου, σπάταλου, υπερχρεωμένου και μη αποτελεσματικού κράτους, το οποίο δημιούργησαν οι δικές σας πολιτικές, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Πρώτον, από τον Προϋπολογισμό του 2006 προκύπτει ότι το κράτος θα ξοδέψει το 30% των συνολικών του δαπανών, δηλαδή περίπου 15.000.000.000. ευρώ, μόνο για μισθούς δημοσίων υπαλλήλων. Και πώς να μην ξοδέψει ένα τόσο μεγάλο ποσοστό, όταν στη χώρα μας έχουμε στο σκληρό δημόσιο τομέα τετρακόσιες εξήντα μία χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους ενώ η Γερμανία –αναφέρω τα συγκριτικά στοιχεία– με υπερδεκαπλάσια οικονομία, οκταπλάσιο πληθυσμό, έχει στο ομοσπονδιακό επίπεδο μόλις τριακόσιες τέσσερις χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους;

Δεύτερον, το κράτος δαπανά άλλο 15% των συνολικών του δαπανών δηλαδή περίπου 8.000.000.000 ευρώ, για να καλύψει τις τρύπες των ασφαλιστικών ταμείων και μια δαπάνη η οποία δυστυχώς θα αυξάνεται με πολύ γρήγορους ρυθμούς εάν δεν κάνουμε σ' αυτή την Αίθουσα μια πολύ ουσιαστική συζήτηση η οποία θα οδηγήσει και σε τολμηρές παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό μας σύστημα.

Και τρίτο και χειρότερο, το κράτος το 2006 θα δαπανήσει 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το 25% των συνολικών δαπανών, για τόκους και άλλα 18,1 δισεκατομμύρια ευρώ για χρεολύσια. Θα μας στοιχίσει, δηλαδή, η εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους 27,7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αναλογιστείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα αν το δημόσιο χρέος ήταν στο μέσο όρο της Ευρωζώνης, δηλαδή, περίπου στο 55% του Α.Ε.Π.. Θα εξοικονομούσαμε ετησίως 5.000.000.000 ευρώ, τα οποία είναι βέβαιο ότι θα μπορούσαν να κατευθυνθούν αλλού, εκεί που πραγματικά υπάρχει πολύ σημαντική ανάγκη.

Αλλά δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θηλιά του δημόσιου χρέους σφίγγει το λαιμό της ελληνικής οικονομίας και σήμερα αντιμετωπίζουμε τις συνέπειες μιας ανεύθυνης πολιτικής άκρατου δανεισμού που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για πολλά χρόνια.

Αν ο περιορισμός του ελλείμματος είναι ο κεντρικός στόχος για το 2006, ο περιορισμός του δημόσιου χρέους πρέπει να είναι ο κεντρικός στόχος για όλες τις κυβερνήσεις για την επόμενη δεκαετία. Διότι δεν είναι δυνατόν να συνεχίζουμε να φορτώνουμε στις επόμενες γενιές τις κακές συνήθειες του παρελθόντος. Και κανείς μα κανείς δεν έχει το δικαίωμα να υποθηκεύει το μέλλον των παιδιών μας και το μέλλον των εγγονών μας για να περνάει εκείνος καλύτερα σήμερα. Και είναι βέβαιο

ότι η εφαρμογή ενός επιθετικού προγράμματος αποκρατικοποιήσεων είναι ο καλύτερος τρόπος για τη γρήγορη αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους.

Για το 2005 ξεπεράσαμε το στόχο που είχαμε θέσει του 1,6 δισεκατομμυρίου ευρώ κατά περίπου 500.000.000 ευρώ. Και είμαι εξ ίσου αισιόδοξος, κύριε Υπουργέ, ότι και το 2006 θα περάσουμε το στόχο των 1.650 ευρώ που έχουμε θέσει όσον αφορά στα έσοδα από αποκρατικοποιήσεις.

Σε αντίθεση με αυτά τα οποία ισχυρίστηκε ο εισηγητής της Μειοψηφίας, ο Προϋπολογισμός του 2006 περιορίζει τις καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου κατά 3,9% σε σχέση με το 2005. Αυξάνει, όμως, δαπάνες για μισθούς και συντάξεις κατά περίπου 6,2%. Και οι δαπάνες για ασφάλιση και περίθαλψη παρουσιάζουν την ποσοστιαία κατ' αναλογία μεγαλύτερη αύξηση και θα αυξηθούν το 2006 κατά 8,2%.

Η Κυβέρνηση τηρεί τη δέσμευσή της να πάρουν οι οικονομικά ασθενέστερες τάξεις τις κατ' αναλογία μεγαλύτερες αυξήσεις και το Ε.Κ.Α.Σ. και οι συντάξεις του Ο.Γ.Α. θα αυξηθούν με ρυθμό υπερδιπλάσιο του πληθωρισμού.

Επίσης, στον Προϋπολογισμό του 2006 εγγράφονται μια σειρά από στοχευόμενες δαπάνες για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Δεν έχω το χρόνο να τις αναφέρω όλες. Θα αναφέρω ενδεικτικά μόνο την εξασφάλιση πιστώσεων ύψους σχεδόν 150.000.000 ευρώ για την καταβολή στους συνταξιούχους των αναδρομικών του Λ.Α.Φ.Κ.Α.. Αυτού του Λ.Α.Φ.Κ.Α. που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όχι απλά κατήργησε, αλλά έχει το θάρρος να το επιστρέψει στους συνταξιούχους χωρίς αυτό να συμπεριλαμβάνεται στις προεκλογικές της δεσμεύσεις. Αναφέρω επίσης την επέκταση μισθολογικών παροχών στους συνταξιούχους αστυνομικούς ύψους 70.000.000 ευρώ, τη χορήγηση ειδικού επιδόματος στους ένστολους ύψους 50.000.000 ευρώ, την αύξηση των συνταξιοδοτικών παροχών στα άτομα με ειδικές ανάγκες και την παροχή εφάπαξ επιδόματος 2.000 ευρώ στις μητέρες που από 1.1.2006 θα αποκτήσουν τρίτο παιδί.

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικές πρωτοβουλίες της Νέας Δημοκρατίας δεν εξαντλούνται για το 2006 με την πιστή εφαρμογή του Προϋπολογισμού, τον οποίο το Κοινοβούλιο θα ψηφίσει το βράδυ της Πέμπτης που μας έρχεται. Και είναι πραγματικά λάθος να πιστεύουμε στη χώρα μας ότι όλα τα προβλήματα λύνονται μόνο με την αύξηση των δαπανών του κράτους. Μια σειρά από τολμηρές πρωτοβουλίες δεν στοιχίζουν απολύτως τίποτα στον Έλληνα φορολογούμενο, μπορούν όμως να φέρουν εξαιρετικά εντυπωσιακά αποτελέσματα. Η καθαροτή στη δικαιοσύνη παραδείγματος χάρη δεν στοιχίζει απολύτως τίποτα στον Έλληνα φορολογούμενο, είναι απαραίτητη όμως γιατί εμπεδώνει ένα κράτος-δικαίου και στην κοινωνία αλλά και στην οικονομία, το οποίο είναι απαραίτητο για τη λειτουργία κάθε ευνομούμενης πολιτείας. Ο πόλεμος κατά της κρατικής γραφειοκρατίας δεν στοιχίζει απολύτως τίποτα στον Έλληνα φορολογούμενο.

Αυτό το οποίο χρειάζεται δεν είναι παραπάνω χρήματα, αλλά πολιτική βούληση να συγκρουστούμε με κατεστημένες νοοτροπίες, με συντεχνιακά συμφέροντα, όλες εκείνες τις αντιλήψεις που δημιούργησαν αυτό το γιγαντιαίο κράτος, το οποίο, αντί να διευκολύνει, ταλαιπωρεί τον Έλληνα πολίτη.

Ο περιορισμός της κρατικής σπατάλης στις Δ.Ε.Κ.Ο., ένας περιορισμός ο οποίος δρομολογήθηκε με την ψήφιση του εξαιρετικά σημαντικού νομοσχεδίου για τις Δ.Ε.Κ.Ο. την προηγούμενη Πέμπτη, προφανώς και δεν στοιχίζει τίποτα στους Έλληνες φορολογούμενους, θα εξοικονομήσει όμως σημαντικότερους πόρους, πόρους οι οποίοι μπορούν να αξιοποιηθούν εκεί που υπάρχει πραγματικά ανάγκη.

Τέλος, η αναμόρφωση του συστήματος κατάρτισης των προϋπολογισμών, την οποία θεωρώ προσωπικά άκρως απαραίτητη, για την οποία η Κυβέρνηση δεσμεύεται ότι θα αρχίσει να υλοποιεί από τον επόμενο χρόνο, θα μας επιτρέψει επιτέλους να αξιολογούμε τις δαπάνες με βάση τη χρησιμότητά τους, έτσι ώστε να πιάνουν πραγματικά τόπο τα χρήματα των Ελλήνων φορολογούμενων και να μην επαναλαμβάνουμε διαρκώς δαπάνες από κεκτημένη ταχύτητα, αν θέλετε, χωρίς ποτέ να μετράμε την αποτελεσματικότητά τους.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το εξής σχόλιο. Οι πολίτες στις εκλογές που έγιναν πριν από είκοσι ένα μήνες μας έδωσαν μια ξεκάθαρη, μια σαφέστατη εντολή, να προχωρήσουμε σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Μας ζήτησαν να αλλάξουμε τα πράγματα στον τόπο μας και μας ζήτησαν να εργαστούμε για το ελληνικό όραμα του 21ου αιώνα. Αυτόν το δρόμο να είστε σίγουροι ότι θα τον ακολουθήσουμε με ακόμα μεγαλύτερη συνέπεια, με ακόμα μεγαλύτερη επιμονή, με ακόμα μεγαλύτερη ταχύτητα, για το 2006.

Έχουμε το κουράγιο να παίρνουμε δύσκολες αποφάσεις, οι οποίες εγγυώνται όμως καλύτερες μέρες για όλους τους πολίτες. Εύχομαι τουλάχιστον κάποιες από αυτές τις αποφάσεις να μπορούμε να τις πάρουμε με την ελάχιστη δυνατή συναίνεση σ' αυτήν την Αίθουσα. Αλλά και αυτό μου φαίνεται εξαιρετικά δύσκολο, διότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν είχε καν το θάρρος να πει μια καλή κουβέντα για την αναντίρρητη επιτυχία της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής στις Βρυξέλλες.

Αλλά εμείς με ή χωρίς συναίνεση θα προχωρήσουμε. Το βραχυπρόθεσμο πολιτικό κόστος εμάς δεν μας φοβίζει. Άλλωστε, το μεγαλύτερο πολιτικό κόστος το οποίο μπορεί να αναλάβει κάποιος σήμερα είναι το πολιτικό κόστος της απραξίας και αυτό να είστε σίγουροι ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να το αναλάβουμε. Εμείς προχωρούμε μπροστά με θάρρος και αποτελεσματικότητα και προχωρούμε μπροστά με τη στήριξη μιας κοινωνίας η οποία αξίζει τα καλύτερα και η οποία είμαι βέβαιος ότι θα αγκαλιάσει με την εμπιστοσύνη της αυτούς που θα τολμήσουν.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Οι πολίτες δεν σας ψήφισαν, κύριε συνάδελφε, για να φέρετε έναν τέτοιο Προϋπολογισμό. Πίστεψαν ότι τα κεκτημένα που είχαν πετύχει όλα αυτά τα χρόνια τα είχαν κερδίσει και δεν υπήρχε περίπτωση να τα διακινδυνεύσουν και ότι κάτι καλύτερο μπορούσατε να κάνετε εσείς. Αυτά τάξατε, άλλα φέρατε.

Ο Προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα και θα ψηφιστεί την Πέμπτη είναι ένας άδικος Προϋπολογισμός. Είναι ένας Προϋπολογισμός αναδιανομής εισοδήματος υπέρ των εχόντων και κατεχόντων. Όλοι οι άλλοι πληρώνουν εκτός από αυτούς, αυτοί κερδίζουν.

Είναι ένας κοινωνικά ανάλητος Προϋπολογισμός, γιατί περικόπτει και πολλές φορές μηδενίζει κοινωνικές παροχές και δράσεις. Ο μεγάλος χαμένος του Προϋπολογισμού του 2006 είναι το κοινωνικό κράτος και η κοινωνική ασφάλιση.

Είναι ένας αντανάπτυστικός Προϋπολογισμός που πλήττει κυρίως την περιφέρεια. Επαίρεται ο κύριος Πρωθυπουργός ότι «ήρθε η ώρα της περιφέρειας». Γίνονται τεράστιες περικοπές στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Γίνονται, ακόμα, περικοπές και σε συγχρηματοδοτούμενα έργα. Άρα, θα έχουμε πολύ μεγάλες απώλειες πόρων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τις οποίες η Κυβέρνηση και γνωρίζει αφού δεν εγγράφει τις πιστώσεις στον Προϋπολογισμό. Αυτή, λοιπόν, η μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων οδηγεί σε υποχώρηση της ανάπτυξης, σε διεύρυνση των κοινωνικών και των περιφερειακών ανισοτήτων.

Είναι ένας Προϋπολογισμός απόκλισης για τους εργαζόμενους σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν δίνει καμία προοπτική για τα επόμενα χρόνια. Ξέχασε η Νέα Δημοκρατία να θέσει αυτό το θέμα της σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν το αναφέρει καθόλου.

Είναι ένας Προϋπολογισμός ανεπικρινής. Δεν περιέχει τα νέα χρέη των νοσοκομείων, περισσότερα από 700.000.000 ευρώ. Δεν εγγράφει τις δαπάνες για τα F-16. Δεν εγγράφει τα χρήματα που πρέπει να πληρώσουμε για τη ρύθμιση των χρεών των νοσοκομείων ούτε στο Υπουργείο Υγείας ούτε στο Υπουργείο Οικονομικών. Και, βεβαίως, δεν έχει εγγράψει ούτε αυτά τα λίγα, τα ελάχιστα, που αναφέρει ότι θα δώσει για το τρίτο παιδί.

Όλοι γνωρίζουν ότι μ' αυτήν την πολιτική του χρόνου τα

πράγματα θα είναι χειρότερα. Ο ίδιος ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας μίλησε για οκτώ χρόνια λιτότητας. Είναι βέβαιο ότι ο Προϋπολογισμός θα αναθεωρηθεί πριν αρχίσει να υλοποιείται. Έρχονται νέα σκληρά φορολογικά μέτρα. Πρόκειται για ένα αδιέξοδο Προϋπολογισμό ως αποτέλεσμα αδιέξοδης οικονομικής πολιτικής. Και αν από ορισμένους χαρακτηρίστηκε ο προηγούμενος προϋπολογισμός ως «κουρελού» αυτός είναι μια «σχισμένη κουρελού» και μάλιστα με αστερίσκο. Τον απέρριψε ο ελληνικός λαός και οι εργαζόμενοι με τις κινητοποιήσεις τους πριν ακόμα ψηφιστεί.

Ο φετινός Προϋπολογισμός είναι χειρότερος από εκείνον του 2005 και εκείνος ήταν δυσμενέστερος του 2004. Κάθε χρόνο και χειρότερα. Αν αναλογιστούμε τι λέγατε ένα χρόνο πριν για τον προϋπολογισμό του 2005, κύριε Υπουργέ, ο οποίος αναθεωρήθηκε πριν ξεκινήσει και στον οποίο δεσμευόσασταν και εσείς και ο κύριος Πρωθυπουργός ότι δεν πρόκειται να γίνει αυτό βγαίνει αβίαστα το συμπέρασμα ότι πρόκειται περί ενός αναξιόπιστου προϋπολογισμού. Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι και αυτός το ίδιο αναξιόπιστος.

Ο ελληνικός λαός παρακολουθεί με αγωνία αυτές τις ημέρες τα όσα γράφονται και λέγονται γι' αυτόν τον Προϋπολογισμό. Παρακολουθεί και τα άλλα τα αντιλαϊκά, τα αντιμεταρρυθμιστικά και εν πολλοίς απορρυθμιστικά μέτρα που ανακοινώνονται. Βλέπει με αγανάκτηση τις ενδοκυβερνητικές έριδες, τα δοβλέτια, τα τραγικά γεγονότα με τον Πρόεδρο της Δ.Ε.Η.. Βλέπει τα τριάντα επτά μέχρι σήμερα ανώτατα πολιτικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας που οδηγήθηκαν σε παραίτηση γιατί για μερικά από αυτά συζητείται, ότι εμπλέκονται σε υποτιθέμενες ή όχι δεν ξέρω, υποθέσεις διαπλοκής και διαφθοράς. Σήμερα διαβάζουμε στον Τύπο, σε μεγάλη εφημερίδα, ότι στελέχη της Ο.Ν.ΝΕ.Δ. στη Θεσσαλονίκη εμπλέκονται σε τέτοια φαινόμενα. Και τι συνειδητοποιεί ο λαός που άκουγε τη Νέα Δημοκρατία της καθαρής και της διαφάνειας; Ότι μάλλον είναι μέρος του προβλήματος της διαπλοκής και της διαφθοράς, που είναι μέρος της λύσης του προβλήματος και της αποκατάστασης και της αντιμετώπισης μιας πραγματικότητας, όπως η ίδια θέλει να λέει.

Και παρακολουθεί τους Υπουργούς να δηλώνουν ότι θα αμυνθούν μέσω της δικαιοσύνης ή να πηγαίνουν στη δικαιοσύνη οι ίδιοι να καταθέτουν αγωγές ή στοιχεία. Παρακολουθεί τον κύριο Πρωθυπουργό να παραμένει άπραγος, ως να μην τον αφορά το θέμα. Και αναρωτιέται ο ελληνικός λαός αν έχετε συνειδητοποιήσει κύριοι της Κυβέρνησης τις μεγάλες ευθύνες που έχετε, αν είστε σε θέση να αντιμετωπίσετε τα κρίσιμα θέματα του ελληνικού λαού. Αμφιβάλλω ο λαός. Αυτή η αμφιβολία και η αγωνία γίνεται μεγαλύτερη όσο σας παρακολουθεί, ενώ έχει ξεκινήσει η τρίτη οικονομική περίοδος από τις τέσσερις που θα διαχειριστείτε, να μιλάτε ακόμη για τους προηγούμενους. «Για όλα φταίνε οι προηγούμενοι» λέτε και επικαλείστε μετρήσεις και στοιχεία όπως σας συμπεριφέρον.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρω τα στοιχεία για την απασχόληση και την ανεργία. Δεν φταίει ο προηγούμενος, κύριε Υπουργέ. Φταίει ο ηγούμενος και ηγούμενος είναι ο κ. Καραμανλής, είστε εσείς και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Τώρα, δεν σας πιστεύει κανένας με αυτά που λέτε. Αν έναν τέτοιο Προϋπολογισμό τον ψηφίζατε τον πρώτο χρόνο, το 2004 τροποποιώντας εκείνον που βρήκατε ή έστω το δεύτερο χρόνο, τότε μπορεί να σας πίστευαν αρκετοί. Τώρα, έχετε αποκαλυφθεί. Ο βασιλεύς είναι γυμνός.

Στην αρχή θεωρήσατε ότι η χώρα κυβερνάται με αυτόματο πιλότο. Τώρα, αλαφιασμένοι λειτουργείτε ως μαθητευόμενοι μάγοι. Κάνατε τη λεγόμενη δημοσιονομική απογραφή. Σας τα είπαν ο κ. Σουφλιάς, ο κ. Δημητράκοπουλος ο Ευρωβουλευτής σας και πολλοί άλλοι. Σας τα είπαμε και εμείς και προεκλογικά και μετεκλογικά. Δεν μας ακούσατε. Βάλατε την οικονομία υπό επιτήρηση. Οδηγήσατε την Ελλάδα σε άλλη χαμηλότερη κατηγορία ανάπτυξης. Βλάψατε τη χώρα. Λαϊκίσσατε με το «Βασικό Μέτοχο», νομιμοποιήσατε το «μαύρο» χρήμα, αποπαινωποιήσατε τα πλαστά και εικονικά τιμολόγια για τους λήπτες που έχουν και το κέρδος, μειώσατε τη φορολογία στα διανεμόμενα κέρδη των επιχειρήσεων.

Όλα τα μέτρα που πήρατε μέχρι σήμερα και οι νόμοι που

ψηφίσате δίνουν προνόμια στους ολίγους, στους ισχυρούς και πηλύνουν τους πολλούς, τους αδυνάτους. Ο Προϋπολογισμός του 2006 είναι μακριά δυσμενέστερος του 2005. «Ουκ έχω χρέιαν άλλης μαρτυρίας» για να περιγράψω την πλήρη αποτυχία της οικονομικής σας πολιτικής, κύριε Υπουργέ. Την αναγνωρίζετε εσείς ο ίδιος στην πράξη με τον Προϋπολογισμό του 2006. Φαίνεται ότι έχετε ξεκοπεί από την πραγματικότητα. Δεν ξέρετε ότι υπάρχει νέκρoς στην αγορά, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές. Έχουμε τεράστια μείωση της αγοραστικής δύναμης των Ελλήνων.

Πάνω από 55% η αύξηση των δανείων των χρεών των νοικοκυριών σε σχέση με πέρυσι. Ο ελληνικός λαός πλέον είναι ο πιο απαισιόδοξος, αυτό πετύχατε, στην Ευρώπη, όταν πριν από δύο χρόνια ήταν ο πιο αισιόδοξος.

Ο Προϋπολογισμός αυτός κάνει τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα αυτούς της επαρχίας να λογοδοτούν για την πολιτική σας και να μην μπορούν να αντιμετωπίσουν τους πολίτες. Εσείς, κύριε Υπουργέ, έχετε τη συνταγή, τη συντηρητική να σφίξει ο λαός το ζωνάρι. Μιλάτε για λιτότητα. Δεν ξέρετε πως αν δεν κινηθεί η αγορά δεν θα υπάρχει τζίρος και αν δεν υπάρξει τζίρος δεν θα υπάρξουν έσοδα και έτσι θα βάλετε νέους φόρους. Αν βάλετε βέβαια νέους φόρους θα ζητήσετε καινούργιο σφίξιμο στο ζωνάρι και αυτό δεν οδηγεί πουθενά. Γι' αυτό φτιάχνετε και ξαναφτιάχνετε, γράφατε και σβήνατε τον Προϋπολογισμό. «Ολημερίς το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν».

Όμως, κύριε Υπουργέ, ο προϋπολογισμός είναι μία πολύ σοβαρή υπόθεση, είναι ο βασικός κανόνας που διέπει όλες τις δράσεις για τη χώρα μας, όπως τις κοινωνικές τάξεις και τον κάθε πολίτη ξεχωριστά, για τον επόμενο χρόνο ίσως και τα επόμενα χρόνια. Κάθε λέξη και κάθε κωδικός αριθμός έχει πίσω τους ανθρώπους, έχει πραγματικές ανάγκες, έχει προσδοκίες, έχει απογοητεύσεις. Όποια πέτρα και αν σηκώσεις από αυτόν τον Προϋπολογισμό βρίσκεις δυστυχώς από κάτω μία πληγή, μία πληγή για τους πολλούς και επίσης πάρα πολλές επώδυνες και ατελέσφορες διατάξεις για τους αδύναμους οικονομικά.

Όσον αφορά τα έσοδα, η δραματική υστέρηση του ΦΠΑ, των εμμέσων φόρων κατά 6,5 δισεκατομμύρια τα δύο χρόνια, τα 2.000.000.000 και πάνω που δώσατε με τις φοροαπαλλαγές στα διανεμόμενα κέρδη και η αποτυχίες σας με τις μεγάλες απώλειες που είχατε στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, δείχνει και γίνεται κατανοητό γιατί είχατε αδυναμία να υλοποιήσετε τον προϋπολογισμό. Τώρα προϋπολογίζετε συν 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον έσοδα με νέους φόρους.

«Το κράτος το τελευταίο διάστημα έγινε περισσότερο σπάταλο, πολυέξοδο και η διαφθορά αυξήθηκε». Δεν είναι δική μου αυτή η ρήση, είναι του κ. Κωνσταντίνου Μητσotάκη πριν λίγες ημέρες.

Εσείς μιλάγατε προεκλογικά για σπατάλες του δημοσίου, που τις ανεβάζατε στα 10.000.000.000 ευρώ, δηλαδή προϋπολογισμό τριών υπουργείων. Κάνατε αναφορά για μία ανύπαρκτη μελέτη, στην οποία ισχυριζόσαστε ότι στις υπηρεσίες υγείας μπορούν να περικοπούν μέχρι και 30% των δαπανών. Αυτή η μελέτη δεν υπάρχει. Την επικαλέστηκε ο κύριος Υπουργός Υγείας και ο κύριος Πρωθυπουργός και παρακαλώ ό,τι στοιχεία έχει να τα καταθέσει για μία ανύπαρκτη μελέτη. Διαφορετικά πρέπει να ζητήσετε δημόσια συγγνώμη.

Λέγατε, λοιπόν, ότι θα εξοικονομήσετε αυτά τα 10.000.000.000 ευρώ. Δεν έγινε τίποτα αυτά τα δύο χρόνια που πέρασαν. Αντίθετα αυξήθηκε το σπάταλο κράτος. Μιλούσατε για κράτος που πρέπει να περιοριστεί, το είπε και ο προλαλήσας εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, όμως η πράξη αποδεικνύει το αντίθετο. Στους πρώτους δεκαοκτώ μήνες διακυβέρνησης, σαράντα εφτά νομοσχέδια ψηφίστηκαν, διακόσιες είκοσι νέες υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα συγκροτήθηκαν, επίσης συνεστήθησαν ομάδες ομάδων νέων επιτροπών εργασίας, αμειβόμενες και επίσης πέντε χιλιάδες τετρακόσιες τέσσερις νέες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν. Όσο για τις δαπάνες το 2004 σας ξέφυγαν τελειώς. Δεν κατέρρευσαν μόνο τα έσοδα, αλλά σας ξέφυγαν οι δαπάνες. Και αν πούμε ότι ήσασταν καινούργιοι, ήσασταν αρχάριοι και άπειροι, είχατε τους Ολυμπιακούς Αγώνες, όμως οι δαπάνες

σας ξέφυγαν και το 2005. Το 2006 προβλέπεται μία συγκράτηση, η οποία όμως στηρίζεται σε τερτίπια. Δεν θα την πετύχετε, θα έχετε μεγάλη απόκλιση και αυτό παρά το ότι μεταφέρετε φόρους –το αποδείξαμε στον κοινοβουλευτικό έλεγχο– πάνω από 800.000.000 ευρώ που έπρεπε να πληρωθούν το 2006 με περίοδο αποπληρωμής το 2008 έως και το 2037.

Να, μια άλλη μορφή ανειλικρίνειας!

Όμως, αν θέλετε να δούμε πώς θα επηρεάσει ο Προϋπολογισμός τη ζωή μας, ας δούμε πρώτα πώς θα επηρεάσει τους αγρότες μας για τους οποίους έρχονται δυσκολότερα χρόνια. Δεδομένου ότι τα δύο τελευταία χρόνια κατέρρευσαν οι τιμές όλων των αγροτικών προϊόντων και τώρα μειώνονται οι επιστροφές του Φ.Π.Α., αλλά κυρίως με δεδομένη τη μικρότερη αύξηση των επιδοτήσεων, φέτος θα τους φέρετε σε πολύ δυσκολότερες συνθήκες.

Όμως, το μεγάλο θύμα του Προϋπολογισμού σας είναι το κοινωνικό κράτος. Στην υγεία μειώνονται οι δαπάνες. Μειώνονται έναντι του Α.Ε.Π.. Το 2004 ήταν 2,8%, το 2005 ήταν 2,77% και το 2006 ήταν 2,7%. Στην παιδεία ήταν 3,61% το 2004, το 2005 ήταν 3,58% και το 2006 ήταν 3,57%. Η Νέα Δημοκρατία πέταξε στο καλάθι των αχρήστων τις δεσμεύσεις της περί αύξησης των δαπανών στο 5% για την παιδεία; Να βγει να το πει!

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Μειώνονται οι δαπάνες για τον Α' βαθμό Αυτοδιοίκησης, αλλά και οι επιχορηγήσεις για το Β' βαθμό. Δεν υπάρχουν πιστώσεις για τους σχολικούς φύλακες, για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», αλλά και για τους συμβασιούχους των Κ.Ε.Π.. Τι θα τα κάνετε αυτά, κύριε Υπουργέ; Θα τα κλείσετε; Θα αυξήσετε το έλλειμμα; Θα κάνετε νέο έλλειμμα; Δεν υπάρχουν εγγεγραμμένα κονδύλια για τις μονιμοποιήσεις των είκοσι πέντε χιλιάδων –τόσοι είναι οι υπάλληλοι που θα μονιμοποιήσετε, από τις διακοσις πενήντα χιλιάδες που λέγατε– ούτε για τους τετρακόσιους επιλαχόντες του Α.Σ.Ε.Π. του '98 που προσλάβατε με νόμο. Απαιτούνται 450.000.000 ευρώ τα οποία δεν έχετε εγγράψει. Τι θα γίνει μ' αυτούς; Θα τους κρατήσετε ομήρους;

Όμως, αν θέλετε να προχωρήσουμε στο Υπουργείο Άμυνας, γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν έχετε εγγράψει τις δαπάνες για την αγορά των F-16; Εσείς κάνατε ολόκληρη απογραφή γι' αυτό και αλλάξατε τη μεθοδολογία! Γιατί δεν εγγράψατε τις δαπάνες για τα F-16; Τι θα κάνετε; Θα γυρίσετε στην παλιά διαδικασία; Θα αλλάξετε πάλι μεθοδολογία;

Όμως, το κρίσιμο θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτό που αφορά τα εισοδήματα των εργαζομένων και στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Για πρώτη φορά φέτος μετά από πολλά χρόνια, θα έχουμε πραγματική μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων, αφού ούτε το φορολογικό όριο αυξήσατε ούτε τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας κάνατε.

Αυξήσεις δε, σύμφωνα με τις δαπάνες που έχετε εγγεγραμμένες, θα κάνετε κάτω ή περίπου στα όρια του πληθωρισμού. Παραδέχεστε και εσείς ότι έχετε μείωση του πραγματικού εισοδήματος. Λέτε ότι από 3,3% το 2004, έγινε 2% το 2005 και θα γίνει 1,7% το 2006.

Όμως, κυρίες και κύριοι, είδα σήμερα μία συνέντευξη του κ. Αλογοσκούφη στην οποία φάνηκε να ξαναθυμήθηκε τον εαυτό του, δηλαδή το 0+0=14, της εποχής της κυβέρνησης του κ. Μητσotάκη, λέγοντας ότι μαζί με την ωρίμανση θα φτάσουμε στο 5% και θα πάμε σε πραγματικές αυξήσεις. Θα πάτε σε πραγματική μείωση του εισοδήματος, των μισθών και των συντάξεων για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια.

Την περίοδο '91-'93 υπήρξε πραγματική μείωση 7,5%, ενώ την περίοδο '94-2003 αύξηση 21%. Αυτά είναι στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Το ίδιο συνέβη και στις συντάξεις. Την περίοδο '91-'93 οι συντάξεις μειώθηκαν κατά 11%, ενώ την περίοδο '94-2003 αυξήθηκαν κατά 27%.

Είπατε πολλά και εξαπατήσατε τους απόμαχους της δουλειάς και στον Ο.Γ.Α. –τους αγρότες– και στο Ι.Κ.Α. για το Ε.Κ.Α.Σ.. Τώρα, δίνετε αύξηση μέχρι 15 ευρώ στον Ο.Γ.Α., όταν το '98 η βασική σύνταξη στον Ο.Γ.Α. ήταν 93,9 ευρώ και το 2004 έγινε 200,8 ευρώ, κύριε Υπουργέ. Τα 30 ευρώ ήταν λίγα, τα 12 ευρώ είναι πολλά!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Στο Ε.Κ.Α.Σ. έχουμε χειρότερη κατάσταση. Δώσατε από 2,5 ευρώ μέχρι 9 ευρώ πέρυσι και φέτος το πολύ-πολύ να δώσετε 10 ευρώ. Το ΕΚΑΣ ήταν 34,95 ευρώ το '98, ενώ το 2004 έγινε 141,2 ευρώ. Τα 28 ευρώ τα λοιδορούσατε. Τα 2,5 είναι αρκετά.

Όμως, το σημαντικότερο θέμα αυτού του Προϋπολογισμού είναι η ζημιά που κάνει στην κοινωνική ασφάλιση. Δεν είναι μόνο ότι λείπει το ενάμιση δισεκατομμύριο θεσμοθετημένοι πόροι, που έχει υποχρέωση να δώσει η Κυβέρνηση. Δεν είναι μόνο ότι δεν εφαρμόζει τον ν. 3029/2002. Δεν είναι μόνο ότι δεν προχωράει σε ενοποίηση των ταμείων κύριας ασφάλισης. Είναι ακόμα ότι ψηφίζετε νομοσχέδια, όπως αυτό του ασφαλιστικού των τραπεζών και του Ο.Τ.Ε. και επιβαρύνετε το Ι.Κ.Α.. Το θέμα είναι τι γίνεται. Πού το πάει η Κυβέρνηση. Δημιουργεί στην καλύτερη περίπτωση χρέη που θα έρθει να τα καλύψει εκ των υστέρων ή στη χειρότερη περίπτωση ισοδυναμεί με δόλια πολιτική πίεση για αναθεώρηση του ασφαλιστικού συστήματος.

Και αυτό είναι ένα τεράστιο θέμα που πρέπει να το αντιμετωπίσουν οι εργαζόμενοι τώρα. Κινδυνεύει η κοινωνική ασφάλιση.

Τι θα γίνει, αλήθεια, τον επόμενο χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με την καθημερινότητα των πολιτών, με τις αυξήσεις στο ρεύμα, το νερό, το τηλέφωνο, τις συγκοινωνίες; Πώς τις εισηγάδι ο Προϋπολογισμός; Αν δούμε μόνο το Υπουργείο Μεταφορών, να είστε βέβαιτοι ότι αρχές του χρόνου θα έχουμε μεγάλες αυξήσεις στις τιμές των εισιτηρίων.

Πώς αντιμετωπίζει αυτός ο Προϋπολογισμός την ανάπτυξη των μονάδων υγείας, πρόνοιες και αποκατάστασης; Είκοσι δύο μήνες και μία μονάδα, ένα κρεβάτι, εντατικής ξεκίνησε στην Ξάνθη. Το μισό «Αττικό» είναι άδειο. Τι θα γίνει φέτος; Φέτος; Εγγεγραμμένες πιστώσεις για λειτουργία νέων μονάδων 4.000.000 ευρώ. Πέρυσι 12,2 εκατομμύρια. Μείωση 70%.

Η δημόσια υγεία, που είναι το κύριο θέμα για να αντιμετωπίσουμε ασθένειες της περιόδου και της εποχής μας, τι γίνεται; Μείωση 17% από τις περσινές πιστώσεις.

Τι γίνεται, αλήθεια, με την πρόνοια και το αναπηρικό κίνημα;

Στην πρόνοια 100.000.000 ονομαστικά λιγότερες οι δαπάνες. Στο αναπηρικό κίνημα καταργείται το εθνικό παρατηρητήριο ατόμων με αναπηρίες. Αλλά για το Ινστιτούτο Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης, που πρέπει να παίξει το ρόλο του καταργημένου εθνικού παρατηρητηρίου, μειώνονται οι δαπάνες κατά 20%.

Μήπως επιδοτεί την επικίνδυνη εργασία; Η επικίνδυνη και ανθυγιεινή εργασία στο χώρο της υγείας, παραδείγματος χάρι, χρηματοδοτείται φέτος με 400.000 ευρώ, όταν πέρυσι ο προϋπολογισμός προέβλεπε 2,4 εκατομμύρια ευρώ. Μείωση; 83%. Για τον Ο.Π.Α.Δ. μείωση 5%, αλλά δεν είναι πραγματικό, αφού ο Ο.Π.Α.Δ. έχει τεράστια χρέη και με τις περσινές δαπάνες.

Με την αγροτική εστία, που είναι παροχή προς τους αγρότες; Μείωση 10%.

Για τον Ο.Α.Ε.Δ., για τη στήριξη των μακροχρονίων ανέργων; Μείωση 25%. Από 24.000.000 που είχε ο προϋπολογισμός του 2005, 18.000.000 ευρώ το 2006.

Και φυσικά οι προσλήψεις στην υγεία 30.000.000 ευρώ –το είπε ο εισηγητής του Κ.Κ.Ε.- φέτος, όταν πέρυσι ήταν 70.000.000 και πρόπερσι 100.000.00. Δεν έχουμε χρήματα για προσλήψεις στην υγεία, γιατί προσλαμβάνουμε αγροφύλακες!

Για τα ναρκωτικά; Ούτε ο Ο.ΚΑ.ΝΑ., ούτε ο ΚΕ.Θ.Ε.Α. με τις φετινές δαπάνες δεν μπορούν να αναπτύξουν ούτε μία μονάδα στην περιφέρεια.

Οι εφημερίες των γιατρών, τουλάχιστον 30.000.000 λιγότερα.

Και φυσικά δεν γίνεται λόγος για το επίδομα θέρμανσης.

Η οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, που χαρακτηρίζεται από πολλούς ως όψιμος νεοφιλελευθερισμός, οδηγεί σε αδιέξοδο πολιτική, σε μεγαλύτερη φτώχεια για τους πολλούς, σε ύφεση, σε νέα ελλείμματα, σε νέα χρέη και ο Προϋπολογισμός αυτός δεν μπορεί να υλοποιηθεί.

Η πολιτική σας, λοιπόν, είναι σε λάθος δρόμο.

Ο λαός δεν χρειάζεται την περιοριστική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Η χώρα έχει ανάγκη από μία εναλλακτική προοδευτική πρό-

ταση, μία πολιτική παροχών, στήριξης του κοινωνικού κράτους, που αποτελεί βασικό εργαλείο για την ανάπτυξη της χώρας, αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, για να αναπτυχθεί η περιφέρεια, νέους αποτελεσματικούς θεσμούς αποκέντρωσης.

Η χώρα χρειάζεται γενναία οικονομική πολιτική με όραμα και κοινωνική ευαισθησία, μία πολιτική τελείως αντίθετη από αυτήν που εφαρμόζετε εσείς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Νασιώκα.

Ο κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ο Προϋπολογισμός της χώρας δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένα μεμονωμένο δημοσιονομικό επεισόδιο, ούτε βεβαίως ως ένα σύνολο αριθμών που υπαγορεύει πολιτικές. Το αντίθετο.

Το ζητούμενο είναι οι πολιτικές να υπαγορεύουν τους αριθμούς και ένας προϋπολογισμός, απ' ενός μεν, να λείπει την αλήθεια και, απ' ετέρου, να κινείται εντός των ορίων της πραγματικότητας.

Ποια είναι, όμως, η πραγματικότητα της ελληνικής οικονομίας, ποια είναι τα αληθινά περιθώριά της; Πριν από λίγο αναφέρθηκε σ' αυτό ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

Θα την περιγράψαμε, όσο πιο απλά γίνεται, ως εξής: Για κάθε 100 ευρώ που εισρέουν ως έσοδα, τα 40 πηγαίνουν για μισθούς και συντάξεις.

Τα 17 ευρώ πηγαίνουν για την ασφάλιση και την περίθαλψη, τα 20 ευρώ για τους τόκους, δηλαδή για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, και τα 17 ευρώ για λειτουργικές δαπάνες. Σύνολο: 94 ευρώ. Και μένουν μόνο άλλα 6 ευρώ, για να κάνεις Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δηλαδή αναπτυξιακά έργα, αναπτυξιακή πολιτική και να απομειώσεις το χρέος σου, το οποίο –σημειωτέον- φθάνει τα 18 ευρώ. Δυστυχώς, αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα. Και ενώ θα έπρεπε κάποιοι να απολογούνται γι' αυτήν τη στρεβλή κατάσταση που εγγίζει τα όρια του δημοσιονομικού εκτροχιασμού, έρχονται σήμερα να εγκυβεύουν την Κυβέρνηση για κοινωνική αναληψία, κάνοντας μάλιστα αυστηρή κριτική.

Ας επιχειρήσουμε όμως να δούμε ένα-ένα τα σημεία αυτής της κριτικής. Υποστηρίζουν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν έχει κοινωνικό πρόσωπο, ότι είναι κοινωνικά ανάληψη, ότι δεν στηρίζει τους οικονομικά ασθενέστερους. Δεν θα αναφερθώ στις κοινωνικές επιδόσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το σίγουρο πάντως είναι ότι δεν μπορεί να εμφανίζεται σήμερα ως κήνος της κοινωνικής ευαισθησίας γιατί, όπως και να το κάνουμε, η πολιτική που έκανε με δανεικά έβλαψε πρώτα απ' όλα τους μη προνομιούχους.

Το εξηγώ αυτό, αναφέροντας χαρακτηριστικά, ότι μόνο για το 2005 το δημόσιο θα πληρώσει 9.000.000.000 ευρώ για τόκους, περισσότερα δηλαδή απ' όσα πληρώνουμε για την παιδεία και την υγεία. Επίσης, για τον ίδιο χρόνο θα πληρώσει 22.000.000.000 ευρώ για τα χρεολύσια των δανείων, περισσότερα δηλαδή απ' όσα πληρώνουμε για μισθούς και συντάξεις. Αυτές, δυστυχώς, ήταν οι συνέπειες του υψηλού δανεισμού, των υψηλών ελλειμμάτων που δημιούργησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Παρ' όλα αυτά, εμείς εξασφαλίζουμε τις πιστώσεις για τις επιστροφές του Λ.Α.Φ.Κ.Α. στους συνταξιούχους, αυξάνουμε κατά 640.000.000 ευρώ την επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων, αυξάνουμε στο διπλάσιο από τον αναμενόμενο πληθωρισμό τις συντάξεις του Ο.Γ.Α. και το Ε.Κ.Α.Σ.. Ρυθμίσαμε το μεγάλο θέμα των πανωτοκίων και εξετάζουμε τις περιπτώσεις που δεν καλύφθηκαν. Ρυθμίσαμε τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο. Και δεν σταματάμε βεβαίως μόνον εκεί. Μειώνουμε τους φορολογικούς συντελεστές των επιχειρήσεων έως και δέκα ποσοστιαίες μονάδες και αυξάνουμε έως και 55% τις επιχορηγήσεις στις επιχειρήσεις της περιφέρειας, μέσω του νέου αναπτυξιακού νόμου.

Τέλος, δίνουμε έως και 50% φθηνότερη πρόσβαση στο internet σ' όλους τους φοιτητές.

Ο κατάλογος είναι μακρύς. Δεν θα αναφερθώ σε όλα. Θα μου πείτε, βεβαίως, αν όλα αυτά αρκούν. Όχι. Ευθέως το λέμε. Βεβαίως και θα θέλαμε να δώσουμε περισσότερα. Δίνουμε, ωστόσο, αυτά που μπορούμε να δώσουμε και επαναλαμβάνουμε σ' όλους τους τόνους ότι θα ισχύσουν οι δεσμεύσεις που αναλάβαμε. Επαναλαμβάνουμε σ' όλους τους τόνους ότι την ιδιαίτερη σχέση που καλλιεργήσαμε με τους αγρότες, με τους συνταξιούχους, με τους μισθωτούς, θα την τιμήσουμε, αλλά και θα την ενισχύσουμε.

Και όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι εμείς αναγκαζόμαστε να διευθετήσουμε κάποιους ξεχασμένους λογαριασμούς. Ενδεικτικά θυμίζω: Τέσσερα δισεκατομμύρια ευρώ μόνο είναι τα «ανοίγματα» και οι ζημιές της Αγροτικής Τράπεζας, περισσότερα δηλαδή απ' όσα πληρώνουμε για τις συντάξεις του δημοσίου. Τέσσερα δισεκατομμύρια ευρώ είναι οι συσσωρευμένες ζημιές της Ολυμπιακής. Πέντε δισεκατομμύρια ευρώ είναι τα χρέη του Ο.Σ.Ε.. Θυμίζουμε επίσης τα χρέη που παραλάβαμε στην «ΠΥΡΚΑΛ», στην Ε.Α.Β., στην Εμπορική, στον Ο.Τ.Ε.. Θυμίζουμε επίσης τα 150.000.000 ευρώ που πληρώνουμε εμείς για το Λ.Α.Φ.Κ.Α., για τα έξοδα των swaps, και για τα μελλοντικά έσοδα που ξοδεύτηκαν πριν από την ώρα τους. Και άλλα πολλά, βεβαίως, που θα έφθαναν για να ικανοποιήσουν πολλαπλάσια τις ανάγκες της κοινωνίας μας.

Υποστηρίζουν επίσης οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ο Προϋπολογισμός αυτός είναι αναξιόπιστος. Εν μέρει, η κριτική αυτή οφείλουμε να πούμε ότι δικαιολογείται. Όταν χρόνια τώρα παίζεις με τα κατασκευάσματα της δημοκρατικής λογιστικής, είναι λογικό να σου φαίνεται περίεργο όταν έχεις μπροστά σου έναν Προϋπολογισμό που δεν έχει τέτοια στοιχεία.

Επανερχονται επίσης οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο θέμα της απογραφής, με το επιχείρημα ότι η διαδικασία αυτή εξέθεσε τη χώρα. Το επαναλαμβάνουμε για ακόμη μία φορά. Ας μην είμαστε αφελείς. Όλοι γνώριζαν ότι υπήρχαν κρυφά ελλείμματα. Όλοι γνώριζαν ότι υπήρχαν κρυφά χρέη. Όλοι γνώριζαν ότι κρύβαμε τα σκουπίδια κάτω απ' το χαλί. Για άλλο πράγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μπορείτε να μας κατηγορήσετε: Για το γεγονός ότι δεν γνωρίζαμε το ακριβές ύψος του ελλείμματος. Αλλά είμαστε σίγουροι ότι ούτε εσείς το γνωρίζατε, γιατί απλά είχατε χάσει το λογαριασμό. Και σ' αυτήν την περίπτωση, όπως πετυχημένα έχει ειπωθεί, «δεν είναι σοβαρό να κατηγορείς το θερμόμετρο, που χρησιμοποιείς, για τον πυρετό που σου δείχνει».

Το λέω αυτό γιατί κάποιοι, ακόμα και σήμερα, στην προσπάθειά τους να αμφισβητήσουν τα στοιχεία της απογραφής φτάνουν, δυστυχώς, στο σημείο να αμφισβητούν τα απολογιστικά στοιχεία των κυβερνήσεών τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η διαχρονική εξέλιξη του χρέους της κεντρικής κυβέρνησης, όχι της γενικής που υποτίθεται ότι έχει επηρεαστεί από την απογραφή.

Για το 2000, ενώ προϋπολογίζατε το έλλειμμα στα 3.600 εκατομμύρια ευρώ, το στείλατε στα 5.200. Για το 2002 το προϋπολογίζατε στα 2.000 εκατομμύρια ευρώ και το στείλατε στα 5.300. Για το 2003 το προϋπολογίζατε στα 5.300 εκατομμύρια ευρώ και στο στείλατε στα 9.900. Μετά αναγκαστικά στείλατε τα «χαιρετίσματα στην εξουσία» και ένα λογαριασμό ούτε λίγο ούτε πολύ μόλις 12.200 εκατομμύρια ευρώ σωρευτικό για την εν λόγω τετραετία. Τι χρειαζόταν άλλων μαρτύρων έχουμε;

Επίσης, οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υποστηρίζουν ότι η οικονομία στη δεκαοκτάμηνη διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία έχει καταρρεύσει. Μάλιστα, επικαλούνται τους υψηλότερους ρυθμούς αύξησης του Α.Ε.Π. σε σχέση με τους σημερινούς.

Κατ' αρχάς οφείλουμε να επαναλάβουμε αυτό που ξέρουμε όλοι, ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας μας είναι ο υψηλότερος στην Ευρώπη και μάλιστα χωρίς η ανάπτυξη αυτή να είναι «φουσκωμένη», είτε από τα κέρδη των ολίγων στο χρηματιστήριο, είτε από τα ολυμπιακά έργα, είτε από τις υψηλές κρατικές δαπάνες.

Επίσης, πρέπει να πούμε ότι οι «Κασσάνδρες» έπεσαν έξω

στις εκτιμήσεις τους, όπως παταγωδώς έπεσαν έξω με τις χαιρέκακες εκτιμήσεις για τις διαπραγματεύσεις του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Θυμόμαστε τη συζήτηση του προηγούμενου προϋπολογισμού. Άλλος έλεγε ότι το έλλειμμα θα παραμείνει στο 6,5%. Υπενθυμίζουμε ότι το έλλειμμα έπεσε πάνω από δύο ποσοστιαίες μονάδες, χωρίς, μάλιστα, να χρειαστούν πρόσθετα μέτρα. Άλλος έλεγε ότι αν ο ρυθμός ανάπτυξης ξεπερνούσε το 3,5%, θα συνιστούσε να στηθεί έφιππος ανδριάντας στον Υπουργό Οικονομίας, ενώ παράλληλα θα έσκιζε το πτυχίο του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ούτε ανδριάντες ζητάμε, ούτε τα πτυχία σας θέλουμε να σκίσετε. Ζητάμε τη σοβαρή και αυστηρή, αν θέλετε, κριτική μαζί με την τεκμηριωμένη πρότασή σας, κάτι που βεβαίως μέχρι σήμερα δεν έχουμε δει.

Επίσης, οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επικεντρώνουν την κριτική τους στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κάνοντας λόγο για αντιαναπτυξιακό ολισθήμα της Κυβέρνησης. Χωρίς να θέλω να υποβαθμίσω τη σημασία του σημαντικού αυτού «εργαλείου», θα πω μόνο ότι το ύψος του είναι μικρότερο από τους τόκους που πληρώνουμε για τα χρέη που δημιουργήσαμε. Καλό θα ήταν αυτοί που σήμερα «χύνουν μαύρα δάκρυα» για τις αυξομειώσεις του να αναλογιστούν τις ευθύνες τους, μιας και θα μπορούσαμε σήμερα να έχουμε έως και διπλάσιο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Δεύτερη παρατήρηση: Ναι, είναι αλήθεια ότι μειώθηκε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων το 2005, όμως δεν πρέπει να διαστρεβλώνουμε την αλήθεια και να μη λέμε ότι το 2002 σε ποσοστό 35%, το 2003 σε ποσοστό 41%, το 2004 σε ποσοστό 44% -το μισό δηλαδή πρόγραμμα- το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ήταν ολυμπιακά έργα. Θέλετε να δούμε πόσο πέφτει η συμμετοχή των ολυμπιακών έργων το 2005; Μόλις στο 13%.

Τρίτη παρατήρηση: Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για το 2006 προβλέπεται αυξημένο κατά 9% σε σχέση με το περσινό. Θα θέλαμε να μας πουν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ποια χρονιά χωρίς την επιρροή των ολυμπιακών έργων το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ήταν μεγαλύτερο.

Τέταρτη παρατήρηση: Ειλικρινά κατανοούμε τις ανάγκες του αντιπολιτευτικού λόγου, αλλά όταν κάποιος κάνει λόγο για κατάρρευση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, καλό θα είναι να μπουν στον κόπο να δουν ότι για τα έργα της περιφέρειας, παραδείγματος χάριν, προβλέπονται αυξημένες πιστώσεις κατά 40%, ότι σε βασικούς τομείς προβλέπονται σημαντικές αυξήσεις για το 2006.

Αναφέρω χαρακτηριστικά: Γεωργία, αύξηση 26%, δάση 21%, ενέργεια 27%, πολιτισμός 10%, εκπαίδευση 20%, δημόσια διοίκηση 33%, περιφερειακά έργα -και αυτό είναι σημαντικό- 40%.

Όμως, μιας και μιλάμε για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, καλό θα ήταν να δοθούν μερικές απαντήσεις για τα όσα προσφάτως ακούγονται σχετικά με την πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Υποστηρίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι πάμε σε συνεχείς αναθεωρήσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης επειδή όπως λέτε δεν έχουμε στρατηγική για την ανάπτυξη.

Νομίζω ότι όλοι γνωρίζετε -και μάλιστα πολύ καλά- γιατί πάμε σε αυτές τις αναθεωρήσεις. Πάμε σε αναθεωρήσεις γιατί πολλά και σημαντικά έργα ήταν στον αέρα, γιατί άλλα εξ αυτών είχαν προβληματική ωριμότητα, γιατί άλλα εξ αυτών επίσης είχαν ελλιπή σχεδιασμό, γιατί πολλά εξ αυτών ήταν απλοί τίτλοι, γιατί υπήρχαν σημαντικές και καθοριστικές ελλείψεις στο θεσμικό πλαίσιο, γιατί όλα τα καινοτόμα έργα που είχαν προγραμματισθεί, είχαν κολλήσει, με αποτέλεσμα εσείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να τα έχετε απεντάξει από την πρώτη αναθεώρηση. Και τώρα έρχεστε και μας ζητάτε τα ρέστα.

Πάμε επίσης σε αναθεώρηση, για να τα κατευθύνουμε πόρους προς την περιφέρεια μέσω των περιφερειακών προγραμμάτων. Και αυτό γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στρατηγική μας είναι η άμβλυνση των ανισοτήτων σε επίπεδο περιφερειών, η οποία ομολογουμένως εξακολουθεί να υποκρύπτει θύλακες ανισοτήτων μέσα σε κάθε περιφέρεια.

Υποστηρίζετε επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι

υποτελικά δεχθήκαμε την οριζόντια περικοπή 518.000.000 ευρώ, ενώ θα μπορούσαμε να την αποφύγουμε. Κατ' αρχάς μας αναγκάζετε να σας υπενθυμίσουμε ότι τα ποσά αυτά αφορούν την δική σας διαχείριση, τα έργα και τις ημέρες σας. Θα σας θυμίσουμε επίσης ότι προ των θυρών ήταν η αναστολή του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Πέρα όμως από αυτό, προκαλεί η άποψη που θέλει να μη βλέπεις τις ευθύνες σου και να ασχολείσαι απλά σε ποιου χέρια θα σκάσει η χειροβομβίδα που έχεις πετάξει. «Παλιά μου τέχνη κόσκινο» θα μου πείτε, το είδαμε άλλωστε να συμβαίνει και με άλλα έργα. Χαρακτηριστικό το έργο του Εθνικού Κτηματολογίου, το πρόστιμο του οποίου ξεχρεώθηκε από τη Νέα Δημοκρατία.

Μήπως και εκεί, αγαπητοί συνάδελφοι, κακώς πληρώσαμε εκείνη την οριζόντια περικοπή, εκείνο το πρόστιμο, για το οποίο εσείς ευθύνεστε και το οποίο εσείς συμφωνήσατε για να κλείσει αυτή η υπόθεση; Ή μήπως εμείς έχουμε ευθύνες για το ελαιοκομικό μητρώο, για το νοσοκομείο της Κέρκυρας, για τα έργα στην Κακιά Σκάλα, για την Ψυτάλεια και για άλλες δεκάδες έργα, των οποίων τα σπασμένα πληρώνουμε ακόμη και σήμερα;

Υποστηρίζουν επίσης οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ξαφνικά το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν πάει καλά και ότι οι απορροφήσεις έχουν κολλήσει. Παρά το γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η κριτική αυτή διατρέχει μία ταμειακή αντίληψη, η οποία ομολογούμενως αποπροσανατολίζει από άλλους πιο ποιοτικούς στόχους που έχουν να κάνουν με το αναπτυξιακό αποτέλεσμα, δεχόμαστε την πρόκληση.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά σχετικό πίνακα που φαίνεται σε ποια άσχημη κατάσταση παραλάβαμε τα επιχειρησιακά προγράμματα και πού βρίσκονται σήμερα.

Θα μας ρωτήσετε, βεβαίως, εάν είμαστε ικανοποιημένοι. Θα πούμε «όχι» γιατί υπάρχει και το καλύτερο, αλλά να βλέπουμε την αφετηρία, να βλέπουμε και τι παραλάβαμε. Να θυμηθούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το Φεβρουάριο του 2001 δεν ήταν έτοιμες οι διαχειριστικές αρχές, όπως επίσης δεν υπήρχε σύστημα πιστοποιημένων ελέγχων μέχρι το 2004.

Καταθέτω τη σχετική αλληλογραφία με τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως επίσης θα πρέπει να τονίσω ότι θα πρέπει να θυμηθούμε πως το 70% των έργων που εντάχθηκαν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης εντάχθηκαν με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς αξιολόγηση, έργα ανώριμα δηλαδή, χωρίς μελέτες, που ήταν αδύνατο να συμβολαιοποιηθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να θυμηθούμε επίσης ότι το Μάρτιο του 2004 οι μισές ακριβώς δαπάνες, για την ακρίβεια το 49%, αφορούσαν προκαταβολές και πληρωμές έργων της προηγούμενης προγραμματικής περιόδου, αφορούσαν, δηλαδή, τις επονομαζόμενες έργα-γέφυρες. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί σήμερα να έρχεσθε και να λέτε ότι θα χάσουμε λεφτά το 2005 εξαιτίας του κανόνα «n+2». Μάλιστα, έχετε μπει σε μια πλειοδοσία για το ποιος θα πει το μεγαλύτερο ποσό που θα χάσουμε.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο έλεγχος του κανόνα «n+2» για το 2005 αναφέρεται στην πορεία του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης μέχρι το 2003. Αναφέρεται στη χρονική περίοδο που εσείς είχατε την ευθύνη. Μην πλειοδοτείτε, λοιπόν, γιατί όσο μεγαλύτερο ποσό θα λέτε, τόσο μεγαλύτερες ευθύνες στο κόμμα σας θα χρεώνετε.

Τέλος, υποστηρίχθηκε από τους εισηγητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι επιβαρύνουμε τα περιφερειακά προγράμματα με εθνικά έργα, με αποτέλεσμα τα χρήματα της περιφέρειας να μην πάνε για περιφερειακά έργα, αλλά για εθνικά.

Ειλικρινά εκπλησσομαι για την ποιότητα αυτής της κριτικής, γιατί από τα 700.000.000 της πρόσφατης αναθεώρησης τα 400.000.000 πήγαν σε περιφερειακά έργα.

Δεύτερο και πιο σημαντικό: Αν κάποιοι έβαλαν βρόγχο στα περιφερειακά προγράμματα, αν κάποιοι την ώρα που έλεγαν ότι το 70% των πόρων θα οδηγηθεί στην περιφέρεια, έπαιρναν τα

χρήματα των περιφερειακών προγραμμάτων για να τα βάλουν στα εθνικά έργα, δεν ήταν άλλοι από τους Υπουργούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Χαρακτηριστικά αναφέρω: Μόνο το Π.Ε.Π. Θεσσαλίας επιβαρύνθηκε με 74.000.000 ευρώ για τον οδικό άξονα Ε 65. Για το ίδιο έργο επιβάρυναν το Π.Ε.Π. Στερεάς Ελλάδος με 58.000.000. Είχαν δεσμεύσει για έναν άλλο οδικό άξονα, για το δυτικό άξονα το Π.Ε.Π. της Ηπείρου με 44.000.000 ευρώ. Για τον ίδιο οδικό άξονα επιβάρυναν το Π.Ε.Π. δυτικής Ελλάδος με 42.000.000 ευρώ και πάει λέγοντας. Θα καταθέσω για τα Πρακτικά τα σχετικά στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να πούμε τώρα τι κάναμε εμείς: Παραπέμψαμε αρκετά από τα έργα αυτά στη συγχρηματοδότηση και απελευθερώσαμε τις δεσμευμένες πιστώσεις για να γίνουν έργα στην περιφέρεια, που εσείς ξεχάσατε και την οποία προσφάτως θυμηθήκατε. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς έχουμε μία άλλη λογική για την περιφέρεια, μία άλλη λογική για τους αριθμούς, γιατί πίσω από τους αριθμούς –επιμένουμε– κρύβονται άνθρωποι, βρίσκονται οι αγρότες, βρίσκονται οι συνταξιούχοι, βρίσκονται οι μισθωτοί και γιατί θέλουμε να εστιάσουμε στις πολιτικές που υπαγορεύουν τους αριθμούς και όχι στους αριθμούς που υπαγορεύουν τις πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ θα μου επιτρέψετε να κάνω ένα σχόλιο για τη σημαντική επιτυχία της χώρας μας στις διαπραγματεύσεις του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Δεν ήταν στις προθέσεις μου, αλλά όταν βλέπω τη χαϊρέκακη κριτική να διαδέχεται η μικροψυχία, μπαίνω στον πειρασμό γιατί πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν είναι τα πάντα η αντιπολίτευση, γιατί απλά καθημερινά κρινόμαστε όχι μόνο για τις αντιθέσεις μας, αλλά και για τις θέσεις μας. Γιατί πέρα από την αντιπολιτευτική κριτική υπάρχει και η μεγαλόθυμη αναγνώριση. Γιατί, όπως και να το κάνουμε, είναι αλήθεια ότι πετύχαμε 20.000.000.000 ευρώ για την Ελλάδα. Είναι αλήθεια ότι εξασφαλίσαμε την Κοινή Αγροτική Πολιτική και τις αγροτικές επιδοτήσεις μέχρι το 2013. Είναι αλήθεια ότι πήραμε ακόμα ένα χρόνο παράταση για τις απορροφήσεις. Είναι αλήθεια ότι αυξήσαμε από το 75% στο 85% το ποσοστό χρηματοδότησης των προγραμμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κι όλα αυτά όταν η Ευρώπη –και αυτό είναι αλήθεια– το 2005 δεν είναι η Ευρώπη του 1999. Όταν περισσότεροι εταίροι, δώδεκα τον αριθμό, διεκδικούν κομμάτι από μία αντικειμενικά μικρότερη πίττα. Όταν οι Κασσάνδρες και όλοι όσοι καταστροφολογούσαν διαψεύστηκαν, η χώρα μας με συντονισμένες κινήσεις πέτυχε όλους τους στόχους, δεν έχασε ούτε ένα ευρώ εξασφαλίζοντας με τον καλύτερο τρόπο το μέλλον της επόμενης προγραμματικής περιόδου. Και αυτή την αλήθεια όσο και αν κάποιοι προσπαθούν να την μειώσουν, δεν θα μπορέσουν να τα καταφέρουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας μεγάλος φιλόσοφος έλεγε ότι η αλήθεια περνά από τρία στάδια. Στο πρώτο λοιδορείται, στο δεύτερο πολεμάται βίαια, στο τρίτο θεωρείται αναπόφευκτη. Έχω την αίσθηση ότι στο επίπεδο της οικονομίας μας διανύουμε το τρίτο στάδιο. Και το λέω αυτό όχι μόνο γιατί περάσανε τα δύο προηγούμενα στάδια, αλλά γιατί η αλήθεια στην οικονομία είναι απαίτηση και των εταίρων μας και των καιρών και των πολιτών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκοπήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Έχω την αίσθηση ότι έχει ένα πρόβλημα ο διάλογος τον οποίο διεξάγουμε. Χωρίς αμφιβολία όταν κατέλθω από το Βήμα θα πάρω τα συγχαρητήρια των συναδέλφων μου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως και όλοι οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας παίρνουν τα συγχαρητήρια των συναδέλφων τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και

Οικονομικών): Δεν νομίζω ότι υπάρχει συνάδελφός σας στην Αίθουσα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Υπάρχουν, κύριε Υπουργέ.

Ο καθένας διατυπώνει από του Βήματος της Βουλής τη δική του αλήθεια μέσα από πολλούς αριθμούς και αυτό αποτελεί ένα πρόβλημα κατά τη διάρκεια της συζήτησης, αποτελεί πρόβλημα, ιδιαίτερα, για τους πολίτες οι οποίοι μας παρακολουθούν. Πριν ξεκινήσω την εισήγησή μου δεν θα αποφύγω τον πειρασμό να σημειώσω το μεγάλο άγχος που διακατείχε όλους τους εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας και φρόντισαν όλοι από το γενικό εισηγητή μέχρι όλους τους ειδικούς εισηγητές να αναφερθούν στη μεγάλη «επιτυχία» του Πρωθυπουργού κ. Καραμανλή στη τελευταία Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναφέρω, σε άγχος, γιατί έχει προκύψει αυτό από τις τελευταίες δημοσκοπήσεις.

Μετά την κατάρρευση της αξιοπιστίας της Κυβέρνησης υπάρχει μέγας κίνδυνος για την κατάρρευση της αξιοπιστίας και του ίδιου του Πρωθυπουργού και πρέπει να την προστατέψουμε. Ο γενικός εισηγητής είπε ότι αυτή η επιτυχία δεν οφείλεται στον αυτόματο πιλότο, δεν μας είπε όμως, όπως είναι το σωστό, ότι οφείλεται –επιτρέψτε μου το νεολογισμό– στον «αυτόματο Μπαρόζο» και ότι η παρουσία του Πρωθυπουργού της χώρας στις Βρυξέλλες κανέναν σχεδόν απολύτως ρόλο δεν έπαιξε στην όλη διαπραγμάτευση.

Τώρα, όσον αφορά τον Προϋπολογισμό, μια σημαντική διαπίστωση είναι ότι δεν εμφανίζονται στον Προϋπολογισμό διακριτές πολιτικές που να στηρίζονται σε συγκεκριμένα προγράμματα, που να θέτουν μετρήσιμους στόχους κατά τομέα, που να δίνουν τη δυνατότητα αξιολόγησης τελικής και ενδιάμεσης, που να επιδέχονται διορθωτικές παρεμβάσεις και όχι μόνο, ανατροπές ή εγκατάλειψη, που να κατοχυρώνουν εν τέλει στοιχειωδώς, τουλάχιστον, την έννοια του προγραμματισμού, που να υπηρετούν ένα σχεδιασμό κάποιων ετών. Δείγμα γραφής και για το φετινό Προϋπολογισμό αποτελεί ο προϋπολογισμός του 2005. Αποτελεί και δείγμα γραφής της αξίας που δίνει η ίδια η Κυβέρνηση στον κατά τα άλλα σπουδαιότερο, της χρονιάς, νόμο του κράτους.

Ο πρώτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, ο πιο αξιόπιστος κατά τον Πρωθυπουργό προϋπολογισμός της δεκαετίας εγκαταλείφθηκε ήδη από τον Μάρτιο του 2005. Το χειρότερο απ' όλα, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το γνωρίζαμε όλοι. Όχι μόνο εμείς που το επισημάναμε κατά τη συζήτηση αλλά και η ίδια η Κυβέρνηση και ο κ. Αλογοσκούφης. Φέτος το ατόπημα επαναλαμβάνεται χωρίς φειδώ και περίσκεψη προς δόξα της Κυβέρνησης αλλά και της αξιοπιστίας συνολικά του πολιτικού συστήματος της χώρας.

Η μόνη ελπίδα και αγωνία του κ. Αλογοσκούφη είναι οι αναμενόμενες αποφάσεις του ECOFIN του Ιανουαρίου, ελπίδα που βασίζεται στη μεταφυσική και στο καθιερωμένο πλέον στρουθοκαμηλισμό του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης.

Διαπίστωση και πεποίθησή μου για το φετινό Προϋπολογισμό είναι ότι δεν γράφτηκε για τα οικονομικά πράγματα της χώρας του 2006. Γράφτηκε αφενός για την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αφετέρου για την Αντιπολίτευση της οποίας επιχειρεί να περιορίσει τα επιχειρήματα.

Επιχειρεί λοιπόν να πείσει την Επιτροπή ότι λαμβάνονται μέτρα που θα οδηγήσουν στην επίτευξη των στόχων και των δεσμεύσεων που αναλαμβάνει η χώρα υπό το καθεστώς της επιτήρησης που επίσημα πλέον μας έχει επιβληθεί. Προαναγγέλλονται και άλλα μέτρα με ξεκάθαρο τρόπο, σε μια από τις τελευταίες συνεντεύξεις του κ. Αλογοσκούφη που έχει στόχο να εξευμενίσει την Επιτροπή, να προετοιμάσει τους πολίτες για τα χειρότερα, αλλά και να εξασφαλίσει ένα προσωπικό άλλοθι. Κατά τούτο τουλάχιστον ο Υπουργός της Οικονομίας έγινε σοφότερος σε σχέση με πέρυσι.

Συγχρόνως εμφανίζει μια παραπλανητική εικόνα για να ακυρώσει τα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης, επιλέγοντας οπτικές γωνίες της εξέτασης των πραγμάτων, συγκρίνοντας ανάμεσα πράγματα, αποκρύπτοντας στοιχεία με παιδαριώδη καμιά φορά τρόπο. Τελικά και μετά την περσινή εμπειρία κατάφερε η Κυβέρνηση να μην την πιστεύει κανείς, ούτε η Επιτροπή της

Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε οι Έλληνες πολίτες!

Αυτή η έλλειψη εμπιστοσύνης προς την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης που καταγράφεται με ξεκάθαρο τρόπο σε όλες τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, είναι μια από τις παραμέτρους που επιδεινώνουν σοβαρά την κατάσταση της καταρρέουσας πλέον ελληνικής οικονομίας.

Βεβαίως, ούτε σκέψη γίνεται για μια σοβαρή αντιμετώπιση της σημερινής κατάστασης. Μια σοβαρή αντιμετώπιση θα μπορούσε να περιλαμβάνει μια πολυκομματική συνεννόηση ή –γιατί όχι;– και συμφωνία που θα αφορούσε ένα σχεδιασμό κάποιων ετών και ίσως και έναν νέο τρόπο κατάρτισης του Προϋπολογισμού.

Αυτή τη δυνατότητα την απειπόλησε η Νέα Δημοκρατία με την περιφημη απογραφή, μια ενέργεια που πρωταρχικό στόχο είχε να εκθέσει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στη συνείδηση των Ελλήνων και να μεταφέρει ελλείμματα επόμενων ετών σε προηγούμενα.

Τα καταστροφικά αποτελέσματα της περίφημης απογραφής είναι πλέον γνωστά και διαπιστωμένα από όλους και αποδεκτά από ένα μεγάλο μέρος της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς σας προτείνουμε να την κάνουμε μαζί την απογραφή, για να έχει πραγματικά χαρακτηριστικά. Εσείς κλείσατε όλες τις πόρτες της συνεννόησης. Είναι γνωστό πλέον και παραδεκτό –και πιστεύω αποδεκτό από όλους μας– ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα του Προϋπολογισμού του 2005 υπήρξε η κατάρρευση των εσόδων. Πρόκειται για μια κατάρρευση που προσεγγίζει τα όρια του κραχ, όσον αφορά τον Φ.Π.Α., παρόλο που αυξήθηκε κατά μια μονάδα. Τα έσοδα από τον Φ.Π.Α. έφτασαν στο επίπεδο των εσόδων του 1989. Οι καταναλωτές, βέβαια, τον πληρώνουν, οι επιχειρήσεις τον εισπράττουν, αλλά δεν τον αποδίδουν. Πρόκειται για μία εκτεταμένη φοροκλοπή και για μια έμμεση χρηματοδότηση κάποιων επιχειρήσεων.

Κύρια αιτία βεβαίως της κατάρρευσης αποτελεί το «παυλοπούλικής» εκδοχής επανιδρυμένο κράτος.

Δεν καταλαβαίνω, μετά από αυτήν την εμπειρία του 2005, πού βασίζεται η αισιόδοξη εκτίμηση της Κυβέρνησης για τα έσοδα του 2006, εκτίμηση η οποία προϋποθέτει ότι θα καλυφθούν οι απώλειες του 2005 –2.000.000.000 ευρώ περίπου κατά την εκτίμηση της Κυβέρνησης– και θα εισπραχθούν επιπλέον άλλα 3.000.000.000 με 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτήν την αισιοδοξία μόνο οι μεταφυσικές ελπίδες του κ. Αλογοσκούφη μπορούν να την εξηγήσουν.

Όσον αφορά τώρα τις πηγές εσόδων, αναφέρθηκαν αρκετοί συνάδελφοί μου πριν από εμένα, ένα δείγμα γραφής για την πραγματική στόχευση του Προϋπολογισμού αποτελεί η σχέση των έμμεσων και άμεσων φόρων. Όσο δυσμενέστερη υπέρ των έμμεσων φόρων γίνεται, τόσο περισσότερο επιβαρύνονται τα χαμηλά εισοδήματα και οι φτωχοί Έλληνες.

Το 2006, λοιπόν, αυξάνονται οι έμμεσοι φόροι κατά 8,8%, τέσσερις φορές περισσότερο. Πρόκειται δηλαδή για υπερτετραπλάσια αύξηση από την αύξηση του 2001. Οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται κατά 6,3%. Την προηγούμενη χρονιά, το 2005, αυξήθηκαν περισσότερο, κατά 8,8%.

Η σχέση ανατρέπεται προς το δυσμενέστερο, επιτείνεται η ανισομέρεια και βέβαια όλοι αποδεχόμαστε –φαντάζομαι σ' αυτό να συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ– ότι επιβαρύνονται περισσότερο τα χαμηλά εισοδήματα και οι φτωχοί Έλληνες.

Το ίδιο συμβαίνει και με τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης. Για τα καύσιμα ομιλώ. Προβλέπεται να αυξηθεί κατά το 2006 κατά 13,7%. Το 2005 αυξήθηκε πολύ λιγότερο, κατά 1,8%. Η επιβάρυνση αφορά και πάλι τους φτωχούς ανθρώπους. Η επίθεση που γίνεται μ' αυτόν τον Προϋπολογισμό στα χαμηλά εισοδήματα και τους φτωχούς Έλληνες, είναι χαρακτηριστική.

Το παράδειγμα αποτελεί δείγμα γραφής. Για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που αποτελεί και ένα μεγάλο μέρος της εισήγησής μου, θα έλεγα ότι αποτελεί παραλειπόμενο του Προϋπολογισμού. Βαίνει προς εξαφάνιση. Φαίνεται –υποθέτω, προβλέπω– ότι έχετε αποφασίσει να μην αναφέρεται ως μέγεθος του Προϋπολογισμού στα επόμενα χρόνια και να καλύπτει μόνο συγχρηματοδοτούμενα έργα.

Εφέτος, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αποτελεί το χαμηλότερο επί του Α.Ε.Π. ποσοστό της δεκαετίας. Πρόκειται

για επιστροφή στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Η επιστροφή βέβαια της Κυβέρνησης είναι συνολική. Η λέξη «επιστροφή» είναι μία λέξη που τη χαρακτηρίζει. Άλλοι συνάδελφοί σας επιστρέφουν σε παλαιότερες δεκαετίες. Η «παυλοπούλική» επανίδρυση του κράτους, η προφορική συνέντευξη, η ανασύσταση της Αγροφυλακής, χωρίς αμφιβολία παραπέμπουν σε παλαιότερες δεκαετίες.

Δεν είστε οι χειρότεροι, επομένως, κύριοι του οικονομικού επιτελείου. Όλα είναι σχετικά. Μπορείτε να νιώθετε άνετα ή να μη νιώθετε τόσο άσχημα.

Πολύς λόγος έγινε και από τον προηγούμενο συνάδελφο για τις απορροφήσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για το 2006 προβλέπεται για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα το ποσό των 6,1 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτό το ποσό, όπως όλοι αντιλαμβάνονται, είναι ανεπαρκές για να μας οδηγήσει σε μια πλήρη αξιοποίηση ή απορρόφηση των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Θα πρέπει τα επόμενα δύο χρόνια να απορροφήσουμε περίπου 20.000.000.000, κάτι το οποίο δεν μπορεί να γίνει, αφού η επόμενη χρονιά, το 2006, θα έπρεπε να ήταν η χρονιά στην οποία θα σημειωνόταν το μέγιστο δυνατό της απορρόφησης.

Με βάση, λοιπόν, την παραπάνω εξέλιξη προβλέπουμε –και φοβάμαι ότι προβλέπουμε με ασφάλεια– απώλειες κοινοτικών πόρων που θα φθάσουν σε πολύ μεγάλα ποσοστά και εδώ διαφωνώ με τον προηγούμενο συνάδελφο. Βεβαίως, αυτό θα αποτελέσει πρόβλημα για την εθνική οικονομία, αλλά θα επιφέρει ένα ακόμα καίριο πλήγμα, μετασυστασιακό πλήγμα, αυτήν τη φορά στην ελληνική περιφέρεια. Βεβαίως, στη μετασυστασιακή περίοδο περίσσεψαν τα λόγια για την ελληνική περιφέρεια, ιδιαίτερα εκ μέρους του Πρωθυπουργού που αναδεικνύεται σε πρωθυπουργό των λόγων για μια σειρά θεμάτων. Αυτή είναι η εκτίμησή μας και μάλιστα με πολλά επιχειρήματα για την πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Για το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων είπα ότι βαίνει κυριολεκτικά προς εξαφάνιση. Ας δούμε τι συμβαίνει με εκείνο το τμήμα του Κοινοτικού πλαισίου Στήριξης που αφορά αμγώς την περιφέρεια, τα περιφερειακά προγράμματα, τα Π.Ε.Π.. Επιμένω ότι περικλοπύνονται άγρια. Δεν με έπεισε ο προηγούμενος συνάδελφος. Καλούνται τα Π.Ε.Π. να πληρώσουν κεντρικές υποχρεώσεις της Κυβέρνησης, υποχρεώσεις που δεν τις είχαν χρεωμένες καταρχάς. Η αναφορά του κυρίου συναδέλφου αφορούσε υποχρεώσεις, που από την αρχή ήταν ενταγμένες στα Π.Ε.Π. διαφόρων περιφερειών της χώρας. Ας δούμε το παράδειγμα της δικής μου περιφέρειας. Εντάχθηκαν πρόσφατα δύο έργα της Εγνατίας Οδού πολύ υψηλού κόστους. Αυτό σημαίνει απένταξη από το πρόγραμμα σειράς έργων που προγραμματίστηκαν –υποθέτω– απ' όλους τους νομούς της περιφέρειας. Σημειώνω ιδιαίτερα ότι κανείς δεν γνωρίζει ποια έργα απεντάχθηκαν, ποιος πήρε τις αποφάσεις και με βάση ποια λογική.

Ένα ακόμα παράδειγμα, που αφορά τα Π.Ε.Π. ίσως όλης της χώρας, είναι η ένταξη σε αυτά επενδυτικών σχεδίων που ολοκληρώθηκαν τα προηγούμενα χρόνια. Ανταγωνίζονται οι περιφερειαρχες να εντάξουν τέτοια παλιά επενδυτικά σχέδια, για να παρουσιάσουν υψηλές απορροφήσεις. Τα Π.Ε.Π., κύριοι συνάδελφοι, όχι απλώς καταστρατηγήθηκαν, αλλά στην πράξη έχουν καταργηθεί με εντελώς αυθαίρετο τρόπο –και αυτό είναι το χειρότερο– χωρίς να γνωρίζουν οι φορείς και οι τοπικές κοινωνίες το πώς και το γιατί. Η δουλειά που έγινε μέσω της συμμετοχικής διαδικασίας του δημοκρατικού προγραμματισμού, ο σχεδιασμός, η πρόβλεψη, οι στόχοι εγκαταλείπονται. Η λέξη «επιστροφή» είναι αυτή που εκφράζει αυτό που συμβαίνει και στα περιφερειακά προγράμματα. Έχουμε επιστροφή σε προηγούμενες δεκαετίες. Φοβάμαι ότι η μόνη ταχύτητα, την οποία διαθέτει το όχημα της Κυβέρνησης, είναι η όπισθεν. Τραβήξτε, τουλάχιστον, το πόδι σας από το γκάζι. Είναι το μόνο που μπορείτε να κάνετε. Για να αλλάξετε ταχύτητα φαίνεται ότι δεν υπάρχει ελπίδα.

Βεβαίως, κανείς δεν μπορεί να μιλήσει για την ελληνική περιφέρεια, χωρίς να μιλήσει για τους αγρότες, για τον πρωτογενή τομέα της οικονομίας. Δεν θα αναφερθώ αναλυτικά στις τραγι-

κές συνέπειες που υφίστανται οι αγρότες από την ανύπαρκτη πραγματικά πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Θα μεταφέρω ένα κλίμα, το οποίο πιστεύω ότι οι περισσότεροι γνωρίζουν. Είναι ένα κλίμα απελπισίας. Αυτή είναι η καταλληλότερη λέξη σήμερα για την ελληνική ύπαιθρο. Είναι η πρώτη φορά που οι αγρότες αυτήν την περίοδο πηγαίνουν στα χωράφια τους χωρίς καμία διάθεση. Δεν τους ενδιαφέρει καθόλου η ποσότητα, την οποία θα παράγουν. Δεν έχει νόημα για το εισόδημά τους. Αυτό είναι πρωτοφανές. Εγώ, τουλάχιστον, δεν το θυμάμαι να έχει συμβεί ποτέ.

Θα δώσω, όμως, ένα παράδειγμα, για να δούμε πώς διαχειρίζεται τον αγροτικό τομέα η Νέα Δημοκρατία. Στο τέλος του 2004 το Υπουργείο Γεωργίας ή Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, όπως λέγεται, πανηγύριζε γιατί, ασκώντας το δικαίωμα του βέτο, μπλόκαρε τις προτάσεις του Αυστριακού τότε επιτρόπου κ. Φίσελνερ που αφορούσαν το θέμα της ζάχαρης. Θα υπέθετε κανείς ότι η άσκηση του βέτο θα αποτελούσε το πρώτο βήμα σειράς ενεργειών, οι οποίες θα οδηγούσαν την Επιτροπή σε ευνοϊκότερες για τη χώρα μας προτάσεις.

Ακούσαμε τότε για την προσπάθεια συγκρότησης κάποιας αναστέλλουσας μειοψηφίας και διάφορα άλλα, τα οποία, όπως αποδείχτηκε, υπήρχαν μόνο στη φαντασία της Κυβέρνησης.

Στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας, τον προηγούμενο μήνα, στις 22 Νοεμβρίου, οι αποφάσεις ήταν οι χειρότερες για τη χώρα μας. Εμείς βρεθήκαμε τραγικά μόνοι. Και βέβαια ούτε σκέψη ούτε λόγος για επιστροφή στις πολύ ευνοϊκότερες για μας προτάσεις του 2004, τις οποίες μπλοκάρουμε τότε με άσκηση βέτο και με πανηγυρισμούς βέβαια εκ μέρους του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Το παράδειγμα είναι ενδεικτικό. Αποτελεί και καταδεικνύει την «αποτελεσματικότητα» με την οποία διαβουλεύεται η Κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θέλω δε να πω ότι, επειδή δεν είναι το μοναδικό, αρχίζουμε να το συνηθίζουμε και να μη μας κάνει εντύπωση. Να είστε βέβαιοι ότι αυτοί που δεν τα συνηθίζουν αυτού του είδους τα παραδείγματα είναι οι αγρότες, οι οποίοι βεβαίως περιμένουν με υπομονή την παρουσία του ίδιου του Πρωθυπουργού της χώρας στα Συμβούλια Υπουργών Γεωργίας, όπως «υπερήφανα» και «αγέρωχα» είχε υποσχεθεί!

Για να επανέλθω, όμως, και να βάλω μία άλλη διάσταση στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, θέλω να αναφερθώ με έναν διαφορετικό τρόπο στον πρωτογενή τομέα.

Ο πρωτογενής τομέας έχει πολύ υψηλά ποσοστά απασχόλησης στην ελληνική περιφέρεια, πολύ μεγαλύτερα, πολλαπλάσια από τον μέσο όρο της χώρας και υπερπολλαπλάσια από τον μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υποθέτω ότι έχετε συνειδητοποιήσει όλοι ότι κι αν ακόμη εξελιχθούν τα πράγματα κατά τις προβλέψεις σας –εάν έχετε προβλέψεις– στον πρωτογενή τομέα θα έχουμε μείωση της απασχόλησης και νέα έξοδο εργατικού δυναμικού από την αγροτική οικονομία. Αυτή η ανεργία θα αφορά αποκλειστικά την ελληνική περιφέρεια.

Ο δευτερογενής τομέας δεν δημιουργεί πλέον πολλές θέσεις εργασίας. Πέρασαν οι παλιές εποχές, πέραν του ότι είναι γνωστή η αποβιομηχάνιση που πλήττει τον κλάδο και βεβαίως η ανύπαρκτη στήριξη εκ μέρους του αναπτυξιακού νόμου της ελληνικής περιφέρειας, του συγκεκριμένου κλάδου.

Πώς σκοπεύετε, κύριοι της Κυβέρνησης, να αντιμετωπίσετε την έξοδο νέου εργατικού δυναμικού από την αγροτική οικονομία; Πώς θα την καλύψετε; Ελπίζετε να μπορούσε να δημιουργήσει ο τριτογενής τομέας, ένας τομέας με ιδιαίτερη καθυστέρηση στην περιφέρεια, ένας τομέας που έχει δηλαδή περιθώρια και ένας τομέας που δημιουργεί απασχόληση, μπορεί να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας. Ποια είναι η χρηματοδότησή του από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Ποιες και πόσες υποδομές και δράσεις του χρηματοδοτούνται στην ελληνική περιφέρεια; Έχουμε κάποια εικόνα σήμερα; Τη μεγάλη του υστέρηση στην περιφέρεια, πώς σχεδιάζετε να την αντιμετωπίσετε;

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της πρόνοιάς σας για τον τριτογενή τομέα στην περιφέρεια, αποτελεί ο αναπτυξιακός νόμος

για τον οποίο τόσο πολύ έχετε μιλήσει. Διαπιστώνει κανείς εύκολα, μελετώντας τον, ότι στα κίνητρά του δεν υπάρχει καμία διαφοροποίηση, μηδενική είναι η διαφοροποίηση μεταξύ κέντρου και περιφέρειας, ανεπτυγμένων και καθυστερημένων περιοχών, όσον αφορά τις υποδομές και δράσεις στην παροχή υπηρεσιών, του τριτογενούς δηλαδή τομέα. Η όποια διαφορά στα κίνητρα αναφέρεται στον πρωτογενή τομέα και είναι εντελώς φυσιολογικό και στα ορυχεία χρυσού και όποια άλλα. Στα μπάζα, δηλαδή. Με αυτό φροντίζετε να στηρίξετε την ελληνική περιφέρεια. Την ανεργία στην ελληνική περιφέρεια τη μετράτε με το δικό σας τρόπο. Τους ανέργους που μετανάστευσαν στο κέντρο ή στα κέντρα και συνεχίζουν να μεταναστεύουν, τους μετράτε εκεί που βρίσκονται σήμερα. Με το δικό σας τρόπο βεβαίως μετράτε και το σύνολο της ανεργίας. Αφαιρέσατε από τους καταλόγους των ανέργων ακόμα και τους ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς, των δύο ωρών εβδομαδιαίως.

Να εξετάσουμε την τύχη και το ρόλο που επιφυλάσσει ο Προϋπολογισμός για τους φυσικούς φορείς της περιφέρειας, τη νομαρχιακή και τοπική αυτοδιοίκηση. Δεν υπάρχει χρόνος. Θα πω μόνο ότι μειώσατε κατά 10,8% τα νομαρχιακά έργα και τα έργα των Ο.Τ.Α. Το δε πολυδιαφημισμένο πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» –κι εδώ θέλω να σταθώ- το 2005 απορρόφησε μόνο δεσμευμένους πόρους της τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τα Υπουργεία δεν έβαλαν ούτε 1 ευρώ. Γλίτωσαν την εισφορά τους. Στον Προϋπολογισμό του 2006 δεν υπάρχει καμία εγγραφή πόρων για τα Υπουργεία που να αφορούν συνεισφορά στο πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ». Πρόκειται για μία εξαπάτηση όχι μόνο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εκτιμώ όμως και όλων των άλλων Υπουργείων, τα οποία, εάν προχωρήσει το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» –που πολύ αμφιβάλλω- θα κληθούν να καταβάλουν την συνεισφορά τους.

Να προχωρήσω γρήγορα και να πω ότι στη μεταολυμπιακή περίοδο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική περιφέρεια πλήττεται βάναυσα από την απώλεια πόρων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα, δύο λεπτά.

...από την κατάργηση των περιφερειακών προγραμμάτων, από τις δραματικές εξελίξεις στην αγροτική οικονομία, από το ανύπαρκτο, στην ουσία, πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, από τις περικοπές των Κ.Α.Π. της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των προγραμμάτων που πανηγυρικά εξαγγέθηκαν, από την πλήρη ανυπαρξία πολιτικής για την περιφερειακή ανάπτυξη, ενώ απολαμβάνει καθημερινά τα μεγάλα λόγια του Πρωθυπουργού και την αγάπη που αφειδώς της προσφέρει.

Η ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας δεν είναι θέμα μόνο πολιτικής προσέγγισης. Είναι και θέμα δικαίου μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Η Νέα Δημοκρατία ποτέ δεν ασχολήθηκε σοβαρά. Ποτέ δεν έκανε σκέψεις για να επισημάνει τις νέες παραμέτρους που επηρεάζουν την ανάπτυξη στην περιφέρεια.

Το Λεκανοπέδιο, παραδείγματος χάρι, έχει πολύ καλές υποδομές μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, πολύ καλές κοινωνικο-οικονομικές συνδέσεις, εναέριες και θαλάσσιες, πολύ καλύτερα ενημερωμένο και πληροφορημένο έμπυχο δυναμικό για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και για τις νέες γενικότερα παραμέτρους κίνησης της οικονομίας, πολύ καλύτερες επαφές και άριστες πελατειακές σχέσεις. Θα έχει πολύ μεγαλύτερες ταχύτητες. Θα λειτουργήσει τελικά σε βάρος της περιφέρειας.

Η Νέα Δημοκρατία ήταν πάντα εχθρός της ελληνικής περιφέρειας. Η εικοσάχρονη πορεία της στην Αντιπολίτευση το απέδειξε με την ενεργητικά αρνητική της στάση σε όλες τις θετικές θεσμικές παρεμβάσεις που αφορούσαν την ελληνική περιφέρεια. Καταψήφισε το ν.1416, το ν.1622, το ν.1828, κατάργηση του νόμου που η ίδια ψήφισε ως οικουμενική κυβέρνηση για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, αποχώρησε από τη Βουλή όταν θεσμοθετήθηκε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Έχει μία παθητικά αρνητική στάση αφού όχι απλά δεν έχει να επιδείξει κάποια πρωτοβουλία, αλλά ούτε καν σκέψη για την περιφέρεια. Οι όποιες αναφορές της είχαν χαρακτήρα ευχών και αναφορά επε-

τειακή.

Πώς θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα; Υποθέτω ότι με την ευρηματικότητά της θα επιχειρήσει μία νέα μεταρρύθμιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Σας παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε Ντόλιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Θα κάνει δύο περιφερειάρχες, ένα διορισμένο και έναν ημιαιρετό, θα έχει από σαράντα συμβούλους, θα προκαλέσει πλήρη σύγχυση και πλήρη αναποτελεσματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Ντόλιο.

Η κ. Μακρή έχει το λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω στο συνάδελφο που προηγήθηκε από εμένα στο Βήμα πως δεν υπάρχει κανένα άγχος να υπερασπιστούμε την πρόσφατη επιτυχία του Πρωθυπουργού. Για υπερηφάνεια θα έπρεπε να μιλάτε, υπερηφάνεια που τη συμμερίζεται όλος ο ελληνικός λαός και κανονικά θα έπρεπε κι εσείς.

Και στη διαπίστωσή σας ότι εδώ καθένas λέει την αλήθεια του, θα ήθελα να σας πω πως μιλούμε για μία πολιτική που αποδοκιμάστηκε και για τη δική μας την πολιτική που επικροτείται.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2006 έχει δύο βασικά στοιχεία. Το πρώτο έχει σχέση με τη σημαντική και υπεύθυνη προσπάθεια που καταβάλει σύσσωμη η Κυβέρνηση για να απαλλάξει τη χώρα από το δημοσιονομικό άγχος μιας ολόκληρης εικοσαετίας, άγχος που κληρονόμησε από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το δεύτερο στοιχείο έχει να κάνει με την αποτελεσματικότητά, τη σταθερότητα και την αποφασιστικότητα με την οποία η Κυβέρνηση όχι μόνο λύνει γόρδιους δεσμούς εισάγοντας μεταρρυθμίσεις, αλλά και βρίσκεται μέσα στους στόχους της επεμβαίνοντας με ρυθμίσεις ήπιας προσαρμογής, παρά το γεγονός ότι οι συνθήκες της διεθνούς συγκυρίας είναι γνωστό ότι είναι εξαιρετικά δυσμενείς.

Σε κανέναν δεν είναι άγνωστη η κατάσταση της οικονομίας των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αναπτυξιακές ισορροπίες είναι εξαιρετικά ευαίσθητες και οι ρυθμοί μεγέθυνσης σταθερά χαμηλοί. Η εικόνα το 2005 επιβαρύνθηκε ακόμα περισσότερο με την κρίση των τιμών του πετρελαίου, πιέζοντας κραταιές οικονομίες -όπως αυτή της Γερμανίας- να καταφύγουν σε μέτρα περιορισμού της ιδιωτικής κατανάλωσης, σε μέτρα άσκησης πειθαρχίας στα δημοσιονομικά της μεγέθη, όπως ο πληθωρισμός, το χρέος και το έλλειμμα.

Από το περιεχόμενο των μέτρων αυτών δύσκολα θα έβγαине η άποψη ότι είναι συμβατά προς μία φιλολαϊκή αντίληψη.

Στο περιβάλλον αυτό η Κυβέρνηση της χώρας έχει την υποχρέωση να τιθασεύσει -και το καταφέρνει- μια σχεδόν ανεξέλεγκτη δημοσιονομική κατάσταση και ταυτόχρονα να συμπεριφερθεί με ευαισθησία, υπευθυνότητα και τόλμη στις δεσμεύσεις της.

Νομίζω ότι είναι πολιτικά θαρραλέο να συμφωνήσουμε πρώτον, για την κρισιμότητα της κατάστασης αυτής και δεύτερον, για την ανάγκη να ανατραπεί με μέτρα και πολιτικές μόνιμου και ουσιαστικού χαρακτήρα. Είναι καιρός, δηλαδή, να ξεφύγουμε από τους ανεύθυνους λαϊκισμούς και τις φτηνές και ανούσιες αντιπολιτευτικές κορώνες, οι οποίες τη μόνη υπηρεσία την οποία προσφέρουν στον ελληνικό λαό, είναι να θολώνουν την πραγματική εικόνα, να προσπαθούν να μεταθέσουν βάρη και να καλλιεργούν όχι τη διάθεση για συνολική προσπάθεια αλλά τη δημιουργία μίας γκριζας μιζέριας, που οδηγεί σε οπισθοδρόμηση.

Είναι καιρός να πούμε την αλήθεια. Στη προκειμένη περίπτωση η αλήθεια ορίζεται από μεγέθη, υποχρεώσεις και πειστικά διλήμματα, που έρχονται από ένα παρελθόν ανεργμάτων και σπάταλων επιλογών, τα οποία η παρούσα Κυβέρνηση έχει υποχρέωση να διαχειριστεί, να βάλει σε τάξη και να απαντήσει υπεύθυνα.

Η αποτελεσματικότητα της απάντησης είναι απόλυτα εξαρτημένη από μία άλλη εξίσου σημαντική παράμετρο, το χρόνο, μέσα στον οποίο χρειάζεται να αποκατασταθεί η τραυματισμέ-

νη εμπιστοσύνη και η προωθούμενη αξιοπρέπεια της χώρας μας στην Επιτροπή. Να εφαρμοστούν πολιτικές νοικοκυρεμάτων, χωρίς να επιβαρυνθούν οι κοινωνικά ευάλωτες ομάδες. Να αξιοποιηθούν τα περιορισμένα δημοσιονομικά εργαλεία, χωρίς να επηρεαστούν αρνητικά οι ρυθμοί της ανάπτυξης. Να αναδιαρθρωθεί το παραγωγικό μοντέλο της χώρας, το οποίο αποπροσανατολισμένο για δεκαετίες στη λογική της ζήτησης, πρέπει να αναπροσανατολιστεί στη λογική της προσφοράς μέσω της αύξησης της ιδιωτικής επενδυτικής δαπάνης, της καινοτομίας, του εκσυγχρονισμού, της απασχόλησης και της πραγματικής οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης.

Οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ενώ γνωρίζουν πολύ καλά το πεδίο που εγκατέλειψαν, χάνοντας την εξουσία, έχουν την απαίτηση να αποκατασταθεί πλήρως η ομαλότητα της οικονομικής λειτουργίας μέσα σε είκοσι μήνες. Εάν αυτό δεν είναι αφέλεια, είναι φτηνός καιροσκοπισμός, γιατί ακόμα και οι πρωτοετείς φοιτητές των οικονομικών σχολών γνωρίζουν ότι μία κακή πολιτική του παρελθόντος, που έχει μάλιστα ριζώσει στην καρδιά της οικονομίας όχι μόνο θα συνεχίζει να επηρεάζει αρνητικά τις σφύρες πολιτικές του παρόντος και του μέλλοντος αλλά θα τις αναγκάζει να δαπανούν πολύτιμους πόρους μέχρι να εξαρθρωθούν το «μανδραγόρα» της ανωμαλίας.

Παρακολουθώ ότι ακόμα και τώρα η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιμένει να θεωρεί ότι τα προβλήματα στα μακροοικονομικά μεγέθη της χώρας δεν είναι αποτέλεσμα κακής διαχείρισης και κοντόφθαλμης πολιτικής, αλλά προϊόν της απογραφής που επιχείρησε η Κυβέρνηση, ώστε να έχει σαφές το τοπίο των δημοσιονομικών μεγεθών.

Η αλήθεια είναι ότι η απογραφή υπήρξε πράξη ύψιστης πολιτικής ευθύνης και κρίσιμη επιλογή για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας, η οποία ούτε ισχυρή οικονομία διέθετε, ούτε αυτή η οικονομία χαρακτηριζόταν από εύρος και βάθος βιωσιμότητας ούτε διεθνές κύρος απολάμβανε.

Αυτό που διαπίστωσε η απογραφή, ήταν αυτό που όλοι και εσείς και εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά. Μία οικονομία αποκλίνουσα με σοβαρές διαρθρωτικές αδυναμίες, με κομμένες τις γέφυρες προς την πραγματική οικονομική και κοινωνική σύγκλιση και κυρίως μία οικονομία αδύναμη να αντιμετωπίσει το διεθνές περιβάλλον. Τα υπόλοιπα είναι άκομψα ψελλίσματα, που δηλώνουν αμηχανία, αδυναμία άρθρωσης σοβαρών επιχειρημάτων και κυρίως στρατηγικά επιτελεία, που δεν έχουν τη δύναμη της αυτοκριτικής.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι καιροί αλλάζουν όχι μόνο στην οικονομία, αλλά και στην κοινωνία και πρέπει να αλλάζουν και στον πολιτικό λόγο και στην πολιτική συνέπεια και στο πολιτικό ήθος και κυρίως και στην πολιτική δράση. Είναι πια απόλυτα αντιληπτό πως η παράταξή σας είναι δύσκολο να αφομοιώσει αυτή την πραγματικότητα. Εσείς ισχυρίζεστε ότι σπείρατε. Δεν βρέθηκαν ποτέ καρποί, παρ' ότι η γη ήταν εύφορη. Εμείς, όμως, έχουμε πλήρως συνειδητοποιήσει ότι εκεί που εσείς στρώσατε..., εμείς δεν θα κοιμηθούμε.

Θα μιλήσω μόνο για ένα μέγεθος, του οποίου η στρεβλότητα αποτελεί βρυσάλα στα θεμέλια και της οικονομίας και του κοινωνικού κράτους. Ασχολούμαστε με αριθμούς και ποσοστά και πολλές φορές μας ξεφεύγουν τα απόλυτα μεγέθη. Πράγματι η προσπάθεια της Κυβέρνησης έχει περιορίσει το δημόσιο χρέος από το 101,3% του Α.Ε.Π. στο 107,9%. Η μείωση δείχνει σοβαρότητα στην τήρηση ενός κρίσιμου μεγέθους, το οποίο είναι και ένα από τα κριτήρια της Ο.Ν.Ε.. Το τεράστιο αυτό μέγεθος το κληρονομήσαμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν συνηθίσαμε μόνο την ύπαρξή του, αλλά και την έκτασή του. Ο μισθολογισμός αυτός μπορεί να είναι και ο λόγος που μας διαφεύγουν άλλες σημαντικές πτυχές του, εξίσου κρίσιμες.

Για παράδειγμα οι τόκοι που πρόκειται να καταβάλει η οικονομία μας το 2006, ανέρχονται στο αστρονομικό ποσό των 9,6 δισεκατομμυρίων ευρώ. Για να το κάνω αυτό περισσότερο εύληπτο, σας λέω ότι το νούμερο αυτό αντιστοιχεί σε 3,3 τρισεκατομμύρια παλαιομοδίτικες δραχμές.

Αυτό το ποσό είναι 1,3 φορές μεγαλύτερο απ' αυτό που δίνουμε για την απασχόληση και την κοινωνική προστασία, 1,5 φορά μεγαλύτερο απ' αυτό που διαθέτουμε για την εθνική μας

παιδεία και 2 φορές σχεδόν μεγαλύτερο από τον ετήσιο προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Πολλές φορές ακούγεται ότι και άλλες χώρες έχουν τέτοιο χρέος μεγάλου μεγέθους και το επιχείρημα αυτό θεωρείται ως ανακουφιστική πτυχή μιας πολύ κακής πραγματικότητας. Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα και το γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά. Το χρέος δεν είναι μόνο μέγεθος αλλά έχει και ποιοτικά χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο χρόνο, είναι δηλαδή μακροπρόθεσμο ή βραχυπρόθεσμο.

Το δικό μας, λοιπόν, χρέος είναι βραχυπρόθεσμο που σημαίνει πιεστικές συνθήκες εξυπηρέτησης και δημιουργήθηκε με επιλογή και ευθύνη των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τότε που οι ακόμη καλύτερες μέρες ήταν ακάλυπτες επιταγές, οι οποίες πρέπει να εξοφληθούν από τη σημερινή και τις επόμενες γενιές.

Η προσπάθεια λοιπόν για την πειθαρχία του χρέους που καταβάλλει η κυβέρνηση, δεν είναι μια στεία μονεταριστική πολιτική, αλλά μια υπεύθυνα κοινωνική και βαθιά αναπτυξιακή πολιτική. Ποιος μάγος της Αντιπολίτευσης θα μπορούσε άραγε να αναστρέψει μέσα σε είκοσι μήνες την κατάσταση αυτή στο δημόσιο χρέος; Πάντως υπευθυνότητα και μαγεία είναι όροι συγκρουόμενοι.

Και εδώ κρίνω σκόπιμο να σημειώσω ότι εμείς δεν ασχολούμαστε με τη στιγμιαία εξαφάνιση μέρους του χρέους, που αναπόφευκτα θα επανέλθει στο προσκήνιο, εξαγοράζοντας τμήμα του για μερικές μέρες. Αυτές είναι πρακτικές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που έβαζαν τα σκουπίδια κάτω από το χαλί για να πείσουν, ποιος ξέρει ποιος, ότι το δωμάτιο είναι καθαρό. Αυτές οι πρακτικές ούτε τιμή περιποιούν στην εκάστοτε ηγεσία της χώρας ούτε αντιμετωπίζουν με μακροπρόθεσμο τρόπο ουσιαστικά προβλήματα, απλώς τα κρατούν κρυφά. Αυτές οι πρακτικές δεν μας αφορούν.

Εμείς προσπαθούμε να πειθαρχήσουμε με διαφανείς διαδικασίες το χρέος. Εισάγουμε κανόνες νοικοκυρεμάτων. Θέλουμε την καλύτερη διαχείρισή του και προσπαθούμε να μειώσουμε το ύψος του και το πετυχαίνουμε την ίδια στιγμή που τολμούμε να είμαστε κοινωνικά ευαίσθητοι και να στηρίζουμε τις ευάλωτες κοινωνικά ομάδες του πληθυσμού της χώρας.

Ας έλθουμε στην απασχόληση. Η ανεργία είναι η μάλιστα των σύγχρονων κοινωνιών και επειδή το κοινωνικό της βάρος είναι δυσβάστακτο, πολλές φορές κάνουμε το λάθος να θεωρούμε τη βάση του προβλήματος κοινωνική.

Η ανεργία έχει σαφώς κοινωνικές προεκτάσεις, αλλά είναι ένα πρόβλημα καθαρά οικονομικό και αφορά αφ' ενός στο ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας και αφ' ετέρου στο οικονομικό μοντέλο που κυριαρχεί.

Καταφέραμε να δημιουργήσουμε αντιστήριξη στην πίεση της ανεργίας, αλλά κανείς μας δεν είναι ευχαριστημένος, όταν η επιδίωξη είναι μια κοινωνία πλήρους απασχόλησης. Όμως, αύξηση της απασχόλησης σε μια οικονομία βιώσιμης ανάπτυξης, σημαίνει ρυθμούς μεγέθυνσης που προκύπτουν όχι από τις ογκώδεις καταναλωτικές δαπάνες του δημόσιου τομέα και από μεταβιβαζόμενους πόρους, αλλά από την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων, από την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και την αύξηση της προστιθέμενης αξίας του εγχώριου προϊόντος, από τη βελτίωση του ισοζυγίου των εξωτερικών συναλλαγών μέσω των εξαγωγών και της υποκατάστασης των εισαγωγών, από την ενίσχυση της εγχώριας παραγωγής με προϊόντα μέσης και υψηλής τεχνολογικής στάθμης που μπορούν να είναι συμβατά προς την οικονομία της γνώσης και τέλος από πόρους που προκύπτουν από μια διαδικασία ενδογενούς ανάπτυξης.

Αυτό που παραλάβαμε πριν από είκοσι μήνες δεν είχε καμία σχέση με τις πραγματικές ανάγκες μιας σύγχρονης οικονομίας, που έχει την τόλμη να είναι εξωστρεφής και είναι ικανή να αντιμετωπίσει το παγκοσμιοποιημένο οικονομικό περιβάλλον. Εάν θεωρείται αυτή η άποψη μονομερής, τότε ας ρίξουμε μια ματιά, μια απλή ματιά στο ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών της χώρας πριν δυο χρόνια, ας ρίξουμε μια ματιά στους ρυθμούς της ανεργίας, ας ρίξουμε μια ματιά στην πτώση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας.

Μπορεί να δεχόμαστε ότι είναι πολλά εκείνα που πρέπει

ακόμη να γίνουν στον κρίσιμο τομέα της απασχόλησης. Μπορεί ακόμη να δεχόμαστε ότι το συγκεκριμένο πεδίο έχει ανάγκη από περισσότερες και πιο σύνθετες παρεμβάσεις. Εκείνο όμως που δεν δεχόμαστε είναι ότι λείπει η αποφασιστικότητα και η αποτελεσματικότητα στις μέχρι σήμερα αναληφθείσες πρωτοβουλίες.

Να δούμε και τι γίνεται στον κρίσιμο τομέα της υγείας και πρόνοιας. Είναι μια βασική παράμετρος, η οποία χαρακτηρίζει τον πολιτισμό μιας χώρας αποδεικνύει τη φροντίδα της πολιτείας για τους πολίτες της και προσδιορίζει σε μεγάλο βαθμό το κράτος πρόνοιας.

Οι δαπάνες για τον τομέα της υγείας και της κοινωνικής αλληλεγγύης προβλέπεται να είναι σημαντικά αυξημένες το 2006 και προβλέπεται να είναι της τάξης του 7% σε σχέση με τις αντίστοιχες του 2005.

Στις πρόσθετες αυτές δαπάνες που ανέρχονται στα 272.000.000 ευρώ, περιλαμβάνονται μεταξύ των άλλων δαπάνες για τη μισθοδοσία του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, αυτού που προσλήφθηκε το 2005 και αυτού που προβλέπεται να προσληφθεί το 2006, δαπάνες για επιδόματα και βοηθήματα υγείας των ατόμων με ειδικές ανάγκες, που στις περισσότερες περιπτώσεις θα είναι υπερδιπλάσια του προβλεπόμενου πληθωρισμού, πιστώσεις για τη μεταρρύθμιση των προγραμμάτων ψυχιατρικής μέριμνας και την επέκταση των προγραμμάτων κατά των ναρκωτικών και δαπάνες για επιδόματα και ενισχύσεις της πολυμελούς οικογένειας, συμπεριλαμβανομένης και της νέας εφ' άπαξ παροχής για κάθε γέννηση τρίτου και πλέον παιδιού.

Ωστόσο, όσο και αν η επέκταση αυτή είναι σημαντική και γίνεται ακόμη σημαντικότερη, αν ληφθεί υπ' όψιν η χρονική συγκυρία και η δυσκολία στα δημοσιονομικά, κανείς μας δεν είναι ικανοποιημένος, γιατί όλοι μας πιστεύουμε ότι ο τομέας αυτός μπορούσε να είναι εξαιρετικά καλύτερος, αν οι πολιτικές που προηγήθηκαν αυτών της σημερινής Κυβέρνησης, ήταν περισσότερο σοβαρές σε κρίσιμα οργανωτικά θέματα, λιγότερες σπάταλες σε οικονομικούς πόρους, με σαφές κοινωνικό στίγμα και περισσότερο συνεπείς σε ένα έργο εκσυγχρονισμού των κανόνων του διαχειριστικού ελέγχου.

Πολλές φορές η λογική της εκτεταμένης δαπάνης καλύπτει το έλλειμμα της σοβαρότητας του στόχου, όμως η ιστορία έχει τελικά δείξει ότι χωρίς στόχους και με περιορισμένους τους πόρους, ο τομέας της υγείας και της αλληλεγγύης δεν θα έχει την πορεία που αναμένει ο Έλληνας πολίτης. Η Κυβέρνηση που γνωρίζει πολύ καλά και φροντίζει στο μικρό αυτό διάστημα της διακυβέρνησής της να βελτιώνει διαρκώς όχι μόνο το επίπεδο των παροχών αλλά και των υποδομών, καθώς και των όρων καλύτερης διαχείρισης που για πολλά χρόνια ήταν ασαφείς και δημιουργούσαν τις γνωστές «μαύρες τρύπες».

Τέλος, στον τομέα της παιδείας οι προβλέψεις για τις δαπάνες παρουσίζονται αυξημένες σε σχέση με τις αντίστοιχες του τρέχοντος έτους κατά 7% και πρόκειται να καλύψουν διάφορα πεδία των πολιτικών του Υπουργείου Παιδείας. Θέλω από το σύνολο αυτών των πεδίων να υπογραμμίσω εκείνα που δεν διαφοροποιούν απλώς το εκπαιδευτικό προϊόν, αλλά εισάγουν χαρακτηριστικά που δίνουν νέες κατευθύνσεις, το καθιστούν περισσότερο υπεύθυνο και αποτελεσματικό και ανοίγουν νέες γνωστικές πτυχές που είναι αναγκαίες σε μια κοινωνία που επιθυμεί να είναι συμβατή προς το νέο περιβάλλον της αποδοτικής μάθησης και της σύγχρονης γνώσης. Αναφέρομαι στη δημιουργία συστήματος αξιολόγησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στην ίδρυση Διεθνούς Πανεπιστημίου στη Θεσσαλονίκη και στη λειτουργία Ευρωπαϊκού Σχολείου στην Κρήτη, στην ανάπτυξη προγραμμάτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, αγωγής υγείας και Ολυμπιακής Παιδείας και στην ανάπτυξη καινοτόμων δράσεων και προγραμμάτων για την πιλοτική εισαγωγή μαθήματος για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ισότητα των δύο φύλων.

Κρίνω σκόπιμο να υπογραμμίσω ότι η ανάπτυξη καινοτόμων δράσεων στα σχολεία μας αποτελεί το ασφαλέστερο όχημα, ώστε η νέα γενιά να οδηγηθεί με ασφάλεια και φαντασία στον προθάλαμο της επιχειρηματικότητας. Ποιος αμφισβητεί ότι η πολύπαθη επιχειρηματικότητα υπήρξε η έννοια και η δραστη-

ριότητα που καταπολεμήθηκε όσο τίποτα στη χώρα μας και εξέφρασε τον ιδεολογικό αρνητισμό ολόκληρου του κράτους; Ποιος αμφισβητεί ότι μια ολόκληρη σχεδόν γενιά θεοποίησε το κράτος και αρνήθηκε την πρωτοβουλία και την επιχειρηματική δημιουργία με την ιδεολογική πλατφόρμα που έκτισε ο κρατισμός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που σήμερα τον πληρώνουμε σε δημόσιο χρέος, σε δημοσιονομικό έλλειμμα και σε χαμηλή ανταγωνιστικότητα;

Εμείς θέλουμε και προσπαθούμε να την αλλάξουμε αυτήν τη ζημιογόνο και παθητική νοοτροπία και επιδιώκουμε η γενιά που είναι σήμερα στα σχολεία να αντιληφθεί τη σημασία της πρωτοβουλίας στην αγορά και της εμπιστοσύνης στις δυνάμεις του ατόμου. Επιδιώκουμε να απογαλακτίσουμε τους νέους από την αναζήτηση της δήθεν ασφάλειας του κράτους-προστάτη που στα επόμενα στάδια εξελίσσεται σε προαγωγό ελπίδων και χαμένων προσδοκιών.

Όταν κανείς φιλοδοξεί να αλλάξει ένα ολόκληρο παραγωγικό και κοινωνικό μοντέλο, είναι αναποτελεσματικός ίσως και επιπόλαιος, αν δεν προσέξει, όπως επιβάλλεται, τον κρίσιμο τομέα της παιδείας. Είναι η μεγαλύτερη επένδυση που κάνει η ελληνική οικογένεια και η ελληνική πολιτεία.

Ανακεφαλαιώνοντας, θα ήθελα να σημειώσω τα εξής. Η εμπειρία από τις επιλογές της νέας διακυβέρνησης της χώρας, όπως προκύπτει και από το σώμα του Προϋπολογισμού για το 2006, συνεχίζει να είναι αταλάντευτα συνεπής προς το στόχο της δημοσιονομικής εξυγίανσης και της βιώσιμης ανάπτυξης. Σε αντίθεση με το παρελθόν, επιμένει να είναι ουσιαστική και αποτελεσματική χωρίς να επιδιώκει τους εφήμερους εντυπωσιασμούς, δημιουργώντας το απαραίτητο βάθος στην οικονομία και κερδίζοντας με τον τρόπο αυτό θετικά βήματα προς την ανταγωνιστικότητα. Στοχεύει, απέχοντας από πρακτικές μικροπολιτικές του παρελθόντος, στην ανάδειξη ενός νέου και σύγχρονου οικονομικού μοντέλου που θα στηρίζει το κοινωνικό κράτος σε δικούς του πόρους και όχι σε δανεικά.

Γι' αυτό και προωθεί με αποφασιστικό τρόπο εκτεταμένες μεταρρυθμίσεις στους τομείς των αγορών, στις σχέσεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, σε έργα και υπηρεσίες υποδομής, στον εκσυγχρονισμό του καθεστώτος λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο.. Θα περίμενε κανείς ότι αυτή η προσπάθεια θα τύχαινε της αποδοχής όλων των πτερύγων του Εθνικού Κοινοβουλίου. Θα το περιμέναμε ειδικά από την Αξιωματική Αντιπολίτευση που, δυστυχώς, περιορίζεται να επιχειρηματολογεί ρηχά και ανεργμίστα, να τηρεί τελειώς αδικαιολόγητα αρνητική στάση και να παίρνει αποστάσεις από τις πρωτοβουλίες αυτές και από τις μέχρι σήμερα κυβερνητικές μεταρρυθμίσεις χωρίς να καταθέτει εναλλακτικές προτάσεις και να επισημαίνει ουσιαστικές διαφορές.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι η αλλαγή ενός εξαντλημένου οικονομικού μοντέλου δεν είναι εύκολη υπόθεση. Αντίθετα μάλιστα είναι ένα επίπονο εγχείρημα το οποίο απαιτεί ρήξεις με το παρελθόν, αλλαγή προσέγγισης και κυρίως πολιτικό θάρρος για συναινέσεις. Στο κάτω-κάτω αν οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού είμαστε φοβικοί απέναντι στις αλλαγές με ποια δύναμη η κοινωνία θα σταθεί ενεργητικός αρωγός απέναντι στο νέο; Πώς θα αισθανθεί την ανάγκη απεμπλοκής της από τη νοοτροπία των χρωμένων με υψηλό κόστος αδιέξοδων πολιτικών και την επιστροφή της σε μια πορεία βιώσιμης ανάπτυξης και ευημερίας;

Πρέπει να είμαστε τίμιοι και ειλικρινείς απέναντι στους Έλληνες πολίτες. Άλλωστε η κοινωνία μας είναι ώριμη και αποφασισμένη, επιζητεί μεταρρυθμίσεις και απορρίπτει τον πολιτικό λόγο που δεν αντιλαμβάνεται αυτήν την ανάγκη και τους πολιτικούς που τον εκφέρουν. Οι Έλληνες έχουν αποδείξει ότι δεν φοβούνται τα βαθιά νερά. Με αυτήν την πίστη στο δαιμόνιο της φυλής ο ιδρυτής της Νέας Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής εξασφάλισε την ένταξη μας στην τότε Ε.Ο.Κ.. Μόνο που σήμερα στα νερά της σύγχρονης εποχής του καινούργιου σκληρού κόσμου και του ανελέητου ανταγωνισμού, κάθε λαός χρειάζεται να ξέρει και καλό κολύμπι. Κατά τα άλλα τα λόγια είναι λόγια και οι εξηγήσεις εξηγήσεις και οι υποσχέσεις υποσχέσεις. Εκείνο όμως που τελικά μένει είναι η απόδοση. Και

σήμερα ο παρών προϋπολογισμός φιλοδοξεί να συνεχίσει την προσπάθεια εξυγίανσης της οικονομίας. Προσπαθεί να την βγάλει από τα αδιέξοδα και να την καταστήσει σύγχρονο και ισότιμο παίκτη προς τις ανταγωνιστικές προς αυτήν οικονομίες.

Παραλάβαμε μία οικονομία σε κατάσταση ανάγκης. Καταρτίσαμε έναν προϋπολογισμό που δίνει προοπτική. Μας κληροδότησαν μία οικονομία πλασματικών μεγεθών. Ο Προϋπολογισμός μας θέτει τις βάσεις για να ξαναμπει ο τόπος σε πραγματική αναπτυξιακή τροχιά. Στα μεγέθη του Προϋπολογισμού αποτυπώνεται ανάγλυφα η προσπάθεια της Κυβέρνησης να ανασυντάξει την ετοιμόρροπη οικονομία που βρήκαμε, να εξορθολογήσει το κράτος πρόνοιας, να επενδύσει πάνω απ' όλα στη δυναμική της κοινωνίας.

Είναι προϋπολογισμός ευθύνης έναντι του παρόντος και του μέλλοντος. Σηματοδοτεί τη μόνη δυνατή πολιτική για να αποκατασταθούν συνθήκες πραγματικής ισορροπίας στην οικονομία μας και προϋποθέσεις σύγχρονης ανάπτυξης. Αποτελεί με άλλα λόγια μονόδρομο για την ανταγωνιστική συμβίωση της ελληνι-

κής κοινωνίας στη σύγχρονη Ευρώπη, στο σύγχρονο κόσμο. Αποτυπώνει μια ξεκάθαρη βούληση, μια ξεκάθαρη πολιτική, μια ξεκάθαρη προοπτική. Δηλαδή διαθέτει όλα τα στοιχεία που λείπουν από τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ίσως, κατά βάθος, γι' αυτόν τον λόγο θα τον καταψηφίσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.45', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Δευτέρα 19 Δεκεμβρίου 2005 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2006».

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ